

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200873

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಸುಧಾದಾಯಿನಿ.

— ಇದರಲ್ಲಿ —

ಆಧುನಿಕ ಕವಿನರ್ಯರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಗುರು ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಮಿ
ಗಳವರು, ವೆಂಕಣ್ಣ ಕವಿಗಳು, ವಾಸುದೇವ ಪ್ರಭುಗಳು,
ಶೇಷ ಪ್ರಭುಗಳು, ಕವಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು,
ತಲಚೇರಿ ವಾಸುದೇವ ಶ್ಯಾನಭಾಗರು, ಬಂಗ್ಲೆ
ನಾರಾಯಣ ಕಾಮತರವರು, ಹರಿದಾಸ
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ಇವರು
ಗಳಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಆನೇಕ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ
ಪದ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಮೂಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉದಿಯಾವರ ಕೊರಗ ಶ್ಯಾನಭಾಗರಿಂದ
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಪರಿಶೋಧಿಸಿ,

ಪ. ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಭುಗಳವರಿಂದ
ಸ್ವಕೀಯ ಉಡುಪಿ ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1927.

ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಕಾಶಕರದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(All Rights Reserved.)

Price: 0—12—0]

[ಬೆಲೆ: 0—12—0

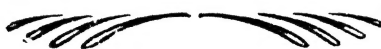

Printed & Published by

P. N. PRABHU,

at the

PRABHAKARA PRESS, UDIPI.

ನೋಡಬೇಕು!

|| ಕಲಾ ತದ್ಧರಿಕೀತನಾತ್ ||

ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಂತೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಇದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರಾತನ ಕವಿವರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಏರಚಿತವಾದ ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಭಾಷೆಯ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವದ್ಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಹು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪದ್ಯರತ್ನಾಕರವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು 1. 2. 3ರೇ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಈ ನೋಡಲೇ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂತೆಯೇ ಆಧುನಿಕ ಕುರಿಗಳ ಭಕ್ತಿರಸಭರಿತವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಆಶೆಯಿಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ಅವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ವಾಗಿ ಈ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಯುತ ಮೂಲ್ಕಿ ಕೊರಗ ಶ್ಯಾನಭಾಗರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣರೂಪಕ್ಕೆ ಸಮೇತ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಷಯ ಶ್ರೀ ಬಂಗ್ಲೆ ನಾರಾಯಣ ಕಾಮತಾರವರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೂಲ್ಕಿ ವೆಂ. ಸದಾನಂದ ಸಾಂತಯ್ಯ ಭಟ್ಟವರಿಗೂ, ತಲೆಚೇರಿ ಶ್ರೀ ವಾಸುದೇವ ಶ್ಯಾನಭಾಗರ ಬಾಬತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಯುತ ಕುಳ್ಳಾ ಕೃಷ್ಣ ಕಿಣಿಗಳವರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು ಹೊರತಾಗಿ ಇಂಥ ಕುರಿಗಳ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಥಾ ಪದ್ಯಗಳು ಯಾರ ಕೂಡೆಯೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಇದರ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ತತ್ಪರಿಣಿಧಾಗಿ ಗಳಾಗ ಬೇಕಾಗಿ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕ ವಿನಂತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರದ ಆಫೀಸು,

ಉಡುಪಿ, ತಾ. 1-7 1927.

ಜಿ. ಸತ್ಯನವಿಧೇಯ,

ಪ. ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಭು,

ಪ್ರಕಾಶಕ.

ವಾಚಕಮಹಾಶಯರಲ್ಲೊಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

ಮಹನೀಯರೇ,

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾದುವುಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಜೊಕ್ಕುಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದನೆಯೂ, ಅವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಿದನೆಯೂ, ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯಾಲವನ್ನು ಕಳೆದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳು ಯಾರ ಮುಪೇನ ಆದರೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗದೆ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಮೂಯವಾಗುತ್ತಾ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಯೇಷವಾಗುವುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಮಹನೀಯ ಕವಿಗಳ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದವರಾಗಿ, ಉದಾರಗುಣಸಂಪನ್ನರಾದ ದಿನಂಗತ ಶ್ರೀಯುತ ಮಂಗಳೂರು ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಸುಬ್ರಾಯಪೈಗಳವರು ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿತ್ತು ಪ್ರಕಾರ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವೂ, ಶ್ರಮವೂ ಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಿರಬಹುದಾದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮರುಮುಂದಿನಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಮಹತ್ವದ ಉಪಕಾರವೆನಿಸುವೆನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ವಿನಯಾ ಇನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕದೆ ಉಳಿದಿರುವ ದಿನಂಗತ ವೆಂಕಣ್ಣ ಕವಿಗಳ, ವಾಸುದೇವ ಪ್ರಭುಗಳ, ಇವರ ಪುತ್ರ ಶೇಷ ಪ್ರಭುಗಳ, ಕವಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ನವರ, ಹರಿದಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ಪಯ್ಯನವರ, ತಲಚೇರಿ ವಾಸುದೇವ ಶ್ಯಾನಭಾಗರ, ಬಂಗ್ಲೆ ನಾರಾಯಣ ಕಾಮತ್‌ರವರ ಮೊದಲಾದ ಯೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಕ ಕವಿಗಳ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಯಕ್ಷಗಾನ, ದಂಡಾಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯರೂಪ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಯಾ ಅವರೇ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ, ಆ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರುವವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು.

ಈ ನನ್ನ ಅತ್ಯಾತುರ ಲೋಕಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರಾದ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಪಾವಂಜಿಯ ಎಸ್. ಜಿ. ಎಸ್. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಶ್ರೀಯುತ ಟಿ. ಬಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಪಾವಂಜಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವ ಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕ ವಾಸುದೇವ ಭಟ್ಟವರು ಸಹಾ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ, ಛಾಪಿಸುವಂತೆ ಮೂಲ್ಕಿ ಬಪ್ತನಾಡು ಹರಿದಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ಪಯ್ಯ ನವರು ಗಚಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅತಿ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಮಹನೀಯರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಅಂಥಹ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ರವಾನಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಸಾದರದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಡುಪಿ ಪ್ರಭಾಕರ ಛಾಪವಾನೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಪ. ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಭುಗಳವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತಿ ವಾಚಕಶಿರೋಮಣಿಗಳ ಆತ್ಮಂತ ನಿಧೇಯ,

ಮೂಲ್ಕಿ.
ತಾ. 10—8—1925.

} ಉ. ಕೊರಗ ಶ್ಯಾನಭಾಗ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

ಅ

೩೬ ಅಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲ ಸುಖವಿನ್ನಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ೩೨
೩೭ ಅಂಗುಲಾಕಃ ಕವಾಟಂ ೩೩
೪೨ ಆಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ೫೭
೭೨ ಅನುಮಾ ಇದೇನೆ ಇಂದಿನ ೯೫
೯೨ ಅಭಯ ಬೇಡೊ ಸುನುನ ೧೧೦

ಆ

ಆರಿಗುಸುರುವೆ | ಇಂದೆನ್ನಭಿ ೩೯

ಇ

೧೦೭ ಇಂಥಾ ಸುಖವಾಂತುನಂತೆ ೧೨೪

ಈ

೪೭ ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ ೬೫

ಎ

೬ ಎಣಿಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ | ಗುಣದ ೧೦
೭ ಎನ್ನನುದ್ದರಿಸಲಾಗದೆ | ಚನ್ನ ೧೦
೮ ಎನ್ನಪ್ಪ ಕಂದನೇ ಬಿಣ್ಣು ೧೧
೧೫೪ ಎಂದಿಗೆ ದೊರಕುವನು | ೧೪೬

ಏ

೩೫ ಏನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣನ ... ೩೨
ಏಣಾಕ್ಷಿ ಬರಿದೆನ್ನ ಊಣೆಯ ೩೭

ಒ

೩೩ ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ ನರಹರಿ ೩೦

ಓ

೧೨೩ ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ೧೩೦

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

ಕ

೧೫ ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕಾಯಯ್ಯ ... ೧೪
೨೨ ಕಲಯೇ ತ್ವಂ ವೇದನಾಯಕಿ ೧೮
೨೩ ಕಲಯೇ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಂ ೧೮
೫೨ ಕರುಣೆಸೊ ಭಾಗ್ಯವ್ರದಾ ೭೨
೫೮ ಕರುಣೆಸನ್ನನು ವೆಂಕಟೇಶ ೭೮
೬೬ ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ೮೮
೧೦೩ ಕರುಣೆಸಮ್ಮನು ನರಹರಿ ೧೨೨
೧೧೨ ಕಂಡುದನು ಪೇಳ್ವಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ೧೨೬
೧೩೭ ಕರುಣೆಸಬಾರದೆ ಕಂಜ ೧೩೭
೧೫೧ ಕಂಡೂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ ೧೪೪
೧೫೬ ಕರುಣಾಕರ ಪರಮೇಶ್ವರ ೧೪೭
೬೨ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ೮೨
ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ೪೦

೧೨೧ ಕಾಯಬೇಕು ದೇವದೇವ ೧೩೦
೨೪ ಕುಣಿದಾಡೊ ಕೃಷ್ಣ ... ೧೮
೧೮ ಕೇಳಬಲ್ಲನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾತನು ೧೬
೧೩೦ ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ ಗುರು ೧೩೩
೧೪ ಕೊಂಡಾಡಲಳವೆ ನಿನ್ನಯ ೧೪
೩೨ ಕೋಲು ಕೋಲಿನಿರೋ ೨೮

ಗ

೧೬ ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣರನ್ನ ಬಿಡ ೧೫
೪೫ ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ ಗೋವಿಂ ೬೩

ಚ

೭೦ ಚಂದಿರವದನೆ ಕೇಳೆಂದು ೯೩
೮೦ ಚಂದವೇನೊ ಗೋವಿಂದ ೧೦೨

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

ಜ

೧೯	ಜಯಮಂಗಲಂ ನಿತ್ಯಶುಭ	೧೬
	ಜಯ ಹರಿಭಕ್ತುತರಿಗಹುದು	೪೪
೮೯	ಜಯ ಜಯ ಹೇ ಕೊಲ್ಲಾ	೧೦೭
೯೮	ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯಶುಭ	೧೧೪
೧೨೨	ಜಗದಂಬೆ ಭಗವತೀ	೧೩೦
೧೪೦	ಜನನಿ ರುದ್ರಾಣಿ! ರಕ್ಷಿಸು	೧೩೮
೧೪೨	ಜಯ ತು ಜಯ ನೃಹರಿ!	೧೩೯

ತ

೧೩೮	ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು	೧೩೭
೧೦೫	ತಾಳಲಿಂತ್ಯೆ ಹರಿಯೆ	೧೨೩
೪	ತೋರೇ ಬೇಗನೆ ತೋಯಜ	೮
೯೪	ತೋರಿಸೈ ದಯಸಾರ	೧೧೦

ದ

೧೧೯	ದಕ್ಷಸುತಾತನಯಾ! ತ್ರೀ	೧೨೯
೧೨೮	ದಯ ಮಾಡಿ ನಡಸು! ಶಾರದೆ	೧೩೨
೧೩೪	ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ	೧೩೫
೧೩೬	ದಂಡಿಸದೆನ್ನನು ದಯ	೧೩೬
೧೧೮	ದೀನೋದ್ಧಾರಿ! ನೃಹರಿ	೧೨೯
೨	ದೇವರಾ ದೇವನೇ ಬಾರೋ	೭
೫೫	ದೇವೀ ಸುಜನಸಂಜೀವಿ	೭೫

ಧ

೨೫	ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ	೧೯
----	-----------------	----

ನ

೧೭	ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ	೧೫
೨೯	ನಮೋ ಭೈರವಾ! ನಮೋ	೨೫

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

೬೧	ನರಸಿಂಹಂ ಭಜ ನರಸಿಂಹಂ	೮೧
೭೬	ನಮೋ ನಮೋ ತ್ರೀವಿಷ್ಟು	೯೯
೭೭	ನಂಬು ನಂಬು ಸೀತಾರಾಮ	೯೯
೧೦೧	ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ	೧೧೭
೧೧೩	ನರಹರಿಯಾ ನೋಡಿರೈ	೧೨೭
೧೨೭	ನಲಿದಾಡಿದಳು ನಳಿನಾಂ	೧೩೨
೧೪೬	ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ	೧೪೨
೧೪೮	ನಮೋನಮಸ್ತೇ ಉಮಾ	೧೪೨
೧೫೨	ನಮೋ ಯತಿಗಳುಲ ಶಿಖಾ	೧೪೫
೧೫೯	ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಗಣೇಶ !	೧೪೮
೪೪	ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋ ನಮೋ	೬೦
೧೫೫	ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮ	೧೪೬
೨೬	ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನಾ	೨೧
೬೫	ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯ	} ೮೬
	ತ್ರಿರಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯ	
೭೯	ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯ	} ೧೦೦
	ಭುವನೇಂದ್ರರರ್ಥಿಯ	
೧	ನೆನವೆ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದ	೧
೨೧	ನೋಡು ! ಮನದಿ ಕೊಂ	೧೭

ಪ

೩೮	ಪತಿವ್ರತೇ! ದ್ರುಪದಸುತೇ	೩೮
೮೮	ಪ್ರಣತೇ ತ್ರೀವಿಷ್ಟು ವೈಷ್ಣವ	೧೦೬
೧೪೬	ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಪಾರ್ವತಿಸತಿ	೧೪೧
೫೩	ಪಾಹಿ ತ್ರೀಮಹಾದೇವಾ	೭೩
೫೪	ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ ಲೋ	೭೪
೮೨	ಪಾಲಿಸು ತ್ರೀಹರಿಯೇ	೧೦೩

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

೯೦	ಪಾಲಿಸೈ ತ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರಾ	೧೦೮
೧೧೫	ಪಾಲಿಸು ಕರುಣದಿ ಲಾಲಿಸಿ	೧೨೮
೧೨೦	ಪಾಲಿಸೈ ತ್ರಿಕೂಲಿಯೇ	೧೨೯
೧೩೩	ಪಾಲಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯಿ	೧೩೫
೧೪೪	ಪಾಹಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥೇ	೧೪೧
೧೪೯	ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಪ್ರಾಣಾ	೧೪೩
೧೩೨	ಪಿಡಿಯನ್ನ ಕೈಯ್ಯ; ಜಗನ್ನ	೧೩೪
೨೭	ಪೋಗಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನಾ	೨೨
೧೧೪	ಪೊರೆಯುವದೆಮ್ಮನು ನರ	೧೨೭

ಬ

೯	ಬಂದಾನಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ	೧೨
೧೮೬	ಬಪ್ಪ ಶುಭಾಶುಭ ತಪ್ಪ	೧೨೪
೧೩೯	ಬಂದೆ ಭವತ್ಪದಯುಗಾರ	೧೩೮
೫	ಬಾಲನೇನೇ ನಿನ್ನ ಮಗನು	೯
೩೪	ಬಾರೋ ದೇವಾ ಸುಜ	೩೧
೫೯	ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ	೭೯
೧೪೧	ಬಾರಮ್ಮ ಸರಸ್ವತಿ ಬಾ	೧೩೯
೧೫೮	ಬಾ ಬಾ ಬಾ ಹರಿಯ	೧೪೭
೧೦	ಬಿಡೆನೊ ಬಿಡೆನೊ ನಿನ್ನ	೧೨
೩೦	ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ನಮೋ	೨೬

ಭ

೧೧	ಭಕುತರಪರಾಧವ ಬಗೆಯ	೧೩
೪೦	ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸು ಹರಿಯಾ	೪೯
೧೩೫	ಭಕತಸಂಸಾರಿ ಹರಿ ಶಕಟಿ	೧೩೬
೬೮	ಭಾವಕೇ ನೋಡಿವನ್ನಾರೇ	೮೯

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

ಮ

೧೩	ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮಧುಗೂದನ	೧೪
	ಮಂಗಳ ಜಯ ಮಂಗಳ	೪೫
೮೫	ಮಂಗಳಾರತಿಯ ಪಾಡಿ	೧೦೫
೯೬	ಮಂಗಳಾಂಗ ಮನ್ನಿಸು	೧೧೩
೧೦೯	ಮಂದರಧರನ ನೋಡಿ	೧೨೫
೧೧೧	ಮಂಗಳಂ ರಥಾಂಗಪಾಣಿ	೧೨೬
೧೫೦	ಮನವೆ ತ್ರೀನಾರಾಯಣ	೧೪೩
೧೫೩	ಮನವು ನಿನ್ನಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿ	೧೪೫
೪೬	ಮಾತೊಂದೊಲಿಸಬಾರದೆ	೬೫
೧೫೭	ಮಾತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಮಂಜುಳ	೧೪೭

ಯ

೩	ಯಾನ ರೀತಿಯಿಂದ ಎನ್ನನು	೮
೫೭	ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದೆ	೭೭

ರ

೬೯	ರಮಣ ಇಂದಿನಲಿ ನೋಡ	೯೧
೧೪೩	ರಕ್ತಿಸು ಮನದಾಪೇಕ್ಷೆಯ	೧೪೦
೩೧	ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ! ಸೀತಾ	೨೭
೬೩	ರಾಮ ಹರೇ ಜಯ ರಾಮ	೮೪

ವ

೭೫	ವಂದೇ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಗೋ	೯೮
೧೦೪	ವರ್ಣಸಲೆನ್ನಳವೆ ಸಂಪೂ	೧೨೩
೧೩೧	ವಲ್ಲಿದೇವಿಯ ವಲ್ಲಭನೇ	೧೩೪
೮೧	ವಾಣಿ ವರದೇ ವರಪದ್ಮ	೧೦೨

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

೧೨ ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ ಗೋ	೧೩
೪೯ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ ತ್ರೀನಾರ	೬೭
೫೧ ವೆಂಕಟೇಶ ಜಯ: ನಮೋ	೭೦
೫೬ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವರ ದೇವ	೭೬
೬೦ ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ ನಮೋ	೭೯

ಶ

೨೦ ತ್ರೀಗಣಪ ಶರಣು ಶಿವ	೧೭
೨೮ ತ್ರೀಲೋಲ ವೆಂಕಟೇಶನ	೨೪
ತ್ರಿನಿವಾಸನ ಸಾರಿದವರಿಗೆ	೪೨
ತ್ರಿಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯು	೪೩
೩೯ ತ್ರೀನರಹರಿ ಶರಣಾಗತ	೪೬
೪೧ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಲಿದ ಭಕತ	೫೪
೪೩ ತ್ರೀಶ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವನಿಲಯ	೫೮
೫೦ ತ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸನ್ನಾ	೬೮
೬೪ ತ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣಮುರಾರಿ	೮೫
೭೩ ತ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ಸಜ್ಜನ	೯೭
೭೪ ತ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ ವಿಶ್ವ	೯೮
೭೮ ತ್ರೀರಘೂತ್ತಮ ರಾಘವಾ	೧೦೦
೮೪ ತ್ರೀಹರಿಯೇ ಎನ್ನ ಮರೆ	೧೦೪
೮೬ ತ್ರೀಮನೋಹರ ಕೃಷ್ಣ	೧೦೫
೯೧ ತ್ರೀರಾಮ ಸೀತಾಪತೇ	೧೦೯
೯೭ ತ್ರೀಮನೋಲ್ಲಭ ನಾರಾ	೧೧೪
೯೯ ತ್ರೀಭುವಗೇಂದ್ರ ದಯಾ	೧೧೫

ಪದ್ಯನಂಬರು. ಪದ್ಯಗಳು. ಪುಟ.

೧೦೨ ತ್ರೀವೊಳಲಂಕೇಶಾಯ	೧೨೧
೧೧೦ ತ್ರೀಶಾ ಸರ್ವೇಶಾ ...	೧೨೫
೧೧೭ ತ್ರೀಶ ಸುರಾಧೀಶ ನರ	೧೨೮
೧೨೪ ತ್ರೀರಮಾನರ ಸುರಟಿರ	೧೩೧
೧೨೬ ತ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ ಪವಿತ್ರ ನಮೋ	೧೩೧
೧೬೦ ತ್ರೀ ಗೌರೀಸುಕುಮಾರ	೧೪೮

ಸ

೬೭ ಸಮಯವಿಡಲ್ಲ ರನ್ನ ತಾಳೊ	೮೯
೭೧ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ಇವನ ನಿಜವ	೯೪
೮೩ ಸ್ವರ್ಣಕೆತ್ತಿಗೆಯಾದ ಚಲುವಂ	೧೦೩
೧೦೮ ಸಾಕು ಸಾಕು ನರಹರಿಯೆ	೧೨೪
೧೨೫ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ	೧೩೧
೧೨೯ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿತೇ	೧೩೩

ಹ

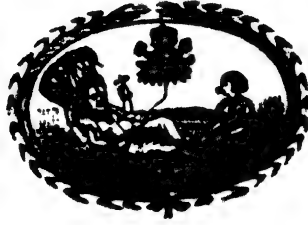
೪೮ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ	೬೬
೮೭ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ತ್ರೀ	೧೦೬
೯೩ ಹರ ವಿಧಿವರದ ತ್ರೀಹರಿ	೧೧೦
೧೪೫ ಹರೇ ಶಂಕರಾ ಪಾರ್ವತೀ	೧೪೧
೯೫ ಹ್ಯಾಗೆ ಪೋಗಲಿಯದುಪ	೧೧೨
೧೦೦ ಹಿಂಗದೆ ಮನದಣಿಯೆ	೧೧೬

ಪ್ತ

೧೧೬ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ತಯನಾ	೧೨೮
--------------------	-----

|| ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ ಸಮಾಪ್ತ: ||

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ||

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೇ ಕಮಲನಾಭ ಸುರೇಶ ವಿಖ್ಯೋ |
ವೈಕುಂಠ ಕೃಷ ಮಧುಸೂದನ ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷ ||
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಕೇಶವ ಜನಾರ್ದನ ವಾಸುದೇವ |
ದೇವೇಶ ದೇಹಿ ಕೃಪಣಸ್ಯ ಕರಾವಲಂಬಂ || ೧ ||

ಶ್ರೀಗುರುವಾದಿರಾಜಕೃತ ಪದಗಳು.

|| ಸ್ವಸ್ತಾಧ್ಯಾಯ ||

(ಈ ಸ್ತಾವಮಿಯವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹಯಗ್ರೀವದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಸದ್ವಿಧಿಯು.)

|| ೧ ||

|| ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿ ||

ನೆನವೆ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದವ | ನೆನವೆ ನಾರಾಯಣಿಯ ಚರಣವ |
ನೆನದು ಪ್ರಾಣನ ಪದವ ಭಾರತಿದೇವಿಯಂಭ್ರಿಯನೂ || ನೆನದು ಶ್ರೀಹಯ
ವದನ ಸ್ವಪ್ನದೊ | ಲೆನಗೆ ಪೇಳಿದ ಪದವ ಲೋಕದ | ಜನಕೆ ಸಂಗ್ರಹ
ವನ್ನು ಮಾಡುವೆನವನ ಕೃಪೆಯಿಂದಾ || ೧ || ಎನ್ನ ಸೇವೆಯ ಬೇಸರದೆ
ದಿನ | ದಿನ್ನ ಮಾಡುವ ಮಾನವರ್ಗ ಪ್ರ | ಸನ್ನಹನು ಕೃಪಾಳು ಎಂಬುದು
ಎನಗೆ ಬಹುಬಂದೂ || ಮನ್ನದಲಿ ಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡರೆ | ಮಣ್ಣು ಹೊಸದೆ
ಬಿಡೆನು ಅದಂ | ದುನ್ನತೋನ್ನತ ಪೂಜೆಗಳನನುದಿನದಿ ಮಾಡೆಂದಾ || ೨ ||
ಕೇಳು ಮಾನವ ನಾನು ಭಕ್ತರು | ಪೇಳಿದಂದದಿ ನಲಿಹೆ ಅವರನು |
ರಾಲಿಸುತ ಪಾಲಿಸುತ ಬಿಡೆನೆಂಬುದು ನಿಧಾನವಿದೂ || ಅಲಸವ ಮಾಡಿ
ದಡೆ ತಾಳೆನು | ಕಾಲಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ಪೂಜೆಯ | ಮೇಲು ಮೇಲೆನೆ
ಮಾಡು ನೀ ಕೊಂಡಾಡು ಕುಣಿತಾಡು || ೩ || ದೀನ ಮಾನವ ಪಾಪ

ಭಕ್ತರ । ಧೀನವೆಂಬುದು ತಪ್ಪದವರೆನ । ಗೇನ ಮಾಡಿದರದನು ಕೈ
 ಕೊಂಬೆನು ಸರಾಗದಲೀ || ಹಾನಿಗಳ ಕೊಡಿಸುವೆನು ಎನ್ನೊಳುದಾ ।
 ಸಿನವ ಮಾಡಿದರೆ ನೀ ನೆರೆ । ಜಾಣನಾಗಿರು ಮರೆಯದೆನ್ನಯ ಪಾದ ನೆನ
 ವುತಿರೂ || ೪ || ಮಿಕ್ಕ ದೇವರ ತೆರದಿ ನಾ ಮರೆ । ಹೊಕ್ಕವರ ಬಡೆನೆನ್ನ
 ಕರುಣಕ । ಟಾಕ್ಸವೀಕ್ಷಣ ಖಳರ ಶೀಕ್ಷಿಸಿ ಎನ್ನವರ ಪೊರೆವೇ || ಸೊಕ್ಕ
 ನಡೆದರೆ ಅವರ ತಕ್ಕವೆ । ದುಃಖಗಳ ತೋರಿಸುವೆ ಕೆಡಿಸೆನು । ದಿಕ್ಕುದಶೆ
 ನೆರೆ ನಂಬದವರೊಳುವೇಕ್ಷೆ ಸಲ್ಲದಲ್ವೆ || ೫ || ಅಂಜಬೇಡೆಲೆ ಮನುಜ ನಾ
 ಜಡ । ಕುಂಜರನ ಕ್ಯಾದವನು ಪರಂಗಿ । ಸಂಜೆಯನು ತೋರಿಸಿ ಧನಂ
 ಜಯನಸುವ ಪೊರೆದವನೂ || ಕಂಜಲೋಚನೆ ಕರೆಯೆ ವಸ್ತ್ರದ । ಪುಂಜ
 ಗಳ ಕೊಟ್ಟವಳ ಸಲಹಿದೆ । ಭಂಜಿಸಿದೆ ನಂಜುಂಡನಾ ವೈಯನು ನಾನಂ
 ಯಾ || ೬ || ಜಲಧಿಯೊಳಗಾಡಿದೆನು ಬೊಮ್ಮಗೆ । ಕಲಿಸಿದೆನು ಶ್ರುತಿತತಿಯ
 ನೀರೊಳು । ಮುಳುಗಿದದ್ರಿಯನೆತ್ತಿಕೊಟ್ಟೆನು ಸುರರ ಸುಧೆಗಾಗಿ ||
 ಇಳೆಯ ವೈಯ ಕೊಂದೆ ಪಿತನಿಂ । ದಳವ ಶಿಶುವನು ಪೊರೆದೆ ಬಳಕಾ ।
 ಬಲಿಯ ಬೇಡಿದೆ ರಾಯರನು ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿದೆನ್ನೆ || ೭ || ಅಂಬುಧಿಯ
 ನಂಬೆಸದೆ ಧಾತ್ರಿಯ । ಕಂಬನಿಯ ತೊಡಿಸಿದೆನು ಸುಮಿತ್ರ ತ್ರಿ । ಯಂಬ
 ಕನ ಹಿತಕಾಗಿ ತ್ರಿಪುರದ ವಧುಗಳನು ಕೆಡಿಸೀ || ಇಂಬುಗೊಡದೇ ಕಲಿ
 ಸುಧಮೃಕ । ದಂಬಗಳ ತುಂಬಿಸಿದೆ ಎನಗೆಣೆ । ಎಂಬ ದೇವನಪಾರು
 ಇನ್ನೀರೇಳು ಲೋಕದಲೀ || ೮ || ಎನ್ನ ಪಾದೋದಕವು ಶಿವ ಪಾ । ವನ್ನ
 ವೆನುತಾದರದಿ ಧರಿಸಿದ । ನೆನ್ನ ಕರುಣದ ಬಲದಿ ವಿಧಿ ತಾ ವೇದನೋದಿ
 ದನೂ || ಎನ್ನರಸಿ ರಮೆ ಸಕಲಗುಣದ ಸಂ । ಪನ್ನೆ ಸುರಮುನಿಮಾನೈ
 ಶ್ರುತಿಶತ । ವರ್ಣನೆನುತಲಿ ಮನದಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮುನ್ನ ವರಿಸಿದಳೂ || ೯ || ಎನ್ನ
 ವೈಕುಂಠಾದಿ ಲೋಕವೆ । ಜನ್ಮಂಗೆ ಭವಬಂಧ ಮೋಚನ । ಎನ್ನ ನಾಮ
 ಸ್ಮರಣೆ ಪಾಪಾಟವಿಗೆ ಕಾಳ್ಗಿಟ್ಟು || ಇನ್ನು ಅನ್ಯರ ತೊರೆದು ಮನವನು ।
 ಎನ್ನ ಚರಣದೊಳಿಟ್ಟು ಸಂತತ । ಎನ್ನ ಭಕ್ತುತಿಯ ಮಾಡು ನೀ ಕೊಂಡಾ
 ಡು ಕುಣಿದಾಡೂ || ೧೦ || ಸ್ನಾನಮೌನಧ್ಯಾನಗಳ ಅನು । ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ಮಾಡುವುದರಿಂ । ದೇಸು ಹಾನಿಯು ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಎನ್ನ ಕರುಣದಲೀ ||
 ದೀನತನುವನು ಪೊರೆಯದಿರು ಬಲು । ಹೀನಜನರೊಡನಾಡದಿರು ಸು ।
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಎನ್ನ ಚಂತ್ರಗಳ ಕೇಳೂ || ೧೧ || ನೋಡು ಪುಣ್ಯ

ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನೆಲೆ । ಯಾಡು ಕೀರ್ತಿಯ ವಾಡು ಭಕ್ತಿಯ । ಕೂಡು
 ಕಾಡುವ ದುತಗಳ ನೀಡಾಡು ಅನುದಿನದೀ ॥ ಮಾಡು ಎನ್ನಂಘ್ರಗಳ
 ಸೇವೆಯ । ಬೇಡು ಮೇಲಣ ಮುಕ್ತಿಪದಗಳ । ನೀಡು ಸಂತತ ಎನ್ನ
 ಸುಕಥಾನ್ಯತವು ಸುಜನರಲೀ ॥ ೧೨ ॥ ಗಾನರಸದಿಂ ಕೂಡಿ ಎನ್ನ ಮ ।
 ಹಾನುಭಾವರು ಸ್ತುತಿಸುವರು ಭವ । ಕಾನನಕ್ಕೆ ಕೃಶಾನು ದುಂತ
 ತಿಮಿಶ್ರಕಿದೆ ಭಾನೂ ॥ ನಾನು ನನ್ನದಿಂಬ ಮನದಭಿ । ಮಾನವನು
 ಬಿಡು ಕಂಡಕಂಡರ । ನೀನು ಯಾಚಿಸಿ ದುಃಖಸಾಗರದೊಳಗೆ ಮುಳು
 ಗದಿರೂ ॥ ೧೩ ॥ ದೇವರೆಲ್ಲರು ಎನ್ನ ದಾಸರು । ಶ್ರೀರಮಣಿ ಎನ್ನರಸಿ ಜಗ
 ದಾ । ಜೀವರಾಶಿಯ ನಾನೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಮಗುಳೆ ರಕ್ಷಿಪೆನೂ ॥ ಲಾವಕರ
 ಕೊಲಿಸುವೆನು ನರಕವ । ನೀವೆ ಸ್ವರ್ಗವನಿತ್ತು ಸುಜನರ । ಕಾವೆನಿದು
 ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ರದಸ್ಯ ಕಣಾ ॥ ೧೪ ॥ ಈಶ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎನ್ನದೆ ।
 ದೋಷಮಾಂಡೂಕೋಪನಿಶತು ಮ । ತ್ರೇಷ ಭೂತಾಧಿಪತಿ ಎನ್ನದೆ
 ಕಾಣ್ವಿರುಪನಿಷತೂ ॥ ಈಶ ಸರ್ವೇಶಾನು ಎಂಬ ವಿ । ಲಾಸದಿಂ ಬುಗ್ಗೇದ
 ಮೊದಲೆ ರ । ಮೇಶ ತನ್ನಯ ಪೂರ್ವಬುಕಿಗಳಿಗೀಡ್ಯನೆನುತಿದಕೋ
 ॥ ೧೫ ॥ ಅಗ್ನಿದೇವರೊಳಧಮ ಮಿಕ್ಕ ಸು । ರರ್ಗಳೆಲ್ಲರು ಮಧ್ಯಮರು
 ಸ । ವರ್ಜ್ಞ ವಿಷ್ಣುವೆ ಪರಮಪೂರುಷನೆಂಬ ಬುಗ್ಗೇದಾ ॥ ಬಗ್ಗಿಸಿತು ಕುಜ
 ನರ ಶಿರಂಗಳು । ಸುಗ್ಗಿಯೆನಿಸಿತು ಜ್ಞಾನಸರೆಗಪ । ವರ್ಗವೀವೆನು
 ನಾನು ನನಗೆಣೆಯಾರು ತ್ರಿಜಗದೊಳೂ ॥ ೧೬ ॥ ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಾ ಎಂಬ
 ಶ್ರುತಿ ಸಕ । ಲೇಶ ತಾನೆಂಬೊಂದು ಖಗ ತಾ । ಕ್ಲೇಶಗಳನನುಭವಿಪ
 ನೊಂದೇ ಜೀವನೆಂಬ ಖಗಾ ॥ ದೇಶದೇಶದೊಳುಣುತಿಹುದು ಮ । ತ್ವಾಶ
 ರೇರದೊಳಿದ್ದಡೆಯು ಜಗ । ದೀಶನೆಂಬೊಂದೊಂದು ಖಗ ತಾ ಲೇಸನುಣು
 ತಿಹುದೂ ॥ ೧೭ ॥ ಇಂತು ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತ ಚಿಂತಾ
 ರಹಿತ ಬೇರೆ ನಿ । ಶ್ವಂತೆಯಲಿ ಮನಗುಂದಿ ಬಳಲುವ ಜೀವಗಣ ಬೇರೇ ॥
 ಇಂತು ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕು ನೋಡಿರೊ । ಕಂತುಖತ ಖಳರಟ್ಟಿ ಭಜಕರ ।
 ಸಂತವಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿ ಎನುತಿದೆ ಕೆಲವು ವೇದಗಳೂ ॥ ೧೮ ॥ ಹಿಂದೆ ನಾನೇ
 ಪ್ರಾಣನೆಂದಮ । ರೇಂದ್ರ ನಾಶವನಡದ ತತ್ಸ । ಮ್ಮಂಧ ಬಾಹುಳ್ಳದಲಿ
 ನಾನೇ ಪ್ರಾಣನೆಂದೈಸೇ ॥ ಎಂದು ತೋರುವ ಬಲ್ಲ ಬುಧರದ । ರಿಂದ
 ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಮು । ನಿಂದ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಸಮ್ಮಂಧದಲಿ ಎನ

ಬೇಕೂ || ೧೯ || ಇವನು ತಾನೆಂದೊರೆವುದೀರೈ . ರವದ ನುಡಿ ಇದನೆಲ್ಲ
 ತಾ ಬ . ಲ್ಲವರು ಗ್ರಾಮದಿ ಜನರ ಕೂಟದಿ ಕುರುಡರೆದನರೈ || ದಿವಿಜ
 ದನುಜರು ಕೂಡಿ ತಮ್ಮೊಳ . ಗಮರ ಶಿಂಧುವ ಕಡೆಯಲೆಂದಂ . ದವರ
 ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಮಿಗೆ ಮರುಳಹರೆ ಕೋವಿದರೂ || ೨೦ || ಬೊಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮಗ
 ರುದ್ರ ಮೊಮ್ಮಗ . ಸುಮ್ಮನಸಂಗೆ ಸುಧೆಯನುಣಿಸಿದೆ . ನೊಮ್ಮೆ ಸುರ
 ಮಯ ಕಾಲಚಕ್ರವ ನಾನೆ ನಡೆಸುವೆನೂ || ಅಂಬರೇಷಗೆ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತಾ .
 ಹೆಮ್ಮರನ ಕಿತ್ತಿರಲು ದಿವಿಜರ . ಹೆಮ್ಮೆಯನು ನಾನೋರ್ವನೇ ಬಡಿಸಿ
 ದೆನು ಕೇಳ್ಮನುಜಾ || ೨೧ || ನೋಡು ರಾಮನ ಸೇವೆಗಮರರು . ಕೋಡ
 ಗರ ತನುವಾತು ಗಿಂಗಳ . ಕೋಡೆಕಲ್ಲ ಕಿತ್ತು ತಲೆಯಲಿ ಪೊತ್ತು
 ಮನವಿತ್ತಾ || ನಾಡಂಯೆ ಜಲಧಿಯಲಿ ಸೇತುವ . ಮಾಡಿ ತದ್ಭಟರೆನಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳರೆ . ಮೂಢನಾಗಿರಬೇಡ ನಾನೇ ಸಕಲ ಸುರರೊಡೆಯಾ || ೨೨ ||
 ದನುಜ ಮತ್ತೇನಾದ ತಾನೇ . ದನುಜಂಪು ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಿಬೆ . ನೆನುತ
 ವಸುದೇವನಲಿ ಅವತರಿಸಿದೆನು ಭೂತಳದೀ || ಜನಿಸಿದವರೆನಗಗ್ರಪೂಜೆಯ .
 ಮುನಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಮಾಡಿದ . ರೆನೆ ಜನಾರ್ದನ ದುಂತಮರ್ದನ
 ನಾನೆ ಸುರರೊಡೆಯಾ || ೨೩ || ನಾನೆ ದುಃಖವಿಹೀನನಾಗಿಹೆ . ದೀನ
 ಜೀವನು ದುಃಖಭರತನು . ನೀನೆ ನೋಡುತನಾದಿಹಾನಿಗಳಿಂದ ಜೀವ
 ರನೂ || ಏನನೆಂಬೆನು ರೋಗರುಜೆಗಳು . ಮಾನವಂಗಳೆ ಬರುತಿರುವದನು .
 ಸ್ವಾನುಭವಿಸುವದಿದ ನುಡಿದರೇ ಕಿಂದುಬಲ್ಲವರೂ || ೨೪ || ನಾನು ನನ್ನಯ
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ . ದಾನವರ ಮರ್ದಿಸುವೆ ಜೀವಂ . ಗಾನೆ ಶಕ್ತಿಯು ಕೊಟ್ಟ
 ರುಂಟಲ್ಲದಡೆ ಜಡಕೆ ಸಮಾ || ಕಾಣು ಕುಂಟರ ಕಾಣು ಕುರುಡರ . ಕಾಣು
 ಕಿವುಡರ ಕಾಣುಮೂಗರ . ಕಾಣೆ ತನಗೆಯು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದೇಕೆ ಬಡಿಸಿ
 ಕೊಳಾ || ೨೫ || ನಾನು ಸದ್ಗುಣ ಪೂರ್ಣವಂದ್ಯನು . ಹೀನಗುಣದಲಿ
 ಜೀವನಿಂದ್ಯನು . ನಾನೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ಜೀವನು ತತದುದ್ರನಲ್ಯೆ || ನಾನೆ
 ಸುರಮುನಿಸೇವ್ಯ ಚರಣನು . ಕಾಣು ಜೀವಮಳಾಂಘ್ರಿತರಣನು . ನಾನು
 ಸಾವಿಲ್ಲದವ ಜೀವರ ಮೃತ್ಯು ಕೊಲುತಿದೆಲ್ಯೆ || ೨೬ || ನಾನು ಸುಜ್ಞಾನ
 ಜೀವನಜ್ಞನು . ನಾನು ಮುಕ್ತನು ಜೀವ ಬದ್ಧನು . ನಾನು ಪಾತಕರಹಿತ
 ಜೀವನು ಪಾಪಭರತನಲ್ಯೆ || ನಾನು ಜನ್ಮವಿದೂರ ನಾನಾ . ಯೋನಿಯಲಿ
 ಜನಿಸುವನು ಜೀವನು . ನಾನೆ ನಾರಾಯಣನು ಜನಕನ ಹೆಸರು ನೀ

ಹೇಳಾ || ೨೭ || ದೇವಕಿಯ ಬಸುರಿಂದ ನಾನೇ । ದೇವಕಾರ್ಯಕೆ ಬಂದ
 ಬಗೆಯನು । ಭಾವಕೋವಿದರೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಮೂಲರೂಪವನು || ಜೀವಂಗೆ
 ತೋರಿಸಿದೆ ಭಜಕರ । ಭಾವ ವೈಕುಂಠದ ಶರೀರವ । ತೋರಿ ಶ್ರೀವತ್ಸಲನ
 ನೋಡುಪೇಕ್ಷೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರೆವಲೆಯಾ || ೨೮ || ಹಿಂದೆ ಜಗವನು ನನ್ನ
 ಬಸುರಲಿ । ನಂದಗೋಪನ ರಾಣಿ ಕಾಣಳಿ । ಅಂದು ಎನ್ನಯ ವಿಶ್ವ
 ರೂಪನ ಪಾರ್ಥ ಕಂಡನಲ್ಲೆ || ಮಂದಮತಿಯೆ ನಿಧಾನಿಸುತ್ತಿರ । ಲಂದು
 ಎನ್ನಯ ದೇಹವಳಿದರೆ । ಬಂದುದೆಲ್ಲ ಚರಾಚರಂಗಳಿಗಂದೆ ನಿರ್ಬಂಧಾ ||
 || ೨೯ || ಮಂದಮತಿಯೇ ಶ್ರೀನ್ನಸಿಂಹಗೆ । ತಂದೆಯಾವನು ತಾಯಿಯಾ
 ವಳು । ಮಂದರವು ಧಂಸೀರ್ಧ ಕೂರ್ಮನ ಪಿತನು ತಾನ್ಯಾರು || ಹಿಂದೆ
 ಬೊಮ್ಮನ ಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯಿಗಿ । ಲೊಂದೆ ವಟಪತ್ರದಲಿ ಮಲಗಿದೆ । ಚಂದದಿಂ
 ಶ್ರೀರಮಣ ನಾ ನಿತ್ಯದೊಳು ನಿತ್ಯನಲ್ಲೆ || ೩೦ || ಇಂತು ಸಂತತ ವಿವಿಧ
 ಧರ್ಮದ । ತಿಂಥಿಣಿಯನುತ್ತಮಂಗೆಂತು । ಸಂತತೀಪ್ರಿಯ ಭ್ರಾಂತಜೀವ
 ಪ್ರಕಾಶ ತಮವಹುದೇ || ಸಂತಂದ ನಿರಂತರದಿ ವೇ । ದಾಂತಶ್ರವಣವ
 ಮಾಡು ದುರ್ಮತ । ಭ್ರಾಂತಿಯನು ಬಿಟ್ಟಿನ್ನ ಗುಣವನು ನೆನವುತಿದು
 ದೆಂದಾ || ೩೧ || ಕುಂಭದಗ್ರೀವಾದಿಯಿರ್ದರು । ಡಂಭಿಸುತ್ತಲಿವಹುದೆ
 ದೇಹದ । ಡಿಂಬ ಪಡೆದರು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಚಿತ್ತಕೆ ಯಾಕೆ ಸಲ್ಲದಲ್ಲೆ || ಅಂಬರಾ
 ಗ್ರದಿ ಸ್ವರ್ಗವೇಂ ನೀ । ನುಂಬೆ ಸುಖಗಳನೆಂತು ಮನವ । ಕುಂಭವಾಕ
 ಕೃಳಿದು ಯಾತನೆ ಎಂತು ಕೈಕೊಂಬೇ || ೩೨ || ಎಲ್ಲಿ ಪೋಪುದು ದೇಹ
 ದಲ್ಲಿಯು । ದೆಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹ ಜೀವನೆಂಬುವ । ದೆಲ್ಲ ವಲ್ಲ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ಬಲು
 ಮೃತ್ಯುವಹುದಾಗೀ । ಇಲ್ಲ ಜಡದೇಹಕ್ಕೆ ಒಡೆಯತೆ ತ । ನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ
 ಚಿತ್ತ ನಡೆಯದೆ । ಸಲ್ಲದೇನ್ನೆ ಧರ್ಮದಂಗಳೆ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ಗುಣಾ || ೩೩ ||
 ಮಾಯೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಯಿತೆಂಬುದ । ಮಾಯೆ ತಾ ಜಡನಾದ ಕಾರಣ ।
 ಹೋಯಿತಾನಿನ್ನೇನುಪಾಯದಿ ಮತವ ನಿಲಿಸುವನೀ || ತಾಯಿಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಹೊಕ್ಕಡೆಯು ನುಡಿ । ದಾಸುತವನಂತವರು ಬಿಡುವರೆ । ವಾಯುಮತವೇ
 ಮತವು ತ್ರೈಜಗದೊಳಗೆ ನಿಜವೆಂದಾ || ೩೪ || ಒಂದು ಚಿಂತೆಯು ಬಂದು
 ದೈಸೆ ಮ । ತ್ತೊಂದು ಚಿಂತೆಯು ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೆ । ಬಂದು ಭೋಜನ ಜಪತಪ
 ಧ್ಯಾನಗಳ ಮಾಡಿತಲ್ಲೆ || ನಿಂದ್ಯದೇಹೋಪಾಧಿಯಿಂ ಸಂ । ಬಂಧಿಸಲು ಬೇರೇ
 ಬೇರೊಂದು । ಮಂದಾಕೃತ ವೃಥಾ ಪೋಯಿತಕ್ಕತ ಬಂದ್ನದೆಲ್ಲೆ || ೩೫ ||

ಒಂದು ದೇಹದಲೊಂದು ಚಿತ್ನ । ಮೃಂಧವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶದೇಶವ । ಹೊಂದಿ
 ಕೊಂಡಿಹ ಚಿತ್ತನಿಂದಲೆ ಜೀವವೆಂಬುವದೇ ॥ ಮಂದಮರಣದ ವಾಯು
 ಎಂಬುದು । ಬಂದು ಹೋಯಿತು ಈ ವಿಯೋಗವಿ । ದೆಂದು ದೇಹಕೆ
 ಬಹುದು ಚಿತ್ತವ್ಯಾಪ್ತನೆಂಬವಗೇ ॥ ೩೬ ॥ ಜೀವಭೇದವನಾದಿ ಎಂಬುದ ।
 ನಾನ ಬಗೆಯಲಿ ಬೊಮ್ಮ ತಾನೈ । ಜೀವಭಾವವನ್ನೆದಿತೆಂಬೇ ನಿನ್ನ
 ಮಾಯವಲೈ ॥ ತೀವಿಗಡಸಿದ ಬೊಮ್ಮದಂಗಳಕೆ । ನೋವು ನೋಡುವ
 ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ । ಜೀವರಾಶಿಯ ತೆಗೆವದೆಂತೈ ನಿರ್ವಿಕಾರನಲೈ ॥ ೩೭ ॥
 ಇಂತು ದುರ್ಮತ ಜೀರ್ಣಕಂತೆಯು ವಿ । ತಂತುವ್ಯಾತು ಮಹಂತಂದಿಲಿ
 ನಿಂತ ಹೆಜ್ಜೆಯು ನಿಲಿಸದಂತೆ ಭ್ರಾಂತುಗೊಳಿಸಿತಲೈ ॥ ಹಂತನಿವನೆಂತಾ
 ಹನಾ ವೇ । ದಾಂತವನೆ ಪುಸಿಯೆಂದು ನಿನ್ನಾ । ಪಂಥಗಳನು ಮಹಾಂತ
 ರಿಂದಿಲಿ ಎಂತು ನಿಲಿಸುವೆನ್ನೈ ॥ ೩೮ ॥ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಮರ್ತ್ಯಂಗೆ ಎ ।
 ಸ್ಪರ್ಥಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಭಕ್ತಿಯು । ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಹತ್ತಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೊತ್ತಿ
 ನಿಜಪದವಾ ॥ ಹತ್ತಿರೇ ಸುಖಿಸುವದು ಭೃತ್ಯಂ । ಗಿತ್ತಭೇದವ ನಿತ್ಯಮರ್ತ್ಯ
 ನು । ವೃಥಾ ಪೊಗಳಸುವರೆ ಮನುಜ ಪ್ರಮತ್ತನಲ್ಲವಲೈ ॥ ೩೯ ॥ ಮರ್ತ್ಯ
 ಮೃತ್ಯುವ್ಯಾಳಭೀತನೆಂ । ಬುಕ್ತಿಯರ್ಥವ ನೋಡು ಮತ್ಪದ । ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ
 ಕೈವಲ್ಯ ಗಡ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಶತ್ರು ಗಡಾ ॥ ಮತ್ತೆ ಮರುಳಾಗದಿರು ನಾ
 ಸ । ಪೋತ್ತಮನು ಭೃಗು ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಎ । ನ್ನತ್ತಮತ್ಪದ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೆ
 ತಾಳಿಕೊಂಡೆನಲೈ ॥ ೪೦ ॥ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂಬುವ ನುಡಿವುದ । ಕ್ಷಿಪ್ತ ನಾಲಿಗೆ
 ಕೇಲ್ವ ಕರ್ನಗ । ಳ್ಲ ಪೇಳ್ವಾಚಾರವಿಲ್ಲ ವಿವೇಕ ಮುನ್ನಿಲ್ಲಾ ॥ ಕಲ್ಲ
 ಕಂಭವ ಪೋಲ್ವ ನಿನ್ನನು ಬಲ್ಲಿದರು ಬಲ್ಲವರೊಳಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲಿರೆನ್ನಾಳು
 ಗಳು ಸೋಲಿಸಿ ಜಳ್ಳ ಮೊಡುವರೈ ॥ ೪೧ ॥ ಈಗಲುಂಟನ್ನೊಂದು
 ಕಾಲದಿ । ಪೋಗುವದು ಜಗವೆಂದರದು ನೀ । ನಾಗದಲ್ಲೈ ಕಾಲಕಪ್ರತಿ
 ಎಂತು ಸಲ್ಲುವದೈ ॥ ಸ್ವಾಗಮವನಯದವನೆಂದು । ಬೀಗವನು ಬೃಗಿಕ್ಕಿ
 ನಿನ್ನನು । ಪೋಗೆನುತ ಪೊರೆಗಟ್ಟುವರಲೈ ಎನ್ನ ಕಿಂಕರರೂ ॥ ೪೨ ॥
 ಇಷ್ಟದೈವನೆತ್ತ ನೀ ಮನ । ಮುಟ್ಟಿ ಎನ್ನನು ಭಜಿಸು ದಿವಿಜರ । ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಜನಂಗೆ ಗುರುಗಳೆಂದವರಂಘ್ರಿಗಳನಮಿಸೂ ॥ ಸಪ್ತಬರದ ತೆರದೆ
 ನಿನ್ನನು । ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆ ನಾ । ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಹೆನು
 ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವೆನೂ ॥ ೪೩ ॥ ಎನ್ನ ಗುಣಗಣಗಳನು

ಪೊಗಳುನು । ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ಮತವೆ ಸುಮತ ಪ್ರ । ಪನ್ನ ಕರ್ಣಾಮೃತ
ಸಮಾನ ವಿಮುಕ್ತಿಪಥವಹುದೂ ॥ ಅನ್ಯಮತಗಳ ಜರದು ನೀನೀ । ಪುಣ್ಯ
ಮರುತನ ಮತವ ಮನದಲಿ । ಮನ್ನಿಸುತ ಮನನವನು ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ
ಸಲಹುವೆನೂ ॥ ೪೪ ॥ ಇಂತು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ಮಾ । ಕಾಂತ ಕರುಣಾ
ವಂತ ನಿಜಗುಣ । ಶಾಂತನತಿಬಲವಂತ ಶ್ರೀಹಯವದನ ಕೃಪೆಯೆಂತೋ ॥
ಃಂತಸದಿ ಚಿಂತಿಸುತ ತನಗೆ ಮಾ । ರಾಂತ ಖಳರೆದೆಗೊಂತ ಶುಭಗುಣ ।
ವಂತ ವಾದಿಂಜೇಂದ್ರ ಯೋಗಿಗೆ ಪೇಳ್ವ ಪದಗಳೆವು ॥ ೪೫ ॥ ವಾದಿರಾಜಗೆ
ದೇವ ಕಲಿಸಿದ । ಮಾಧವನ ಗುಣಮಾಲೆಯನು ಬರ । ದೋದಿ ಪರಿಸುವ
ಮಾನವರ್ಗ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪಥವಹುದೂ ॥ ವಾದಶಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಯ ।
ವಾದಪದ್ಮವ ನೆನೆವರ ಮು । ಹಾಸಯಾಂಬುಧಿ ಹಯವದನ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಸಲಹುವನೂ ॥ ೪೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೨ ॥ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ [ಧಾಟಿ:- ನಾರಾಯಣಾ । ಹರಿ] ತ್ರಿವೃಡಿತಾಳ

ದೇವರಾ ದೇವನೇ ಬಾರೋ । ದೇವಕೀ ನಂದನ ಬಾರೋ । ದೇ
ವೇಂದ್ರನಾ ಸಲಹಿದಾ । ದೇವ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ನಾರಾಯಣಾ ।
ಹರಿನವೋ ನಾರಾಯೇಣಂ ॥ ೧ ॥ ಮತ್ಸನಾಗಿ ಶ್ರುತಿಯ ತಂ । ದಿತ್ತು ಭಕ್ತ
ವತ್ಸಲನ । ಭೃತ್ಯು ಸತ್ಯವ್ರತ ನಮ್ಮು ; ಸಖ್ಯ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂ
ನಾರಾಯಣಾ ॥ ೨ ॥ ಸಾಂದ ಸುರಂಗಾಗೀ । ನೀರೋಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ ।
ಗಿಂಯನ್ನದ್ದರಿಸಿದ । ಕೂರ್ಮ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂ ನಾರಾಯಣಾ ॥
॥ ೩ ॥ ಧರೆಯಾನುದ್ಧರಿಸಲು । ವರಹಾನಾಗಿದೆ ದೇವಾ । ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನು
ಶೀಳ್ವ । ಧೀರ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂ ನಾರಾಯಣಾ ॥ ೪ ॥ ನಂಬಿದ
ಭಕ್ತರ ಕಾವಾ । ನೆಂಬ ಕರುಣದೀ ಕಲ್ಲಾ । ಖಂಭದಿಂದುದಿಸೀದ । ಡಿಂಬ
ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂನಾರಾಯಣಾ ॥ ೫ ॥ ವಾಮನಾ ತಾ ವೇಷನಾಗಿ ।
ಭೂಮಿಯನಳದುಕೊಂಡ । ದಾನವರ ಸೋಲಿಸೀದ । ಜಾಣ ಬಾರೋ
ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂ ನಾರಾಯಣಾ ॥ ೬ ॥ ಝಡಿದು ದುಷ್ಟನೃಪರ । ಗಡಣವಾ
ಬಡದಂದು । ಪಿಡಿದುಗ್ರ ಕೊಡಲೀಯು । ಪ್ರವೃಡ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥
ಹಂ ನಾರಾಯಣಾ ॥ ೭ ॥ ವ್ರಂದಾರಕ ವಂದ್ಯ ಶೇತು । ಬಂಧನ ಹಂ
ದಶ । ಕಂಠರನ ಕೊಂಡಾ ರಾಮ । ಚಂದ್ರ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ ॥ ಹಂನಾರಾ

ಯಣ || ೮ || ಮಲ್ಲರಾನೆಲ್ಲರಾ ತೀಳೇ | ಬಲ್ಲಿದ ಮಾವನ ಕೊಂಡ |
 ಗೊಲ್ಲರ ವಲ್ಲಭ ನಮ್ಮ | ನಲ್ಲ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣಾ ||
 || ೯ || ಬುದ್ಧನಾಗಿ ದೈತ್ಯರೇಗೆ | ಬದ್ಧಪದವಿಯ ತೋರಿ | ರುದ್ರನನ್ನು
 ಗೆಲಿದ | ಸುಭದ್ರ ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೦ || ಕಲ್ಯಾ
 ನಾಗೀ ಖರೇಗೆ | ಕಲ್ಯಾಣಪನಾಗುತ | ರಕ್ಷಿಸುವ ಸುಜನರಾ | ಪಕ್ಷ
 ಬಾರೋ ಹರಿಯೇ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೧ || ವಿಜಯ ಹಯವದನನ |
 ಭಜಕರ ಭಾಗ್ಯವೇ | ಸುಜನಾಳ್ವಾ ವಾದಿರಾಜಾ | ತೇಜಿ ಬಾರೋ ಹರಿ
 ಯೇ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ | ನಾರಾಯೇಣಂ || ೧೨ ||

|| ೩ || ರಾಗ, ರೇಗುಪ್ಪ [ಧಾಟಿ:- ಎಷ್ಟು ದೀನಾ ಈ ವೈಕುಂಠ] ಏಕತಾಳ

ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಎನ್ನನು ಪಾಲಿಸೆ | ಶ್ರೀ ವಿಭು ಹಯವದನಾ ||
 ಈ ವಿಧ ಭವದಿಂದ ಬಳಲಿ ಬಹಳನೊಂದೆ | ತಾವರೆದಳನಯನಾ ಹಯ
 ವದನಾ || ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ || ೧ || ಅಂಗನೆ ಎರಡನೆಯಧಿಕ ಮೋಹ
 ದಿಂದ | ಶೃಂಗಾರಂಗಳನೆ ಮಾಡಿ || ಮಂಗಳಾತ್ಮನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ
 ಪೊಗಳಿದೆ | ಮಾನಭಂಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೆನೂ || ಹಯವದನ || ಯಾವ ರೀತಿ
 ಯಿಂದ || ೨ || ಹೀನದೋಷವೆಲ್ಲ ಹಯಮುಖದೇವನೆ | ಮಾನಿಸುವಂತೆ
 ಮಾಡೂ || ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡೆಯನೆ ಹಯವಿತ್ತಿನಗೆ ನಿನ್ನ | ಧ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ
 ಮಾಡೋ || ಹಯವದನಾ || ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಎನ್ನನು ಪಾಲಿಸೇ || ೩ ||

|| ೪ || ರಾಗ ಖಮಾಚ ಅಥವಾ ರೇಗುಪ್ಪ, ಏಕತಾಳ

ತೋರೇ ಬೇಗನೇ ತೋಯಜನಯನೆ | ಮದವಾರಣಗಮನೇ ||
 ತೋರೇ ಬೇಗನೇ || ಪಲ್ಲ || ಮಾರನ ತಾಪವ ಸೈಂಸಲಾರೆ | ನೀರಮಣಿಯು
 ಮಣಿಹಾರವ ಕೊಡುವೆ ನಾ || ತೋರೇ ಬೇಗನೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕತ್ತಲೆ
 ಯೊಡನೆ ಕಾದಿದ ಧೀರಾ | ಕೆಡಹಿದ ಪಂವಾರಾ | ಕಿತ್ತು ಮಣ್ಣಿಗಿದು
 ಮೆದ್ದನೆ ಬೇರಾ | ದಾನವಸಂಹಾರಾ | ವತ್ತಿದ ಬಲಿಯ ಕೃಾದನೆ ಶೂರಾ |
 ಕುಜನಕುತಾರಾ || ಹತ್ತು ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗೋಕುಲದೊಳು | ಬತ್ತಲೆ
 ರಾಹುತನಾಗಿ ಮೆರೆದನು || ತೋರೆ ಬೇಗನೆ || ೧ || ನೀರೊಳು ಮುಳು
 ಮುಳುಗಾಡುತ ಬಂದೂ | ಮಥಿಸಿದೆ ದಯಾಸಿಂಧೂ | ಧಾರುಣೀ ಛಿಮ್ಮಿ
 ಮೇಲಕೆ ತಂದೂ | ದನುಜನಾ ಕೊಂದೂ | ಮೂರುಕಡ ಭೂಮಿಯ

ಬೇಡಿದನಂದೂ । ಮುನಿಕುಲದಲಿ ಬಂದೂ ॥ ನಾರಿಯ ಬಡದೆ ಪರನಾರಿಯ
ರೊಳು ಕೂಡಿ । ನೀರೆಮುಣಿಯೆ ಹಯವೇಂ ನಡದನನು ॥ ತೋರೆ ಬೇಗ
ನೇ ॥ ೨ ॥ ನಿಗಮ ಕದ್ದವನ ಮಡುಹಿದ ಧಿಟ್ಟಾ । ನೆಗಹಿದ ಘನಬೆಟ್ಟಾ ।
ಚಿಗಿದೊಮ್ಮೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲ್ಲಿಟಾ । ಘುಡಿಘುಡಿಸುವ ಶಿಟ್ಟಾ । ಜಗವೆಲ್ಲವು
ನೋಡಿ ಎರಡಡಿ ಇಟ್ಟಾ । ಕೊಡಲಿಯ ವೆಟ್ಟಾ ॥ ಮೃಗವ ಕೆಡಹಿ ಕುಂತಿ
ಮಗಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ । ಜಗವ ಮೋಹಿಪ ಹಯವದನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ॥
। ತೋರೇ ಬೇಗನೇ ತೋಯಜನಯನೇ ॥ ೩ ॥

॥ ೫ ॥ ರಂಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಒಂದೆ ಭವತ್ಪದಯುಗಾರ] ರೂಪಕತಾಳ
ಬಾಲನೇನೇ ನಿನ್ನ ಮಗನೂ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ । ಬಾಲನೇನೇ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಾಲನೇನೇ ನಿನ್ನ ಮಗನು । ಬಾಲಕಿಯರಾಲಯವ ಪೊಕ್ಕು ।
ಶೀಲಗಡಿಸಿ ಸಾಲದೆ । ಗೋಕುಲವನೆಲ್ಲ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದೆ॥ಬಾಲನೇನೆ॥ಅನು॥
ಕಾಲು ಇಲ್ಲದೆ ನಡವನೀತ । ಮೇಲುಗಿರಿಯ ಬೆನ್ನೊಳಾಂತ । ಮೂಲ
ಬೇರ ಮೆಲ್ಲವಾತ । ಜ್ವಾಲರೂಪ ಸ್ಥೂಲಕಾಯ ॥ ಬಾಲನಾಗಿ ಭೂಮಿ
ಬೇಡಿದಾ । ತಾ ಹಾಲು ಕೂಡಿದ ತಾಯತಲೆಯ ಎರಡು ಮಾಡಿದಾ ।
ಕಲಿಕಾಲನ್ನೊದು ಅಡವಿಯಾಲಯವ ತಿರುಗಿದಾ ॥ ನೀಲವರ್ಣ ನಿಗಮ
ಗೋಚರ । ಮೇಲುಪ್ಪರದ ಸೋಲನುಡಿಯ । ಬಾಲೆಯರನು ಸೋಲಿಸಿ
ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾದ ॥ ಬಾಲನೇನೆ ॥ ೧ ॥ ಮಡುವಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ಯಿರುವ । ಕಡಲೊಳ್ಳಿಯನೆತ್ತಿ ಪೊರೆವ । ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಅಡುತ್ತಿರುವ ।
ಒಡೆಯ ಕ್ರೂರರೂಪನಿವನು ॥ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಪೊಡವಿ ಕೇಳೆನೇ । ಕೊಡಲಿ
ಯನು ಪಿಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕುಲವನ್ನು ತಂದನೇ । ಖಳ ರಾವಣಾದಿ ಫಡೆ
ಯನೆಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿದನೇ॥ಮಡುಕುವನಾಡಿ ಗಡಿಗೆ ಪಾಲುಕುಡಿದು ಕಟಹದಲ್ಲಿ
ಅಡಗಿ । ಬಡದೆ ತ್ರಿಪುರವ್ರತವ ಕೆಡಹಿ । ಹಿಡಿದು ತೇಜಿ ನಡಹುತ್ತಿಹನು ॥
॥ ಬಾಲನೇನೆ ॥ ೨ ॥ ನೀರ ಪೊಕ್ಕು ವೇದ ತಂದು । ಭಾರಗಿರಿಯ ಬೆನ್ನೊ
ಳಾಂತು । ಕೋರೆಹಲ್ಲು ತೋರುತ್ತಿರುವ । ಪಾರಮಹಿಮ ಕ್ರೂರವದನ
ಮೂರು ಪಾದ ಭೂಮಿ ಬೇಡಿದಾ । ವಿಪ್ರರನು ಕರೆಸಿ ಧರಣಿಯನ್ನು ದಾಸ
ಮಾಡಿದಾ । ಪರ್ವತವ ತಂದು ಶರಥಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಂಗಟ್ಟಿದಾ ॥ ಜಾರ
ಜೋರ ಮಾರನಯ್ಯ । ನಾರಿಯರನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ । ವಾಂಜಾಕ್ಷ
ಹಯವದನ । ಎಂ ಕುದುರೆ ಸ್ವಾಂಗೈವ ॥ ಬಾಲನೇನೇ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ।

|| ೬ ||

ರಾಗ, ಅಸಾವೇರಿ [ಧಾಟಿ:- ತೋರುವದಿಲ್ಲ] ರೂಪಕತಾಳ

ಎಣಿಸಲಳವೆ ನಿನ್ನಾ । ಗುಣದಾ ಮಹಿಮೆಗಳಾ । ಗುಣಗಣನುತ
ನಾಮಾ । ಕೋದಂಡರಾಮಾ || ಎಣಿಸಲಳವೆ || ಪಲ್ಲ || ಜಲದೀ ಸಂಚಂ
ಸಿದೆ । ಬಲು ಗಿಂಯ ಧರಿಸಿದೆ । ಲಲನೆ ಧಾರಿತ್ರಿಯ ಹರದೇ || ಭಲದ
ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನ ಸಂಹರಿಸಿದೆ । ಇಳೆಯಾವೇಕ್ಷಿಸಿದೆ । ನೀ ಬಲಿಯ ಭಂಗಿ
ಸಿದೇ || ಎಣಿಸಲಳವೆ || ೧ || ದುರುಳರ ಎರತಂದೆ । ಹರನ ಬಿಲ್ಲನು
ಮುಂದೆ । ನರಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಮೆರದೇ || ತರುಣಿಯರಾ ವ್ರತವ ಗೆಡಿದೆ ।
ತುರಗವನ್ನೇರುತಲಿ ಮೆರದೇ । ಶರಣಾಗತರೆಲ್ಲರನು । ಪೊರೆವುದು ನಿನ್ನ
ಬಂದೇ || ಎಣಿಸಲಳವೆ || ೨ || ಕರುಣಾಸಾಗರ ನಿನ್ನ । ಚರಣಸೇವೆಗೆ
ಎನ್ನಾ । ಕರುಣಿಸೊ ಸುಗುಣಸಂಪನ್ನಾ || ಸ್ಮರನ ಜನಕ ಚನ್ನಾ । ಧರೆ
ವಿಜಯ ಮೋಹನ್ನಾ । ಸ್ಥಿರವಾದಾ ಲಕ್ಷ್ಮವಿಶಾ । ಕರುಣಿಸೊ ಹಯ
ವದನಾ || ಎಣಿಸಲಳವೆ ನಿನ್ನ । ಗುಣದಾ ಮಹಿಮೆಗಳಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೭ ||

ರಾಗ, ಪೂರ್ವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸಾಕು ಸಾಕು ಮನುಜಸೇವೆಯು] ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೇ । ಚನ್ನರಾಯ । ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ । ಚನ್ನರಾಯ ಬಿನ್ನೈಸುವೆ || ಇನ್ನು
ಬೇರೆ ಗತಿಯು ಕಾಣೆ । ನಿನ್ನ ಚರಣ ಕಮಲದಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶರಣ
ಜನರ ಪಾಲ ಕಲ್ಪ । ತರು ದಯಾಸ್ವರೂಪನೆಂದು । ಧರೆಯೊಳಖಿಳ
ನಿಗಮ ಉಸುರು । ತಿರಲು ನಿನ್ನ ಚರಣವನ್ನು || ಶಿರದೊಳಾಂತು ಎನ್ನ
ಮೇಲಣಾ । ಕರುಣವಿಲ್ಲ । ದಿರಲು ನಿನಗಿದೇನು ಕಾರಣಾ || ಸಲಹಬೇಕು ।
ಸುರರ ಮಸ್ತಕದ ಸುಭೂಷಣಾ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೧ || ಹಿಂದೆ ನಾನನಾಥ
ನಾಗಿ । ಒಂದೆರಡೆಲ್ಲ ಹಲವು ಜನ್ಮ । ಬಂದು ನರಕಯಾತನೆಯಿಂ । ನೊಂದು
ಬಳಲಿ ಬಾಯ ಬಿಡುತ || ಒಂದೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರುಗೊಂಡೆನೇ । ಸನಾಥನಾಗಿ ।
ಮುಂದೆ ನಾಮಸುಧೆಯನುಂಡೆನೇ || ನೀನೇ ಕೃಪಾಳು । ಎಂದುನುಡಿವರನ್ನು
ಕಂಡೆನೇ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೨ || ಹಲವು ಮಾತನಾಡಲೇಕೆ । ಒಲಿವದಿನ್ನು
ಹಂಯೆ ನಿನ್ನ । ಸಲಿಗೆಯೋಳೇ ಬಿನ್ನಪವನು । ಸಲಿಸುತಿಹೆನು ಮುಂದ
ಕಿನ್ನು || ಜನುಮ ಬಾರದಂತೆ ವರವನೂ । ಇತ್ತು ಎನ್ನ । ಸಲಹೊ ಧೋರೆಯೆ
ನಿನಗೆ ಕರೆವೆನೂ || ಮುಂದೆ ಮುಕುತಿ । ಲಲನೆಯೊಡನೆ ಸುಖದಲಿರುವೆನೂ ||

|| ಚನ್ನರಾಯಾ || ೩ || ಲೇಶವರಿಯೆ ನಾನು ನಿನ್ನ । ದಾಸನೆಂದು ಡಂಗುರ
ವನು । ಹೊಸಿ ತಿರುಗುತಿರಲು ಮೋಹ । ಪಾಶವೆನ್ನ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ||
ಘಾಸಿ ಮಾಡುತಿರಲು ಬಡಿಸದೇ । ಇರಲಿ ಪಂಫ । ವಾಸಿ ಯೆನ್ನ ಮಾತ
ಅಲಿಸದೇ || ಸಲಹು ಸ । ವೇಶ ನಂಬಿದವರ ಕೆಡಿಸದೇ || ಚನ್ನರಾಯಾ ||
|| ೪ || ಎನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳನೆ ಮರೆದು । ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣಗಳನೆ ಪೊರೆದು ।
ಮನ್ನಿಸಿದರೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ । ಧನ್ಯವೆನು ಜನಮವೆತ್ತಿ || ಉನ್ನತಾ
ಹುದು ನಿನ್ನ ಕೀರುತಿ । ನಾಶವಹುದು । ಎನ್ನ ಬಹಳ ಭವದ ಧಾವತಿ ||
ಇನ್ನು ಸಲಹೊ||ಚನ್ನ ಶ್ರೀಹಯವದನಮೂರುತಿ || ಚನ್ನರಾಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀ

|| ೮ || ರಾಗ, ಮಾಂಜಿ [ಧಾಟಿ:- ಪೋಗದಿರೆಲೊ ರಂಗ । ಭಾಗವತರು] ಅಟಿತಾಳ

ಎನ್ನಪ್ಪ ಕಂದನೇ ಚಿಣ್ಣ ಗೋಪ್ಯರು ಬಂದು । ನಿನ್ನನು ದೂರು
ವರೋ । ಕಿಟ್ಟಯ್ಯಾ || ಕನ್ನೆರು ಕೊಬ್ಬಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ನುಡಿತಾರೆ ।
ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲ್ಯಮ್ಮಾ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ || ಪಲ್ಲ || ಗೋಪ್ಯಾರ ಮನೆಗಳ
ಪೊಕ್ಕು ಬಹುಪಂ । ಲೂಟಿಮಾಡುವರೇ ಕಂದಾ । ಗೋವಿಂದ || ಕಾಪಟ್ಟ
ಸತಿಯರ ಮಾತು ನೀ ಲಾಲಿಸಿ । ಕೋಪಿಸಬೇಡವಮ್ಮಾ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ ||
|| ೧ || ದಧಿಮಗ್ಧ ಭಾಂಡವೊಡೆದು ಗೋಪಿಯರನ್ನ । ದುರಟಮಾಡುವರೇ
ಕಂದಾ । ಗೋವಿಂದಾ || ಉದಯದಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ಮಾರ್ಜಾಲಂಗಳು ಬೀಳಿ
ದಧಿಭಾಂಡ ಒಡೆದವಮ್ಮಾ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ || ೨ || ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಬಲರಾಘು ನಿನ್ನ
ಬಿನ್ನಣ ಸುದ್ದಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೇಳಿದನೋ । ಗೋವಿಂದ || ಉನ್ನತ ದಾಯಾದಿ
ಮಾತುಗಳನು ನೀನು । ಮನ್ನಿಸಬೇಡವಮ್ಮಾ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ || ೩ || ಬಸ
ವನ ಅಟದಿ ಪಶುಶಿಶುಗಳ ಕೂಡಿ । ಮಸಿಮಣ್ಣು ಮಯ್ಯಾದವೋ । ಗೋ
ವಿಂದ || ಬಸಜಾಕ್ಷಿಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಕೆಲಸದ ಕೈಯ್ಯು । ಮಸಿಮಣ್ಣು
ವರಸಿದರೆ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ || ೪ || ಒರಗಿದ್ದ ಹಸುಗಳೆಬ್ಬಿಸಿ ಕರುಗಳ
ಬಿಟ್ಟು । ದುರುಳತನವ ಮಾಡೋರೆ । ಗೋವಿಂದ || ನೆರೆದಿದ್ದ ಶಿಶುಗಳಾ
ಡುವ ಗುಲ್ಲು ತಾವು ಕೇಳಿ । ಕರುಶಿಶು ಬೆದರಿತಮ್ಮಾ । ಗೋಪ್ಯಮ್ಮಾ ||
|| ೫ || ಬಾ ಯೆನ್ನ ಚೆನ್ನವೆ ಬಾ ಯೆನ್ನ ರನ್ನವೆ । ಬಾರೋ ಮೋಹದ ಗಿಣಿ
ಯೇ । ಗೋವಿಂದ || ಬಾ ಯೆಂದು ಯಶೋದೆ ಬಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡ್ಡು ।
ಬಾರೊ ಶ್ರೀಹಯವದನಾ । ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಾ || ೬ || ಶ್ರೀ ||

|| ೯ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಂದಾನಲ್ಲೆ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ । ಬಂದಾನಲ್ಲೆ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಬಂದಾನಲ್ಲೆ ರಮಣೆ ನಿನ್ನಾ ಆರಮನೆಗೇ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ನಂದಗೋಕುಲದ
 ಪುಟ್ಟ । ವೃಂದಾವನದೊಳಗಾಡಿ । ಇಂದಿರೆಯ ರಮಣಾ । ಬಂದ ಮಂದ
 ರೋಡ್ಧಾರ ॥ ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರಂಗಾ । ನಂದಸುಖವನಿತ್ತು । ಬಂದಾ ಹಯ
 ವದನನಾ । ಎದುರುಗೊಳ್ಳಿರೇ ॥ ೧ ॥ ಮುತ್ತುಮಾಣೆಕೃ ನವ । ರತ್ನಕಿಂಟ
 ದಿಂದಾ । ಸಪ್ತ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಂ । ದೊಪ್ಪುವನ್ಯಾರೆ ॥ ಕತ್ತಲೆ ನಿವಾ
 ರಿಸುವ । ಕಸ್ತೂರಿತಲಕವನಿಟ್ಟ । ಕೌಸ್ತುಭ ಹಯವದನದೇವ ಕಾಣಮ್ಮ
 ॥ ೨ ॥ ನೀಲಾದುಡಿಗೆಯನುಟ್ಟು । ಕಾಲಿಲಂದುಗೆ ಕಡಗ । ನೀಲವರ್ಣ
 ಶರೀರ । ಬಂದಾನ್ಯಾರೆ ॥ ಸಾಲು ಸಾಲು ಸಾಲು ಯೆಂಬಾ ! ಯತಿಗಳಾ
 ಸಂದಾಣಿಯಿಂದಾ । ಮೇಲಾಗಿ ಒಲಿದ ಹಯ । ವದನ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥
 ಚಿನ್ನ ತುರಗ ಮಂಚುತ । ರನ್ನ ತೊಡೆ ಹೊಳೆವುತಾ । ಉನ್ನತ ಗಾಂಭೀ
 ರ್ಯದಿ । ಬಾಹೋನ್ಯಾರಮ್ಮಾ ॥ ಕನ್ನೆ ಮಹಾಲಕುಮಿಯು । ಮನ್ನ ಸೂರೆ
 ಗೊಂಡಿಹ । ಚನ್ನಿಗ ಹಯವದನ । ದೇವ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ೪ ॥ ಉರದಲ್ಲಿ
 ಶ್ರೀವತ್ಸ । ಕೊರಳಾ ಕೌಸ್ತುಭ ಹಾರಾ । ಸಂ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುತಾ । ಬಾಹೋ
 ನ್ಯಾರಮ್ಮಾ ॥ ಗುರು ವಾದಿರಾಜಂಗೆ । ಒಲಿದು ಸೋದೆಗೆ ಬಂದು । ಸ್ಥಿರ
 ವಾಗಿ ನಿಂತ ಹಯ । ವದನ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ :

|| ೧೦ ||

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಬಡೆನೊ ಬಡೆನೊ ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲನಾ । ಎನ್ನ ಹೃದಯಮಧ್ಯ
 ದೊಳಿಟ್ಟು ಭಜಿಸುವೆ ಅನುದಿನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ
 ಇಳಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ । ಪದುಮನಾಭ ನಿನ್ನ ಪಾದ ತೊಳೆವೆ ॥ ಉಗುರು
 ಕೊನೆಯಿಂದಾ ಉದಿಸಿದಳಾ ಗಂಗೆ । ಹಂಪಾದ ತೀರ್ಥವೆಂದು ಹರ
 ಧಂಸಿದನಾಗ ॥ ೧ ॥ ಆ ಸತಿ ಶಾಪದಿ ಅಹಲೈ ಸಾವಿರಯುಗ । ಪಾಪಾ
 ಣನಾಗಿ ಪಥದೊಳಿರಲು ॥ ಲೇಸ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೋಂಕಲದಾಗಲೆ । ಆ
 ಸತಿ ಪಡದಳು ದಿವ್ಯ ದೇಹವನೂ ॥ ೨ ॥ ವಜ್ರಾಂಕುಶಧ್ವಜ ಪದುಮ
 ರೇಖೆಗಳಿಂದ । ಒಪ್ಪುವ ಸಿಂ ಪದಪದುಮವನೂ ॥ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭಜಿಸಲು
 ಸಿಂಹಯವದನನೆ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸಲಹುವ ನಮ್ಮನೂ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

|| ೧೧ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ಭಕುತರಪರಾಧನ ಬಗೆಯನೀ ದೇವಾ । ಭಕುತರು ತಪ್ಪಿದರೆ
ಬಲು ಭಯವೀವಾ || ಪಲ್ಲ || ಇಟ್ಟುಣಿಸಿದ ಬಲಿಕಟ್ಟಿದಳು ಯಶೋದೇಗೆ ।
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಂದು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಯನೆ || ದುಷ್ಟತನದಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ತನಯ ತನ್ನ । ಕಟ್ಟಲು ಹವಣಿಸೆ ಕಷ್ಟವನುಣಿಸನೆ || ೧ || ಕಾಲಿಲಿ
ತನ್ನ ಅಂಗವನೊದ್ದ ಮುನಿಪನ । ಮೂಲೋಕವಯೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮೆರೆ
ಯನೆ || ತಾಳದೆ ನೃಪತಿಯ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು । ಕಾಲಯವನ
ಬಂದು ಕಾಳು ಮಾಡಿಸನೆ || ೨ || ಪರವಶಚಿತ್ತನಾಗಿ ಫಲುಗುಣ ಜರೆ
ಯಲು । ಹಂ ದೂರಾಗದೆ ಹರಣವ ಕಾಯನೆ || ಅರಸೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ
ಅಂಭಟ ಪೊಂಡ್ರಕನ । ಧೂರಕೆ ಗಿರಿಯ ಮಾಡಿ - ಧೂರದಿ ಕೊಲಿಸನೆ ||
|| ೩ || ಶರಕೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡಿಸಮರದೊಳೊಡ್ಡಿದ । ಸುರವ್ರತಗಂದು ಶುಭ
ವನೀಯ್ಯನೆ || ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ತನ್ನ ಗೆಲುವ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡಿದ । ಶಾರೀರ
ಸಂಬಂಧಿಯ ಕೊಲ್ಲಿಸನೆ || ೪ || ಮಕುಟವ ಕದ್ದೊಯ್ಯಲು ಮಹಾಬಲಿಯ
ಬಾಗಿಲ । ಅಕರಂಕನಂದು ಕಾವುದ ಬಿಟ್ಟನೆ || ಈ ಕೃಷ್ಣ ಹಯವದನ
ನಿಂದುಡುಪಿನ ಜನಕೆ । ಶೋಕವಿತ್ತ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಶೂಲಗತಿನೀಯ್ಯನೆ || ೫ ||

|| ೧೨ ||

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ವೇಣುನಾದ ಪ್ರಿಯಾ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ । ವೇಣುನಾದ ಪ್ರಿಯಾ ||
|| ಪಲ್ಲ || ವೇಣುನಾದವಿನೋದ ಮುಕುಂದ । ಗಾನವಿನೋದ ಶೃಂಗಾರ
ಗೋಪಾಲಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾದಿತಚರಣಾ ವಸುಧೇಯಾಭರಣಾ ।
ಇಂದಿರಾರಮಣಾ ಇನಕೋಟಿತೇಜಾ || ಮಂವರಧರ ಗೋವಿಂದ ಮು
ಕುಂದ । ಸಿಂಧುಶಯನ ಹಂ ಕಂದರ್ಪಜನಕಾ || ೧ || ನವನೀತಚೋರಾ
ನಂದಕುಮಾರಾ । ಭುವಸೈಕವೀರಾ ಬುದ್ಧಿವಿಸ್ತಾರಾ || ರವಿಕೋಟಿತೇಜಾ
ರಘುವಂಶರಾಜಾ । ದಿವಿಜವಂದಿತ ದನುಜಾರಿ ಗೋಪಾಲಾ || ೨ ||
ಪರಮದಯಾಳೂ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ । ಕ್ಷಿತಿಕೀರ್ತಿಹಾರಾ ಶೃಂಗಾರ
ಲೋಲಾ || ಉರಗೇಂದ್ರಶಯನಾ ವರಹಯವದನಾ । ಶರಣರಕ್ಷಕ
ಪಾಹಿ ಕೋದಂಡಲಾಮಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

॥ ೧೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮಧುಸೂದನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮದನನಯ್ಯ । ಮೋಹನ
ಕಾಯ । ಉನ್ನತಗುಣನಿಲಯ । ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥
ಶ್ರುತಿಗಳ ತಂದು ಮುನ್ನ । ಸುರಮುನಿಗಳ ಮನ । ಕೃತಿಹರುಷವ ಕೊಟ್ಟ
ಆಗಣಿತಗುಣರಷ್ಟ । ಯತಿಗಳ ಪಾಲಿಸಿದೆ । ಮುಂದುವಂದ । ದಿತಿಜರ
ಸೋಲಿಸಿದೆ । ಈ ಮಹಿಯೊಳು । ಮತಿವಂತರಾ ಪೊರೆದೆ । ಮಹಿಮೆಯಿಂದ
ಮೆರೆದೆ ॥ ೧ ॥ ಅಚ್ಚ ಹಾರಶೋಭಿಕಂಠ । ಆಶ್ರಿತಂಗಿ ನೀ ನಂಟ ।
ಮೆಚ್ಚಿದ ಪಾರ್ಥನ ಮಿತ್ರ । ನೆನಿಸುವ ಸುಚರಿತ್ರ । ಮೆಚ್ಚಿದ ನಿನ್ನಯ ಭಗತ ।
ವೈಕುಂಠದ । ಮುಚ್ಚಲತೆಗಿರಲು ಶಕ್ತ । ಅಚ್ಯುತ ನಿನ್ನ । ಆರ್ಚಿಸಿದನೆ
ಕೃತಾರ್ಥ । ಅವನೆ ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ॥ ೨ ॥ ಎಂದೆಂದು ನಿನ್ನವರೊಳು ।
ಯೆನ್ನ ಕೂಡಿಸೊ ಕೃಪಾಳು । ವಂದ್ಯ ಗರುಡನ ಸ್ತಂಭ । ವೇಂ ಬಾರೊ
ಗೋವಿಂದ । ತಂದೆ ನೀನೆ ತಾಯಿ ನೀನೆ । ಹಯವದನ । ಬಂಧು ನೀನೆ
ಬಳಗ ನೀನೆ । ಮತ್ತದಂದ । ಕುಂದ ನೋಡು ಅಘ ಬಡು । ಕಂಡು
ಕರುಣವ ಮಾಡೂ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

ಕೊಂಡಾಡಲಳವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ । ಭೂ । ಮಂಡಲದೊಳು ಹಯ
ಗ್ರೀವಮೂರ್ತಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವೇದಂಗಳಾ ಜಲದಿಂದ ತಂದೇ । ಧೋ ! ಪೋದ
ಗಿಯ ಬೆನ್ನೊಳಾಂತು ನಿಂದೇ ॥ ಮೇದಿನಿಯಾ ಕದ್ದೊದವನ ಕೊಂದೇ ।
। ಸಂ । ವಾದದಿಂದಲಿ ಕಂಬದಿಂದ ಬಂದೇ ॥ ೧ ॥ ಚರಣಾಗ್ರದಲಿ ನದಿ
ಯನು ಪೆತ್ತೆ । ತೀಕ್ಷ್ಣ । ಪರಶು ಪಿಡಿದು ಬಾಹುಜರ ಕಿತ್ತೆ ॥ ನೆರೆ ನಂಬಿ
ದಗೆ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವಿತ್ತೆ । ದೊಡ್ಡ । ದುರುಳ ಕಾಳಿಂಗನ ಶಿರದಿ ನಿಂತೇ ॥
॥ ೨ ॥ ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಾನಗಳ ಭೇದನ । ಬಹು । ಚತುರ ತುರಗವೇಂ
ನಲಿವನ್ನ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮ ವಾದಿರಾಜರನ್ನ । ಸ್ವಾಮಿ । ಸತತ
ಹಯವದನ ರಕ್ಷಿಪನಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೫ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಧುಂಪತಾಳ.

ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕಾಯಯ್ಯ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ । ಬಲ । ಭಂಜನನನುಜಾ
ನೋಡೆನ್ನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಜದೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬೇಡುವೆನು ।
ಕುಂಜರ ವರದಾ ಕೂಡೆನ್ನಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ನೀನೊಲಿದಾಗಲೆ ನಿಖಿಲ

ಸಂಪತ್ತೆನ್ನ । ತಾನೇ ಬಾಹದು ತಡವಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ನಳನಭವಾದ್ಯಮರಂದಕೆ
ಸಾಕ್ಷಿ । ಬಾನುಸನ್ನಿಭ ಬಾರೊ ನಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ಪುಂಡಂಕಾಕ್ಷನ್ನ ಪೂಜಿಪ
ಭಕ್ತರ । ಮಂಡೆಯ ಪೂ ಬಾಡದೆಂದು ॥ ಕಂಡೆನಾ ರಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥನಿಗೊಲಿದು । ಭಂಡಿಯ ಬೋವನಾದಂದು ॥ ೨ ॥ ವೃಂದಾರ
ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಹಯವದನ ಮುಕುಂದ । ಮಂದರೋದ್ಧಾರ ಮತ್ತೊಂದ
ಲಯೇ ॥ ಇಂದಿರೆಯರಸ ಬಾ ಇಂದುವದನ ದೀನ । ಬಂಧುವೆ ಭಕ್ತರ
ಸಿಯೇ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೬ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣರನ್ನ ಬಿಡದಿರೊ ಯೆನ್ನ ॥ ಪಲ ॥ ಬಡವರ ರಕ್ಷಿ
ಪನ್ನ । ಅಡಿಗರಗುವೆ ನಿನ್ನ । ಗಾಡಿಗಾರ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕಡಲಮಗಳ
ಗಂಡ । ಒಡಲೊಳು ತೋರ್ದಜಾಂಡ ॥ ಪಿಡಿದ ಪಾಶದಂಡ ಕಾಂಡ ।
ಬೇಡಿದಿಷ್ಟ ದಾನಶೌಂಡ ॥ ೧ ॥ ನಾಂಧಿಮಧ್ಯದಿ ಪುರ । ವರ ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ಧೀರ ॥ ಈರೇಳು ಭುವನೋದ್ಧಾರ । ನೀರದಶ್ಯಾಮಳಾಕಾರ ॥ ೨ ॥
ಮಂದಸ್ಥಿತಮುಖದಿಂದ । ಇಂದುಡುಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದ ॥ ನಂದಗೋಪಜನ
ಕಂದ । ವೃಂದಾರಕೇಶ ಮುಕುಂದ ॥ ೩ ॥ ಭಾವಗೊಲಿದಜೋದ್ಭವ ।
ಭವಸಂಜಾತರ ಕಾವ ॥ ಭವಾಬ್ಜಿತಾರಕ ದೇವ । ಭವಿಸುವ ಭಕ್ತೋ
ಜ್ಜೀವ ॥ ೪ ॥ ಮಧ್ಯಮುನಿಪರೋಡೆಯ । ಶುದ್ಧ ಯತಿಗಣಪ್ರಿಯ ॥
ಶುದ್ಧವಾದಾಗಮಗೇಯ । ಮುದ್ದು ಹಯವದನರಾಯ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೭ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಧುಂಬಿತಾಳ.

ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ನಾನು । ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಖಳಕುಲ
ಮರ್ದನ ॥ ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ನಾನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದೆಂದು ನನ್ನ
ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಜನರ ಸು । ತ್ತಿಂದ ಬಂದ ಕ್ಲೇಶಗಳ ಖಂಡಿಸಿ ॥ ತಂದೆ
ಮಕ್ಕಳನು ಪೊರೆದಂತೆ ಪಾಲಿಸುತಿಹೆನು । ಕಂದರ್ಪನಾಣಿ ಇದು ಯೆನಗೆ
ಬಿಂದು ॥ ೧ ॥ ಅಂದಂದು ಅವರು ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟಗಳನಿತ್ತೆ । ಸಂದೇಹ
ವಿಲ್ಲ ಸಂತರ ಸಲಹಿದೆ ॥ ಮಂದಜನರೊಡನಾಡಿ ಮರುಳಾಗದಿರು ಮನುಜ ।
ಡಂದದಿಂದೆನ್ನ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಡು ॥ ೨ ॥ ಇಂದ್ರ ಗರ್ವಿಸಲು ಅವನಿಗೆ
ತಂದು ಸುರತರುವ । ನಂದನ ವನವ ಪೊಕ್ಕು ಕಿತ್ತು ತರಲೂ ॥ ಒಂದಾಗಿ

ರಣಕೆ ಬಂದು ನಿಂದಮರರನು ಕರುಣ । ದಿಂದ ನಾ ಪಾಲಿಸಿದೆ ಹಯ
ವದನನೆಂದು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೮ ॥

ರಾಗ ದೇಶಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳಬಲ್ಲನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾತನು । ಕಾ । ಳಿಂಗಮರ್ದನ ಕೃಷ್ಣ । ಹೇಳಿ
ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ॥ ಕೇಳಬಲ್ಲನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾತನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣನೆ
ಮುಚ್ಚಲಿಲ್ಲನೆದೊಡ್ಡ । ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ನಿಂತನೆ । ಬಹು । ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ಕೋರೆ
ಹಲ್ಲಿ ಕಿರಿವನೆ । ಗಟ್ಟಿ । ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಬಪೊಡೆದು ಬಂದನೆ । ರಂಗ ॥ ೧ ॥
ಮೂರಡಿಭೂಮಿಯ ಬೇಡಿ ಬಂದನೆ । ತಾಯ । ತಲೆಯ ಕಡಿಯಲಿಕೆ
ಕೊಡಲಿ ತಂದನೆ ॥ ನಾರಶೀರೆಯನುಟ್ಟು ಕೊಂಡನೆ । ಬಹು । ಜೋರತನ
ದಿಂದ ಹರವಿ ಹಾಲ ಕುಡಿದನೆ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲೆನಾರಿಯರ ಆಸ್ನಿದ ।
ಕೃಷ್ಣ । ಉತ್ತಮ ಅಶ್ವವನೇರಿದ । ರಂಗ । ಹತ್ತನತಾರವ ತೋರಿದ । ಧಿಟ್ಟ ।
ಮೂರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಚೆಲುವ ಶ್ರೀಹಯವದನ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೯ ॥ ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಛಾಟ:- ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ] ಛಾಪುತಾಳ

ಜಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಸುದೇವತನಯ
ನಿಗೆ ವೈಕುಂಠನಿಲಯನಿಗೆ । ಕುಸುಮನಾಭನಿಗೆ ಕೋಮಲರೂಪಗೇ ॥
ಯಶೋದೆಯ ನಂದನಗೆ ಇಂದಿರಾರಮಣನಿಗೆ । ನಸುನಗೆಯೊಳೆಪ್ಪುವಾ
ನರಸಿಂಹಗೇ ॥ ೧ ॥ ಕನಕಕಿಂಟನಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿತಲಕನಿಗೆ । ಕನಕಕುಂಡ
ಲಗೆ ಕಾಸ್ತುಭಹಾರಗೆ ॥ ಕನಕಾಂಬರಧರಗೆ ಘನಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವಗೆ ।
ಸನಕಾದಿವಂದ್ಯ ನರಸಿಂಹಗೇ ॥ ೨ ॥ ಪಂಕಜನಾಭನಿಗೆ ಪಾಂಚಾಲಿರಕ್ಷ
ಕಗೆ । ಲಂಕೆಯನು ವಿಭೀಷಣನಿಗಿತ್ತವನಿಗೆ ॥ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತನಿಗೆ
ಕುವಲಯನೇತ್ರನಿಗೆ । ಬಿಂಕದಲಿ ಮೆರೆವ ಮುದ್ದು ನರಸಿಂಹಗೇ ॥ ೩ ॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಿಗೆ ಪರಮಪಾವನನಿಗೆ । ಕುಕ್ಕಿಯೊಳು ಜಗವನಿಂಬಿಟ್ಟವ
ನಿಗೆ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಿಗೆ ರಾಜೇಂದ್ರವಂದಿತಗೆ । ಲಕ್ಷ್ಮಣದೊಳೊಪ್ಪುವ
ನರಸಿಂಹಗೇ ॥ ೪ ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಿಗೆ ಸಕಲವನು ರಕ್ಷಿಪಗೆ । ಮುಕ್ತಿದಾ
ಯಕಗೆ ಚಿನ್ಮಯರೂಪಗೆ ॥ ಮಿತ್ರರುಗ್ಗಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೇರರಸನಿಗೆ । ನಿತ್ಯ
ಕಲ್ಯಾಣ ಶ್ರೀಹಯವದನಗೇ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಶ್ರೀಗುರುವಾದಿರಾಜಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಶ್ರೀವೆಂಕಣ್ಣಕವಿಕೃತ ಪದಗಳು.

|| ೨೦ ||

ರಾಗ ನಾಟ, ಧ್ರುಪತೀ

ಶ್ರೀಗಣಪ ಶರಣಾ || ಶಿವಕರಾಚ್ಚುತ ನಿತ್ಯ | ಶಿವಪೂರ್ಣ ಸರ್ವೇಷು |
 ಶಿವಜಾತಸಂಭೂತ | ಶಿವಮುಖ್ಯಸೇವ್ಯಾ || ಶಿವಯಾನಪಿತಯಮುಳ | ಶಿವ
 ಭಂಜನಾನಂದ | ಶಿವಮರ್ದನ ಗೋವಿಂದ | ಶಿವಕರ ಮುಕುಂದಾ ||
 ಶ್ರೀಗಣಪ || ೧ || ನಾಗಪತ್ತಣದರಸ | ನಾಗರುವಿಕೆಯ ಮುಂದ | ನಾಗ
 ರುಹದಳನೇತ್ರ | ನಾಗಪತಿಶಯನಾ || ನಾಗೇಂದ್ರವರದ ಶಿವನಾಗನಾಹನ
 ರಕ್ಷ | ನಾಗಚಕ್ರಾಂಕಿತನೆ | ನಾಗಾಂಗಮನಾ || ಶ್ರೀಗಣಪ || ೨ ||
 ಗುರುಪೂಜ್ಯನೆಂದೊಲಿದು | ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಮಡಿದ | ಗುರುಸುತನ
 ತಂದಿತ್ತ | ಗುರುವಿಗೊಂದಿಸುತಾ || ಗುರುವಿಗೆ ಗುರು ಜಗದ್ಗುರು
 ಸಾರ್ವಭೌಮ | ಚಿದ್ಗುರು ಮೂಲಿಕನಿವಾಸ | ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶಾ ||
 ಶ್ರೀಗಣಪ ಶರಣಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೨೧ ||

ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣಿ [ಧಾಟು:- ಸತ್ಯಕಲ್ಯಾಣಿ] ಏಕತಾಳ

ನೋಡು | ಮನದಿ ಕೊಂಡಾಡು | ಭಕುತಿಯ ಬೇಡೊ | ನೀ ಪಾ
 ಡೊ || ಕಾಡೊ ವಿಷಯದ | ಗಾಡಿಕೆಯೊಳು ಮನ | ಗೂಡಿ ಹೃದಯದೊ
 ಳಾಡುವ ಹಂಯನು || ನೋಡು || ಪಲ್ಲ || ಹಾದಿಯಾ | ತತ್ಪಾರ್ಥದ
 ಬಲು ಸಂಪಾದಿಯಾ | ನುಂಗತ ಪರಮಾಂಬೋಧಯಾ | ನುಂ ಪಡದೊ |
 ಭೇದಪಂಚಕವಂದೊ | ವಿಷಯದ ಹಾದಿಯನ್ನೆ ಗೆಲಿದೊ || ಮಾಧವ ಚರ
 ಣಾ | ರಾಧನೆಯೊಳು ಮನ | ತೇದುತ ಧ್ಯಾನವಿ | ನೋಡದಿ ಹಂಯನು ||
 ನೋಡು ಮನದಿ || ೧ || ಹೊಂದಿಸೀ | ಅಹಂಕಾರದ ಬಳಗವ ಬಂಧಿಸೀ |
 ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಲವನು ಕುಂದಿಸೀ | ಎಕೋದೃಢದೀ | ಮಂದಮತಿಯ
 ಬಿಟ್ಟೊ | ಮನ ಗೋವಿಂದನಂಘ್ರಿಯೊಳಿಟ್ಟೊ || ಚಂದದಿ ದಶವಾಯೊಂದು
 ಗೂಡಿ ಹೃ | ಸ್ಮಂದಿದದೊಳಗಾ | ನಂದದಿ ಹಂಯನು || ನೋಡು || ೨ || ಅಳು
 ಕದೇ | ಇತಂಜ್ಞೆಯೊಳು ಮನ ಮುಳುಕದೇ | ಪರಧನ ಪರಸತಿ ಮನ
 ನಿಲುಕದೇ | ಎಕಾಗ್ರದಿ | ಒಳಗೊರಗೊಂದಾಗೀ | ಮನದೊಳು ಒಳವಂ
 ತವನಾಗೀ || ಸುಲಲಿತಾತ್ಮ ಗುರುವೆಂಕಟೇಶ ಮಂ | ಜುಳರೂಪದಿ ಭಳ |
 ಭಳಿಸುವ ಹಂಯನು || ನೋಡೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೨೨ || ರಾಗ, ಆರಬಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಾಂತೇ, ಶ್ರೀಮಂತ.] ಆದಿತಾಳ

ಕಲಯೇ ತ್ವಂ ವೇದನಾಯಕಿ । ಕಾಮಿತ ಫಲದಾಯಕಿ || ಕಲಯೇ
ತ್ವಂ || ಕಲಿತ ಮೌತಿಕಲಾವೆ । ಕೈಲಾಸಾಚಲವಿಹಾರೆ || ಕಲಯೇ ತ್ವಂ || ಪಲ್ಲ ||
ಬಾಲೇ । ಅಲಂಕಾರಾಲಂಕೃತ ಪಾಲೇ । ಸನ್ನತ ಮಾನಿತಹಾಜಾಲೇ ।
ಸಂತತ ಮನಲೋಲೆ । ಕರುಣಾವಾಲೆ || ಕಲಯೇ ತ್ವಂ || ೧ || ಧನ್ಯೇ । ಪಂ
ವ್ರತಭಕ್ತಾಧನ್ಯೆ । ಪರ್ವತರಾಜಹಾಕನ್ಯೇ । ಸರ್ವಧಾ ಸುಪ್ರಸನ್ನೇ । ಸಜ್ಜನ
ಮಾನ್ಯೇ || ಕಲಯೇ ತ್ವಂ || ೨ || ರಾಮೇ । ಕೋಮಲ ಮೇಘಶ್ಯಾಮೇ ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಹೇಶಾ ಭಾಮೇ । ಗುರು ವೇಂಕಟರಮಣಭಿರಾಮೇ । ಚಂದ್ರ
ಲಲಾಮೇ || ಕಲಯೇ ತ್ವಂ ವೇದನಾಯಕೀ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೨೩ || ರಾಗ, ಆರಬಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಾಂತೇ, ಶ್ರೀಮಂತೇ] ಆದಿತಾಳ

ಕಲಯೇ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಂ । ದೇವಾದಿದೇವಂ । ಕಲಯೇ || ಜಲಜಸಂ
ಭವಾಧ್ಯಮರಾರ್ಚಿತ ನಿಷ್ಕಲುಶ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಗುಣಧಾಮಂ || ಕಲಯೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಬಾಲಂ । ದೇವಕದೇವೀ ನತಪಾಲಂ । ನರನಾಟಕ ಸವಕೃತ
ಲೀಲಂ । ಮೋಹಿತ ಗೋಪೀಜನಜಾಲಂ । ಯಶೋದ ಪುಣ್ಯವಿಶಾಲಂ ।
ಪೂತನಿಕಾಲಂ । ಗೋಪವಿಲೋಲಂ । ಚಾರುಚಂತ್ರಸುಶೀಲಂ || ಕಲಯೇ
ಕೇಶವಂ || ೧ || ಸಾರಂ । ಸಕಲಾಗಮ ಶಕಟಪ್ರಹಾರಂ । ನವನೀತಕ್ಷೀರ
ದಧಿಚೋರಂ । ಮುರಲೀರವಗೀತಸಂಪೂರಂ । ಬೃಂದಾವನಸಂಚಾರಂ ।
ವೃಷಭೇನುಕವತ್ಸವಿದಾರಂ । ಯುವತಿಜನವಸನವಹಾರಂ || ಕಲಯೇ
ಶ್ರೀಕೇಶವಂ || ೨ || ಈಷಂ । ಈಪ್ಸಿತಪ್ರಸಕ್ತೋಮಲವೇಷಂ । ಕೌಸ್ತುಭ
ಮಣಿಮೌತಿಕಭೂಷಂ । ಕರುಣಾಕರ ಭಕ್ತಸುಪೋಷಂ । ವರವಟವೇಣು
ಪುರನಿವಾಸಂ । ಶ್ಯಾಮಲವೇಷಂ । ಸುಂದರಕೇಶಂ । ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಕಟೇಶಂ ||
ಕಲಯೇ ಶ್ರೀಕೇಶವಂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೨೪ || ರಾಗ ಮನಾಚ, ಏಕತಾಳ

ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿದಾಡೋ । ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುಣಿದಾಡೋ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಮುದ್ದು ಮೊಗದೊಲಪ । ಮುಗುಳ್ಳಗೆದೋಂ । ತದ್ಧಿಮಿಕೆಂದು
ಮುರಾಂ || ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿದಾಡೋ || ೧ || ಹಸ್ತಂಗುಲಿ ಅಭಿ
ನವಗಳವಟ್ಟು । ನೃಪದಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು || ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿ

ದಾಡೋ || ೨ || ಗೆಜ್ಜೆನೂಪುರ ಫುಲ್ಲಲ್ ಫಲರವದಿಂದಾ | ತದ್ಧಣುಕೆಂದು
ಮುಕುಂದಾ || ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿದಾಡೋ || ೩ || ಸ್ಥಾಯಿ
ಮೃದಂಗತಾಳದಿ ಶ್ರುತಿಗೂಡೀ ಮಾ | ಗಾಯಿ ಕುಂಡಲಗಳೋಲಾಡೀ ||
ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿದಾಡೋ || ೪ || ಸರಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ
ಸುಪ್ರೇಮಾ | ಗುರುವೇಂಕಟ ಗುಣಧಾಮಾ || ಕುಣಿದಾಡೋ ಕೃಷ್ಣ ಕುಣಿ
ದಾಡೋ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೨೫ || ರಾಗ, ಬೇಗಮೆ [ಪಾಲು: ಶ್ರೀನರಹರಿ ಶರಣಾಗತಂಕ್ಷಕ] ಆದಿತಾಳ

ಧಾಂಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಿಮಿಕೆಂದಾದಿದ | ಗೋವಿಂದಾ ನಂದನ ಕಂ
ದಾ || ಪಲ್ಲ || ಚಂದದ ಕಣ್ ಕಾಲಂದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಫಲ್ ಫಲ್ ಕೆಂದುಲಿಯಲು |
ಕಾಳಿಂಗನ ಪೆಡೆಯಲಿ | ನಿಂದು ನರ್ತನ ಪ್ರಬಂಧಗತಿಗಳಿಂ || ಧಾಂ ಧಾಂ
ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಿಮಿಕೆಂದಾದಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗರುಡನ ಬಲಿಯುಂಡೂ | ಕಾ
ಳಿಂಗನು | ಅರಿಯದಂತರೆ ಕಂಡೂ || ಉರಗರಾಜನು ಮುನಿದೂ | ಪಾತಾ
ಳದಿಂ | ಪೊರಡಿಸಲದನಂದೂ || ಮೆರೆವ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಡುವಿಲಿ ತನ್ನಯ |
ತರುಣಿಯರಣುಗಾದ್ಯರು ಸಹಿತರುತಿರೆ | ಗರಳಜ್ವಾಲೆಯಿಂದುಂಯೆ ತಡಿ
ಯೊಳಿಹ | ತರುಲತೆಗಳು ಒಣಗೇ || ಚರಿಸುವ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿಂಗುದ
ಕದ | ಥೆರೆ ಸೋಂಕಲು ಬಸವಳಿಯಲು ಬಳಿಕಾ | ಹಂಯೊಂದಿನದಿ ಗೌ
ಗಳ ಗೋವಳರನು | ವೆರಸಿ ಬಂದನು ಪಂಪಯಿಂದಾಡುತ || ಧಾಂ ಧಾಂ
ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಿಮಿಕೆಂದಾದಿದ || ೧ || ತಡೆಯದೆ ಗೋವಳರೂ | ಗೌಗಳು
ನೀ | ಗುಂಡಿದು ವರಗುತಿರಲೂ || ಮೃಡಸಖನದನಂತೂ | ಉರಗನ |
ಪೊರಡಿವೆನೆಂದೊರೆದೂ | ಕಡಬದ ಮೃಕ್ಷವನಡರುತಿರಲು ಸಂ | ಗಡಿಗ
ರೊಡನೆ ಬಿಡದಾ ಕಾಳಿಂದಿಯ | ಮಡುಹಿಲಿ ಧುಮುಕಿ ಕಾ | ಲಿಡುತುದ
ಕದಿ ಗಡ | ಬಡಿಸುತಿರಲು ಕೇಳ್ದೊ || ಕಡುಸ್ಮುಲಿಡುತ್ಯೆತಂದಾ ಸರ್ಪನು |
ನಿಡುವಾಶದಿ ಹಂಯೊಡಲ ಬಿಗಿಯುತಿರೆ | ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಡಂ
ಬಾಲ | ಪಿಡಿದೆಡೆಗಳ ತುಳಿದದಿಗಡಿಗೊತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟುತ || ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ
|| ೨ || ಶಿರದ ಮಕುಟ ಬೆಳಗೇ | ಬಾಲಳಿ | ಗುರುಳ್ಳಳತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗೇ || ಕಿರು
ಬೆರಳಿವೆ ಚಳಕಾ | ತಿಲಕ ಕ | ಸ್ತುಂಯ ನಿಟಲ ಪಲಕಾ || ಮೆರೆವ ಭ್ರೂಲತೆ
ಸರಸಿರುಹದಳಾಕ್ಷಗ | ಕರುಣಾಧರ ನಾಸಾಪುಟಜುಬುಕ | ಮಕರಕುಂ
ಡಲ ನುಣ್ಣುರದನ ಇರು | ಕಿರಿಯವದನದೊಲಪ || ಕೌಸ್ತುಭವನಮಾಲಿಯು

ಪೇರುರದಲಿ । ಬೆಳಗಲಜಾನುಬಾಹು ಭಾಷುಂ ಕರ । ವಲಯ ಪೀತಾಂ
 ಬರೋಡ್ಯಾಣ ಶೃಂಗರ । ಕರಡರಣಗಳಿಂದುರಗನ ಮೆಟ್ಟಿದ ॥ ಧಾಂ
 ಧಾಂ ಧಾಂ ॥ ೩ ॥ ಕಂಗಳಡಾಳಗಳೂ । ಭುಜದ ಹ ; ಸ್ತಂಗಳ ಭಾವಗಳೂ ॥
 ಮಂಗಳಕ್ಕೊಡಲಳವಾ । ಅಭಿನವ ಸ । ವಾಂಗ ಸೊಬಗ ಚೆಲುವಾ ॥ ರಂಗ
 ಮೋಹಿಸುವ ನಾಟ್ಯಂಗಳ ತೋಂ ಮೈ । ದುಗವ ಬೊಮ್ಮನು ಹಿಂಗದೆ
 ನುಡಿಸಲು । ಗಂಗಾಧರನು ತಾಳಂಗಳ ಪಿಡಿದು ತ । ಳಾಂಗು ಧೈಯ್ಯ
 ಎನುತಾ ॥ ಸಂಗೀತವ ಪಾಡಲು ಹನುಮನು ಜಲ ; ಪುಂಗವ ಶ್ರುತಿಯೂ
 ದಲು ನಾರದನು ಗು । ಣಂಗಳ ಕೀರ್ತಿಸುತಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾ । ಳಿಂಗನ
 ಪೆಡೆಗಳ ಹಿಂಗದೆ ತುಳಿವುತ ॥ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ॥ ೪ ॥ ಜಲಜವದನ
 ಪೊಳೆಯೆ । ಮಕರಕುಂ । ಡಲಗಳತ್ತಿತ್ತಲಲಿಯೇ ॥ ಗಳದ ಪದಕಹಾರಾ ।
 ಕಾಸ್ತುಭ ಎಡ । ಬಲದೊಲಿವ ವೈಯಾಂ ॥ ಬಲು ರತ್ನದ ಪ್ರಭೆ ಥಳ
 ಥಳ ಥಳ ಥಳ । ಬಳೆ ಸರಪಣಿರವ । ಕಣ್ ಕಣ್ ಕಣ ಕಣ । ಪೊಳೆಯೆ
 ಪೀತಾಂಬರ ಝಗ್ ಝಗ್ ಝಗ ಝಗ । ಪಳಿಸರ ಘಂಟೆಗಳೂ ॥
 ಉಲಿಯೇ ಸ್ವರ ಕಿಣ್ ಕಿಣ್ ಕಿಣ್ ಕಿಣ ಕಿಣ । ಚೆಲುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಝಲ್
 ಝಲ್ ಝಲ್ ಝಲ್ ಝಲ್ । ನಲಿವ ಗೆಜ್ಜೆ ಫಲ್ ಫಲ್ ಫಲ್ ಫಲ್ಲನೆ ।
 ತುಳಿದಹಿವನ ಪೆಡೆಗಳಲಿ ನಲಿಯುತಲಿ ॥ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ॥ ೫ ॥ ಚಿತ್ತಜ
 ಪಿತನಿಂತೂ । ನೃತ್ಯವಾಡುವ । ಅರ್ಥಿಯನದನೆಂತೂ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುವ
 ರಳನೇ । ಪರಾತ್ಪರ । ವಸ್ತು ಲೀಲೆಯು ಮೆರೆಯೇ ॥ ಕೃತ್ತಿನಾಸನು ಭಲ
 ಭಲರೆನುತಿರೆ ಸುರ । ಪೋತ್ತಮರೆಲ್ಲರು ಧಿರುರೆ ಧಿರುರೆಯನೆ । ಉತ್ತಮ
 ವಾಮಕೂಗ್ರದಿ ಫಣಿಪನ । ಎತ್ತಿಬಾಲವ ಪಿಡಿದೂ ॥ ಒತ್ತುತ ನಡುಬೆನ್ನಿಲಿ
 ಶಿರವ ನಿಗು । ಸುತ್ತ ಪೆಡೆಗಳನು ತುಳಿದು ಕಾಳಿಂಗನ । ಸತ್ಯವಡದು
 ಶೌರ್ಯತ್ವವಳಿದು ತಲೆ । ಯೆತ್ತುತ ಮೂರ್ಛೆಯೋಳು ವೆತ್ತಿರಲಗಲದೆ ॥
 ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ॥ ೬ ॥ ಬಲನಾಟ್ಯದ ಗತಿಗೇ । ವಿಷವ ಬ್ಯಾ । ಗಳಲುಗು
 ಳುತಲಿಳೆಗೇ ॥ ಕಲಿತನವೆಲ್ಲಡಗೇ । ಉರಗ ಬಸ । ವಳಿದು ಬಿದ್ದನು
 ಸೊರಗೇ ॥ ಅಳಲುತವನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವಂದಿಸಿ ಬೇಡಿ । ಕೊಳಲು ಕರುಣ
 ದಿಂದುಳುಹಿ ಕಾಳಿಂಗನ । ಜಲದಿಂದಟ್ಟಿಸಿ ಜಲನಿಧಿಯನು ನಿ । ಮೃಲ
 ಗೈದಡೊ ಸಲೆ ದಯದಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿ ॥ ಗೋಗೋಪಸಂಕುಲವೆಬ್ಬಿಸಿ ವಡನಾ
 ಡುತ । ನಂದಗೋಕುಲವ ಪೊಕ್ಕನು ಗುಣನಿಧಿ । ಗುರುವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ

ಉಡುಪಿನ ಚಲುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು || ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಿಮಿಕೆಂದಾ
ಡಿದ | ಗೋವಿಂದಾ ನಂದನ ಕಂದಾ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೨೬ || ರಾಗ ಬೃಂದಾವನ ಸಾರಂಗ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತ್ರಿವಿಧತಾಳ.

ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನಾ | ಕೀರ್ತಿಸಂಪನ್ನಾ | ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೇ
ನಿನ್ನ || ಅತಿಶಯದ ಮಹಿಮೆಯನು ಮೆರೆಸುತ | ಪೃಥುವಿಯೊಳು ಪೆಸ
ರೊಡೆದು ಸುಜನ | ಪ್ರತತಿಯನು ಪಾಲಿಸುವ ಕರುಣಾ | ಮೃತ ಶರಧಿ
ಶ್ರೀಮಂಜುನಾಥನೆ || ನುತಿಸ || ಪ್ಲ || ಜಲಜಸಂಭೂತಾಂಡವೂ | ಪಂಚ
ಶತ್ಕೋಟ | ಇಳೆಯು ತೋರ್ಪ ಯೋಜನವೂ | ಸಪ್ತದ್ವೀಪ | ಛೇದಗೆ
ಜಂಬುದ್ವೀಪವೂ || ದ್ವೀಪಮಧ್ಯದಿ | ಹೊಳೆವ ಕನಕಾಚಲದ ತೆಂಕಣ |
ಪೊಳಲು ಐವತ್ತಾರು ದೇಶಗ | ಛೇದಗೆ ತೊಳವದೇಶಮಧ್ಯದಿ | ಚಲುವ
ನೇತ್ರಾವತಿನದಿಯ ನಿ | ಮೃಲದ ದಕ್ಷಿಣತಟದ ಕ್ರೋಶ ಒಂದಳತೆಯೊಳು
ರಾಜಿಸುವ ಧರ್ಮ | ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣಕದಳೆಯಿಂದೈತಂದು | ನೆಲಸಿರುತಿಹ
ನಿಶ್ಚಲ ಮಹೇಶನೆ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ || ೧ || ಮುನ್ನಿರಾವಾಥನದಲೀ |
ಶಿವನಂಘ್ರಿಯು | ತ್ವನ್ನನೆಂದೆನಿಸುತಲೀ | ಕಾಳರಾಹುವೆಂ | ಬುನ್ನತಭಿಧಾನ
ದಲೀ || ಮೆರೆವುತಾ ಸಂ | ಪನ್ನೆ ಕಾಳಕಾಂಬೆ ಸಹಿತ ಪ್ರ | ಸನ್ನರೂಪದಿ
ಪೊರಟು ಬರುತು | ತ್ವನ್ನ ಕೊಳ್ಳಕುಮಾರ ಸದ್ಗುಣ | ರನ್ನೆ ಕನ್ನಕುಮಾರ
ಸಹಿತಲೆ | ಪುಣ್ಯಕರಸ್ಥಳವೆಂದು ನೆಲಸುತ | ಅನ್ನದಾನ ಧರ್ಮಗೃಹನಡಸಿ
ಭು | ವನ್ನದೊಳಗಿಹ ಜನರ ಪಾಲಿಸ | ಚನ್ನಗಜವಾಹನ್ನದೇವನೆ || ನುತಿಸ
ಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನಾ || ೨ || ರಕ್ಕ ಸರುರುಬೆಗಾಗೀ | ನೆರವುತ್ತು ಮರ್ಕಳೆಲ್ಲರೊಂ
ದಾಗಿ | ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಮ | ಹಾಕ್ಕೊರರೂಪಿಯಾಗಿ || ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿ ರಣದಲಿ |
ಸೊಕ್ಕಿದಸುರರ ಕುಕ್ಕಿ ಯಮನ ಪು | ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ಜನಕ್ಕೆ ಅಭಯವಾ |
ಅಕ್ಕಂದಲೆ ಕೊಟ್ಟು ತ್ರೈಭುವ | ನಕ್ಕೆ ಪತಿಯಹ ಕಾಳರಾಹುವಿ | ನಕ್ಕ
ರುಳ್ಳಧಾರ್ಣಿ ಎನಿಸಿ ಜ | ಗಕ್ಕೆ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರು ಭಕ್ತರ | ಚೊಕ್ಕಟದಿ
ಪಾಲಿಸುವ ಶ್ರೀಕಾ | ಛಾರ್ಕದೇವೀ ಕರುಣಸಾಗರೆ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ
ನಿನ್ನ || ೩ || ಲಟಕಟಿಸುತ ಕಾಮನೂ | ಪೂಶರವ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಕಾಣು
ತ್ತೆಸೆದನೂ | ರೋಶಿಸುತ್ತಾಗ | ನಿರಿಲಾಕ್ಷಿಯ ತೆರೆದನು || ಧಗಧಗಿಸಲು |
ಛಿಟಿಛಿಟಿ ಛಿಲೆನುತ ಪೊರಡುವ | ಉಂಯೊಳು | ತ್ಯಟರು ಹಿಂದವತುಸಿ
ಜಗದಲಿ ಪ್ರ | ಕಟಕೊಳ್ಳಕುಮಾರನೆಂಬೀ | ಚಟುಳ ನಾಮದಿ ಮೆರೆದು

ಜನರ ಸಂ | ಕಟನ ತೆರಿವುತ ಸಲಹಿ ಕೀರ್ತಿ ದಿ | ಗೃಹಕೆ ಮೆರಸುತ |
 ತುರಗ ಯಾನಸಂ | ಘಟಿತ ಕನ್ನಿಕುಮಾಯೋಲ್ಲಭ | ಧಿಟದಿ ಸಲಹೊ
 ದಯಾ ಸಮುದ್ರನೇ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ || ೪ || ಧಾರುಣೀಯಮರ
 ನಲೀ | ದಯದಿ ದಿವ್ಯಾ | ಕಾರ ಸ್ವರೂಪಿನಲೀ | ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ | ಸಾರೆ ಎಂದೆ
 ನಿಸುತಲೀ || ಅವತಂಸಿ ರಂಜಿಸಿ | ಶೂರಸಾಹಸವೀರ ಕೊಳ್ಳಿಕು | ಮಾರ
 ನರ್ಥಶಂಕೆಯೆನಿಪ ಶ್ರಂ | ಗಾರೆ ಮೋಹನಕಾರೆ ಶರಧಿಗಂ | ಭೀರೆ ನೀತಿ
 ವಿಚಾರೆ ಕರುಣಾ | ಸಾರೆ ಸಲೆಶ್ರಂಗಾರೆ ಕವಿಜನೋ | ದ್ವಾರೆ ನಿನ್ನನು
 ಸೇರಿದೆನು ದಯ | ದೋರಿ ಸಲಹೇ ಧೀರೆ ಕನ್ಯಕುಮಾರಿ ದೇವಿಯೇ || ನುತಿ
 ಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ || ೫ || ಮೆರೆವ ಶ್ರೀವಡೆಯರನೂ | ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಂತ
 ಧಿಕಾರವನೂ | ಕೊಡಲು ಅಂಗೀ | ಕರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನೂ || ಮಾನಿಸಿ
 ನೀನೂ | ಚರರ ಮೇಳದ ದೇಶದ್ವೇಷದೊ | ಇರುವ ಜನರೆಡರಾಪತ್ತುಗಳ |
 ಪಂಹಂಸಿ ಪರಧೊರೆತನಗಳಂ | ಹಂಕೆ ಕಾಣಿಕೆಕಪ್ಪಗಳನನ | ವರತ ತಂಸಿ
 ಭಂಡರವ ತುಂಬಿಸಿ | ನಿರತ ಧರ್ಮವ ನಡಸಿ ಕೀರ್ತಿಯ | ಮೆರೆವ ವಿಭ
 ವೈಶ್ವರ್ಯ ಪೇರ್ಚಿಪ | ವರ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಪ್ರಧಾನ ಶೇಖರ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ
 ನಿನ್ನ || ೬ || ಪೊಡವೀಗಧಿಕವೆನಿಸೀ | ರಾಜಸುತಿಕ | ಕುಡುಮ ಪುರದಿ
 ನೆಲಸೀ | ದಾನಧರ್ಮವ | ಬಿಡದನುದಿನ ನಡೆಸೀ || ಕೀರ್ತಿಯಾ ಮೆರೆಸಿ |
 ಕಡುನಿಘ್ನನಾಗಿಹ ಕುಮಾರಹೆ | ಗೃಡೆ ನರೇಂದ್ರರ ರಕ್ಷಿಸುತ ವೆಸ |
 ರೊಡದು ನಂಬದ ಭಕ್ತಂಷ್ಟವ | ಕೊಡುವ ಕರುಣಾರ್ಣವ ಸದಾಶಿವ |
 ಮೃಧನ ಸಖ ಗುರುವೇಂಕಟನೆ ನಿ | ನ್ನಡಿ ಕಮಲಗಳ ಸೇರಿದೆನು ಕೈ |
 ಪಿಡಿದು ಕರುಣದಿ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ | ಕೊಡುತ್ತಳುಹು ಶ್ರೀ ಮಂಜು
 ನಾಥನೆ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ || ೭ || ಶ್ರೀ ||

|| ೨ || ರಾಗ ಬೃಂದಾವನ ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ] ತ್ರಿವುಡತಾಳ
 ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ | ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪನ್ನ | ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ
 ನಿನ್ನ || ಜಗದೊಳಗೆ ವೆಸರೊಡೆದು ಭಕುತಂ | ಗಗಣಿತದ ಸಂಪದವ
 ಪಾಲಿಪ | ಸುಗುಣನಿಧಿ ನರಸಿಂಹ ಕರುಣಾ | ಲುಗಳರಸ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶನೆ ||
 ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಸರಸೀರುಹಭವಾಂಡವೊ | ಪಂಡಿತ
 ತ್ಯೋಟಿ | ಧರಣೀಯ ವಿಸ್ತಾರವೊ | ಮಧ್ಯದಿ ಶೋಭೆ | ಸಿರುವ ಜಂಬೂ
 ದ್ವೀಪವೊ | ಇಳಾವ್ರತದೀ | ಸ್ಥಂಭವ ಮಹಮ್ಮೇರುವೊ | ಗಿರಿಯ

ದಕ್ಷಿಣದಿ || ಭರತಖಂಡ ಭವ್ಯನ್ನದೇಶಗ | ಛರಲು ತೌಳವರಾಷ್ಟ್ರ ಪಶ್ಚಿಮ್ನ |
 ಶರಧಿ ತಟದಲಿ ತೋರುತಿರುತಿಹ | ಪರಮ ವಲಂಕಾಪುಂಯ ಭೂ |
 ವರನಿಗೊಲಿವುತಲಿರುವ ದೇವನೆ | ನಿರತ ಕೊಂಕಣದೇಶ ವಿಪ್ರರ | ಕರದಿ
 ಪೂಜಿಯಗೊಂಡು ಸುಜನರ | ಕರುಣದಿಂದುದ್ದಂಸಿ ನೆಲಸಿಹ | ಕರುಣ
 ನಿಧಿ ಶ್ರೀ ವಿಠಲ ದೇವನೇ || ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೇ ನಿನ್ನ || ೧ || ಮೋದ ಭರಿತ
 ನಾಗಿ | ಬಹುಲೀಲಾ ವಿ | ನೋದ ವಿಭವಕ್ಕಾಗಿ | ಕಾರ್ಕಳದಿಂದ | ಸಾಧಿಸು
 ತ್ತಲೇ ಸಾಗಿ | ಬರುತಲೆ ಲೋ | ಕಾಧಾರಸ್ಥಿತನಾಗಿ || ಸೇವಿಸುತಿಹ | ವೇದ
 ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೃಧರಾಗಿಹ | ಭೂದಿವಿಜ ಜನಕೊಲಿದು ಭೋಗದ | ಮೋದಿನೀ
 ಸ್ಥಳವೆಂದು ಸುಜನಾ | ಲ್ಲಾದದಿಂದಲಿ ದಯದಿ ನೆಲಸುತ | ಚೋದ್ಯದತಿ
 ಮಹಿಮೆಯನು ಮೆರಸುತ | ಸಾಧು ಭಕತರ ಸತತ ಸಲಹುತ | ಶ್ರೀಧರಾ
 ಜ್ಯುತ ಸುರವರಾರ್ಚಿತ | ಆದಿ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನೆ || ಪೊಗಳಲೆನ್ನ
 ಳವೇ ನಿನ್ನ || ೨ || ಮುನಿಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರಾ | ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ | ಮುನಿಯ
 ಕರಾಬ್ಬದಿಂದಾ | ಪೂಜಿಯ ಗೊಳು | ತ್ತನುಸುಸುತಾನಂದಾ | ತೆರಳಬಂದು
 ಮನದತಿ ಹರುಷದಿಂದಾ || ಕರುಣಿಸುತ | ಘನತರದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ
 ಬುಧಾಜನರ ಶ್ರುತಿಮಂತ್ರಂಗಳಲಿ ಸ | ಜ್ಞಾನರ ಜಯನಿನದದಲಿ ಯತಿಕರ |
 ವನಜದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡಾರ್ಚನೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತಲೆ ನೆಲಸೀ | ದಿನದಿನಕೆ
 ಮಹಿಮೆಯ ವೇರ್ಚಿಸುತ ಬಹು | ಜನರ ದುರಿತವ ತಂದು ಸಲಹುವ | ಚಿ
 ನುಮಯಾತ್ಮ ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹನೆ || ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೇ ನಿನ್ನ || ೩ || ತ್ರಿತಯ
 ನಾಮವ ಧಂಸೀ | ದಯದಿ ಮೂರ್ತಿ | ತ್ರಿತಯ ರೂಪದಿ ನೆಲಸೀ | ಭಕ್ತರ
 ಸೌರ | ಕ್ಷಿತದ್ವಯನೆಂದೆನಿಸೀ | ಬಹುಜನಕು | ನ್ನತದಭೀಷ್ಟವ ಪಾಲಿಸೀ ||
 ಪೊರೆವ ದೇವ | ಪ್ರತಿದಿನದಿ ಪೂಜಿಸುವ ಬುಧಸಂ | ತತಿಯ ವೇರ್ಚಿಸಿ
 ವಿಪ್ರಜನಂ | ಗತಿಶಯದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಿಂಸಂ | ಪತುಗಳ ಪಾಲಿಸುತ
 ಕರುಣದಿಂದ | ದತಿಮಹಿಮೆಯನು ತೋಂ ವಿಭವೋ | ನ್ನತಿಗಳನು ನಡೆಸುತ್ತ
 ಲೋಕದಿ | ಪ್ರತಿರಹಿತನಪ್ರತಿಮನೆನಿಪ ಶ್ರೀ | ಪತಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿತತ ಮಹಿ
 ಮೆಯ || ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೇ ನಿನ್ನ || ೪ || ನಿರತ ಸೇವೆಯನು ಗೈನಾ | ಕಾಲಭೈ
 ರವ | ಗೊರದು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾ | ಕೊಡಲದರತಾನಂತನಾಥರ ವಿಘ್ನವಾ |
 ವಿಚಾರಿಸಿ | ಒರೆದು ಪೇಳ್ವ ವಿವರವಾ || ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ | ನೆರೆದು ಸ್ತ್ರೀ
 ಪುರುಷರು ಬರುತ ಪದ | ಕೆರಗಿ ಬಿನ್ನಹಗೈಯ್ಯಲೆಡರನು | ಪಂಹುಸಿ ಸಿಂ

ಸಂಪತ್ತುಗಳ . ಕರುಣಿಸುತಲೇ ದೇಶದೇಶದ . ಹರಕೆಗಳ ತಂಪುತ್ತು
ಭಕ್ತರ . ಪೊರೆದು ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆರೆದು ಸದ್ಗುಣ . ಭಂತ ಪೂರ್ಣಾಸಂದ
ಮೂಲಿಕ . ಪುರದ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಕಟೇಶನೆ || ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ನಿನ್ನ||೫|| ಶ್ರೀ

|| ೨೮ || ರಾಗ ಹುಣೀನಿ [ಧಾಟಿ - ತಪ್ಪುಗಳ್ಲಿನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಯ್ಯ ಶ್ರೀ] ಶ್ರಿವಡತಾಳ

ಶ್ರೀಲೋಲ ವೆಂಕಟೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಹ . ಕಾಲಭೈರವಾ ನಿವಗೆ
ನಮೋ || ಪೇಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಎ . ಶಾಲಕೀರ್ತಿಯು
ಜಗದಿ ಬೆಳಗುತ . ಮೇಲೆನಿಸಿ ಪಸಂಸಿತು ವಿಭವದ || ಶ್ರೀಲೋಲ ವೆಂಕಟೇ
ಶನ || ಪ್ನ || ಧರೆಗೆ ವೈಕುಂಠವೆನಿಪ ತಿರುಪತಿಯಿಂದ . ತೆರಳಿಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ
ಸಾಹಸದೀ || ಮೆರೆವುತ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವ ನಡೆಯಿಸಿ . ಎವರದಿ ವಿಚಾರಿಸಿ
ಮುದದೀ || ಮರೆಹೊಕ್ಕ ಜನರ ಕುಟುಂಬ ಬಳಗವನು . ಧ್ವನಿಸುತ ಸಲಹಿ
ಸದ್ವಿಧದೀ || ವರದು ಶುಭಾಶುಭಫಲವನು ಜನಗಳ . ದುಂತದುವಿಘ್ನಗಳ
ನೆಲ್ಲವ ಪಂಹಂಸುತಲೆ ದೇಶದೇಶದ . ಹರಕೆಗಳ ತಂಪುತ್ತೊಡೆಯನ ಭಂ .
ಡರವ ತುಂಬುವ ನಿರತ ಶೌರ್ಯನೆ || ಶ್ರೀಲೋಲ || ೧ || ಭೂತವೇತಾಳ
ಪೈಶಾಚ ಬ್ರಹ್ಮಜಟ್ಟಿಗ . ರೋತು ಪೀಡಿಸುತಿರೆ ಮುಂಕೊಂಡು || ಭೂತಳ
ದವಿಳ ದೇವತೆಗಳ ಮರೆಯೊಗ . ಲೇತರ ಗುಣವಿಲ್ಲದರೆ ಕಂಡೂ ||
ಖ್ಯಾತವಾಗಿಹ ತವ ಮಹಿಮೆಯ ಕೇಳುತ್ತ . ಲೇತವಕದಿ ಜನರೈತಂದೂ ||
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ಅಂಕೆಯ ಗೈಯ್ಯಲಾಕ್ಷಣ || ತೀರ್ಥವನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲು
ಗ್ರಹಗಳು . ಭೀತರಾಗುತ ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗುತ . ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ನೀ ತೋರ್ದ
ಸ್ಥಳದಲಿ . ಸೋತು ನೆಲಸುತ ಸೇವೆಗೈವರು || ಶ್ರೀಲೋಲ || ೨ || ಮೆರೆ
ವಾಂಜನಕೆ ಜೋಯಿ . ಸರ ನೋಟಗಳಿಗೆ ಗೋ . ಜಂಸದಾ ತೊಡರು
ವಿಘ್ನಗಳನೂ || ಸುರುಚಿರ ಸ್ಪರ್ಶದುಂಗುರಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದಾ . ಹರಳು
ಕೆತ್ತಿಸಿದಂತೊರೆದು ನೀನೂ || ಹರಿಯ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತೆಲ್ಲರ
ಹರುಷ . ಗೊಳಿಸಿ ಸ್ತೀಪುರುಷರನ್ನು || ಪೊರೆದು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ
ಕೊಡಿಸುತ . ಥರಥರದ ವಿಭವೋತ್ಸವಗಳನವರತ || ನಡಸುತಲೆ ಶ್ರೀ
ವರನ . ಚರಣಕಮಲವ ಮೆಚ್ಚಿಸುತ ನಿ . ಧರದ ಸೇವೆಯ ಪರಿಯ
ಸೊಬಗಿನ || ಶ್ರೀಲೋಲ ವೆಂಕಟೇಶನ || ೩ || ಜನವೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಜನ್ಮವ
ಸಾರ್ಥಕವ ಗೈಯ್ಯಲೆನುತ ರಥೋತ್ಸವಾದಿಗಳನೂ || ಅನುಗೊಳಿಸುತ
ಲೊಡೆಯನಾಲಯದ ಸುತ್ತ . ಜನರಿಂದ ಬಡಿಸಿ ಬೀದಿಗಳನೂ || ಮನ

ಮುಟ್ಟುಡಿಸಿ ತದ್ವಾರುವಂದಲಿ । ಎಣೆಯಲ್ಲೆನಲು ಮಹಾ ರಥವನ್ನೊ ॥
 ಸುರಗಣ ಪೊಗಳುಂ ರಚನೆಯಗೈಸುತ್ತ ॥ ಸನುಮತಿಸಿ ಸನ್ನಹವ ಸೇವಕ
 ಜನರು ಅನುಕರಿಸಿದರು ಭಕ್ತುತಿಲಿ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ॥ ೪ ॥ ಎಂಬ ಶಾಲಿವಾ
 ಹನಶಕ ಸಾವಿರದ ನೂರ ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯಾವರ್ತನಾ ॥ ಇಂಬಾಗಿ
 ರುವ ಹೇಮಲಂಬ ಲಬ್ಧವು ಜೈತ್ರ । ವೆಂಬ ಮಾಸ ಶುದ್ಧ ನವಮಿದಿನಾ ॥
 ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ರಥೋತ್ಸವವ ನಡೆಸಿ ಜಯ । ವೆಂಬರು ನೆರೆದು ನೋಡೊ
 ವಾಜನಾ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಕೀರ್ತಿ ಪಸರಿಸಿತನುದಿನ ॥ ನಂಬದೆನು
 ಮೂಲಿಕಪುರದ ಕರುಣಾಂಬುನಿಧಿ ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶ ಪ । ದಾಂಬುಜದ
 ಸೇವಕ ಸುಜನಕುಟುಂಬನೆನಿಸಿದ ಕಾಲಭೈರವ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಹ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೨೯ ॥ ರಾಗ, ಸುರುಟಿ [ಧಾಟಿ:- ಬಿಂದುಮಾಧವಾ ನಮೋ] ರೂಪಕತಾಳ

ನಮೋ ಭೈರವಾ । ನಮೋ ಕಾಲಭೈರವಾ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ಎನಲು
 ಅಮಂದಪಮೃತ್ಯು ಪಂಹರವು ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ! ನಮೋ ಕಾಲಭೈರವಾ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಧರೆಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ । ಮೆರೆವ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಎನಿಸಿ । ಮರೆಯ
 ಹೊಕ್ಕ ಸದ್ಭಕ್ತರನು । ಧರಿಸಿ ದುರಿತ ಪಂವ ದೇವ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಉರಗನಿಭ ಪ್ರಜ್ಞುಲಿಪ ಜಟಾ । ಧರ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಸರ್ಪಕುಂಡಲ ।
 ಭಂತಭಾಗ್ಯದಾತ ಭಯಸಂ । ಹರಣ ದೀನೋದ್ಧರಣ ದೇವ ॥ ನಮೋ
 ಭೈರವಾ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಥೂಲಕಾಯ ವಿಜಿತಮಹಾ ಕ । ರಾಳ ರೂಪನಂಜನಾಂಗ
 ವ್ಯಾಳಭೂಷನಮಿತ ಬಲ ತ್ರಿ । ಶೂಲ ವೇದಧರಸುವೀರ ॥ ನಮೋ ಭೈರ
 ವಾ ॥ ೩ ॥ ಕರಯುಗಳಕೆ ವೀರಕಂಕಣ । ಸ್ಪುರಿತ ಶೋಣಾಂಬರದುಡಿ
 ಗೆಯು । ಮೆರೆವ ಕಟಗೆ ಘಂಟೆಮಾಲೆ । ಧರಿಸಿ ರಂಜಿಸಿರುವ ದೇವ ।
 ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೪ ॥ ಚರಣಯುಗಳಕೆ ಗೆಜ್ಜೆ ನೂಪುರ । ಮೆರೆವ ವೆಂಡೆ
 ಯುಗಳ ನಾನಾ । ಬಂದಿನಾಲಂಕಾರ ಶೋಭಿ । ಸಿರುವ ವೀರಪಾರದೇವ ॥
 ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೫ ॥ ಹರನ ಬೆಸನದಿಂದ ರಾಮೇ । ಶ್ವರಕೆ ತೆರಳಿ
 ರಾಮಕೃತು ವಿ । ಸ್ತರದ ಸೇತುಸ್ಥಾನಗಳನು । ಎರಚಿಸಿದ ಮಹಾನು
 ಭಾವ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೬ ॥ ವರ್ತಿಸುವ ಶೇಷಾಡಲಕ್ಕೆ । ಅರ್ಧಿಯಿಂದ
 ಬಂದು ನೆಲಸಿ । ಭಕ್ತಿಯುತ ಸೇವೆಯನುಗೈದು । ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ
 ದೇವ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೭ ॥ ಮೆರೆವ ನಾಲ್ಕು ದಿಗ್ವೀಶಗಳ । ಳ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತ

ಜನರ ಬರಿಸಿ । ವರದು ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯ ಭಂ । ಡರವ ತುಂಬಿಸಿರುವ ದೇವ ॥
 ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೮ ॥ ಎಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲೇಶ ಸ್ಥಳಗ । ಇಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೈದು
 ದೃಢದಿ । ಬಲ್ಲವಿಕೆ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು । ನಿಲ್ಲದೇ ಕೈಕೊಂಡ ಧೀರ ॥ ನಮೋ
 ಭೈರವಾ ॥ ೯ ॥ ಬಿಡದೆ ಜನರಾಪತ್ತು ಸಂ । ಕಟಗಳ ನಿನಗಂಕೆಗೈಯೆ ಶ್ರೀ ।
 ಪೂಡೆಯನೋತ್ತಳಿದು ವಿಘ್ನ । ಒಡನೆ ವಿವರಿಸಿ ಪೇಳ್ವ ದೇವ ॥ ನಮೋ
 ಭೈರವಾ ॥ ೧೦ ॥ ಹಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ಪೀಡೆಗೊಡುವ । ಕೆಡುಕಗ್ರಹಪಿಶಾಚಿ
 ಗಳನು । ಝಡಿದು ಹಂತೀರ್ಥವ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ । ಬಿಡಿಸಿ ಬಾಧಕವ ನಿಲಿ
 ಸುವ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೧೧ ॥ ಹರಕೆ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳ । ಮೆರೆವ
 ಭಕ್ತರಿಂದ ಬರಿಸಿ । ಹಂಭಂಡರವ ತುಂಬಿಸುತ್ತ । ನಿರತಸೇವೆಯೋಳಿರುವ
 ದೇವಾ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೧೨ ॥ ಧರೆಯೋತ್ಕೃಧಿಕ ಮೂಲಿಕೆಯ ।
 ಪುರದ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಕಟೇಶನ । ಚರಣಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಭಕ್ತರ । ಪೊರೆಯು
 ತಿಹ ಶ್ರೀಕಾಲಭೈರವಾ ॥ ನಮೋ ಭೈರವಾ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೩೦ ॥ ರಾಗ, ಸುರುಟಿ [ಧಾಟಿ:- ನಮೋ ಭೈರವಾ ನಮೋ ಕಾಲ] ರೂಪಕತಾಳ

ಬಿಂಧು ಮಾಧವಾ । ನಮೋ । ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ಬಿಂಧುಮಾ
 ಧವಾ ನಮೋ । ಎಂದು ಸ್ಮರಣೆಗೈಯ್ಯೆ ಸರ್ವ । ಬಂಧುಬಳಗದೊಡನೆ ತನ್ನ ।
 ಮುಂದಿರದಲಿ ಸುಖದಿ ಬಾಳ್ವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ಪ ॥ ವೇದಘೋಷ
 ವೆಸೆಯೆ । ನಾನಾ । ವಾದ್ಯನರ್ತನದ ವಿಭವವಿ । ನೋದದಿಂದಣವನೇರಿ ।
 ಬೀದಿಗಾಗಿ ಪೊರಟುಬರುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೧ ॥ ಸಾಲುಸಾಲೆಸೆವು
 ತಿಹ ಬೊಂ । ಬಾಳದೀವಟಗೆಳತಿ ಭ । ಡಾಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಬೆಳಕುಗಳ ಸಂ ।
 ಮೇಳದಿಂದ ತೆರಳಿಬರುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೨ ॥ ಚಿತ್ರಧರದ ಟಕ್ಕೆಽಕ್ಕೆ ।
 ಭಕ್ತಚಾಮರ ವ್ಯಜನ ರೌಪ್ಯ । ಬೆತ್ತಗಳನು ಪಿಡಿದು ಪಾಠಕ । ರೋತ್ತ
 ಮರ ಕೈವಾರವೆಸೆಯೆ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೩ ॥ ಮುಂಗಡೆಯಲಿ ನುಡಿ
 ಸುತಿಹ ಮೃ । ದಂಗತಾಳವೀಣಾವೇಣಿ । ಸಂಗೀತದ ಸಗಾಲವೆಸೆವ ।
 ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮೆರೆದು ಬರುವಾ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೪ ॥ ಶೇಷಗರುಡ
 ಹನುಮಹಂಸ । ಭಾಸಿಸುವ ಲಾಲಕಿವಿಮಾನ । ದಾಸನಗಳನಡಂ ಬಹು
 ವಿ । ಲಾಸವಿಭವದಿಂದ ಬರುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೫ ॥ ನಿಲ್ಲದಖಿಳ
 ಭಕ್ತಜನ । ರಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೊಡುವವಾರ । ಪಲ್ಲವಾರ್ಷನೆಗಳಗೋಳುತ ।
 ಲಲ್ಲಿ ಕಾಮಿತಗಳ ಕೊಡುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೬ ॥ ಕೇಂಕೇಂ ಮನೆಯು

ಜನರು । ಆರತೀನಿವಾಳಿಗಳನು । ತೋರಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಲ್ವೆ ದುರಿತ । ಹಾಂ
ಸುತ್ತ ಹರುಷಕೊಡುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೭ ॥ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೆರೆದ
ಸರ್ವ । ಭಕ್ತಜನಸಮೂಹಗೂಡಿ । ಅರ್ಘ್ಯಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಂಗೈದು । ಉತ್ತಮಾ
ಲಯವ ಪೊಗುವ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೮ ॥ ಹಲವು ನಾಮರೂಪನೆನಿಸಿ
ನೆಲೆಗೆ ಏಕೋದೇವನಾಗಿ । ಬಲಿದು ಮೂಲಿಕೆಯೊಳು ನಿಂದ । ಚಲುವ
ಶ್ರೀಗುರುವೆಂಕಟೇಶ ॥ ಬಿಂಧುಮಾಧವಾ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೩೧ ॥ ರಾಗ, ಧನ್ಯಾಸಿ [ಧಾಟಿ:- ಕೋಲುಕೋಲಿನ್ನಿರೊ] ಏಕತಾಳ

ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ । ಸೀತಾಪತಿ ; ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ರಾಮಾ
ಎನ್ನಿ ಸಹಸ್ರ । ನಾಮಕೈ ಸಮವಾದ । ಭೂಮಿಜೆಪತಿ ರಘು । ರಾಮನ ದಿವ್ಯ
ನಾಮ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ೧ ॥ ಕ್ರೂರ ರಾವಣಭೇತಿ । ಗಾರುತ ಸುರ
ರೈ । ದೂರೆ ದಶರಥಕು । ಮಾರ ತಾನೆನಿಸಿದ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥
॥ ೨ ॥ ಆ ಮುದ್ದು ಕೌಸಲ್ಯಗೆ । ರಾಮ ಕೈಗೆಗೆ ಭರತ । ಸೌಮಿತ್ರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡಗೂಡಿ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ೩ ॥ ಇರಲು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರ । ಕರದೊಯ್ಯ ಕೌಸಿಕ । ದುರುಳೆ ತಾಟಕಿಯ ಸಂ । ಹರಿಸಿ ಮುಖವ
ಕೃಪಾಧಾ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ೪ ॥ ಮಾರ್ಜನ ಬಾಣದಿ । ತೂಂ
ಸುಬಾಹುವ ಸಂ । ಹಾರಿಸಿ ಅಹಲ್ವಿಯು । ದ್ವಾರವಗೈದ ರಘು ॥ ರಾಮ
ರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ೫ ॥ ಮಿತುಳೆಗೆ ಪೋಗಿ ಗೌಂ । ಪತಿಯ ಬಿಲ್ಲನೆ ಮುಂದು
ಪೃಥಿವಿಜೆಯನೆಲಿಸಿದ । ಅತಿ ಪರಾಕ್ರಮಿ ರಘು ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ॥
॥ ೬ ॥ ಅನುಜರು ದಶರಥ । ನನು ಕೂಡಿಬರೆ ಭಾರ್ಗವ । ವನ ಧನುವ
ಕೊಂಡಯೋಧ್ಯ । ಕೃನುಕರಿಸಿ ತೆರಳಿಬಂದ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ॥ ೭ ॥
ಜನಕನುಕ್ತಿಗೆ ಸೀತಾ । ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹಿತ । ವನಕೆ ಬರಲು ಭಗವತನಿಗೆ
ಪಾಡುಕೆಯಿತ್ತಾ ॥ ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ॥ ೮ ॥ ವಾಸ ಪಂಚವಟಯೊ ।
ಳಾಶೂರ್ಪನಖಿ ಕರ್ನ । ನಾಸಿಕ ತಂದು ಖರ । ದೂಷಣರನು ಕೊಂದ ॥
ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ॥ ೯ ॥ ಮಿಸುನಿಯ ಮೃಗವ ಕಳುಹಿ । ದಶಕಂಠ
ತಿರುಕನಾಗಿ ವಸುಧಾತ್ಮಜೆಯ ಬಳಿಯೊ ಲೋಸದು ಬರಲು ತಿಳಿದ ॥ ರಾಮ
ರಾಮೆನ್ನಿರೊ ॥ ೧೦ ॥ ಇರುಳು ಸೀತೆಯ ಕದ್ದು । ದುರುಳ ರಾವಣನೊಡ
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವ ಜಟಾಯು । ಗಿರದೆ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತಾ ॥ ರಾಮರಾಮೆ
ನ್ನಿರೋ ॥ ೧೧ ॥ ಕಬಂಧನ ಕಂಡು ಮುಂದೆ । ಶಬರಿಯ ಸಲಹೆ ಮರುತ ।

ಕುವರಗೊಲಿದರ್ಕಜ | ಗಭಯಸೌಖ್ಯವನಿತ್ತು || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ||
 || ೧೨ || ಕೊಂದೂ ವಾಲಿಯನು ಕಿ | ಪ್ಪಿಂಧ ಇನಜಗಿತ್ತು | ನಂದದ ಕಪಿ
 ಗಳ | ವೃಂದವ ನೆರಹಿದ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೧೩ || ಅರಸಿಯ
 ಪುಡುಕಲು | ಮರುತಜನೊಳು ಸೀತಾ | ಗುರುತವರುಹಿ ಬರಲು | ಚರರ
 ಕಳುಹಿಸಿದ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೧೪ || ವನಧಿಯ ದಾಟಿ ಲಂಕಾ |
 ವನಿಯೊಳಗಿಹಶೋಕಾ | ವನದಿ ಸೀತೆಯ ಕಂಡ | ಹನುಮರೊಡನೆ ರಘು ||
 ರಾಮ ರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೧೫ || ಉಂಗುರವಿತ್ತು ವನವಾ | ಭಂಗಿಸಿ
 ಪುರವನನ | ಲಂಗೊಪ್ಪಿಸಿದ ಪವನ | ಜಂಗೊಲಿದ ಶ್ರೀರಾಮ || ರಾಮರಾಮೆ
 ನ್ನಿರೋ || ೧೬ || ಮಣಿದು ಸೀತೆಗೆ ಪುನಹ | ವನಧಿಯ ದಾಂಟಿ ಚೂಡಾ |
 ಮಣಿಯನಿತ್ತೆರಗಲು | ಮನದಿ ಸಂತಸಗೊಂಡ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ||
 || ೧೭ || ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಕಪಿ | ಗಣನೊಡನೈದಿಗಿಂಗ | ಅನು ತಂಸುತ್ತಂ
 ಬುಧಿ | ಯನು ಬಂಧಿಸಿದ ರಘು || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೧೮ || ಸೇತುವ
 ದಾಟಿ ಲಂಕಾ | ನಾಥನ ಪುರವ ಮುತ್ತಿ | ಯಾತೂ ದಾನವರೈರ |
 ಘಾತಿಸಿದನು ರಣದಿ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೧೯ || ಸುರಪತಿಜಿತು ಕುಂಭ |
 ಕರಣ ದಶಶಿರನ | ತಂದೆ ಲಂಕೆಯ ನಿಜ | ಶರಣಗೊಲಿದ ರಘು || ರಾಮ
 ರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೨೦ || ಧರಣಿಯಾತ್ಮಜೆಯನಂಗೀ | ಕಂಸಿ ಪುಷ್ಪಕವೇಂ |
 ಪಂವಾರ ಸಹಿತಯೋಧ್ಯಾ | ಪುರಕೆ ತೆರಳಿಬಂದಾ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ ||
 || ೨೧ || ಮೆರೆವ ಸಿಂಹವಿಷ್ಣುರವ | ನೇರಿ ತೋಷದಿ ರಾಜ್ಯ | ಪುಪಾಲಿಸಿದ
 ನಮ್ಮ | ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶನ || ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ || ೨೨ || ಶ್ರೀ ||
 || ೨೩ || [ಧಾಟಿ:- ರಾಮರಾಮೆನ್ನಿರೋ | ಸೀತಾಪತಿ]

ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ | ಸಜ್ಜನರೈ | ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರಳಯೋದಕದಿ ಮಹ | ಜಲನಿಧಿಯೊಳು ವಟ | ದಲೆಯ ಮೇ
 ಲೊರಗಿದ | ಚಲುವ ಬಾಲಮುಕುಂದ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧ ||
 ಸೃಷ್ಟಿರಚನೆಯನ್ನು | ಕೊಟ್ಟನು ನಾಭಿಯಿಂದ | ಪುಟ್ಟದಜಗೆ ಸುರ | ಶ್ರೀಷ್ಠ
 ನೆನಿಸಿದನಾ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೨ || ಆದಿವರಹನಾಗಿ | ಮೇದಿನಿ
 ಯನು ತಂದ | ಕಾದಿ ಮಧುಕೈಟಭ | ಸೂದನನೆನಿಸಿದ || ಕೋಲುಕೋಲೆ
 ನ್ನಿರೋ || ೩ || ಹಲವವತಾರದಿಂದ | ಕೊಲಿಸಿ ದುಷ್ಕರನೆಲ್ಲ | ವಲಿದು
 ಸಾಧುಭಕ್ತ ಸು | ಕುಲವನು ಸಲಹಿದ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೪ ||

ನಿಸಿ ವೆಸರವನ ಮು | ಧೀಮತ ವೇದಗಳನ್ನು | ಬಸಜಸಂಭವನಿಗೊ |
 ಪಿಸಿದ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೫ || ಬೆನ್ನೊಳು
 ಮಂದರಾದ್ರಿ | ಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವ್ವತ | ವನ್ನು ಸುರಂಗಿತ್ತ | ಚನ್ನಕೂರ್ಮ
 ರೂಪಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೬ || ಭೂತಳವನು ಕಡ್ಡ | ಪ್ಯಾತ
 ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ | ಘಾತಿಸಿ ಧರೆಯ ತಂದ | ಶ್ವೇತವರಾಹನಿಗೆ || ಕೋಲು
 ಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೭ || ವಿಗಡ ದೈತ್ಯನ ಬಸುರ | ಬಗಿದು ಕರುಳ ಕೊರ
 ಳೊಳು | ನಿಗುಚಿ ಧರಿಸಿದ ನಮ್ಮ | ಸುಗುಣ ನಾರಸಿಂಹಗೆ || ಕೋಲುಕೋ
 ಲೆನ್ನಿರೋ || ೮ || ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ | ಆ ಮಹಾಬಲಿಯ ಮನೆಯ |
 ಹೇಮದ್ವಾರವ ಕೃಪಾಡಾ | ವಾಮನರೂಪನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ ||
 || ೯ || ಕಾಮಧೇನುವಿಗಾಗಿ | ತಾಮಸಕ್ಷತ್ರೀಕುಲ ನಿ | ನಾರ್ಮಗೃಹ
 ಭಾರ್ಗವ | ರಾಮಾವತಾರನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೦ || ಸೇತುವ
 ಗಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯ | ನಾಥ ಕುಂಭಕರ್ನರ | ಘಾತಿಸಿ ಪುರಕ್ಕೆದ | ಸೀತಾಪತಿ
 ರಾಮಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೧ || ಗೊಲ್ಲರ ಪಳೆಯೊಳ | ಗೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
 ಪೊಕ್ಕು ಬೆಣ್ಣೆ | ಕಳ್ಳನೆನಿಸಿದ ನ | ಮೊಲ್ಲಭ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋ
 || ೧೨ || ಮಾರಕೋಟಿರೂಪದಿ | ಘೋರ ತ್ರಿಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರ | ಚಾರುವ್ರತವ
 ನಪ | ಹಾಸಿದ ಬೌದ್ಧಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೩ || ತುಳ್ಯ
 ತೇಜಯನೇರಿ | ಅಕ್ಕದ ಮೈಂಭರನ್ನು | ಶಿಲ್ಕಿಸಿ ಸವಂದ | ಕಲ್ಯಾಣ
 ತಾರನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೪ || ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವರಿಗೆ | ಪಾರ್ಥ
 ಗಳನೆ ಕೊಡುವ | ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯು ಸು | ಕೀರ್ತನಪ್ರಿಯನಿಗೆ || ಕೋಲು
 ಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೫ || ಅರಿದು ಮರದು ನಾಮ | ಸ್ಮರಣೆ ಗೃಹವಂಗೆ |
 ಕರೆದು ಮುಕ್ತಿಯನೇವ | ಕರುಣಾಸಾಗರನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ ||
 || ೧೬ || ಮಂದರಧರ ಮುಚು | ಕುಂದವರದ ಮುನಿ | ವೃಂದಸೇವಿತ ಶ್ರೀ
 ಗೋ | ವಿದ ಮುಕುಂದನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೭ || ಶೇಷ
 ತಯನ ಗರು | ಡಾಸನ ದುರಿತ ವಿ | ನಾಶನ ಮುನಿಜನ | ಪೋಷ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ
 ನಿಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೮ || ಕಾಮಜನಕ ಗುಣ | ಧಾಮ
 ಸಾಸಿರ ನಾಮ | ಆ ಮಾಹಾ ದೇವ ಸಾರ್ವ | ಭಾಮ ನಿರ್ಮಲನಿಗೆ ||
 ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೧೯ || ತಾಪರಹಿತ ಸರ್ವ | ಗೋಷಗೋಷಶಾಸ್ತ್ರ
 ಕ | ರಾಪ ನಿರ್ಲೇಪ ದಿವ್ಯ | ರೂಪನಾಗಿರುವಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ

|| ೨೦ || ಧರೆಗುತ್ತಮೂಲಿಕಾ । ಪುರದ ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹ । ಗುರುವೇಂಕಟಾ
ರಮಣ || ಭಂತಭಾಗ್ಯದಾತಗೆ || ಕೋಲುಕೋಲೆನ್ನಿರೋ || ೨೧ || ಶ್ರೀ ||

|| ೩೩ || ರಾಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಜಯ ಹರಿಭಕುತರಿಗಹುದೂ] ಏಕತಾಳ

ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ । ನರಹಂ । ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ಒಬ್ಬನ
ಸಮ ನಿ । ನೆನ್ನೊಬ್ಬನೆನುತನೆಂ । ದಬ್ಬಿಸಿತದ್ವೈತದಿ ಬೆರದಾಡುತ । ಕೊಬ್ಬಿದ
ಮದದಿ । ದುಬ್ಬವ ದೈತ್ಯರ । ಜಬ್ಬತ ನರಕಕೆ । ಮಬ್ಬೊಳಗೊಳಸುವ ||
ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಒನ್ನಮೊ ನರಹಂ । ಎನ್ನುತಲನುದಿನ ।
ವರ್ಣಪ ಬಾಲನ । ಬನ್ನಬಡಿಸಿ ಸುಂಭ । ವನ್ನೊಡದುದಿಸಿ ಹಿ । ರಣಾಕ್ಷನ
ಕರು । ಳನ್ನು ಬಗದು ಭಕ । ತನ್ನ ಕೃಪದವನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ ||
ನರಹಂ || ೧ || ನಕ್ರನ ಬಾಧೆಗೆ । ಸಿಕ್ಕಿ ಬಳಲಿ ಪೆಸ । ರಿಕ್ಕದೆ ಪರತ ।
ತ್ವಕ್ಕೊಂದಿಸಿ ಮರೆ । ಯೊಕ್ಕುತ ಧ್ಯಾನಿಸ । ಲಕ್ಕರಿಂ ದ್ವಿರವನ । ದುಃಖವ
ಬಡಿಸಿದ । ಚಕ್ರಾಂಕಿತನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ೨ || ಈಕ್ಷಿಸಿ ವಿಧಿ
ನಿಟ । ಲಾಕ್ಷನ ಪರಿಯನ । ಪೇಕ್ಷೆಯಗೊಂಡಾ । ಪೇಕ್ಷೆಯೋಳ್ ಭೃಗು
ರಘು । ವಕ್ರವನೊದೆಯು । ಲ್ಲಕ್ಷಣ ಮುನಿಯು ಸ । ಮಕ್ರದಿ ಪೂಜಿಸಿ ।
ದಕ್ರಯಾತ್ಮಕನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ೩ || ಕಿಡುಹಪ್ಪವ ಪಿಡಿ ।
ದೊಡನೆ ಕರವ ಶಿರ । ಕೈಡಲೈತರೆ ಪಥ । ಪಿಡಿದೋಡಲು ಬೆ । ನ್ನಿದಿದೈತಹ
ಖಳ । ನೊಡನೆ ನುಡಿದವನ । ಮಡುಹಿಸಿ ಕರುಣದಿ । ಮೃಧನ ಕೃಪದವ
ನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ೪ || ಖಂಡಪರಶುವಿನು । ಧ್ವಂಡ ಭಕತ
ನಪ್ಪ । ಚಂಡ ಬಾಣನ ಭುಜ । ತಂಡ ಸಾಸಿರಗಳ । ಖಂಡಿಸಿ ಸುಜನರ ।
ತಂಡ ಉಳುಹಿದವಿ । ಖಾಂಡಕೋಟಿಬ್ರ । ಹ್ರಾಂಡನಾಯಕನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ
ದೇವ ಕಣಾ || ೫ || ಧರೆಯೊಳು ಪೂಜ್ಯನೆಂ । ದೊರೆದು ಭೃಗುಶಾಪವ ।
ಪಂಹಂಸೆನ್ನನ । ವ-ತ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಸ । ಜ್ಞಂತ ಸೇತುವಿನ ಮೇ । ಲಿಂಸಿ
ದವನ ಶುಭ । ಕರನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ । ಕರ ರಘುವರನಿವ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ
ಕಣಾ || ೬ || ಪಂಕಜಭವ ಮಗ । ಶಂಕರ ಮೊಮ್ಮಗ । ಲೇಂಕರ ಸುರ
ವರ । ಸಂಕುಲ ಹಾಯೆಯು । ಕಿಂಕರ ಸುಜನರ । ಸಂಕಟಹರನಕ ।
೪೦ಕ ಮಹಿಮ ಗುರು । ವೇಂಕಟನಾಯಕ || ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ ।
ನರಹಂ । ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ || ೭ || ಶ್ರೀ ||

|| ೩೪ || ರಾಗ, ಸಾವೇರಿ [ಧಾಟಿ:- ಸೇತೋ ಕರುಣಯಾ ಪುನಿಹೀ ಮಾಂ] ಏಕತಾಳ

ಬಾರೋದೇವಾ । ಸುಜನೋದ್ಧಾರಾ । ತ್ರೈಭುವನಾಧಾಂ || ಪಾರಾ
ವಾರ ಗಂ । ಭೀರ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಿ । ಚಾರ ಮೆರೆವ ಶೃಂ । ಗಾರ ಶೋಭಿತ
ಶ್ರೀಕಾರ ದಿವ್ಯರಥವನೇರಿ ವಿಭವದಿಂದ || ಬಾರೋ || ಪಲ್ಲ || ಭೇರಿಕೊಂಬು
ಕಹಳೇನ । ಪೇರಿ ಧಮರುಗ ತಿ । ಶ್ರೀಂಡಿಂಡಿಮ ಧಕ್ಕೆ । ಮೌರಿ ಮುರಜ
ಪಟಹ । ಭೇರಿವಾದ್ಯವಿತತಿ । ಭೇರಿಂಡುತಿರೆ ಮುದ । ವೇರಿ ಸರ್ವಜ್ಞರು ।
ಸಾಂ ನೆರೆದಿರಲು || ಭೂಂ ಭತ್ರಚಾಮರ । ಚಾರುತರ ಮಕರ । ತೋರಣ
ಪಿಡಿದ ವಾಯಾರದ ಸಿಂದಸಿಗುಂ । ವಾಂಜಭವ ಮುಖ್ಯ । ಸೇರಿ ವಿಮಾನ
ದೊ । ಲೋರಣಿಸುತ ವಿ । ಸ್ತಾರ ನೋಳ್ವರು || ಬಾರೋ || ೧ || ಎತ್ತ
ನೋಡಿದಡತ್ತಲೆತ್ತಿವಿಡಿದಹ ವಾಚಿತ್ತದ ಟಿಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳು । ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು
ಜನ । ಮೊತ್ತಸಂದಣಿಸಿ ರೌಪ್ಯ । ಬೆತ್ತಕಂಚುಕಿ ತಾಳ । ವೃತ್ತಗಿಂಡಿಕಾಳಿಂ
ಚಿಹ್ನದ ಪಿಡಿದಿರೆ । ಕೀರ್ತಿಪ ಭಾಗವಾ ತೋತ್ತುಮರುರೆ ಪೊಗಗಳುತ್ತಿಹ
ಪಾರಕಾಂತಂದದಿ ತಕ । ತಥೈಯನ್ನುತ । ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯರು । ನರ್ತನ
ವಾಡುತಲರ್ಥಿಯ ವಿಭವದಿ || ಬಾರೋ || ೨ || ಪಿಂಗದ ದ್ವಿಜರ ವೇದಂಗಳ
ಘೋಷಕೆ । ಕಂಗೆಡುತಲೆ ದುಂ । ತಂಗಳೋಡುತಲಿರೆ । ಮಂಗಳರವದ
ಮೃದಂಗವೇಣುವೀಣಾದಿ । ಸಂಗೀತಗಾನಸ್ವರಂಗಳು ಮೋಹಿಸಲೂ ।
ಸಂಗಡ ಧವಳಶಂಖಂಗಳ ನಿನದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ತುಂಗಬೊಂಬಾಳದೀಪಂ
ಗಳ ಸಾಲ್ಗಳು । ಸಂಗಡಿಸೆ ಮಹಾಸಾಭಾಂಗಣಕ್ಕಭಯಪ್ರದಂಗಳವೀವುತ
|| ಬಾರೋ || ೩ || ಭುವನಪಾವನ ರಥೋ । ತ್ವನವನೀಕ್ಷಿಸಿ ದುಂ । ತವನೀ
ಡಾಡುತ ಇಷಾಭವ ಪಡೆದ ಜನ । ನಿವಹವು ಬಹುದೇಶದಿಂ ದವಸರದಿ
ಪೊರಟು । ತವಕದಿ ಬಂದು ಹರುಷ ತಾಳಿ ನೋಡುವರು । ಅವನಿಯು
ಮಧ್ಯಲಂಕಾ । ವಿವಿಧ ಶ್ರೀಕರ ವೈಭವದುನ್ನತಿಯ ಕಂಡೆವು । ಜನ್ಮಸಫಲ್ಯ
ವದಾಯಿತು ಸುಖ । ಸವನಿಸೆನುತ ಸ್ಥವ । ನವಗೈವರು ಮಾ । ಧವನೇ ಮನ
ವಲಿದೂ || ಬಾರೋ || ೪ || ಅಂಕುಷ ಧ್ವಜವ । ಜ್ರಾಂಕಿತ ಪದಯುಗ ।
ಪಂಕಜಗಳ ಭಕ್ತಿ । ಯಂ ಕೊಡೆನ್ನುತವ । ಕಿಂಕರ ಸುಜನರ । ಕಿಂಕರನೆನಿ
ಸಯ್ಯ । ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಣ । ಶಂಕರಪ್ರಿಯನೆ ವೀ । ನಾಂಕಜನಕ ಶ್ರೀವ ।
ತ್ಸಾಂಕಭಕ್ತ ಶ್ರಿಜಗದ । ಸಂಕಟದರ ಮುನಿ ಸಂಕುಲಸೇವಿತ । ನೀಂ ಕರ್ಪ
ಣಿಸು ವಳ । ಲಂಕೆ ಮೂಲಿಕೆಯ ನಿ । ಶ್ಯಂಖ ನೃಹಂ ಗುರು । ವೇಂಕಟ

ನಾಯಕ || ಬಾರೀದೇ ದೇವಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೩೫ || ರಾಗ, ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯು ಎನ್ನ ಮ್ಮಾಲಿರಲಿಲ್ಲ] ಅಪ್ಪತಾಳ

ಎನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣನ ಲೂಟಿಯಾ | ಇ | ನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ರಂಗನ
ಬಾಧೆಯಾ | ಗೋಪಿ ನೀನಾಕೆ ವೇಳದಿರೆಲಿಗಿಬುದ್ಧಿಯಾ || ಎನನೆಂಬೆನು ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕಡಗಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಧ್ವನಿಯಾ | ಮಿಡುಕದೆ ಮೆಲ್ಲನೈತರು
ತೆನ್ನಯಾ || ಕಡವ ವೆಗಸರ ಕರಗಲವಿಡಿದಾ | ಕೃಷ್ಣಾ | ಕಡಗೋಲ ಸಡ
ಲಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿದಾ || ಎನನೆಂಬೆನು || ೧ || ತನುಬಗ್ಗಿ ಮನೆಗೆಲಸವಗೈ
ವಾಗಾ | ಘ | ಕೃನೆ ಬಂದು ಬೆನ್ನದತ್ತಿರ ಚನ್ನಿಗಾ || ಕೊನೆಯುಗುರ್ಗಲ
ಕುಚಕ್ಕೊತ್ತುವನೆ | ಗಜ | ವನು ನಡಸುವಡಂಕುಶವೆಂದನೇ || ಎನನೆಂಬೆನೇ ||
|| ೨ || ರಮಣನೊಂಗೆ ಪೋಗುವ ಭರದೇ | ಸಮಕದಿಂದೂಟವಿಕ್ಕುವ
ವೇಳ್ಯದೇ || ಹಿಮದುಪಟಲ ಘನವೆನುತೆಂದನೂ | ಬಂದ | ಪೃಮಂಕೊಂಡಪ್ಪಿ
ಸಡಲಿಸಲೀಸನೂ || ಎನನೆಂಬೆನು || ೩ || ವಸಗೆಯ ದಿನದಿ ಪತಿಯಕೋಣೆಯಾ |
ಹಸದಿಂದೊಳ ಪೊಕ್ಕುತಿಹ ಸತಿಯಾ || ಮುಸುಕಿಕ್ಕಿ ಕತ್ತಲೆಯೊಳು ತಡ
ದಾ | ರಂಗ | ಪೊಸಭೋಗವ ಕೊಟ್ಟುತಲೆ ನಡದಾ || ಎನನೆಂಬೆನು || ೪ ||
ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪೋಲುವಾ | ಇಂಥಾ | ಪುಂಡರ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆ
ನಿಜವಾ || ಕಂಡರೆ ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೂ | ತಾ | ನಿಂಡುದೈವದ ದೈವ
ನಾಗಿಹನೂ || ಎನನೆಂಬೆನು ಕೃಷ್ಣನ ಲೂಟಿಯಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೩೬ || ರಾಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಜಯ ಹರಿಭಕತರಿಗಹುದೂ] ಏಕತಾಳ

ಅಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಾ | ಸುಖವಿನ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾ || ಸುಳ್ಳುಸಂಸಾರ ಮಾಯಾ
ಭ್ರಾಂತಿಯ ವ.ನ | ಪೊಳ್ಳು ಇದೆಂದೂ ಬಲ್ಲವಂಗೆ ನಿಜ | ವಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಾ || ಸುಖ
ವಿನ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾ || ಪಲ್ಲ || ರೊಕ್ಕವು ತೀರಿದ ಕಾಲಕೆ ತನ್ನನು | ಮಕ್ಕಳು
ಮಂಗಳ ಲೆಖ್ಪಕೆ ತರುವವ | ರಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಾ || ಸುಖವಿನ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾ || ೧ ||
ಅಂಗನೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಪ್ತರು ಬಂಧುಜ | ನಂಗಳು ಒಬ್ಬರು ಸಂಗಡಬರುವವ |
ರಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಾ || ಸುಖವಿನ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಲ್ಲಾ || ೨ || ವಲ್ಲಭ ಶ್ರೀಗುರು ಲಕ್ಷ್ಮೀವೇಂ
ಕಟ | ಸಲ್ಲದೆ ಬ್ಯಾರೊಬ್ಬರು ಬಂಧುಗಳ್ಳಾ || ರಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಲ್ಲಾ || ಸುಖವಿನ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿ
ಲ್ಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ೩೭ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೂ ಅದ ಸಂವಾದ.

೧ ನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಂಗುಲ್ಯಾ ಕ ಕವಾಟಂ ಪ್ರಹರತಿ ಕುಟಿಲೇ ಮಾಧವ ಕಿಂ ವಸಂತೋ .
ನೋ ಚಕ್ರೀ ಕಿಂ ಕುಲಾಲೋ ನ ಹಿ ಧರಣಿಧರಃ ಕಿಂ ದ್ವಿಜಿಹ್ವಃ ಘಣೀಂದ್ರಃ ||
ನಾಹಂ ಘೋರಾಹಿಮರ್ದಿ ಕಿಮಸಿ ಖಗಪತಿ ನೋ ಹರಿಃ ಕಿಂ ಕಪೀಂದ್ರೋ |
ಇತ್ಯೇವಂ ಸತ್ಯಭಾಮಾಪ್ರತಿವಚನಜದ್ ಪಾತು ನಃ ಪದ್ಮನಾಭ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಟಿದಿ.

ಶ್ರೀರಮಣ ಪೋಡಶಪದ್ಯದ | ನೀರೆಯರ ಮಂದಿರವ ತಿರುಡುತ |
ಬೇರೆಬೇರವರವರ ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನಿತ್ತಾ || ನಾರಿ ಮದನಕಠಾಂ
ಮೋಹನ | ಕಾಂ ಬಹುಶೃಂಗಾಂ ಸಲೆವ | ಯ್ಯಾಂ ಭಾಮೆಯ ಸಾರಿದನು
ಕಂಸಾಂ ಕಡುದಯದೀ || ೧ ||

ಕಂದಪದ್ಯ.

ಪೂಸಿದ ಗಂಧದ ಪರಿಮಳ | ಸೂಸುವ ಪೂಮಾಲೆ ಕಸ್ಮಿಂತಿಲಕದ
ನೋಸಲಂ || ಭಾಸಿಪ ಕಾಂತಿಯ ಮೋಹನ | ರಾಸಿಯು ಮೆಲ್ಲದಿಯನಿಡು
ತೈತಂ ಮುದದಿಂ || ೨ || ಮಂಗಳಮಹಿಮ ಕವಾಟದಿ | ನಂಗುಲಿಯಂ
ಪ್ರಹರಗೈಯಲ್ ಸಂರಾತ್ರಿಯೊಳಾ || ತಂಗಳಯೋಧರೆ ಸತ್ಯಭಾ |
ಮಾಂಗನೆಯು ಮಾತಾಡಿಸಿದಳ್ ಕಟಕಿಗಳಿಂ || ೩ ||

ರಾಗ ಪಹಾದಿ, ಅದಿತಾಳ (ಕಟಕಿಯ ನುಡಿ.)

ಕಾಟಕನಂತೆ ಕವಾಟಪ್ರಹರಗೈವ | ಬೂಟಕಪುರುಷ ನೀನ್ಯಾರೇ ||
ಮಿಟನ ಪೆಸರನು | ಆಟಲಿಕಾನೀಗ | ಲೂಟಿಯು ಮಾಡದೆವೇಳೂ || ೪ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ. (ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿ)

ಮೋದವನೀವ ಬಿಂಬಾಧರೆ ಕುಂಭಪಾಯೋಧರಯುಗಳೆ ಕೇಳೂ ||
ಈ ಧರೆಯೊಳಗೆನ್ನ | ಮಾಧವನೆಂದೆಲ್ಲ | ಸಾಧುಗಳ ಕರೆವರ್ಕಾಣೇ || ೫ ||

|| ಕಟಕಿ || ಪೊಸತಿದು ನಿನ್ನಯು | ಪೆಸರು ಮಾಧವನೆಂದು | ರಸಿಕರು
ಕರೆವದುಂಟಾಗೀ || ಋಸೆಯೊಳು ಚೈತ್ರದಿ | ವಸ ವಿರಾಜಿಪ ವನ | ವಸವಂತ
ನೀನಯದೇನೈ || ೬ ||

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಬಿಸಜಗಂಧಿನಿ ಸಾರಸಲೋಚನೆ ಕೇಳು | ವಸವಂತ ನಾ
ನಲ್ಲವೇ ॥ ದಶೆಗಡಿಸುವ ರ | ಕೃಸರ ಮರ್ದಪ ಚಕ್ರಿ : ಪೆಸರೆನಗಿಹುನು
ಕಾಣೇ ॥ ೭ ॥

॥ ಕಟಕ ॥ ಕುಂಭನಿಯಲಿ ಚಕ್ರಿ | ಎಂಬರಾದರೆ ಕೇಳು | ಡಂಭದಿ
ಭಾಂಡನಾ ರಚಿಸೇ ॥ ಇಂಬಾದ ಸಂತೆಯಾ | ಡೊಂಬೀಲಿ ಮಾರುವ |
ಕುಂಭಗಾರ ನೀನಹುದೇನೈ ॥ ೮ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಸುರುಚಿರ ವಸನಾಲಂ | ಕರೆ ಶುಭಕರೆ ಮನೋ | ಹರೆ
ಮುಕ್ತಾಚರಣೆ ಕೇಳೂ ॥ ಮೆರೆವ ಕುಲಾಲ ನಾನಲ್ಲವೆ ಧರಣೀ | ಧರಂಬ
ರೆನ್ನ ಕಾಣೇ ॥ ೯ ॥

॥ ಕಟಕ ॥ ದಣಿಯದನುದಿನ ಧ | ರಣಿಯನು ಪ್ರೊತ್ತಿದ | ಗುಣನಾಮ
ನಿನಗುಂಟಾಗೀ ॥ ಎಣೆಗೊಂಡ ನಾಲಿಗೆ | ಕೊನೆ ಎರಡಾಗಿಹ | ಫಣಿರಾಜ
ನೀನಹುದೇನೈ ॥ ೧೦ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಸಾರಂಗಲೋಚನೆ ಮಾ | ತಂಗಗಮನೆ
ನೀ ಕೇಳೂ ॥ ಶಿಂಗಿದುಂಬಿರುವ ಭುಜಂಗನಲ್ಲವೆ ಕಾ | ಳಿಂಗಮರ್ದನನು
ಕಾಣೇ ॥ ೧೧ ॥

॥ ಕಟಕ ॥ ಸೋಜಿಗವೇನಿದು | ಮಾಜಲೃತ್ಯಾತಕೊ ಫಣಿ | ರಾಜನ
ಮರ್ದಪನಾಗೇ ॥ ಓಜ ಅಂಬರಚರ | ನೈಜನೆನಿಪ ಖಗ | ರಾಜನು ನೀನಹು
ದೇನೈ ॥ ೧೨ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಮೃಗಮದಗಂಧಿನಿ | ಮೃಗಲೋಚನೆ ಕೇಳು | ಮೃಗ
ರಾಜ ನಾನಲ್ಲವೇ ॥ ಜಗದ ಸಜ್ಜನರೆ | ಅಗಲದ ಹರಿಯೆಂಬ | ಸೊಗಸಿನ
ಪೆಸರೆನಗೇ ॥ ೧೩ ॥

॥ ಕಟಕ ॥ ನಾಡೊಳು ನಿನ್ನವ ರಾಡಲು ಹರಿಯೆಂಬಾ | ಪಾಡಿನ ಪೆಸ
ರುಂಟಾಗೀ ॥ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳೊ | ಳಾಡುತ್ತಾಡುತ್ತಿರುವ | ಕೋಡಗ ನೀ
ನಹುದೇನೈ ॥ ೧೪ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ವಾನರನೆಂದೆನ್ನ | ಹೀನೀಸಬೇಡವೆ | ರಾಣಿ ಕೇಳೆಲೆ ನಾ
ನಿನ್ನಾ ॥ ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭ ಕೃಷ್ಣ | ಕಾಣೆ ಎನ್ನೊಡನುದಾ | ಸೀನವ ಮಾಡುವ
ರೇನೇ ॥ ೧೫ ॥

॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ॥ ಹರಣದೊಲ್ಲಭನೆಂಬ । ಪರಿಯ ಕೇಳುತಲತಿ । ಭರ
ದಿಂದ ಬಾಗಿಲತೆರೆದೊ॥ ಕರಪಿಡಿದಂತಃಪುರಕ್ಕೊದಳು ಶ್ರೀ ಗುರುವೆಂಕಟಾ
ಚಲಪತಿಯಾ ॥ ೧೬ ॥

೨ನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಯಾತಸ್ತ್ವಂ ಕುತ ಏವ ಕೃಷ್ಣ ಮೃಗಯಾಸಕ್ತೋ ವನಾಂತಂ ಗತಃ ।
ಗಂಧೋ ಯೋ ವನಪುಷ್ಪಜಃ ಶ್ರಮಜಲಂ ಘರ್ಮ ಕ್ಷತಂ ಕಂಟಕೈಃ ॥
ಅಸ್ತ್ರೈವಂ ಮೃಗಯಾಂ ಗತಸ್ಯ ಭವತೋ ದಷ್ಟೋಽಧರೋ ದೃಶ್ಯತೇ ।
ಶಂಕಾಪೂರ್ಣಮಿವಾತ್ರ ಕಾರಣಮಿದಂ ಕುರ್ಯಾತ್ಪ್ರಮಾಣಾನಿ ತೇ ॥ ೧ ॥

ಕುಂಜುಪಟ್ಟದಿ

॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ॥ ಚಿತ್ರಕರಮಾಗೀರ್ಧ । ಮುತ್ತಮಾಣಿಕಗಳಂ ।
ಕೆತ್ತೀರ್ಧ ಮಂಚದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಂ ॥ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ಹಂಯು । ಉತ್ತ
ಮಾಂಗವನೀಕ್ಷಿ । ಸುತ್ತಾಗ ಬೆದಂ ನೋಡಿದಳು ಕುರುಪಂ । ೧ ॥

ಸವ್ಯಾ ॥

ಕನ್ನೆಯರನು ಅನ್ಯೋನ್ಯದಿ ನೆರಹಿಸಿ । ಚಿನ್ನೆಗಳವಯವದಲಿ ಕಂಡೊ॥
ಮುನ್ನದಿ ಮತ್ತರವನು ತಾಳುತ ಹ೦ದಿಯನ್ನೂಡಿಸಿದಳಾ ಕಟಕಿಯಂ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅದಿತಾಳ.

॥ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ॥ ಶ್ರೀಕರದಿ ಮೆರೆಯುತ್ತ । ನೇಕ ಸತಿಯರ ರಮಿಸಿ ।
ಸಾಕಾಯಿತೆ ಇತ್ತ ಬಂದು । ದೇಕೆಲೊ ರಂಗಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಕೋಕಿಲಗಾನೆ ಪ್ರವೀಣೆ । ಲೋಕದ ಬಾಲೆಯಂ
ನಿನ್ನ । ನೇಕ ದೇಶ ಪೋಲ್ವರೇ ಸಖ । ಕಾಂತೇ ॥ ೪ ॥

॥ ಭಾಮೆ ॥ ರಕ್ಕಿನ ಮಾತುಗಳ್ಯಾಕೆ । ಸೊಕ್ಕು ಜವ್ವನೆಯರ ತೋಳಿ
ರಿಕ್ಕೆಯೊಳರ್ಧರಾತ್ರಿ । ಮಿಕ್ಕಿತೇ ಕಾಂತಾ ॥ ೫ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ರಕ್ಕಸರಾ ವಂಶವನು । ತಿಕ್ಕುವ ಕಾರಣ ರಾತ್ರಿ । ಮಿಕ್ಕ
ತಲ್ಲದನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆ । ಸಿಕ್ಕಲಾವೆನೇ । ಕಾಂತೇ ॥ ೬ ॥

॥ ಭಾಮೆ ॥ ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೊಳನ್ಯು । ನಲ್ಲಿಯ ನೆರದಿರಲು । ಗಲ್ಲ
ದ ಮೇಲೆದಗೋಕ್ಷತ । ದೆಲ್ಲಿಮ್ಯೋ ರಮಣಾ ॥ ೭ ॥

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ನಲ್ಲಳೇ ಕೇಳಿತ್ತ ಯುದ್ಧ । ದಲ್ಲಿ ಶರಗಳೆಸೆಯ ಗಂಗ ।
ಳಿಲ್ಲ ಸೋಂಕಿ ಕ್ಷತವು ಗಲ್ಲ । ದಲ್ಲಿ ತೋರಿದವೆ ॥ ೮ ॥

|| ಭಾಮೆ || ಸುಳ್ಳುಗಾರರೊಡೆಯ ಭುಜಗ | ಇಲ್ಲಿ ಕೂರುಗುರ
ಘಾಯ | ವೆಲ್ಲಾಯಿತು ಏನೆಂದೂ ಪುಸಿ | ಸೊಲ್ಲಿಪೆ ಕಾಂತಾ || ೯ ||

|| ಕೃಷ್ಣ || ಮುಳ್ಳುಶಾವಂತಿಗೆಯ ವನ | ದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತಿರೆ | ಬಳ್ಳಿ
ಸೋಂಕೀ ಕ್ಷತವು ಭುಜಗ | ಇಲ್ಲಿ ತೋರ್ದವೆ | ಕಾಂತೆ || ೧೦ ||

|| ಭಾಮೆ || ಎಸು ಪುಸಿಯ ನುಡಿವೆ ಮೈಗೆ | ಪೂಸಿದ ದಿವ್ಯ ಗಂಧವು |
ಸೂಸುತಿದೆ ಯಾವ ಸತಿ ಲೇಪಗೈದಳೊ || ೧೧ ||

|| ಕೃಷ್ಣ || ಮೋಸವಲ್ಲ ಕೇಳೆ ಮಂದ | ಹಾಸೆ ಮಲಯಜಬನದ |
ಲೇಸಾಗಿ ತಿರುಗಲು ಗಂಧ | ಸೂಸಿತು ಕಾಣೆ | ಸಖೀ || ೧೨ ||

|| ಭಾಮೆ || ಮಂಗಲಾಂಗ ಅನ್ಯಸತಿಯ | ಸಂಘ ನಿನಗಾಗದಿರಲು |
ಕಂಗಳು ಕೆಂಪಡೆಂದ | ಇಂಗಿತವೇನೋ | ಪ್ರಿಯ || ೧೩ ||

|| ಕೃಷ್ಣ || ಭೃಂಗಳೆ ನೀನಾಲಿಸು ಯು | ದ್ವಾಂಗಣ ರೋಶಾವೇಷ |
ವಂಗಲಿಸೆ ಅರುಣ ನಯ | ನಂಗಳಾಗಿವೆ | ಕಾಂತೆ || ೧೪ ||

|| ಭಾಮೆ || ಕಾಂತ ನಿನ್ನನ್ಯಾತರದ | ದಂತಕ್ಷತಗಳಿದ್ದಾವ | ಕಾಂತೆ
ಚುಂಬಿಸಿದಳೊ ಇದ | ಕೆಂತು ಪುಸಿಯೊ | ಕಾಂತಾ || ೧೫ ||

|| ಕೃಷ್ಣ || ಪುಥದಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯವ | ನಾಂತು ಉದಲು ಅರ್ಧಚಂದ್ರ |
ನಂಥ ರೇಖೆಯು ತೋರಲ್ಪಾತೆ | ಕಾಂತೆ ಕೇಳು || ೧೬ ||

|| ಭಾಮೆ || ಸೋತ ಸತಿಯೊಡನೆ ಜೌರ | ಪೇತಿಬಂಧವೆಸಗದಿರಲು |
ನಾಥ ಮೈ ಬೆವಂಡುವ | ರೀತಿ ಇದೇನೋ | ಕಾಂತಾ || ೧೭ ||

|| ಕೃಷ್ಣ || ಪ್ರೀತೆ ನಿನ್ನ ನೋಳ್ ಭರದಿ | ಸೋತು ನಡೆಯೆ ತನುವು
ಬಳಲಿ | ಧಾತುಗುಂದಿ ಶ್ರಮಜಲವು | ತಾ ತೋರಲ್ಪಾತೆ | ಕಾಂತೆ || ೧೮ ||

|| ಭಾಮೆ || ಪುಕಜಾಕ್ಷ ಎನ್ನ ಮನದ | ಶಂಖೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು ಶ್ರೀ
ಗುರು | ವೆಂಕಟೇಶ ನಂಬುಗೆಯ | ನೀಂ ಕರುಣಿಸು | ಪ್ರಿಯ || ೧೯ ||

ಇನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಅಂಭಾಂಸಿ ಪ್ರವಿಶಾಮಿ ಕುಂಭನಿಹಿತಂ ಕರ್ಷಾಮಿ ಕುಂಭೀನಸಂ |

ಜ್ವಾಲಾಮಾಲಕರಾಳಿನಂ ಹುತವಹಂ ನಿಶ್ಚಂಕಮಧ್ಯಾವಿಶೇ ||

ಯದ್ವಾ ಮಾನಿನಿ ದೇವತಾಮುಖಮುತಾಮುಲ್ಲಂಘಯಾಮಿ ಧ್ರುವಂ |

ವಿಸ್ವಾಸಸ್ತವ ನಾಸ್ತಿ ಚೇದಪಿ ತುಲಾಮಾರೋಪಯಾಮಿ ಧ್ರುವಂ || ೧ ||

ಅಂಭಸ್ಥೇ ಶಯನೀಯಮೇತದುದಧೌ ಲೀಲಾತಯಾನಃ ಫಣೀ ।

ತ್ವತ್ತೇಜಃ ಪರಮಾಣುರ್ಲೇಷ ದಹನೋ ಭೃತ್ಯಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸುರಾಃ ॥

ಕುಕ್ಷಿನ್ಯಸ್ತಜಗತ್ರಯಸ್ಯ ಭವತೋ ಕಿಂ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರಲಾರೋಪಣಂ ।

ಇತ್ಥಂ ವಾಚಮುದೀರಿತೋ ವಿನತಯಾ ಸ್ಮೇರೋ ಹರಿಃ ಪಾತು ನಃ ॥ ೨ ॥

ವಾಗ ಮಾರು ಅಥವಾ ಸಾರಂಗ, ಅಪ್ಪತಾಳ

॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಎಣಾಕ್ಷಿ ಬಂದೆನ್ನ । ಬಾಣೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಕ್ಕಾಗಾನೆ ಮುನಿ
ಯಬೇಡವೇ ॥ ಜಾಣೆ ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯ ಕೇಣಿ ಇಲ್ಲಿಂದು ಪ್ರ । ಮಾಣವ ಮಾಡು
ವೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ಕಾಣೆ ನಿನಗೇನೆ । ಗಾಣೆ ನಂಬಿದ ಮನ । ಗಾಣೆಸು
ವಂದದಲಿ ॥ ಜಾಣ ನೀ ಪೇಳ್ವ ಪ್ರ । ಮಾಣವದೇನೆಂದು । ಪ್ರಾಣದೋ
ಲ್ಲಭನೆ ಪೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಜಡನಿಧಿ ಎನಿಸುವು ಮಾಡುವಿಗೆ ದುಮುಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ।
ತಡಿಗಡರಲು ಕಂಡೂ ॥ ದೃಢವೆಂದು ನಂಬಿ ನಿ । ನೆನ್ನಿಡಲಸಂಶಯನುಳಿ ।
ದೊಡಗೂಡಲೆ ಬಾಲೆ ॥ ೩ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ಕಡಲಶಯನ ನಿನ್ನಡಿಯಿಂದೊಗೆದು
ವೆಸರೊಡೆವಳು ಸುರಗಂಗೆಯೂ । ಮಾಡುವಿನ ಜಲ ನಿನ್ನ । ತಡೆಯಲಾಪ್ತದೆ
ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯವನಜ್ಞರಿಯೇ ॥ ೪ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅಂಬುಜಾಂಬಕಿ ಪರಾರಂಬೆ
ಯ ಭೋಗವು । ಅಂಬನವಿಲ್ಲಿನುತಾ ॥ ಕುಂಭಿನಿಹಿತ ಫಣಿ । ಜುಂಬಸಿಕೊಂ
ಡಿದ । ಜಂಬೀರವ ತೆಗೆವೇ ॥ ೫ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ತುಂಬಿದ ವಿಷಧರನೆಂಬ ಶೇಷನ
ಬೆನ್ನೂ । ಳಿಂಬಾಗಿ ಪವಡಿಸಿದಾ ॥ ಅಂಬರಚರಯಾನನೆಂಬರು ವಿಷ ನಿನ್ನ ।
ಡಂಬರ ಮುಟ್ಟುವದೇ ॥ ೬ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಕುಟಿಲಕುಂತಳೆ ಅನ್ಯ । ಕುಟಿಲೆಯ
ರುಗಳ ಸಂ । ಕಟವೆನಗಿಲ್ಲಿನುತಾ ॥ ಛಿಟಿಛಿಟಿಛಿಟಿಲೆಂಬ । ನಟಿಸುವಗ್ನಿಯ
ಪೊಕ್ಕು । ಸುಡದಲೆತ್ತೈತಹೆನೆ ॥ ೭ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ಛಿಟಿ ತವ ಮುಖವಿ ಪ್ರ । ಕಟ
ಸುವಗ್ನಿಯು ನಿನ್ನ । ಲಟಕಟಿಸಲುಬಲ್ಲದೇ ॥ ಪಟುತರವಲ್ಲವು । ಸಟಿಯು
ಪ್ರಮಾಣದಿಂ । ಘಟಿಸುವದೇನುಂಟೊ ॥ ೮ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅಂಗನೆ ಕೇಳು ಪರಾ
ರಂಗನೆಯರ ಆ । ಲಿಂಗನವಿಲ್ಲಿನುತಾ ॥ ಹಿಂಗದೆ ಕ್ರೂರದೇ । ವಾಂಗಣದ್ವಾರ
ವು ಲ್ಲಂಘಿಸುವೆನು ಕಾಣೆ ॥ ೯ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ಅಂಗಜಪಿತ ನಿನ್ನ । ಅಂಗದಿರಮಳ
ಗ । ಣಂಗಲು ಉದುಭವಿಸಿ ॥ ಹಂಗಿಗರಹರವು । ರಂಗದಾಲಯು । ನುಂಗ
ದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೂ ॥ ೧೦ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ದಂತಿಗಮನೆ ಪರಸಿ । ಮಂತಿನಿಯೊಳು
ರತಿ । ಅಂತ್ಯಸ್ತೆನಗಿಲ್ಲಿನುತಾ ॥ ಕಿಂತಾಲದಿ ತಗಗೆ । ಗುಂಜಿಗೆ ಸಮವಿರೆ ದ್ರು ।
ಷ್ಣಾಂತಕದುವೆ ಸಾಕೂ ॥ ೧೧ ॥ ಭಾಮೆ ॥ ಕಂತುಜನಕನಾ । ಪಿಂತೆ ಮುನಿಗೆ

ದಾನವೇ | ಕಾಂತದಿ ಕೊಡಲು ನೀನೇ || ನಿಂತು ತೂಗಿದ ಪರಿ | ಯೆಂತು
ಮರೆವೆ ಈ ಕು | ತಂತ್ರವಿದಾರೊಡನೇ || ೧೨ || ಕೃಷ್ಣ || ಲಲನೆ ಇದೆಲ್ಲವ |
ಸುಲಭವಾದರೆ ಕೇಳು | ಚಲುವೆ ನಿನ್ನವಯವದೀ || ಕಲನೆಲೆ ಕಲಕಿ ನಿ |
ಶ್ವಲದ ಪ್ರಮಾಣದಿಂ | ದೊಲಿಸುವೆ ಈಗ ನಿನ್ನಾ || ೧೩ || ಜಲಜಕುಟ್ಟಿ
ದಂಧ | ನೆಳೆವೊಲೆಗಳಿಂಪೆಂಬ ನಿರ್ಮಲ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಾ || ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಕರ | ತಳಗರಟ್ಟೀದ್ ಚಂದ್ರನ | ನೆಲೆಗೊಳವೆ ಕಾಣೇ || ೧೪ || ಮಡದಿ
ನಿನ್ನ ನಿಡು | ಜಡೆ ಎಂಬ ಸರ್ಪನ | ವಿಡಿದು ಕರಕೆ ಸುತ್ತಿ || ಉಡುಪತಿ
ಮುಖವದಿ | ಗಡಿಗೆ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಲಾ | ರಡಿಗರ ಕೆದರುವೆನೇ || ೧೫ ||
ಬಿಡದದ ಸವಿ | ಗೊಡನನ್ಯುತದ ರುಚಿ | ಗೊಡುತಲಿ ಗಡರವದಿ ||
ಸಡಗರದ ರಥನ | ನಡು ಸಿಂಹನ ಪೆರೆ | ಸಡಲಿಸುವೆನೆ ಕಾಣೇ || ೧೬ ||
ಹರಿಯಂತೆನುತರೆ | ಸ್ಮರವಿರಡವು ಮುಂ | ಬಂದು ತವಕವೇರೇ || ಬರೆ
ಸೆದವೃತ್ತ | ಗುರುಕುಚಗರ ಪತಿ | ಯುರಕೊತ್ತುತ ಬಗಿದೂ || ೧೭ ||
ಹರುಷವುಕ್ಕಿ ಚ | ಪ್ಪರಿದು ಚಂದುಟಿ ರುಚಿ | ಗೆವೃತ್ತ ಗಳರವದಿ || ಪರಿ
ಪರಿ ಬಂಧದಿ | ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶನ | ನೆರದೊಲಿಸಿವಳಾಗಾ || ೧೮ || ಶ್ರೀ ||

ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಣ ವ್ರತವದೀನಸ್ತೃಪಹರಣ.

|| ೩೮ ||

ಪ್ರಥಮಾಂಕ.

ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ | ಪುಣ್ಯಭರಿತೇ | ಪತಿವ್ರತೇ ದ್ರುಪದಸುತೇ |
|| ಅನು || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ | ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಸದ್ಗುಣಕೃತಯುತೇ |
ಸುಜನಸಂತತಿ ನುತೇ || ಅತಿ ದುರುಳ ಕೌರವನು ಮಾನ | ಚ್ಯುತಿಯಗೈಯ
ಲು ಕೃಷ್ಣ ನೀನೇ | ಗತಿಯನುತ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನುತಿಸಲ | ಚ್ಯುತನಕ್ಷಯ
ವಸ್ತವನಿತ್ತುಳುಹಿದ || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ಪಲ್ಲ || ಕುರುಡನಿಂದ
ಪಾಂಡವರಾ | ಕರಸುತಾ ಭುಶ್ಚುತ ಕೌರವಭೂವರಾ || ವಿರಚಿಸುತ ಕೃತ್ರಿ
ಮದ ಲತ್ತವ | ದುರುಳ ಶಕುನಿಯ ಮತದಿಂದಾಡಲು | ಇಂಸಿದಾ | ಪಣ
ಗಳೆಲ್ಲವ ಹಂಸಿದಾ || ಮೆರೆವ ಸಿಂ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯ ತನ್ನನು | ಜರು ಸಹಿತ ತಾ
ಸೋತು ಕಡೆಯಲಿ | ಅರಸಿಯನು ಸೋಲಲೈ ಕುರುಪತಿ | ಹರುಷದಿಂದೊ
ಲದೊಲಿದ ಗರ್ವದಿ || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ೧ || ಮದವು ಪೇರ್ಚಿ
ಮೂರ್ಖತ್ವದೀ | ಮಾತನಾಡುತ್ತ | ನಧಿಕತರ ವಿನೋದದೀ || ವಿದುರ ಬಾ
ವಾಂಚಾಲೆಯನು ತಂದುದಿತ ದಾಸಿಯರೊಳಗೆ ಬೆರಸೆನೆ | ಕುದಿವುತಾ |

ನುಡಿದನು ಕೆದರುತಾ | ಹದನಗೆಟ್ಟೆಯೊ ಪಾಂಡುತನುಜರ | ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ
ತೊತ್ತೆಯಕಟಾ | ವಿಷಮಡುವಲಿಕ್ಕಿದೆಯೊ ಕುಲವ ನೀ | ಬದುಕುಪಾಯ
ವ ಕಾಣೆನೆಂದನು || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ೨ || ಕೆಲಸಾರೆಂದು ವಿದು
ರನ | ನಟ್ಟಸುತಾಗ | ಕಳುಹಿದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಕನಾ || ಕಳುಹಲವನ್ನೈರುತ್ತ
ದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆರಗುತ್ತ ನುಡಿದನು | ಜಳುಕುತಾ | ತನುವನು ಬಳು
ಕುತಾ || ಇಳೆಯಧಿಪ ತಾ ಸೋತು ಕಡೆಯಲಿ | ಬಳಕ ನಿಮ್ಮೊಡ್ಡುತ್ತ
ಸೋಲಲು | ಕಲಿಸುಯೋಧನ ನಿಮ್ಮ ತಹುದೆಂ | ದೊಲವಿನಿಂದಲಿಂದೆನ್ನ
ನಟ್ಟದ || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ೩ || ಸಿಡಿಲೆರಗಿದ ಬಾಳೆಯು | ಬಾಡಿ
ಬೀಳ್ವಂತೆ | ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ದೇವಿಯು || ನಡುಗಿ ಮೂರ್ಛಿಸುತ್ತೆದ್ದು
ನುಡಿದಳು | ವಡೆಯ ಸೋತ ಮೇಲೆನ್ನನೊಡ್ಡುವ | ನಡತೆಯೇ | ಶಾಸ್ತ್ರದ
ದೃಢತೆಯೇ || ಒಡನೆ ಬಡಡೇ ಪ್ಲವ್ವಪತಿಯಹೆ | ನಡೆಯೆನಟ್ಟಿತಂದು
ಪೇಳಲು | ಕಿಡಿಯುಗುಳುತನುಜನನು ಕಳುಹಿದ | ಬಡದೆಳಿದು ತಹು
ದೆಂದು ಖತಿಯಲಿ || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ೪ || ಮರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನ
ನು | ದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ | ಬರುತ ಝೇಂಕಂಸಿದನು || ಶಿಂಮುಡಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕು
ತೆಳೆಯಲು | ಮಂಚರದ ದಾಸಿಯರು ಹಾಯೆಂದೊರಲುತಾ | ಬರುತಿರೆ |
ಮರುಗುತಾ || ಭರದಿ ತಂದೊಡ್ಡೊಲಗದಿ ನಿಂ | ದಂಸಿ ವಸ್ತ್ರಭರಣ ತೆಗೆ
ಸೆನೆ | ದುರುಳ ಶರಗನು ಪಿಡಿಯಲಾ | ತರುಣಿ ಗುರು ವೆಂಕಟನ ನೆನ
ದಳು || ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ || ೫ ||

ದ್ವಿತೀಯಾಂಕ .

ರಾಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲಾ] ಆದಿತಾಳ

ಅಂಗುಸುರುವೆ | ಇಂದೆನ್ನಳಿಮಾನವಾ | ಆರು ಕ್ಯಾವವರಿಲ್ಲವೈ || ಚಾರು
ಸದ್ಧರ್ಮ ವಿ | ಚಾರವ ತಿಳಿದಿಹ | ಧೀರರಿಗೆ ಪಂ ವಿೂರಿತೆ ಮೌನವು || ಪ್ನ ||
ಕ್ರೂರಖಳನು ಪರ | ನಾಯ ಶರಗವ | ಏನು ಸೆಳೆಯೆ ಬೇಗಾ | ತೋರ
ದಂದದಲಿ ತೋ | ಳ್ಗಳಲಿ ಬಲೊಲೆಗಳ | ವಾರೆ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಗಾ || ಘೋರ
ಸಭೆಯು ನೋಡಲು ತಲೆಗುತ್ತ | ಜಾಯಾ ಕಳವಳಿಸುತಾ | ನೀರಪರಾಧಿ
ಯ ಮಾನಗೊಂಬುಮ ಶ್ರುತಿ | ಸಾರನೆ ಎಂದಳಲುತಾ || ಚಾರುವಿವೇಕಿಗ
ಳ್ಯಾರು ಇಲ್ಲವೆ ವಿ | ಚಾರಹೀನಂಗಾರು ಪೇಳುವನ್ನಾ || ಅಂಗುಸುರುವೆ ||
|| ೧ || ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಾಯಿತೆ ಎನ್ನ ಮುತ್ತಾತ ಗಾಂಗೇಯಾ |

ಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣ ವೇದವನರುಹಿರುವ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ || ಅಸ್ತು
ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಗೈಸಿರುವ ಭೂಕೃತ್ತಿವಾಸ ಗುರುವೇ | ಸತ್ವಾಧಿಕನಶ್ಚ
ತ್ಥಾಮ ನೀ ಸುಮ್ಮನಿಹು | ದುತ್ತಮಂಗಿ ಧರವೇ || ಧೂರ್ತರೋಲಗದಿ
ಮೂರ್ಖತ್ವದ ನಿಪುಣರ ಸಾಭ್ಯಸ್ಥರೆನ್ನುವ ಗಾಡೆ | ಎಸ್ತಂಸಿದುದಿಲ್ಲಿ || ಆಂ
ಗುಸುರುವೆ || ೨ || ದೃಷ್ಟಿ ಪೋದರೆ ಜ್ಞಾನ | ದೃಷ್ಟಿ ಶೂನ್ಯವೆ ಮಾವಾ |
ದುಷ್ಟಸುತಗುಸುರಬಾರದೆ | ಹುಟ್ಟದರ್ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರಿಯತ್ಯಮ್ಮಾ |
ಭೃಷ್ಟನ ಕೈಬಿಡಿಸಲಾಗದೆ || ಪಟ್ಟದರಸಿ ಭಾನುಮತಿ ನೀ ತಂಗಿಯಲ್ಲವೆ |
ನಿಷ್ಟುರವಿದು ಸಂಯೇ | ಭಟ್ಟನೆ ಪೇಳಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಗೆ ದುಸ್ಸಳಿ ಕಷ್ಟ ಬಿಡಿಸು
ಸಖಿಯೇ || ಎಷ್ಟನಕಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು ಬಿಡಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಂಲ್ಲದಾಯಿತು |
ಕೆಟ್ಟಿತು ನೀತಿಯು || ಆಂಗುಸುರುವೆ | ೩ || ಎಲೆ ಧರ್ಮಜ ನಿನ್ನ
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನತ್ವದ | ಬಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದೆ ತಮ್ಮಂದ್ಯರನೂ | ಕಲಿ ಭೇಮನೆ
ಕೇಳು ಕಡುಹನುಳಿದು ಹಗೆ | ಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ಲಲನೆಯನೂ || ಫಲು
ಗುಣ ನಿನ್ನ ಪಂಥ ಪರಾಕ್ರಮವೆಲ್ಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಪೋದುದು ಪೇಳೈ |
ಉಳಿದಂಬರಿಗೆಣೆ ಇಲ್ಲಿಂಬ ನಕುಲ | ಸಹದೇವ ನೀವಲ್ಲೈ || ಬಕೆಯ
ಕೌಂವ ಸುಲಿವನು ಪ್ರಾಣವ | ಕಳೆವನು ಮಾನವ ಕಳಚುವ ಮುನ್ನವೆ ||
|| ಆಂಗುಸುರುವೆ || ೪ || ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗದ ದುಃಖ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣ | ಮಾನ
ಹಾನಿ ದುಃಖವು ದಿನದಿನದೇ | ಈ ನಿರೋಧವ ಬಿಡಿಸುವಿಲ್ಲ ಹಾ | ಕೃಷ್ಣ
ನೀನೊಲಿವುದು ದಯದೇ || ನಾನಾ ದೈನ್ಯತೆಯ ಬಟ್ಟರೂ ಸಕಲರು |
ಜೀವಹಾನಿಯಂತಾದರಲ್ಲ || ದೀನಜನಾರ್ಥದಾಯಕನೆಂಬ ಬಿಂದುಳ್ಳ |
ಶ್ರೀನಾಥ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ || ಕೌಣವಕ್ಷೀಕ್ಷಕ | ಅನಾಥರಕ್ಷಕ | ಶ್ರೀನರಹಂ
ಗುರುವೇಂಕಟನಾಯಕ || ಆಂಗುಸುರುವೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ತೃತೀಯಾಂಕ .

ರಾಗ, ಬ್ರಂಹವನಸಾರಂಗ [ಛಾಟ:- ಪತಿವ್ರತೇ | ದ್ರುಪದಸುತೇ] ತ್ರಿವೃಡಿತಾಳ

ಕಾಯೋ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ | ಎನ್ನಭಿಮಾನವ | ಕಾಯೋ ಶ್ರೀಕರ
ಮಾಧವಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಯೋ ಕಂಜಜ | ಘೇಯ ಮುನಿಜನ | ಪ್ರೀಯ ದೀನ
ಸಹಾಯ ಕರುಣದಿ | ಕಾಯೋ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ || ಅನು || ಖೂಳ ಕೌರವ
ರಾಯನೂ | ಲತ್ತವಾಡುತ | ಸೋಲಿಸಿದ ಐವರನೂ || ಖೂಳ ದುಶ್ಯಾಸನ
ಬರತೆನ್ನ ಮುಡಿವಿಡಿದೇಳಿನುಶ್ಚೇದನೂ || ಕೊಂಡೊವುತೊಡ್ಡೊಲಗದಿ

ನಿಲಿಸಿದನೂ । ನಿಷ್ಕೂರನು ॥ ಮೇಲುದನು ಸೆಳೆವುತ್ತಿಲ್ಲೆ ಸ । ಭಾಲಯದಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಯಾರೂ । ಪೇಳಿ ಬಡಿಸುವಂಲ್ಲದ್ಯಾತು ಕೃ । ಎಳು ನಿನ್ನಯ
ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ॥ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ॥ ೧ ॥ ಶರಗ ಬಡಿಸುವ
ರಿಲ್ಲ । ಎನ್ನಭಿಮಾನವು ಬಂದೆ ಹೋಗುವದ್ಯಾತಲ್ಲ ॥ ಶರಣಾಗತರ ಕೃಪಾ
ಬಂದು ನಿನ್ನದು ದೇವ । ಕರುಣದಿಂದಿಕ್ಕಿಪುದು । ಎನ್ನಭಿಮಾನವ । ಮರೆ
ಯದೆ ರಕ್ಷಿಪುದು । ನೀ ಕರುಣಿಸುವದು ॥ ಹರಿ ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದ
ಕೇಶವ । ಶರಧಿಶಯನ ಸುರೇಶ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ದುರಿತಸಂಹರಣ ಭವಭಯ ।
ಹರಣ ದೀನೋದ್ಧರಣ ದೇವನೆ ॥ ಕಾಯೋ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ॥ ೨ ॥ ಪತಿ
ಗಳೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು । ಎಡುಪಂಥವು ಬಿಟ್ಟರು ॥ ಗತಿಯು
ಗಾಣೆ ನಾನಿನ್ನು । ಗತಿಹೀನಂಗೆ ನೀನೆ । ಗತಿ ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಪೇಳುವುದು ।
ನಿನ್ನ ಶರಣಾ । ಗತಂಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲೆಂದು । ನಿಶ್ಚಯವಿದು ॥ ಪ್ರತಿರಹಿತ
ಸುಲಲಿತಚರಿತನ । ಚ್ಯುತ ಸೂಸೃತನತುಲಿತಮಹಿಮು ಬಳ । ಮಥನ ಪುಣ್ಯ
ಸತ್ಕಥನ ಮುನಿಜನುತ ಸುರಾರ್ಚಿತ ರತಿಪತಿಯ ಪಿತ ॥ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಕರ
ಕೇಶವಾ ॥ ೩ ॥ ತರಳ ಧೃವನಿಗೊಲಿದೆ । ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ । ಕರುಣದಿಂದುಳುಹಿ
ಸಿದೆ ॥ ಬರಲು ವಿಭೀಷಣಗೆ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿದೆ । ಕರೀಷನನು ಸಲಹಿದೆ ।
ಅಂಬೋಷನ । ಭರದಿ ಚಕ್ರದಿಂದ ಕೃಪೆ । ಕೃಪೆಯು ಗೈದೆ ॥ ಕರದು ನಾರುಗ
ನೆಂದಜಾಮಿಳ । ಗರದೆ ಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತ ಸುವ್ರತ । ಭೂತ ರುಕ್ಮಾಂಗದ
ಗೊಲಿದ ಶ್ರೀಯರಸ ಸದೃಕತರ ಕೃಪಂದದಿ ॥ ಕಾಯೋ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ॥
॥ ೪ ॥ ಸತಿಯರೋಗನುಸೂಯೆ । ರೇಣುಕೆ ಅರುಂಧತಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಿಜಾಯೆ ॥
ಮತಿಯುತೆ ಮೃಂದೆ ಮಂಡೋದಂ ಸಾವಿತ್ರಿ । ಅತಿರೂಪಿನಹಲ್ಲೆ ಪ್ರಾಣಿ ।
ಅವರಂದದೀಪತಿವ್ರತೇ ತಾನುಳ್ಳದೆ । ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡೆ ॥ ಮತಿವಿಹೀನನು
ಪಿಡಿದ ಶರಗ ಪ್ರಹೃತವೆನಿಸುತಭಿಮಾನ ಉಳುಹಿಸು । ಗತಿನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಮುಕುಂದ ಗೋವಿಂದ ಕೃಷ್ಣನೆ ॥ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ॥
॥ ೫ ॥ ರಕ್ಷಿಸೊ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನಾ । ಕಾರುಣ್ಯಕ ಬಾಕ್ಷದಿಂದಿಕ್ಕಿಸೆನ್ನಾ ॥ ಅಕ್ಷ
ಯಾತ್ಮಕನೆ ನೀ । ರಕ್ಷಿಸದರೆ ಬೇರೆ । ರಕ್ಷಿಸಂಲ್ಲ ದೇವಾ । ಆಹಾ ಭಕ್ತ । ರಕ್ಷಕ
ನೆ ಸಂಜೀವಾ । ಶ್ರೀಕೇಶವಾ ರಕ್ಷಿಗಮನನೆ ಹಾಹಾ ಹಾ ಸ । ದ್ವಕ್ಷ ಹಾಹಾ
ಹಾ ಸುರೇಷಾ ಧೃಕ್ಷ ಹಾಹಾ ಸಲಹುದೀಗ ಸಾ । ರಕ್ಷಬಿಂದುಳ್ಳೇಕದೇವನೆ ॥
ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಕರ ಕೇಶವಾ ॥ ೬ ॥ ಈ ತೆರದಿ ಪಾಂಚಾಲಿಯು । ನುತಿಸಲು
ಶ್ರೀನಾಥ ಕೇಳಿದ ಮೊರೆಯೂ ॥ ಆತತೂಕ್ಷಣಕ್ಷಯ । ಶೇತುವಾಗಲೆಂದು

ಕೃ. ಪಾತಿಶಯದಿ ಪೇಳ್ವನೂ । ಖಳನ ಕೈಗಳೆನ್ನೀತು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನೂ ।
ಬಳಲಿದನೂ ॥ ಕೌತುಕದ ಥರಥರದ ವಸ್ತ್ರ । ವ್ರಾತಲಾ?ಗಳೆಸೆದುದೇನೆನೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಗುರು ವೇಂಕಟೇಶನ । ಪ್ರೀತಭಕ್ತತಂಗಳಿಲ್ಲ ಭೇತಿಯೂ ॥
ಕಾಯೊ ಶ್ರೀವರ ಕೇಶವಾ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಚ ತು ಥಾ ಫಂ ಕ .

ರಾಗ ಆರಬಿ, [ಧಾಟಿ:- ಶ್ರೀಮನೋಹರ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಜಯ ಮಂಗಳಂ] ಏಕತಾಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾಂದವಂಗೆ ಎನೂ ಭಯವಿಲ್ಲಾ. ಮಾನುನಿಯ ಅಭಿ
ಮಾನ ಉಳುಹಿದ । ದಾನವಾಂತಕ ದೀನರಕ್ಷಕ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾಂದವ
ಂಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸೆಳೆವುತರ್ದನು ಖೂಳ । ವಸ್ತ್ರವೂ ಹಲವೂ । ಬೆಳೆವುತರ್ದ
ವೂ । ಬಳಲುತಿರೆ ಬೆಂಡಾದ ಬಾಹಿರನೂ । ಭಲನೂ । ತೆಗೆದೂ ನಿಂದನೂ
ಚಲುವ ಬಹು ವಿಧವರ್ಣದ ವಸನಗಳೂ । ಮಿಗಿಲೂ । ಗಗನವ ನಿಲು
ಕಲೂ ॥ ಕುಳಿತ ಸಭೆಗತಿ ಕೌತುಕಂಗಳು । ತುಳುಕುತಿರೆ ಬೆರಗಾದೆ
ರೆಲ್ಲರು । ಘಳಿಸಿದೆಯೊ ಆಪಕೀರ್ತಿಯನು ಬಿಟ್ಟು । ಕಳುಹು ಕಾಂತೆಯ
ನೆಂದ ಎದುರನು ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾಂದವಂಗೆ ಎನು ಭಯವಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ನೀತಿ
ಬಲ್ಲತೆಹುಡ್ಡು ಎದುರನು । ಇವನ । ಮಾತಿಲಿ ಫಲವೇನು । ಈ ತಳೋದಂ
ತೊತ್ತೆಯಗೆಲಸದಲೀ । ಇರಲಿ । ಬೆರಸಿ ಬರಸಲೀ ॥ ಘಾತೆ ಇವಳು
ದೃಷ್ಟಿಬಂಧಗಳೂ । ಹಗಲೂ । ಇರುಳಂತೆಸಗಿದಳೂ ॥ ಭೇತಲಜ್ಜಾ
ಜಾತಿಯುಳಿದುದು । ಪ್ರೀತೆಯ್ಯವಂಗೊಬ್ಬಳೇ ಬಹು । ಪಾತಿವ್ರತೆ ಕರ್ನನೆ
ಬೆಳದೊಸನವ । ಈ ತತೂಕ್ಷಣದಲಿ ಪೋಸೆಂದನು ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾಂ
ದವಂಗಿನ್ನೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ರಾಯ ಸೂತಮೇಲೆನ್ನ ಸೋಲಲೂ ।
ಗೆಲಲೂ । ಇವರೊಡವೆಯೊ ಕೇಳೂ । ಗಾಂಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಗಳ ಸಂ
ಮತವೇ । ಹಿತವೇ । ಮತವೇ ಎಂದೆನಲೂ । ಕಾಂತೆಯನುಸುರಲಿ
ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವನೂ । ಧಿಟನೂ । ಬಿಡುವನೆಂದನು ॥ ಜೀಯ ನಿಮ್ಮ ಪಸಾಯ
ತೆಯರೊಳ । ಗೀ ಯುವತಿಯಳನು ಬೆರಸು ತೊತ್ತಿರ । ಲಾಯ ಬೇರುಪ
ಕೃತಿಯೇನೆಂದು ರಾಧೆಯು ಕುರುಪತಿಗೊಂದಿಸುತೆಂದನು ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
॥ ೩ ॥ ಎಲೆಗೆ ಭಜಿಸಾ ಕೌರವೇಂದ್ರನನೂ । ನೀನೂ । ಮರೆವುದೈವರನೂ ।
ವಲಿಸು ಗುಣದಲಿ ಮಾತಾ ನೀ ಕೇಳು । ಬಾಳೂ । ತಾಳೂ ಎನಲೆಂ
ದಳೂ ॥ ಕೊಲುವನೀತನ ರಣದಲಿ ಭೀಮನೂ । ಬಿಡನೂ । ವಲಿಸುವನು

ಎಂದಾ | ಲಲನೆಯೋಕ್ತಿಯ ಕೇಳಿ ಘರ್ಜಿಸಿ | ಎಳೆದೊಪ್ಪುತ್ತ ನಮ್ಮಯ
ದಾಸೀಜನ | ರೋಗಗೆ ಬೆರಸೆಲಿ ತಮ್ಮನೆನಲಾ | ದೇವದೇವದೈತದ ಭರದಲಿ ||
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ || ೪ || ಬಂದು ಮೃಪದಾತ್ಮಜೆಯ ತುಡುಕಿದನೂ | ಖಳನೂ |
ದುಶ್ಯಾಸನನೂ | ಇಂದುಮುಖಿ ಹೆಣಗಿದಳೂ | ಕೂಗಿದಳೂ | ಪ್ರಳಾಪಿ
ಸಿದಳೂ || ಇಂದ್ರನಿಲಯಮುಖ್ಯ ಸುಮನಸ | ಮಂದಯಮರರೈ ಬಿಡಿಸಿ
ರೆಲ್ಲರು | ಇಂದಿರೇಶ ಮುಕುಂದ ದುರ್ಜನ | ಮೃಂದಶೀಕ್ಷರವಿಂದಲೋಚನ |
ಹೊಂದಿದನು ಗುರು ಪೆಂಕಟನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದಳಬಲಿಯು ||
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾಂದವರಿಗಿನ್ನೊಂದು ಭಯವಿಲ್ಲ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

ಪಂಚಮಾಂಕ .

ರಾಗ ನಾಟಕ. ಸ್ವರತಾಳ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಭಕತರಿಗೆ
ಸ್ರಾಕೃತಜನರುಪಹತಿ ಬಾಧಿಪುದೇ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಡುಮೂರ್ಖನು ಕೌರವನುಕ್ಕಿಯ ಕೇಳಿದಿಯಿಡುತ್ತೆ ತಂದಾಗ ಪಾಂಚಾಲಿ
ಯು | ತುಡುಕುತೆಳೆಯೆ ಹೆಣಗಿದಳು ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತಾ ಡಿಗಡಿಗೊರಲುತಿರೇ ||
ಸಡಗುಸುತ ದುರ್ಯೋಧನ ತನ್ನಯ | ತೊಡೆಗಲ ತೋರಲು ಭೀಮನ
ಗಧೆ ತವ | ತೊಡೆಗಲ ಕಡಿಯಲಿ ದೃಢವಿದು ತಪ್ಪದಾನುಡಿಯಸುತ್ತೈವರ
ಮಡದಿ ಶಪಿಸಿದಳೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೧ || ಕಡಲ ಥರೆಗ
ಳೋಗುಬ್ಬಿ ತುಡುಕುತಿಹುವಡಭಾನಲನಂದದಿ ಮೇಘಂಗಳು | ತುಡುಕಿ
ಹೃಕುವ ರವಿಯಂತಿರೆ ಸಭೆಯೊಳಗಡ ಹೃವುತ ಭೀಮಾ || ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ
ಕೌಟಾಸನ ರಕ್ತವ ತಲಿಗಡಿದು ದುರ್ಯೋಧನ ನೂರುಗಳನು ಹಿಮ್ಮಡಿಸಿ
ಮುನಿಯಲಿ ಧರ್ಮಜನೆನುತೆದ್ದನು | ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಸಭೆ ನಡುಗಿದು
ದಾಗಲಿ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೨ || ಹೆದರಿಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಸಭೆಗಾ
ಕೌರವ | ನೆದೆ ಬಿಂದುದು ಭಗ್ಗನೆ ಸ್ಥಾನಾಂಬುಧಿ | ಕಡಡುತಲುಕ್ಕಿತು
ಹೆದರಿಕೆಗರಹೊಡದು ಭೂಪಾಲಂಗೇ || ಹದನಹುದೋ ಹಾ! ಹಾ! ಯೆನು
ತಿರ್ದರು | ವಿದುರ ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು | ಕೆದರುಗಂಗಳ ಕಾಂತಿ
ಯುಪುದಿದವು ಹರು | ಪದ ಪುಳಕದಿ ಪವನಜನನು ನೋಡುತ || ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೩ || ಶಿಂಗನಾರ್ಭಟೆಯನು ಕಾಣುತ್ತೊಡುವ
ಮಾತಂಗನಂದದಿ ದೇವಿಯ ತುಡುಕಿದ ಖಳದ | ಹಿಂಗುತ ಬಿಟ್ಟುಗಲಿದರು

ಮಾರುತಿ ಇದಿರಂಗವಿಸಲು ನಡುಗೀ || ಅಂಗನೆ ನುಡಿ ನುಡಿ ಬೆದರದಿಂವರ
 ಖಂ | ಡಂಗಳ ತಂದು ಉಣಲಿಕ್ಕುವೆ ಭೂ | ತಂಗಳ ಶನತ್ತಡಿಗಿವಲಯವ
 ನುಲ್ಲಂಘಿಸುವೆನು ಕೇಳಿಂದನಾ ಭೀಮನು || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೪ ||
 ಕೇಳುತಲರ್ಜುನ ನಡೆತಂದನಿಲಜಗೆ | ಪೇಳಿದ ರಾಪುಗಳವಿಡಿವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿದು
 ನೃಪಾಲನ ಭಾಷೆಯ ಕೆಡಿಸುವದನುಚಿತವೆಂದುಸುರಲು ಕೇಳಿ || ತಾಳಿದ
 ಕೌರವ ನೂರ್ವರ ತಂದೆನು | ಖೂಳ ದುಶ್ಯಾಸನ ರಕುತನ ಕುಡುವೆನು |
 ಬೀಳುಗಡುವೆ ಕುರುಪತಿಯ ತೊಡೆಗಳ ಚಂ | ಡಾಡಿವೆ ಗಧೆಯಿಂದೆಂದನಾ
 ಭೀಮನು || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೫ || ಇನತನುಜನ ಶಿರಭಾಂಡದಿ
 ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಕುತನನು ತುಂಬುತ ದುರ್ಯೋಧನನೆಡಬಲದ ಖಂಡಂ
 ಗಳನಿಟ್ಟು ಶುಕುನಿಯಕಲಿಜವನೂ || ಎಣೆಗೊಳಿಸುತ ಕೌರವರ ತಲೆಗಳಿಂ
 ದೊಲೆಯನು ಪೂಡುತ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂ ಕುಡಿ | ದುಣಲಿಕ್ಕುವೆ ಶಾಕಿನಿ
 ಥಾಕಿನಿಯರ | ಗಣಕಿದು ನಿಶ್ಚಯ ವನಿತೆ ಕೇಳಿಂದನೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
 ಕೃಪೆಯೂ || ೬ || ಧರಣಿಜಲಾನಲನನಿಲಮುಖ್ಯಸುರ | ವರರೆಲ್ಲರು ನೀವು
 ಬಂದುಕೊಳ್ಳರೆನೆ | ಶಿರವ ಕಡೆನೆನೆ ತಂದೆ ಕರ್ನನಿಗಿಂದನು | ವರ ಶಕು
 ನಿಗೆ ಸಹದೇವಾ ಬಂದಿದಂಪಂ ಭಾಷೆಯನಾಗಳೆ | ಕುರುಕುಲಜರು ಕಳ
 ವಳಿಸುತಲೀರ್ಧರು | ಧರೆಯೊಳು ಶ್ರೀಗುರು ಮೆಕಟರಸುಣನ | ಶರಣ
 ಹೊಕ್ಕಂಗೆ ಇತರಭಯವಿಲ್ಲವು || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಯೂ || ೭ ||

ಷಷ್ಠಾಂಕ.

ರಾಗ. ಘಂಟಾರವ [ಧಾಟಿ:- ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕಣಾ] ನಿಕತಾಳ.

ಜಯ ಹಂಭಕುತಂಗಳಹುದೂ | ಅವಜಯಹಂವಿಮುಖಂಗಳಹುದೂ ||
 ಲಯವರ್ಜಿತಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನ ಪದಾಧ್ಯಯದಾಶ್ರಿತಜನಂಗೆ ಭಯವುಂಟೇ ||
 ಜಯಹಂಭಕುತಂಗಳಹುದೂ || ಪಲ್ಲ || ಭಾಷೆಯ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೂ |
 ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬರಸಿದರೂ | ಶೋಷಣೆಭಯಭಾಂಸಿತೂ | ಕಂಡಾ
 ಸಭೆಯಲ್ಲ ನಡುಗಿತೂ || ಸೂಸಿತುತ್ಪಾತದ ರಾಶಿಗಳಾಪುರಾವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರು
 ಲೇಸಲ್ಲೆಂದರು || ಜಯ ಹಂಭಕುತಂಗಳಹುದೂ || ೧ || ಪ್ರಯೋತ್ಪಾತ
 ತೋಂದವೂ | ಖಳಕುಲಸಂಹಾರ ಸಮಯವೂ || ಘಳಿಲನೆ ದ್ರುಪದಾ
 ತ್ಮಜಿಯಾ | ಬೇಡಿಕೊಳುತ್ತಳುಹಿಸು ಸಂತತಿಯಾ || ಕಳುಹದರೆಂದು

ಗಂಗಾಸುತ ಮುಖ್ಯರು । ತಿಳುಹಿಸಲಂಧ ನೃಪಾಲನೈತಂದನು ॥ ಜಯ
ಹಂ ಭಕತಂಗಮದೂ ॥ ೨ ॥ ಮಗಳೆ ನೀ ಮರೆ ಬಳಲಿಕೆಯಾ ।
ಎನ್ನ ಮಗನೆಸಗಿದ ಉಪಹತಿಯಾ ॥ ಜಗದಿ ಸಜ್ಜನರು ನಿನ್ನವರೂ ।
ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಮೊದಲಿಗರು ಎನ್ನವರೂ ॥ ಆಗಣಿತ ಅಪರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮಿಸು
ಮನ । ಸಿಗೆ ಬಂದುದ ಕೆಳ ಪ್ರಕಟದಿ ಕೊಡುವೆನು ॥ ಜಯಹಂಭಕತಂ
ಗಹುದೂ ॥ ೩ ॥ ಜರದಾದೆಲ್ಲವನು ಮರತೆವೂ । ಮಾವ । ಹಿರಿಯರು ನಮ
ಗೆಲ್ಲ ನೀವೂ ॥ ಅರಸರ ಸೆರೆಯ ಬಿಡುವದೂ । ನಮ್ಮ । ಧರಣಿ ಬಲ ಸಹ
ಕೊಡುವದೂ ॥ ಅಂಕೆ ಇವೇನೆನೆ ಸೈನಿಕ ಸಹಿತಲೆ । ತೆರಳಿ ರಾಜ್ಯಕೆ ಸುಸ್ಥಿರ
ದಿವಲೆಂದನು ॥ ಜಯ ಹಂಭಕತಂಗಹುದೂ ॥ ೪ ॥ ಎನುತಾಭರಣ
ವಸನವಾ । ನಿತ್ತನಿಬಾಗಿತ್ತು ಬೆಸನವಾ ॥ ವಿನಯದಿ ಬೀಳಿಸ್ಕೊಂಡಿವರೂ ।
ಸರ್ವ । ರನುಕೂಲದಿ ಪೊರಟರೂ ॥ ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಶ್ರೀಗುರು ವೆಂಕಟ
ರಮಣನ । ನೆನವುತ ಸುಭ್ರಮದಿ ತೆರಳಿದರು ॥ ಜಯ ಹಂಭಕತಂ
ಗಹುದು । ಅಪಜಯ ಹಂವಿಮುಖಗಹುದೂ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಸಪ್ತಮಾಂಕ. ಮಂಗಳಪದ.

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಜಯ ಮಂಗಳಜಯ ಮಂಗಳ ರಂಗನಿಗೆ ॥ ಗಂಗೆಯನುಂ
ಗುಟದಿಂ ವಡೆ । ದಂಗಳಜನಕನಿಗೆ ॥ ಮಂಗಳ ॥ ಪ್ಲ ॥ ವಸುದೇವನ ಸುತ
ನೆನಿಸಿದ । ಬಸಜನಾಭನಿಗೆ । ಅಸುರೆಯ ಮೊಲೆ ವಿಷವನು ವೇದವಸು ಸಹ
ಗೊಂಡವಗೆ ॥ ಶಶಿರವಿತೇಜಗೆ ಕಾಂಸದ್ವಿಷಚಿದ್ರೂಪಗೆ । ಪರಮಾಲಗೆ ಋಷಿ
ನುತ ಸಾ । ರಸಭವಪೂಜಿತಗೆ ॥ ಮಂಗಳಜಯ ಮಂಗಳಂ ॥ ೧ ॥ ಚ್ಯುತ
ರಹಿತಚ್ಯುತನಿಗೆ ಮುನಿ । ನುತ ಗುಣಗಣಯುತಗೆ ॥ ಪ್ರತಿರಹಿತಪ್ರತಿಮಗೆ
ಕ್ಷಿತಿ । ಹತಸೂಂಧ್ಯತಗೆ ॥ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಸಂಯುತಚರಿತಗೆ । ರತಿಪತಿತಾತ
ನಿಗೆ । ಪೃಥ್ವಿಸುತಸಾರಥಿಯಾದಾ । ಶ್ರಿತಜನವಾಂಛಿತಗೆ ॥ ಮಂಗಳ ॥ ೨ ॥
ಅಂಕುಶಧ್ವಜ ಪಂಕಜರೇ । ಪಾಂಕಿತ ಚರಣನಿಗೆ ॥ ಶಂಕರಮುಖ್ಯಾಮರ
ಮುನಿ । ಸಂಕುಲಸೇವಿತಗೆ ॥ ಕುಂಕುಮಚಂದನಪರ್ಚಿತ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಿತ
ಮಾಧವಗೆ । ಬಿಂಕದ ವಳಲಂಕೆಮು ಗುರು । ವೆಂಕಟರಮಣನಿಗೆ ॥
ಮಂಗಳ ಜಯ ಮಂಗಳ ಜಯ ಮಂಗಳ ರಂಗನಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

ಭಾಗವತದೊಳಗಣ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ.

॥ ೩೯ ॥ ರಾಗ, ಬೇಗಡಿ [ಧಾಟಿ:- ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ ಧಾಂ] ಏಕತಾಳ

ಶ್ರೀನರಹರಿ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕ । ದೀನಜನೋದ್ಧಾರಿ ॥ ಭಾನು
ಶತ್ಕೋಟಿ ಸಮಾನತೇಜ ಮಹ ! ದಾನವ ವಂಶಾರಣ್ಯ ದಹಿಸ ಕೃಶಾನು
ಸುಜನಸುರಧೇನು ಸರ್ವೋತ್ತಮ ॥ ಶ್ರೀನರಹರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶರಣ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ
ನಂದೂ । ಶ್ರೀಶನ । ಚರಣವೆ ಗತಿಯೆಂದೂ ॥ ಮರೆಯದಚ್ಚುತನ ಪದವಾ ।
ಮನದಿ ಮಮಾಕರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವಾ ॥ ಪರಿಯ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪು ಕಾಣುತ
ತನಗಾಯಹ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮಂಗಳ ಸ್ಮರಿಸುವ ಶಿಶುವಿನ ಬಾಲಭಾ
ಷಿತಗಳ । ಮರೆಯಿಸಬೇಕೆನುತಾ ॥ ಕರಸುತ ಅಣ್ಣಂಗಳಿಗೆಂದನು ಈ ತರಳನ
ದುರ್ಭಾಷಿತನ ಬಿಡಿಸಿ ಕುಲ । ಬಂದಿನ ವಿದ್ಯವ ಕಲಿಸುತ ಬರಹವ । ಬಂಸಿ
ರೆನಲು ಭಕತನ ಬಿಡದುಳುಹಿದ ॥ ಶ್ರೀನರಹರಿ ॥ ೧ ॥ ಅಣ್ಣಗಳತಿಮುದದಿ ।
ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ । ವನ್ನು ಗೈಯುತ್ತ ವಿಧದೀ ॥ ಓನ್ನಮೊ ಶಿವಾ ಎಂದು ತಾ
ಬರೆ ಬಲುಚೆಣ್ಣನೆ ಎನಲಂದೂ ॥ ಎನ್ನೊಡೆಯನು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಗತಿ ।
ಎನ್ನುತ ಬರೆವುತ್ತಿರೆ ಕಾಣುತ ಕರ । ವನ್ನು ಪಿಡಿದು ಬರೆಸಿದರದು ವಿಷ್ಣು
ಪ್ರಸನ್ನವೆಂದ್ಯಾತು ॥ ಮನ್ನದಿ ವಿಸ್ಮಯಬಡುತಲೆ ಪ್ರತಿದಿನದಿನ್ನದಿ ಪಾಠವ
ವೇಳಲು ಮುರಹರ । ಪನ್ನಗತಯನ ಪರಾತ್ಪರವಸ್ತು ನೀ । ನೆನ್ನನು ಸಲ
ಹೆಂದನು ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನು ॥ ಶ್ರೀನರಹರಿ ॥ ೨ ॥ ದಣಿದರಣ್ಣಗಳೆಲ್ಲರೂ ।
ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ । ದನುಜಗೊಪ್ಪಿಸುತೆಂದರೂ ॥ ತನಯನ ತಿದ್ದುವರೇ । ತಮ್ಮಿಂ
ದನು । ಸಂಸದು ವೇಳುವರೇ ॥ ಎನಲೂ ಮಸಗಿ ಕೋ । ಪಾನಲನಾಗಿ
ಘ । ಜನೆ ಗೈಯುತ್ತ ಸುತನಂ ಕಾಣುತ ವೇ । ಧ್ವನು ಕೇಳಿಲವೊ ನೀ
ವಿಷ್ಣುವನೆಂದೇ । ಕ್ಷಣ ಮರೆಯದೆ ನೆನವೆ ॥ ನಿನಗೇನಹನವ ವೇಳನೆ
ವೇಳೆನು ಕೇಳೆ । ಜನಕನು ನೀನೀ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನಿಜವಹ । ಜನಕನು ಶ್ರೀ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಬಲು ಬಲು । ಜನುಮದಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಇತ್ತು ಪೊರೆವುತಿಹ ॥ ಶ್ರೀ
ನರಹರಿ ॥ ೩ ॥ ಮೆರೆವಾ ತ್ಯಾತಂದೆಗಳೂ । ಶ್ರೀಹಂಯೆಂದು । ವರಲುವ
ನಿವನೀಗಲೂ ॥ ಹಂ ಇವನನು ಕೃಪಾಪಾ । ಆ ಪಂಗಳ । ಪಂಕಿಸುತ್ತೀಕ್ಷಿ
ಸುವಾ ॥ ತರಳನು ಇವ ನಮಗ್ಲವೆನುತ ಮಹ । ಗರಳವು ಕುಡಿಸಲ್ಪವ್ಯುತ
ವಾದುದು ಬಲು । ಉಯಂ ಪೊದಿಸಲು ಸೀತಳವಾದುದು । ಹವ್ಯಾಗ್ರ
ಗಳಿಂದಾ ॥ ಉರುಳಿಸಲವನಿಯು ತಲ್ಪವಾದುದು ಪದ । ಕರಗಳ ಕಟ್ಟ

ಗಾಘೋದಕದಲಿ ಶಿಲೆ । ಬೆರಸುತ ಮುಳುಗಿಸಲೆದ್ದು ಬಂದನು ಜಗ ।
 ದೊಡೆಯ ಜನಾರ್ದನ ನಮೊ ಜಯವೆಂದನು ॥ ಶ್ರೀನರಹಂ ॥ ೪ ॥ ಎಣಿಸ
 ಲವಮಿತದಾ । ಕೊಲೆಗಳ । ತನಯಗಾಗ ಕೊಲಿಸಿದಾ ॥ ಇನಿತಲೆಗಳು
 ಸೋಂಕದೇ । ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನು । ಸುಖಮರೆ ಬಲು ಕೋಂಕದೇ ॥ ಮನ
 ದೋಳಗದ್ಭುತಪಡುತ್ತೆಂದನು ನೀ । ನೆನಹುತ್ತಿಹ ನಿನ್ನೊಡೆಯನದೆಲ್ಲಿಹ ।
 ನೆನಲು ಕೇಳಿನ್ನಯ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಜ್ಜಿ । ತ್ತನು ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ॥ ಉರೇಣು
 ತೃಣಕಾಷ್ಠವಿ ಪಂಪೂ । ಉನು ವರಬೇಮ್ಮ ಪಂತ್ವರವಸ್ತುವು । ಮನದಿ
 ಮೆರೆವನಂತೆನ್ನಯು ನಾರಾ । ಯಣನ ಪದಂಗಳನೆನಲಂತೆಂದನು ॥ ಶ್ರೀನರ
 ಹಂ ॥ ೫ ॥ ನಿಲ್ಲೆಲೊ ಎಲೆ ಖಳಾ । ನಿನ್ನೊಡೆಯನ । ದೆಲ್ಲಿ ತೋರುವೆ
 ವೇಳಾ ॥ ಅಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಾ । ಕೈಯ್ಯಾರೇ । ಕೊಲ್ಲದಿರೆನು ಮುನ್ನಾ ॥
 ಸೊಲ್ಲಿಸೆನಲು ತವಕಿಸದರು ಕೇಳಿ ನಿ । ನ್ನಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲ್ಲಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೊಳ
 ಗ । ದೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯು ಹಂ ಇಲ್ಲದನ್ಯತ್ರವು ನಿಜ । ವೆಲ್ಲವು ಶ್ರುತಿಮತವೂ ॥ ಎಲ್ಲಿ
 ಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲಿನೆನ್ನೊಡೆಯನು ಕಂ । ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಹು ಕರುಣಾಭೋನಿಧಿ ಬಹು ।
 ಸುಲ್ಲಭ ಸುಜನಜನಗೆ ದುಷ್ಟಂಗೆ । ಭಲ್ಲೆಯನಾಗಿಹ ಭಾಗೀರಥೀಪಿತ ॥
 ಶ್ರೀನರಹಂ ॥ ೬ ॥ ಹೋರಾಡದೆ ಈಗ । ಈ ಸ್ತಂಭದೇ । ತೋರದಿದ್ದರೆ
 ಬೇಗಾ ॥ ತೋರದರಲು ಕಡಿದೂ । ನಿನ್ನನು ಕೈ । ಯ್ಯಾರೆ ಚಲ್ಲವೆ
 ಬಡಿದೂ ॥ ತೋರೆನುತ್ತಲೆ ಖಳ ಖಡ್ಗವ ಕಂಠಕ್ಕೆಂಸಿರ್ಯುಂಪಿಸಿರ್ಯುಡಿದು
 ಪಿಡಿವುತಿರೆ । ಬಾರೋ ನರಹಂ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ । ಬಾರೋ ಬಾರೆಂದೂ ॥
 ಚೀರೆ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನು ಕಳವಳಿಸುತ ಬಾ । ಯಾಂ ಕರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಲಿ
 ಸ್ತಂಭದಿ । ತೋಂ ಪುಟ್ಟಿತು ಹೂಂಕೃತಿ ಕಟಕಟಲೇಂಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ಹೊಡೆದುದೆಂಬಂದದಿ ॥ ಶ್ರೀನರಹಂ ॥ ೭ ॥ ಘುಡುಘುಡುಸುತ್ತೀರ್ಯು
 ದೂ । ಆ ಸ್ತಂಭದೋಳು । ನುಡಿದುದು ರವ ಮಿಗಿಲೂ ॥ ಕಟಖಟಖಟ
 ಲೆಫಿಟಲೂ । ಫಿಟಫಿಟಲೆಂದು । ನಡುವೆ ಶೀಳಿದುದಾಗಲೂ ॥ ಭಟ್
 ಭಠಾಲೆಫಠಲೆಂ । ದೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ನರಸಿಂಹ ಕೋಪಾಸಲ । ಕಡಿಗಳ
 ಸೂಸುತ ಹ್ರಂ ಹ್ರಂ ಹ್ರಂ ಎಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆ ಘಂಕಂಸೀ ॥ ಬಡದು
 ಜ್ಞಳಿಸಲೆ ಧಡ್ ಧಡ್ ಧಡ್ ಧಡರೆಂದು । ನಡುಗಿದುದಾ ಮಂದಿರಹರ್ಮ್ಯಂ
 ಗಳು । ಸಡಲುತಲಿರೆ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ ಮುಂದಲೆ । ಬಡುತಲಸುರನಿದೇನೆಂದೀ
 ಕ್ಲಿಸಿದನೂ ॥ ಶ್ರೀನರಹಂ ॥ ೮ ॥ ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಾ । ಮಹಾದ್ವಾರ ।

ಭರದಿಂದ ತೆರದಂದದಾ || ಮೆರೆವ ತೇಜೋರಾಶೀ | ರಂಜಿಸುತಿರೆ |
 ಸುಮನಸೋದ್ಭವಸಹಸೀ || ಸ್ಥಂಭಸುವ ಮಣಿಮಕುಟದ ಮಸ್ತಕದ ಬೃಹ |
 ದೆರದ ಮೃಗೇಂದ್ರವದನದ ಭಯಂಕರ | ದುರುಬೆಯ ತೀವ್ರವದನಪಂಕ್ತಿ
 ಯ ಕಿಡಿಗಿರವ ದ್ವಿನಯನಗಳಾ || ಅರಳಿದ ನಾಸಾಪುಟಧೂಂಕೃತಿಗಳ |
 ಮೆರೆವ ಮಕರಕುಂಡಲಗಳ ಕರ್ನಗಳೊಳು | ಉರುತರ ರೋಶಾವೇಶದಿ
 ರಾಜಪ | ಪುರುಷವಯವದ ಶ್ರೀಕರ ನರಸಿಂಹನು || ಶ್ರೀನರಹಂ || ೯ ||
 ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪು ಕಂಡೂ | ಘರ್ಜಪ ಪೊಸ | ಪರಿಯ ಮೃಗವಿದೆಂದೂ ||
 ಧುರಕಳುಕದೆ ವದಗೀ | ಕಾದುತ್ತ | ಲಿರಲು ಕಾಣುತ ಖಡುಗೀ || ಅರೆ
 ಸಂಜೆಯೊಳುಭಟಿಸಿ ರಕ್ತಸನನು | ಭರದಿ ಪಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಸ್ತಿಲಲಿ
 ಕು | ಳೈರುತತಿ ರೋಶಾವೇಷದಿ ತೊಡೆಗಳೊ | ಳಿಸಿ ಮಲಗಿಸುತಲೆ ||
 ಎರಡು ಕರಗಳಿಂದೊತ್ತಿಪಿಡಿದು ಮ | ತ್ತೆರಡು ಕರಗಳಿಂದುದರನುಗುರ್ಗ
 ಳಂ | ದಿಂದು ಬಗದು ಸರನೆ ಸೀಳ್ವ ಭಯಂ | ಕರದ ವಿಧದ ನರಸಿಂಹನೆನಿ
 ಸಿರುವ || ಶ್ರೀನರಹಂ || ೧೦ || ಎಳೆ ಕರುಳ್ಳಗಳ ತೆಗೆದೂ | ಕೊರಳಿಗೆ ವನ |
 ಮಾಲೆ ಇಕ್ಕಿದನುಗಿದೂ || ತಳಿರಕುತವ ಸುಂದಾ | ದ್ವಯ ಕುಡುತೆಗೆ |
 ೪ಲಿ ಮೊಗದೂ ಮೊಗದಾ || ಖಳನ ಮರ್ದಿಸಿ ಕರಾಳನೆನಿಸಲು | ಜ್ವಲಿಸುವ
 ಕೋಪಗಳುರುಬೆಗೆ ಭೂ | ವಳಯವು ಬೆಂಡಾಗುತ ಬೇಯಲು ಬಲು | ಜಲ
 ನಿಧಿಗಳು ಕುದಿಯೇ || ಉಳಿಯಲಜಾಂಡಘಟವು ಕಾದುದು ಶ್ರೀ | ನಿಳ
 ಯನ ರೌದ್ರವು ವೇರ್ಚಿತಿದುವೆ ಜಗ | ವಳವಿನ ದಿನವೋ ಎನುತಜ
 ಮುಖ್ಯರು | ಘಳಲನೆ ಪೊರಮಡುತಲೆ ಸ್ತುತಿಗೈದರು || ಶ್ರೀನರಹಂ ||
 || ೧೧ || ಜಯಜಯ ಜಗದೀಶಾ | ರಕ್ಷಿಸು | ಜಯ ನರಮೃಗ ವೇಷಾ ||
 ಜಯತು ಜಗದ್ಧರಿತಾ | ಸುಲಲಿತ | ಜಯಜಯತು ಸುಚ್ಚರಿತಾ || ಜಯ
 ಮಂಗಲದಾಯಕ ಜಯ ಜಯಜಯ | ಭಯಭಂಜನ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕ
 ಜಯ | ಜಯ ಕರುಣಾಕರ ಕಮನೀಯಾಂಗನೆ | ಜಯ ಜನ್ಮಾದಿವಿದೂರನೆ
 ಜಯಜಯ || ಲಯಗೈದೆಯೊ ದೇವನೆ ರಾಕ್ಷಸನನು | ಜಯವಾಯಿತು ಜನಗಳ
 ಭಯಹಿಂಗೆತು | ದಯಗೈದೆಮ್ಮನು ರಕ್ಷಿಸು | ಭಕ್ತ | ಪ್ರಿಯ ಭವಹರ ಜಯಜಯ
 ಎನುತೀರ್ದರು || ಶ್ರೀನರಹಂ || ೧೨ || ಸುರರಿಂತು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ | ಮಲ್ಲಿಗೆ |
 ಎರಳ ಮಳೆಯಗರೆವುತಾ || ಶರನಿಧಿ ಸುತೆಯ ತಂದೂ | ನೃಸಿಂಹನ |
 ಇದಿರು ನಿಲ್ಲಿಸುತಂದೂ || ಶರಣ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಸಹಿತೊಂದಿಸಿ ಶ್ರೀ | ವರನೆ
 ಕರುಣದಿಂದೆಮ್ಮನು ಸಲಹುದು | ದುರುಳನ ಸಂಹರಿಸಿದೆ ಲೇಸಾಯ್ದುದು |

ಮೆರೆವ ಕೋಪಜ್ವಾಲೆ || ಉರಿವುತ್ತಿದೆ ಲೋಕಂಗಳ | ಭರವೆ ನಿಲಿಸಿ ಶಾಂ
ತತ್ವದಿಂದೆಮ್ಮನೆ | ಲ್ಲರ ರಕ್ಷಿಸು ಎಸುತೆರಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ | ಕರದು ತೋಡೆ
ಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದನು || ಶ್ರೀನರಹರಿ || ೧೩ || ಮಿಗುವ ಕೋಪವ
ನಿಲಿಸಿ | ಬ್ರಹ್ಮಾ | ದಿಗಚಿಲ್ಲರನು ಮನ್ನಿಸಿ || ಮಗುವೆ ನೀ ಬಾರೆನುತಾ |
ಸ್ರಹಲ್ಲಾದನ | ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದ ನಗುತಾ || ಜಗದೊಳಗೆನ್ನಯ ಭಕ್ತರ ಬಾಧಿವ |
ರಿಗೆ ಭಯವನು ತೋರುತ ಭಂಜಿಸುವನು | ಅಗಲಿಯದೆನ್ನಯ ಮರೆ
ಹೊಕ್ಕರ | ಸುಗುಣರ ಲೋಕದಲಿ || ನಿಗಮಸಿದ್ಧ ಸಹಜವು ಬೆದರದಿರೆಂ |
ದೊಗುಮಿಗೆ ಹರುಸದಿಂದೆಲ್ಲರ ರಕ್ಷಿಸಿ | ಮಿಗೆ ಭಕ್ತಗೆ ವರಗಳ ಪಾಲಿಸು
ತಲಿ | ಜಗದೊಡೆಯನಂತರ್ಧಾನವಗೊಂಡನು || ಶ್ರೀನರಹರಿ || ೧೪ ||
ಮಂಗಳ ಮಾಧವಗೇ | ಜಯತು ಜಯ | ಮಂಗಳ ಭೂಧವಗೇ || ಮಂ
ಗಳ ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾ | ಜಯತು ಶುಭ | ಮಂಗಳ ಜಯರಂಹಾ || ಮಂಗಳ
ಶ್ರೀಕರುಣಾಕರ ಶುಭಕರ ಮಂಗಳ ಸುಖಸಂಪದ ವಾಂಛಿತಪ್ರದ | ಮಂಗಳ
ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪುಮರ್ದನ | ಸುತ್ತಂಗ ಜನಾರ್ದನಗೇ || ಮಂಗಳ ಕವಿಜನ
ಪೋಷ ಸರ್ವೇಶಗೆ | ಮಂಗಳ ಮೂಲಿಕವಾಸಖೇಶಗೆ | ಮಂಗಳ ಶ್ರೀನರ
ಸಿಂಹ ಸಲಹೊ ಜಯ | ಮಂಗಳ ಶ್ರೀಗುರುವೇಂಕಟನಾಯಕ || ಶ್ರೀನರ
ಹರಿ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕ ದೀನಜನೋದ್ಧಾರಿ || ೧೫ || ಶ್ರೀ ||

ಭಾಗವತದೊಳಗಣ ಭಕ್ತರತ್ನಮಾಲೆ.

|| ೪೦ || ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಧುಂಪೆತಾಳ. ಇವನ್ನು ಎಟ್ಟಿದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವದು.

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸು ಹರಿಯಾ | ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸು ಹರಿ
ಯಾ || ನಲ್ಲ || ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲರು ಅ | ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರದಿಂ
ದುತ್ತರಿಸಿ ಸಕಲಸಂ | ಪತ್ತುಸಮೃದ್ಧಿ ಪರಮುಕ್ತಿಯಂ ನಡೆದು ಹರಿಯೊತ್ತಿ
ಲಿರುತಿಹರು ಕಂಡಾ || ಮನವೇ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸು ಹರಿಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಆಲದೆಲಿ ಮಂಚದಲಿ ಎಳು ಕೋಟಿ ಮಿತದ | ಬಾಲಕತ್ವದಿ ನಿಧ್ರಾಲೋಲ
ನಾಗುತ್ತ ಬಹು | ಗಾಲ ಪವಡಿಸಲಾಗ ಮೇಲಿ ನಾಭಿಕಮಲನಾಳದಿಂದಜ
ಸುಡಿಸಲೂ || ಮೇಲುನಂದಿ ಸುತಿಸೆ ಸಾಲೋಕದೊಳು ಜೀವ | ಜಾಲಸೃಷ್ಟಿ
ಯಗೈವ ಮೂಲಾಧಿಕಾರವಂ | ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮಕೃಪಾಳು ಹರಿಯಂಭ್ರಗಳ

ಶೀಲದಿಂದ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧ || ಉರುತರದ
ತಪದಿಂದ ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ದೈತ್ಯ | ಸುರಿಹಸ್ತವಂ ಪಡೆದು ಮರಳಿ ಕರವಂ
ಶರದೊ | ಳಿಸಲೈತರೆ ಕಂಡು ಹರಣದಾಸೆಯೊಳೋಡಿ ಹರಿಗೆ ಮೊರೆ
ಯಿಡಲು ಕೇಳೇ || ಭರದಿ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾಗಿ ಕರವ ದುರುಳನ ಶರದೊ |
ಳಿಸುವಂದದಿ ಮನವ ಮರುಳುಗಾಣಿಸಿ ನಲಿದು | ಕರಿಗೊರಳನಂ ಕೃಪದ
ಕರುಣಾಂಬುನಿಧಿಯ ಪದಸರಸಿಜವ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ || ೨ || ಧಾರುಣೀಸುರರುಂಡು ಜಾರಿದ ಪ್ರಸಾದಮಂ | ಹಾರೈಸಿ
ಮೆಲ್ಲುತಲಪಾರವೈರಾಗ್ಯ ಮನ | ದೋರಿ ಭಜಿಸಲು ಭವವಗಾರುಗೆಡಿಸುತ
ವಿಧಿಯ ಸಾರಿ ಮಗ್ಗುಲೊಳು ಸೇರೇ || ವಾರಿಜಾಸನನ ಸುಕುಮಾರ
ನೆನಿಸಲು ದಯದಿ | ಸಾರವೀಣೆಯನಿತ್ತು ಚಾರುಕೀರ್ತನೆಗೊಲಿದು | ನಾರ
ದಾಂಕನಿಗೊಲಿದ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದ ವಾರಿಜವ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ||
ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೩ || ಮತಿಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂ ಜೊತೆಯಾಗ
ದತಿಮನೋ | ವೃಥೆಯಾಗೆ ನಾರದವ್ರತಿಪನ್ನಿತಂದು ಸಸುಮತಿಸಿ ಉಪದೇಶ
ಸಂಗತಿಯನರುಹುತ ಭೂತಹಿತನುಪ್ಪ ತೆರದಿ ಹರಿಯಾ || ಮತಸಂಗ್ರ
ಹದ ಭಾಗವತವ ರಚಿಸೆಂದು ಮುನಿ | ಪತಿ ಬೀಳುಗೊಡೆ ಧ್ಯಾನಸ್ಥಿತ ವ್ಯಾಸ
ರೂಪದಿಂದ | ದತಿದಯದಿ ಪೊರೆದ ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷ ಹರಿಯ ಪದಶತದಳವ ಭಜಿಸು
ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೪ || ಅವನಿಯಮರರ ಶಾಪನವಘಡಿಸು
ತಿರಲೇಳು | ದಿನಸದಲಿ ಸದ್ಗತಿಯನವುಕಬೇಕೆಂದಾಗ | ವಿವಿಧ ಪೌರಾಣ
ಗಳ ನಿವಹಮೆನಿಸುವ ಭಾಗವತವನಂ ಶುಕನ ಮುಖದೀ || ಭುವಿಪತಿ
ಪರೀಕ್ಷಿತಂ ಕವಲುಮನವಲಿಯೆ ಅಶ | ನವ ತೊರೆದು ಲಾಲಿಸುತ ಶ್ರವಣ
ಮಾತ್ರದಿ ಮುಕ್ತಿ | ಯುವತಿಯನ್ನಿತ್ತ ಮಾಧವನ ಪದಯುಗಳವಂ ಜವದಿಂದ
ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೫ || ಧಿಂಕಿಟ್ಟು ಶರಧಿಯಂ
ಭೋಂಕನೇ ದಾಂಟರುಳು | ಲಂಕಿಣಿಯ ಸಂಹರಿಸಿ ಪಂಕಜಾಂಬಕಿ ಸೀತೆ |
ಗಂಕಿತದ ಮುದ್ರಿಕೆಯನುಂ ಕೊಟ್ಟು ಜೊಡಾಮಣಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಡು
ಮೋಹದೀ || ಶಂಕಿಸದಶೋಕವನವಂ ಕಿತ್ತು ರಾವಣನ | ಲಂಕೆಯಂ
ಸುತ್ತು ನಿಶ್ಯಂಕೆಯಿಂ ತಿರುಗಿ ಮಣಿ | ಯಂ ಕೊಡಲು ವಿಧಿಪಟ್ಟವಂ
ಕೊಟ್ಟ ರಘುಜಪದಪಂಕಜವ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
|| ೬ || ಪೆತ್ತ ಮಾತೆಯ ಸರೆಯನುತ್ತುರಿಸಲೆನುತಾಗ | ಕಿತ್ತಮೃತಕಲಶವ

ಪೊತ್ತುತ್ತೈತರೆ ಸುರರ | ಮೊತ್ತದಧಿಪತಿಯು ಕಾಣುತ್ತ ಶಣಸಲು ಗಣಿಸ
 ವೆತ್ತಿ ನಡೆಯಲ್ಕಾಗಲೂ || ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬಲಿದು ಸುಡಿಯುತ್ತ ಭಾಷೆಗೆ
 ವಲಿಸಿ | ಉತ್ತಮಾಂಘ್ರಿಯ ನಾಹನತ್ವವಂ ಗರುಡಂಗೆ | ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಕರುಣ
 ದಿಂದಿತ್ತ ಹರಿಯಂಘ್ರಿಗಳ ಚಿತ್ತದಲಿ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿ
 ಯಲಿ || ೭ || ಉತ್ಥಾನವದನ್ಮವನ ಪುತ್ರ ರಾಜಾಸನವ| ಪತ್ತಲಳವುತ್ತ ಕಾಣು
 ತ್ತಿರಲು ಮಲತಾಯಿ | ಧಾರ್ತವಜನನ ಪೇಳಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವೆತ್ತಡಂ
 ಗೈತರಲ್ಲೇ || ಚಿತ್ರನಾರದ ಮುನಿದನಿತ್ತ ಉಪದೇಶವಂ | ಪೊತ್ತರಣ್ಯದಲಿ
 ತವವೆತ್ತಿರಲು ದಯವಿ ಉ | ನ್ನತ್ತ ಧ್ರುವನಪದ ದೃಢದೊಳಿತ್ತ ಹರಿಯಂಘ್ರಿ
 ಗಳ ಚಿತ್ತದಲಿ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೮ || ಮಗುತನ
 ದೊಳಾರಭ್ಯ ನಿಗಮಗೋಚರನ ಪದ | ಯುಗಳವಂ ಸೆನವುತಿರೆ ವಿಗಡ
 ರಕ್ಕನ ನಾನಾ | ಬಗೆಗಳಂ ಬಾಧಿಸಲು ಮಿಗೆ ವಜ್ರಸ್ತಂಭದಿಂದೊಗೆದು ಸರ
 ಮೃಗನಾಗಲೂ || ವಿಗಡ ಕೈತ್ತನ ಬಸುರ ಬಗೆಯುತಂ ಕರುಳ್ಳಳಂ |
 ತಿಗದು ವನಮಾಲೆ ಕೋರಳಿಗೆ ಧರಿಸಿ ಪ್ರವಲ್ಲಾದ | ಗಗಣಿತದ ವರವಿತ್ತ
 ಸುಗುಣಾಂಬುನಿಧಿಯ ಪದಯುಗಳವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ |
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೯ || ತಸುಧಾತ್ಮಜೆಯ ಬಿಡುವಡೆಸೆನ ನೀತಿಯ ಸುಡಿಯ |
 ದಶಶಿರಗೆ ಪೇಳಿ ಪೊರಡಿಸಲವನ ಸಂಸರ್ಗ | ಹಸನಲ್ಲನೆಂದು ತನ್ನೆಸವ
 ಲಂಕಾಪುರವನಸುರೇಂದ್ರ ಬೀಳುಗೊಂಡೂ || ಅಸುರಾರಿ ರಾಮಪದಬಿಸಜ
 ದಾರಡಿಯಾಗ | ಲೆಸನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಶಿರವಿಗಳುಳ್ಳನಕ | ಶಾಶ್ವತ
 ಮೆನಿಸಿ ಲಂಕಾವ ದೇಶಿಯ ಪದವಿತ್ತವನ ಬಿಸಜವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ||
 ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೦ || ಜನಪನಿಂದ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮುನಿಯಗಸ್ತ್ಯನ
 ಶಾಪ | ವನು ತಾಳ್ವು ಗಜನಾಗಿ ವನದಿ ಕ್ರೀಡಿಸ ಚರಣ | ವನು ನೆಗಟ್ಟಡಿಯೆ
 ಬಹು ದಿನ ಕಾದಿ ದಣಿದು ಬಲು ತನುಗುಂಡಿ ಮನದೊಳಾಗಾ || ಅನುಪ
 ಮಿತ ಸರತತ್ವವನು ನೆನೆಯೆ ವಹಿಲದಿಂ | ವಿನತಾತ್ಮಜನನೇರಿ ಕ್ಷಣದೊಳ್ಳೈ
 ತಂದು ನ | ಕ್ರನ ಬಾಯ ಸೀಳಿ ಕರಿಯನು ಕ್ಯಾದ ಹರಿಯ ಪದವನಜವಂ
 ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೧ || ಧಾರುಣೀಸುರ ವೇದ
 ಪಾರಕನಜಾಮಿಳನು | ಮಾರವಿರಪದಲಿ ಪೊಲೆಗಾರತಿಯ ಕೂಡಿ ನಾ |
 ಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದಪಾರ ಪಾಪನ ಘಳಿಸಿ ಸಾರಿಬರೆ ಕಡೆಗಾಲವೂ ||
 ಘೋರಾಕ್ರತಿಯ ಯಮನ ಚಾರರಡಸಿರೆ ಭಯದಿ | ನಾರಾಯಣಾ ಎನಲು

ಹಾರಿಪೋದುದು ದುರಿತ । ಚಾರು ಮುಕುತಿಯನಿತ್ತ ಮಾರಜನಕನ ಪಾದ
ವಾರಿಜವ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನವೇ । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರುತಿಮತ
ದೇಕಾದಶೀ ವ್ರತವ ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ನಿ । ಸ್ಥಿತದಿ ನಡೆಸಲು ದುರಿತ ಪಥ
ವಳಿಯೆ ಜವನ ಸನು । ಮತದಿ ಏಧಿಕ್ಯತದ ಶತರತಿ ತೆರದ ಮೋಹಿನೀ
ಸತಿ ಬಂದು ರುಕುಮಾಂಗದಾ ॥ ಪೃಥಿವಿಪನ ವಚನ ಸಂಗತಿಗೊಳಗು
ಗೊಳಿಸಿ ಸುವ್ರತದ ಶಾಶ್ವತಕೆ ನಿಜಸುತನ ಶಿರವೀಯಲ್ ಸನು । ಮತಿಸುತ್ತ
ಸುತನಿಗೆ ಹಿತಮುಕ್ತಿಯಿತ್ತ ರತೀಪತಿಪಿತನ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನವೇ ।
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯೊಳ್ ದ್ವಾದಶಿಯ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸಾಧಿಸುತ
ಉಂಬ ಸಮಯದಿ ಶಿಷ್ಯರಂ ಬೆರಸಿ ದುರ್ವಾಸ । ನೆಂಬ ಋಷಿಯೈದಿ ತನ್ನಂ
ಬಿಟ್ಟು ಭುಂಜಿಸಿದನೆಂಬ ನೆವನದಿ ಶಾಪಮಂ ॥ ಮುಂಬರಿದು ಚಕ್ರವಂ
ಬೆನ್ನಟ್ಟುತಿರೆ ಕಂಡು । ಕಂಬುಧರನೀರ್ವರನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಶಾಪ ತನ । ಗಿಂಬು
ಗೊಡಲೆಂದುಳುಹಿದಂಬರೀಪವರದನ ಪದಾಂಬುಜವ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನ
ವೇ । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಹಲವು ಯಜ್ಞವಗೈದು ಬಳಿಕ ಸುರಪನ ಪದವಿ ।
ಯೊಳಗೊಂಬಡತಿಧರ್ಮ ಬಲುಹಿನಿಂದೆಸಗುತಿರೆ । ತಿಳಿದು ವಾಮನನಾಗಿ
ಖಳಖಳಪ ಕಾಂತಿಯಿಂ ತೊಳಗುತ್ತೈತರೆ ಕಾಣುತಾ ॥ ಬಲುಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗ
ಲಿಳೆಯ ಮೂರಡಿ ಬೇಡಿ । ಕೊಳುತ ಪದದ್ವಯದಿ ಭೂತಳವಳಿದು
ಪಾತಾಳ । ಕೈಳಿಸಿ ಬಲಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕ್ಯಾದ ಹರಿಯ ಪದಜಲಜ
ವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನವೇ । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಮಾನವಾಧಿಪ
ಪಾಂಡುಸೂನುಗಳ ಸತಿಯಂ ಮ । ಹಾಸುಸಭೆಯಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಮಾನವಂ
ಕಳೆಯುತ್ತಿರೆ । ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಮನದಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದಳು ಪರಮಾತ್ಮ ನೀನೇ
ಗತಿಯನಾಥಿಯಾ ॥ ಮಾನಾಭಿಮಾನವಾಧೀನ ನಿನ್ನದು ಎನಲು । ದಾನ
ವಾಂತಕನಕ್ಷಯಾನುವಸ್ತವನಿತ್ತು । ಮಾನಿನಿಯ ಕ್ಯಾದೀರ್ಧ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
ಪದಧ್ಯಾನವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನವೇ । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಮದ
ಮುಖದ ಕಾರವನ ಸದನಕ್ಕೆದುತ ಸಂಧಿ । ಯೊದಗಿಸುವಡೈತರುತಲಧಿಕ
ಭಕ್ತನ ಮನೆಗೆ । ಮುದವಿಂದಲೈದುತತಿ ಕ್ಷುಧೆಯಡಗಲೊಕ್ಕುಡುತೆ ಪದದ
ಪಾಲನು ಕೊಳ್ಳುತಾ ॥ ಪದುಳವಿಂ ಸವಿದು ಮಿಕ್ಕುದ ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಡಲತಿ ।
ಅದುಭುತದಿ ಬಹುಕ್ಷೀರದುದಧಿಯಂದದಿ ಪರಿಯೆ । ವಿದುರನಂ ಕ್ಯಾದ ಶ್ರೀ
ಪದುಮನಾಭನ ಪಾದಪದುಮವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ ॥ ಮನವೇ । ಭಕ್ತಿ

ಯಲಿ || ೧೭ || ಕೊಳುಗುಳದೊಳುಭಯ ಬಲದೊಳಗೆಸೆವುತ್ತಿದ ಬಂಧು |
 ಬಳಗವೀಕ್ಷಿಸಿ ದುರಿತಕಳುಕಿ ಧನುರರವಿಕೆಯೊ | ಳಳುಹೆ ನಿಜವಂ ತೋರಿ
 ಕಳೆದು ಮನಭ್ರಮೆಯ ತಾ ತಿಳಿಸಿ ಗೀತೆಯನು ಬಳಿಕಾ || ನಲಿದು ಸಾರಥಿ
 ತನವನಳವಟ್ಟ ಕೌರವರ | ಕೊಲಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಭಾರವಿಳಿಸಿ ಸಖತನ
 ಬಲಿದು | ಫಲುಗುಣನ ಕೃಪಾರ್ಥ ಸಳಿಸಂಬಕನ ಪಾದನಳಿನವಂ ಭಜಿಸು
 ಕಂಠ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೮ || ಗಂಗೆಯಾತ್ಮಜನು ಸಮರಾಂಗಣ
 ದೊಳಾಗ ಬಾ | ಣಂಗಳಂ ಫಣೆಗೆಸೆಯೆ ಮುಂಗೊಳಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ |
 ಭಾಗಿಸುವೆನೆಂದು ಚಕ್ರಂ ಗಾಢದಿಂ ಕರಮ ತಾಳುವಿಕೊಂದು ಬಳಿಕಾ ||
 ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಭಕ್ತಸಂಗ ಶಾಂತತ್ವದ ಗು | ಣಂಗಳಳ್ಳವಳ ತೋಕಂಗಳ
 ಳೊಡೆಯ ನೀನೆಂದು | ಮುಂಗುಡಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸೆ ಭೀಷ್ಮಂಗಳಭಯವಿತ್ತನ
 ನವಂಗಳಂ ಭಜಿಸು ಕಂಠ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೯ || ನಂದ
 ನಂದನನೆನಿಸಿ ನಂದಗೋಕುಲದಿ ಖಳ | ಪ್ರಾಸಮಂ ಸವರೆ ಕೇಳ್ವೆಂದು
 ಕೆಂಸುಂ ಕರಸ | ಲೆಂದಜ್ವಲಾಗ ಬರಲಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳ್ಳೊಂದು ಬಹೆ
 ನೆಂದು ಬಳಿಕಾ || ಮಂಸುತ ಜಲಕೀಯಲಿಂವರವರ ಪೂರ್ಣ | ಮಂದಿರದ
 ನಿಜರೂಪದಂದವಂ ತೋರಿ ದಯ | ಬಂದ ಅಕ್ರೂರಾಭಿವಂದನೆಗೆ ನಲಿದ
 ಗೋವಿಂದನಂ ಭಜಿಸು ಕಂಠ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೦ || ಸುರ
 ವರರು ಕೂಡಿ ಹರಿಹರಬೊಮ್ಮರೊಳಗಾರು | ಪರತತ್ವವೆಂಬುದಂ ಪರಿಕಿ
 ಸಲು ಬೇಕೆನುತ | ಪರಮಮುಖಿ ಭೃಗುರು ವಿಧಿಶಂಕರರ ಪುರಕೈತರಲಿ
 ಜರೆಯೆ ಕೋಪದಿ ಶಾಪಿಸೀ | ವರಿಯ ತಳುಮತ ಹರಿಯ ಪುರಕೈದಿ
 ವಕ್ಷಮಂ | ಭರದೊಳೊಪೆಯಲು ಮುನಿಯ ಚರಣವಂ ಮುದ್ದಾಡಿ | ಪರಮ
 ಶಾಂತಿಯ ತೋರ್ವ ಸರ್ವೋತ್ತಮನ ಪಾದಪರಸಿಜನ ಭಜಿಸು ಕಂಠ್ಯಾ ||
 ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೧ || ಯಾದವಂಗೆಮಿ ಶಾಪ ಬಾಧಿಸುವದಾಗಿ
 ಮಧು | ಸೂದನಂ ಉದ್ಧವಗೆ ಬೋಧೆಯಾಗೊಟ್ಟು ಬಸು | ಅದಿ ತತ್ವಾರ್ಥ
 ಸಂಪಾದನಂ ಅರುಹಿ ಭವಬಾಧೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ಬಳಿಕಾ || ಮೋದದಿಂ
 ತಾನೊರದು ಸಾಧುಗಳ್ಗೆ ಸಂಶ್ರುತಿಯ | ಪಾದಿಯಿಲ್ಲೆಂಬುದನು ನಾಪಶಿಫ್ಫವ
 ಗೈದ | ಶ್ರೀಧರಾಚ್ಯುತ ಭಕ್ತರಾಧೀನ ಹರಿಯ ಶ್ರೀಪಾದವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಠ್ಯಾ ||
 ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೨ || ಬಡತನಗಳಡಸಲತ ದೃಢದಿಂ ಸುಧಾಮ
 ನಿಜ | ಮಡದಿಯನುಸುತದ ಹರಿಯೆಡೆಗೈಯ್ಯುತಿರೆ ದಯದಿ | ವಿಡಿಯನಲ

ನುಂಡು ಶಿಂಗಡಣದೈತ್ಯರ್ಯಮಂ ಕಡುವೇಗದಿಂದಿತ್ತನಾ || ಸಡಗರದ
 ಗುರು ಕೇಳ್ವ ನುಡಿಯ ದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ನೆಗ | ಳ್ವಿದಿದು ಮಡಿದಿಹ ಸುತನ ತಡೆಯ
 ದಾಕ್ಷಣದಿ ತಂ | ದೊಡನಿತ್ತ ಸಕಲ ಜಗದೊಡೆಯನಂಘ್ರಿಗಳೇಕ ದೃಢ
 ವಿಡಿದು ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೩ || ಇನಿತು ಯುಗ
 ಯುಗದಿ ಬಹುಜನ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲ | ರಸುಪಮನ ಭಜಿಸುತ್ತ ಚಿಧ್ವನಭೀಷ್ವ
 ಮುಕ್ತಿಯಂ | ನಸುವಿಂ ಪಡೆದರನಿತ ನೀನೆಂದು ನರ್ಣಿಸುವಡೆನಗಳವೆ ಶ್ರುತಿ
 ಸಿದ್ಧದೀ || ವಸಜಾಸನಾಪಿ ಮನುಮುನಿಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರುಗ | ಇನಿಮಿಷಾಧಿಪ
 ಮುಖ್ಯರಸುಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ | ವಸಜಾಂಬಕನ ಭಜಿಸಿ ಮನಬಿಟ್ಟ ಪಡೆದು
 ಸುಖವನು ಭುಜಿಸುತೀರು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೪ ||
 ಅವನೀ ಭಾಗವತರತ್ನನಾಲೆಯ ಪೂಸಿ | ಭಾವಶುದ್ಧದ ಹೇಳಿಕೇಳಿದತಿ
 ಸಜ್ಜನರ | ಘಾವಳಿಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಕಲ ಸಂಪದವಿತ್ತು ಕ್ರಾವ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ
 ಬಿಡದೇ || ಓವಿ ಮನವಿಡಿದೇಕ ನಿಶ್ಚಲದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ | ದಾವಾಗಲಂ
 ನಾಮಸ್ಮರಣೈಯ್ಯುತ ಮನದಿ | ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹರಮಣ ಗುರುವೆಂಕಟೇಶನ
 ಪಾದರಾಜೀವವಂ ಭಜಿಸು ಕಂಡ್ಯಾ || ಮನವೇ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸು
 ಹರಿಯಾ || ೨೫ || ಶ್ರೀ ||

ದೂರ್ವಾಸಭೋಜನ

|| ೪೧ || ರಾಗ, ರೇಗುಪ್ಪಿ [ಛಾಟ:- ಆರು ಹಿತವರು ನಿನಗೆ ಮೂರು ಮಂದಿ] ಧೃಂಪತಾಳ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಲಿದ ಭಕತರಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲಾ ಆ | ಪ್ರಾಕೃತಾನಂದಸ್ವರೂ
 ಪನಾಗಿರುವಾ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಲಿದ || ಪಲ್ಲ || ಕಪಟ ಜೂಜಿಂದ ಸೋಲಿ
 ಸುತ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ | ನಪಹರಿಸಿ ಕೌರವಂ ಕುಂಠೀಕುಮಾರರಂ | ವಿವಿನ
 ಕಟ್ಟಟ್ಟಿಂಟು ವರುಣವಂ ಕಳೆದು ಯಮುನಾನದಿಯ ತಟದೊಳಿರಲು ||
 ದ್ವಿಪನಗರಕ್ಕೊಂದುದಿನ ದೂರ್ವಾಸನೈತರ | ಲ್ವಪರಿಮಿತ ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸಾಹ
 ದಿಂದಿದಿಗೊಂಡು | ತನಸಿಯನೆಂಟುಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯಸಮುದಾಯಕ್ಕೊಂದಿ
 ಸುತ ಕರತಂದನೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಸುರುಚಿರಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಧು
 ವರ್ಕಮಂ | ವಿರಜಿಸುತ ಪದ್ಮಸಾದಿಗಳ ಭೋಜನದಿ ಸ | ತ್ಯರಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಿ
 ಯಂ ಬಡಿಸಿ ಮುನಿನಾಥ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ವರವ ಬೇಡುಯೆನಲೂ || ತೆರಳುವದು

ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ನೀವ್ ಭೋಜನಾಂ । ತರ ಸಮಯಕ್ಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲೊ
 ಪ್ಪುತಲಾಗ । ಮರುದಿವಸ ಶಿಷ್ಯರಂ ವೆರಸಿ ನಡೆತಂದ ಕುಂತಿಜಿರುವರಣ್ಯ
 ದೆಡೆಗೇ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥ ಪದಮಲದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸೋದರರೈರಸಿ ಮುನಿ ।
 ಪದಕೆರಗಿ ದರ್ಭಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತರ್ಪು । ಮಧುಪರ್ಕದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ
 ಮಜ್ಜನಕಖಿಳರಂ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟು ಬಳಿಕಾ ॥ ಸುದತ್ತಿಯಂ ಕರಸುತ್ತೈತಹ ಭಾವ
 ವಂ ತಿಳಿದು । ಬೆದರಿದಂ ಮನದೊಳಗೆ ಬಂದ ದೂರ್ವಾಸಾವ್ಯಾ । ರುದರದ
 ಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿಯಂ ತಂಪಿಸದಿರಲಾ ಕೋಪಿಸುವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನೂ ॥
 ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥ ರುದ್ರನೀತಂ ಸುರಪನತುಲ ಸಂಪದವಂ ಸ । ಮುದ್ರ
 ದೊಳಗದ್ದಿದಂ ಭೂಪಂಬರೀಪನಂ । ಮುದ್ರಿಸಲಾ ಚಕ್ರಬಿಂದುಳಿದನಲ್ಲದೆ
 ಇವನ ರೋಪದಿಂದುಳಿದರುಂಟೇ ॥ ಅಬ್ರಿಧರನೇ ಬಿಜ್ಜನೆನುತಾಗ ಕಳವಳಿಸ ।
 ಲುಮ್ಯುಕ್ತ ಸುರಭಿಯಂ ತಕೆನೆಂದು ಭೀಮನೆನ । ಲದ್ರಚಿತ ಮಜ್ಜ ಶ್ರೀ
 ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದೆ ಕ್ಯಾವರಿಲ್ಲೆಂದನಾ ಧೌವ್ಯನೂ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೪ ॥ ಎನಲರಸಿ
 ನುದಿದಳೆಮ್ಮನಸರಕ್ಕೊಡಗುತಿದ । ಹೊಣೆಗಾರ ಕೃಷ್ಣನಂ ಭಾವಿಸುವೆ
 ನೀಗಕೆಂ । ದೆಸುತರ್ಕಮಂಡಲವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ನಿಮಿಲಿತೇಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಕರ
 ಪುಟವನೂ ॥ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಿಟ್ಟು ಚಿನ್ಮಯಮೂರ್ತಿ । ಹೃದಯ
 ದೊಳು ಧಾರಣಂ ಗೈದೇಕದೃಢದಿ ಧಾ । ರುಣೆಯಮೇಲ್ವಾರಿ ಪದದುಂಗು
 ಟದಮಲಚಿತ್ತದಿ ನೆನದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಹರಿಯಾ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೫ ॥ ಕಾಮ
 ಶತ್ಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯನಂ ಪುಣ್ಯನಂ । ತಾಮರಸಸಂಭವನ ತಾತನಂ ಖ್ಯಾತನಂ ।
 ರಾಮಣೀಯಕ ಕೋಮಲಾಂಗನಂ ರಂಗನಂ ಮಂಗಲ ತರಂಗವೆನಿಪಾ ॥
 ಶ್ರೀಮನೋಹರ ಸತ್ಕಲಾಪನಂ ಭೂಪನಂ । ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಂ
 ರಾಮನಂ । ಪ್ರೇಮಸದ್ಭಕ್ತ ಸಂತ್ಯಕ್ಷನಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ನೆನದಳಾ ಪಾಂಚಾಲೆ
 ಯೂ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೬ ॥ ಘೋರ ತಾಪತ್ರಯವಿದೂರ ದನುಜಾರವಿ
 ಕು । ತಾರ ಸಕಲಾಗಮವಿಚಾರ ರಂಜಿತ ಜನೋ । ದ್ವಾರ ಧರಣೀಧರ
 ನಪಾರಲೀಲಾ ಗೋಪಿಜಾರ ಪಾವನಚರಿತನೇ ॥ ಮಾರಪಿತ ಮೋಹನಾಕಾರ
 ಭಯಕೃದ್ಭಯಸಂ । ಹಾರ ಮಹಶರಧಿಗಂಭೀರ ತೈಭುವನದಾ । ಧಾರ
 ವರಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ ಕರುಣಾಬ್ಧಿ ಶ್ರುತಿಸಾರ ಮೈದೋರೆಂದಳೂ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 ॥ ೭ ॥ ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಿಗಗಮ್ಯ ಸನ್ನತ ತಪೋನಿಷ್ಠತರ । ಮತಿಗಗೋಚರ
 ಸ್ರವಾಕೃತರೂಪ ಭಕ್ತಸಂ । ತತಿರಕ್ಷ ಸತತ ಸದ್ಗುಣಭರಿತ ದೇವ ದೇವಕೀ

ಸುತ ಸುರಾರ್ಚಿತ ಚರಣನೇ || ಗತನಯನನಾತ್ಮಜನ ಕೃತಕದಿಂದೈತಂದ |
 ಯತಿಯಭ್ಯಾಗತನಂ ತೃಪ್ತ ಪಡಿಸದಿರಲ್ಕುವ | ಹತಿಯೆಸಗದಿರನು ನೀ
 ನತಿದಯದಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀವತಿಯೆ ಮೈದೋರೆಂದಳೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೮ ||
 ತರಳ ಧ್ರುವ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಬಲಿ ವಿಭೀಷಣರನು | ಧರಿಸಿದಂದದಲಂಬರೀಷನಂ
 ಕೃಾದಂತೆ | ಮರೆಯದೀಕ್ಷಣದಿ ಮೈದೋರನಾಥರ ನಾಥನೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ
 ಧಾನಿಸೇ || ಅಂತನಾಗಲೆ ಜಗದ್ಧಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತವ | ಕರುಣಮಿನ್ನಂತೊ
 ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರದಿ | ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿ ಬಂದನಾಗಲೆ ಸಕಲ ಸುರ
 ವರರು ಘೆಯೆನ್ನಲೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೯ || ಅತ್ತಲರಸುವ ನಿಗಮಪಾಟಗಳ
 ಕೋಟಿಗಳ ಚಿತ್ರಕೂವಗುತ್ತಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ಪರ | ವಸ್ತು ತಾನೆಂಬೀ
 ಮಹಾತತ್ವಮಂ ಜಗಕೆ ತಾನಾಗ ಬೆರಸಿ ಮರಸೀ || ಇತ್ತಲೀ ಪಾಂಚಾಲೆ ನೆನ
 ದಾಗ ಘನಬೇಗ | ಚಿತ್ರವಿಸುವೀ ಮನುಜನಾಟಕದ ಪಾಟಕದ | ಭಕ್ತಸುಲ್ಲಭ
 ನೆನಪ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಅರ್ತಿಯಂ ಕಂಡರಾ ಪಾಂಡುಸುತರೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||
 || ೧೦ || ಪದಕರಗಲನಿಬರಂ ತಗದವ್ವಿ ಸಂತೈಸು | ತೃಧಿಕತರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ
 ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಳಿಗೈದಿ | ಮುದದಿ ನುಡಿಸಿದನಿದಾ ತಂಗಿಯೇ ಯೆನ್ನ ಬರಿಸಿದ
 ಕಾರಣವನುಸುರಿಸೇ || ಹೃದಯದೋಳೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನ ಬಾ
 ಹ್ಯದಿ ಕಂಡು ಕಣ್ಣರೆದು ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಭಕ್ತಿಭಾ | ವದಿ ಚರಣಕೆರಗಿ ಜಯ
 ಜಯ ನಮೋ ಜಯ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಮೋ ಎಂದಳೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೧ ||
 ಕೃತಕದಿಂದೈತವ್ವ ಸಾಧಿಸಿ ಬಂದ ದೂರ್ವಾಸ | ನತುಲ ಕ್ಷುದ್ಧಾಧೆಯಂ
 ತಂಬಿಸಲುಪಾಯವಂ | ಮತ್ತಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲದರಿಂದ ತವ ಪದಾಬ್ಜಗಳ
 ಮರೆದೊಕ್ಕನೆನುತಾ || ನುತಿಸುತಿದ ಪಾಂಡೆವರ ರಾಣಿಯಾ ಶಿರವ ನೆಗ |
 ಹುತ ನುಡಿದನೆಲೆ ತಂಗಿ ನಿನಗೇನಹುದು ಬಂದೆನೀ ತೃಪ್ತ ಪಡಿಸುವೆನೆಂದು
 ಮೇಣುಂಟುಳ್ಳದಂ | ನಂಚಿಸದೆ ತನಗುಣಿಸಬೇಕೆನುತ ಹರಿ ನುಡಿದನೂ ||
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೨ || ಚರವಚರಭರಿತನಾಗಿಹ ನಿತ್ಯತ ಪ್ರಸಂ | ಪರಿತೋಷ
 ಪಡಿಸೆಂತೆನಲಿದುದೆ ಸಾಕು ಕ್ಷುಧೆ | ಯುರವಣಿಸುತಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾತ್ರದೊಳ
 ಗೇನುಳ್ಳದರ ವಂಚಿಸದೆಯುಣಿಸೆಂದನೂ || ತರುಣಿ ತತ್ಪಾತ್ರದೊಳು ಕೈ
 ಯಿಕ್ಕುತ್ತರಸುಳಿ | ದಿರುವ ಕಿಂಚಿತಾಶೇನ ಶಾಕಪತ್ರವನು ಶ್ರೀ | ವರನ
 ಕರಕಮಲಪದ್ಮದೊಳಡಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಯೆನುತ ಸವಿದುಂಡನೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 || ೧೩ || ಚರವಚರಭರಿತನಾಗಿಹ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನುಂ | ಪರಿತುಷ್ಟನಾಗಿ ಧರನೆ

ತೇಗಲತ್ತ ಮುನಿ | ವರ ಕೃತ್ತಿವಾಸ ಮುಖ್ಯರ ಕ್ಷುಧೆಗಳಡಗುತಳ್ಳೆಗಳುಬ್ಬು
ತುದರಂಗಲೂ || ಭರಿತವಾಗಲಿಳಿದು ಮನವಿ ದೂರ್ವಾಸನೈ | ತರುತಖಿಳ
ಶಿಷ್ಯಸಮುದಾಯದೊಡನೈತಂದು | ಅರರ ಗೋವಿಂದ ಬಂದನೆ ಎನುತಿರಲೆ
ಕಾಣುತಿದಿರೆದ್ದನಾ ಕೃಷ್ಣನೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೪ || ಮುನಿವರನ ಚರಗ
ಕೆರಗಲೈತರಲ್ಪಾಗುತ | ಮನವಿ ತೊಲಗುತೊಂದಿಸಲುರುಬೆ ಬಿಡದಾಲಿಂ |
ಗನ ಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತಂತಂದ ತರುಮೂಲದೆಡೆಗೆಲ್ಲವು ತಂಪಿಸೇ ||
ಕೊನೆಗೆಳ್ಳೆ ಬೇರೆ ನೀರೆರೆಯಲುಂಟೇ ಸಕಲ | ಅಣುರೇಗುತ್ಸೃಗ ಕಾಫರಿತ
ಸಂತುಷ್ಟಿಸಲು | ವನಜೋದ್ಭವಾದ ತ್ರಸ್ತಸುಖಮದೆ ಕೃಷ್ಣ ತವ ಮುಖಮೆಗೆ
ನಮೋ ಎಂದನೂ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೫ || ಕರುಣವಿಂ ಭೋಜನವ ಕೈಕೊಂಬು
ದೆನುತ ವದ | ಕೆರಗಲರಸಂಗಂದನೆಲೆ ಭೂವ ನಿಮ್ಮನುಂ | ಪರಿವಾಲಿಸುವ
ಕೃಷ್ಣನಿರಲನ್ಯರಿಂದೇನನಯದು ಕುರುಕೋಪಾಯವಂ || ಕುರುರಾಯನೆಸಗ
ಲೈತಂದೆ ಶ್ರೀವಿಘ್ನವದ | ದರುರನವದೃತು ಸುಖವಿರುದಿಸು ನಿಮಗೆನುತ |
ಹರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತಖಿಳ ಶಿಷ್ಯರೊಡಗೂಡಿ ತೆರಳಿದನಾಗ ದೂರ್ವಾಸನೂ ||
|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೬ || ಮಂಗಳವದೃತು ಮುರಹರ ತನ್ನ ಮೈದುನರಾ |
ಲಿಂಗಿಸುತ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸಂತೈಸಿ ದಯವಿ ಯದು | ಪ್ಲಂಗವಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ
ತೆರಳನಿತ್ತಲು ಪಾಂಡುಸುತರೀರ್ಧರತಿ ಮೋದವೀ || ತುಂಗಬಲಮಾಯು
ರಾರೋಗ್ಯಸುಖ ಸಕಲ ವಿ | ಪ್ಲಂಗಗಳುಂ ಪರಿಹರಂ ಬರದೋವಿ ಕೇಳ್ವ
ಜನ | ರಿಂಗ ಸಂಪದವಿತ್ತು ಪೂರವ ಮೂಲಿಕೆಯ ಶ್ರೀಗುರು ವೆಂಕಟೇಶ
ಮುದವೀ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಲಿದ ಭಕತರಿಗೆ ಭಯವಲ್ಲ || ೧೭ || ಶ್ರೀ ||

|| ೪೨ || [ಪಾಟ:- ವಾಸುದೇವಂ ಸದಾನಂದತೀರ್ಥಂ] ಲಘುವಾಯುಸ್ತುತಿಯಂತೆ.

ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣಾ | ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋ
ವಿಂದ ನಾರಾಯಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಸವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯುಂ ದಿವಸದೀ ದಿವಸದೀ |
ಶ್ರೀಧರಂಗರ್ಪಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯುವತಿಯಾ ಸಾಧಿಸೀ | ಅಚ್ಯುತಾನಂತ || ೧ ||
ಹರಿಕಥಾತ್ರವಗದೀ ಮೆರದಯೇಳ್ವನದೊಳು | ಪರಿಕ್ಷಿತರಾಯನು ಪರಗತಿ
ಗೈದಿದ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತ || ೨ || ಅರ್ಘಿಸಿ ಶ್ರೀದರಿ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದಲಿ |
ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ನಾರದಾ ಸಾರ್ಥಕನಾದನೂ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತ || ೩ || ಹರಿ

ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮರೆಯದೆ ಪ್ರಕಟವಾದ । ನಿರತ ಗ್ರಿಯುತಲೀ ಹರಿಯ
ನೊಲಿಸಿದನೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀವಧೂವಗಲದೇ ದೇವನಾ
ಚರಣದ । ಸೇವೆಯಗ್ರಿಯುತ ಪಾವನೆಯಾದಳೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೫ ॥
ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನಾ ಪೂಜಿಸೆ ಪ್ರಥುರಾಯಾ । ಮೂಜಗದೋಳ್ಳಹು ಪೂಜಿತ
ನಾದನು ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೬ ॥ ವಂದಿಸೀ ವಂದಿಸೀ ಬಂದನಕ್ಕೂರನು ।
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜಲದೊಳು ಮುಕುಂದನ ಕಂಡನೂ । ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೭ ॥
ರಾಮನ ದಾಸ್ಯ ತ್ವಷ್ಟ್ರಮೆವ ರಚಿಸೀ ನಿ । ಸ್ವೀಮು ಹನುಮಂತ ನಿಷ್ಕಾಮು
ತಾನಾದನೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೮ ॥ ರಕ್ತಸಾಯನು ರಥಕ್ಕೆ ಸಾರಥಿಯ
ಗೈ । ವೃತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ತಾನುತ್ತಮನೆನಿಸಿದ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೯ ॥
ಭಾವದೀ ಬಲಿಯು ಆತ್ಮನಿವೇದನಗೈದು । ಭೂವಲಯು ಭಕ್ತಿಕ್ಕೋವಿದ
ನಾದನೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೧೦ ॥ ಚ್ಯುತರಹಿತಚ್ಯುತ ಮಿತರಹಿತಾ
ನಂತ । ಪ್ರತಿರಹಿತ ಗೋವಿಂದ ಹಿತವೀರೋ ಸದಾನಂದ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥
॥ ೧೧ ॥ ನಾಮತ್ರಯನಿದ ನೇಮಿಸಿ ಜಪಿಸಿದ । ರಾಮಹಾಪಾಪ ನಿರ್ಧೂಮ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥ ೧೨ ॥ ಒಂದೊಂದು ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಪೂಜಿಸುತಲಾ । ನಂದವಿ ಮುಕ್ತಿಗೇ ಸಂದರು ಭಕ್ತರೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ॥
॥ ೧೩ ॥ ಒಂಭತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬದವನುಬದಲಿ । ನಂಬ ಭಜಿಸಿದರೆ ಏನೆಂಬೆ
ನವರ ಭಾಗ್ಯಾ ॥ ೧೪ ॥ ಧರಯೊಳು ಮೂಲಿಕವಾರವಿ ನೆಲಿಸಿದ । ಶರಣರ
ರಕ್ಷಕ ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶನೂ ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣಾ ।
ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ನಾರಾಯಣಾ ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಅಚಮಣಸ್ಯ ನಾರಾಯಣಪದ್ಯಗಳು ॥

॥ ೪೩ ॥ ರಾಗ, ಕಾಂಬೋಧಿ | ಧಾತಿ:- ಹರಿನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ | ಶ್ರೀವಡತಾಳ
ಶ್ರೀಶ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವನಿಲಯ ಮಹಾ ಶೇಷಶಯ್ಯ ಸುರೇಶಘೋಷಾ ಕ್ಷೇಶ
ನಾಶನ ಕರುಣನಿಧಿ ಶ್ರೀಶೇಷಪಾಯ ನಮೋನ್ನಮೇ ॥ ಹರಿನಾರಾಯಣ ಹರಿ
ನಾರಾಯಣ ಹರಿನಮೋ ನಾರಾಯಣೇ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಯಕ್ಷೇಶವಿದೂರ ಮುಕ್ತಿ
ಪ್ರ । ದಾಯಕಾನತಪ್ರಿಯ ಸುರಮುನಿಘೋಷ ಗುಣಗಜನಿಲಯ ಶ್ರೀನಾ ।
ರಾಯಣಾಯ ನಮೋನ್ನಮೇ ॥ ಹರಿನಾರಾಯಣ ॥ ೨ ॥ ಮೋದಭರಿತಾನಂದ
ಸುಖಮಯ । ಬೋಧಿತಾಮೃತಚರಿತ ಕರುಣಾಂಜೋಧಿ ಕಾರಣ ವಿವರಣಪ
ಶ್ರೀಮಾಧವಾಯ ನಮೋನ್ನಮೇ ॥ ಹರಿನಾರಾಯಣ ॥ ೩ ॥ ದೇವದೇವೋತ್ತಮ

ಸಕಲ ನಿಗ | ಮಾವಳೀಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಸುಜನಸಂ | ಜೀವ ಸರ್ವಗ ಸರ್ವಗತ
 ಶ್ರೀ | ಗೋವಿಂದಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪ || ಜಿಹ್ವ
 ಮುಖ್ಯಾ ಮರಕುಲಾಘ ಸು | ಪೋಷ್ಣ ಪಂಕಜನೇತ್ರ ಸ | ರಿಷಪ್ರದನೀ ಪದ
 ವೈಕುಂಡ ಶ್ರೀ | ಏಷ್ವದೇವ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೫ || ಅಹಿ
 ಮೂರುತಿ ಅಮೃತಬಲ ಕ್ಷ | ವ್ಯಾಧಕುಲ ಸಂಹರಣ ಸುಜನೋ | ಲ್ಲಾಹ
 ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಮಧಃ | ಸೂದನಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾ
 ಯಣ || ೬ || ರಕ್ತ ಸ್ಥಾವನಾಚಾರ್ಯ ಸುರಕುಲ | ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚರಾಚರಾ
 ಸ್ಥಿತ | ಶುಕ್ರನೇತ್ರಸನಾತ ಶ್ರೀಶ್ರೀ | ಏಕ್ರಮಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ
 ನಾರಾಯಣ || ೭ || ಭೂಮಿಯಾಚಕ ಭುವನನಾಯಕ | ಕೋಮಲಾಂಗ
 ಸದ್ಭಕ್ತಜನ ಸು | ಪ್ರೇಮ ಪಾವನ ಪುಗ್ರನಾಮ ಶ್ರೀ | ವಾಮನಾಯ
 ನಮೋನ್ನಮೋ | ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೮ || ಭೂಧರಣಧರ ಭವ್ಯಸುತ
 ಕಮ | ಲೋದರಾಶ್ರಿತಕಲ್ಪರಾಜ | ಸೋದಲೀಲಾ ಚಿತ್ರಚರಿತಃ | ಶ್ರೀಧ
 ರಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ | ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೯ || ಝನ ಮುಖ್ಯಾದ್ಯವ
 ತಾರ ಮದ ಕಿ | ಛಿದ್ರನಾರಸ ಕಥನ ಸತತ ಪ | ರುಗುವರ್ಧನ ಲೋಕ
 ಪಾಲ ಶ್ರೀ | ಋಷಿಕೇಶಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ | ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೦ ||
 ವದ್ಯಪತಿ ಶತಕೋಟಿ ಭಾಸುರ | ವದ್ಯಸಂಭವಜನಕ ಸುಖಕರ | ಪದ್ಮಧರ
 ಪುರುಷಾರ್ಥದಾತ ಶ್ರೀ | ವದ್ಯನಾಥ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ||
 || ೧೧ || ಶೋಭಕಪ್ರಿಯ ಶೂರಕುಲಜ ಯ | ಶೋದನಂದಕುಮಾರ
 ಗೋಕುಲ | ಮೋದಭರಿತಾನಂದ ಶ್ರೀದಾ | ಮೋದರಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ ||
 ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೨ || ಅಂಕುರಧ್ವಜ ನಸ್ರಮಕರಣೆ | ಬಾಂಕಿತಾಮಲ
 ಚರಿತ ಕಮಲಕ | ಲಂಕ ಸುರಗಂಗಾಜನಕ ಶ್ರೀ | ಸಂಕರುಪಣ ನಮೋ
 ನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೩ || ವಾಸವಾಪಿ ಸಮಸ್ತ ಸುರಕುಲ |
 ವಾಸಸ್ತದ ಮುನಿಜನ ಹೃತ್ಕಮಲನಿ | ವಾಸ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯ ಶ್ರೀ |
 ವಾಸುದೇವ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೪ || ಚೈದ್ಯಮರ್ಧನ
 ನಂತ ವೇದಾ | ವೇದ್ಯನಸುಪಮ ಭಕ್ತಜನಸಂ | ಪಾಪ್ಯ ಸುಲಭ ಶ್ರೀಶಿವಕರ
 ಶ್ರೀ | ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೫ || ಮನ
 ವಜನ ಕಾಯೈಕ ಶ್ರಿಕರಣಾ | ಪರ್ಣ ಭಕ್ತಜನ ವಾಂಛಿತಪ್ರದ | ಸನಕ
 ನಾರದಮಾನಿಸುತ ಶ್ರೀ | ಅನಿರುದ್ಧಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ

॥ ೧೬ ॥ ಚಿತ್ತಜಾಪಿತ ಚೇತನಾತ್ಮಕ | ಕೀರ್ತನಪ್ರಿಯ ಕರುಣಸಾಗರ |
 ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಕೀರ್ತಿ ಶೀಪುರು | ಪೋತ್ತಮಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ
 ನಾರಾಯಣ || ೧೭ ॥ ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಕ ಅಖಿಳ ಲೋಕಾ | ಧೃಷ್ಟ ಕುಜನಶಿಕ್ಷ
 ಸಜ್ಜನ | ರಕ್ಷ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಅ | ಧೋಕ್ಷಜಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ ||
 ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೮ ॥ ಘೋರ ಕಪಿಪ್ರಸಂಹಾರ ಜಗದಾ | ಧಾರ
 ಪಾರಾವಾರ ಸಮಗಂ | ಭೀರ ವರ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದರಕ್ಷಕ | ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋ
 ನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೯ ॥ ಕುಶ್ಚಿತಾಸುರಜನ ವಿದಾರಣ | ನಿಶ್ಚ
 ಲಂತಃಕರಣ ರಕ್ಷಣ | ಸಚ್ಚರಿತ ಸುಮನೋದ್ಧರಣ ಶ್ರೀ | ಅಚ್ಯುತಾಯ
 ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೦ ॥ ವರ್ಧನೇಕೋದೇವ ದಾನವ |
 ಮರ್ದನಾನತ ಜನಸುರಕ್ಷ ಗೋ | ವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಮಿತಖಲ ಜ | ನಾರ್ದ
 ನಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೧ ॥ ದೇವದೇವಾಧೀಶ
 ಸುಜನಸಂ | ಜೀವ ಜೀವಾಧಾರ ಕೈಭುವ | ನಾವಳಿಸಂಸ್ತುತ್ಯ ನಿತ್ಯ | ಶ್ರೀ
 ಉಪೇಂದ್ರಾಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೨ ॥ ಬಾಹುಬಲ
 ತದ್ಭಕ್ತಜನ ಹೃ | ದ್ಗೇಹವಾಸ ವಿರಿಂಚಿವಂದಿತ | ಪೋಹನಾಂಗ ಸುಶರೀರ
 ಸುಲಲಿತ | ಶ್ರೀಹರಿಭ್ಯ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೩ ॥ ವೃಷ್ಟಿ
 ಕುಲಸಂಭೂತ ಮಾನಿತ | ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಣಿ ವಿದುರಸನ್ಮುತ | ಜಿಹ್ವಸಖ್ಯ
 ಸನಾಥನಾ ಶ್ರೀ | ಕೃಷ್ಣದೇವ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೪ ॥
 ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಿತ ಮಕರತಾ | ಟಂಕಧರ ಮೂಲಿಕನಿವಾಸ ನಿ | ಶೃಂಕ
 ನಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು | ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋನ್ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ
 ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣಂ || ೨೫ || ಶ್ರೀಃ ||

ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತೆ

॥ ೪೪ ॥ ರಾಗ, ಕಾಂಚೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ಶ್ರೀಶ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವನಿಲಯ] ತ್ರಿಪುಟತಾಳ
 ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ ಜಯ | ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ
 ಜಯ | ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ ಜಯ | ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ ||
 ॥ ಪಲ್ಲ || ವೀರ ನರಹರಿ ನಮೋ ಎನಲು ಮಹ | ಘೋರ ಅಪಮೃತ್ಯುಗಳ
 ನೆಲ್ಲಿ ಸಂ | ಹಾರಗೈಯ್ಯುತ ಪೊರೆವ ಕರುಣಾ | ವಾನಿಧಿ ವಾಂಛಿತಪ್ರದಾ
 ಯಕಾ || ನಾರಸಿಂಹ || ೧ || ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪುನುದರವಿಂದವ | ತರಿಸಿದುದೊ
 ಮೂಜಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀ | ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ ಶ್ರುತನಿ | ಧರವೆನಲು
 ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನುಪಿಸಿದ || ನಾರಸಿಂಹ || ೨ || ಹುಟ್ಟುತಲೆ ಹರಿಭಕ್ತಿಯಾ ವಡ |

ನಿಟ್ಟು ಬಂದುದೋ ಎನಲು ಶ್ರೀಪರ | ಮೇಷ್ಟ್ರಪಿತನಂಘ್ರಿಗಳ ಹೃದಯದೋ |
 ಳಿಟ್ಟು ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೈಯ್ಯುವ || ನಾರಸಿಂಹ || ೩ || ತೋದಲನುಡಿಯಲಿ
 ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ | ಮಧುವಿದಾರಣ ಮಾಧವಾಜ್ಯುತ | ತ್ರಿದಶವತಿಸುತ ವಿಷ್ಣು
 ವಿಭುವೆಂ | ದಧಿಕ ಭಕ್ತಿಲಿ ಹರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುವ || ನಾರಸಿಂಹ || ೪ || ಬೆಳ
 ಜೆಳವುತರೆ ಹಗಲಿರುಳು ಶ್ರೀ | ನಳಿನಾಭನ ಬಿವ್ಯನಾಮಾ | ವಳೆಯ ಸ್ಮರಿ
 ಸುವ ಬಾಲಕನ ಕಂ | ಡಳುಕಿದನು ಖಳ ಚಂಚಲಿಸುತಲಿ || ನಾರಸಿಂಹ ||
 || ೫ || ಬುದ್ಧಿ ಗೆಟ್ಟಿತು ಬಾಲಕಗೆ ನಿ | ಬುಧ್ಧಿಯಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಪೈರಿಯ |
 ಹೊಟ್ಟು ನೆನಪುತ್ತಿರುವನೀತನ | ತಿಪ್ಪಿಪುದು ಕುಲಬಿವ್ಯವೆಂದನು || ನಾರ
 ಸಿಂಹ || ೬ || ಕರಸಿ ಚಂಪಾಮರ್ಕ ರೋಷದ | ಲಿರಿಸುವರನವರತ
 ದಾನವ | ಪರಿಯ ವಿದ್ಯವ ವೇಳುತರೆ ಶ್ರೀ | ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು
 ಬರೆದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೭ || ಓನ್ನವೋತ್ತಮ ಎನುತ ಕೈಜೆರೆ | ಳನ್ನು
 ತಾ ಪಿಡಿವುತ್ತ ಬರೆಸಲು | ಓನ್ನವೋ ನಾರಾಯಣಾ ಹರಿ | ಎನ್ನತೃ
 ತಾರ್ಜಯಬಿಟ್ಟರು || ನಾರಸಿಂಹ || ೮ || ಇದು ಬಿಚಿತ್ತ ಈ ಶಿಲುವ ಮೃದುವ |
 ಹದನ ನಮಗಾಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುತ | ತ್ರಿದಶಪ್ರಗೊನ್ನಿಸಲು ಪುತ್ರನ | ಮುದದಿ
 ಕರೆದೊಡಂಬಡಿಸಿ ನುಡಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೯ || ಬೇಡ ಮಗನೇ ದನುಜ
 ವಂಶವ | ಭಾಡಕನ ಹೆಸರೇಕೆ ನಿನಗೆ ಈ | ಬೋಡಿಯೊಂದಿವಾತು ನೀ
 ಕುಲ | ಗೇಡಿಯಾದೆಯೊ ಎನುತ ನುಡಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೦ || ಬೊಪ್ಪ
 ನೀ ಕಡು ಮರುಳು ಮೂಜಗ | ದಪ್ಪ ನಾರಾಯಣನ ಬಿಟ್ಟರೆ | ನಿಘಲವು
 ಈ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ | ವಪ್ಪಡಾತನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೧ ||
 ಎನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ವೇಳ್ವೆ ನೀನೆಲೊ | ಮುನಿದಿನಾದರೆ ಕೊಲುವೆನೆನ್ನಲು |
 ಹಸನಗೈಯ್ಯುವ ಪೊರೆವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಾರಾಯಣನೊಬ್ಬನೆಂದನು ||
 || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೨ || ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಅಂತಕನ ಪೊಲು | ಘಡುಘಡಿಸಿ
 ಕೋಪಿಸುತ ಪುತ್ರನ | ಬಡಿದಿದನು ಬಲು ಬಗೆಯ ಕೊಲೆಗಳ | ಧಡಿಗ
 ದಾನವ ರೋಷ ಧರಿಸುತ || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೩ || ಪ್ರಾಣವಗಲುವ ಫಲವು
 ಕೊಲೆಗಳ | ಮಾಣದಸಗಲು ಸಾಯವರೆ ಖಳ | ಕಾಣುತಲೆ ಕಾತುಕ
 ಬಿಡುತ ತನ್ನಯ | ಸೂನುವನ ಕರದಾಗ ನುಡಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೪ ||
 ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ಎಲೆ ಖೂಳ ನಿನ್ನನು | ಕೊಲ್ಲಲೀಸದ ವಿಷ್ಣು ಎಂಬವ | ನೆಲ್ಲಿರುವ
 ತೋರೆನುತ ಖಡ್ಗನ | ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಝಳಪಿಸುತ ಹಿಡಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ ||

|| ೧೫ || ನೀನು ನಾನು ಚರಾಚರದಿ ಅನು | ರೇಣುತ್ಯಣಕಾಸ್ಪದಲಿ ಜೇತನ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನದಲ್ಲದಂತೆ ನೀ | ನೇನ ಮರುಳಾಗಿಹೆಯೋ ಎಂದನು || ನಾರ
 ಸಿಂಹ || ೧೬ || ಎಂಬ ನುಡಿಗಾರ್ಭಟಸಿ ತೋರೀ | ಸ್ತಂಭವಲಿ ತೋರದಿರ
 ಪ್ರಾಣವ | ಗೊಂಬೆನೀಕ್ಷಣಕೆಸುತ ಖಡ್ಗವ | ಡಿಂಬಕನ ಕೂರಳಿಗೆ
 ಚಾಚಿದ || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೭ || ತೋರೊ ಬೇಗದಿ ತೋರೆಸುತ ಕಾ | ಹೇರಿ
 ಖಳನಾರ್ಭಟಸೆ ಕಾಣುತ | ಬಾರೊ ನರವರಿ ಬಾರೆಸುತ ಬಾ | ಯಾರಿ
 ಬಾಲಕ ಚೀರಿ ಕರೆದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೮ || ಭಟಭರನ್ನುತ ಕೋಟಿ
 ಶಿಡಿಲಾ | ಭಟೆಗಳೊಂದೇ ಬಾರಿ ಸ್ತಂಭವ | ಭಿಠಿಭಿಟಲು ಭಿಠಿಭಿಠಿಲೆಸುತ
 ಉತ್ಕಟವ ಸೀಳಿತು ರಾಜಸ್ತಂಭವ || ನಾರಸಿಂಹ || ೧೯ || ಎನಿದದ್ಭುತರಭಸ
 ವೆನ್ನುತ | ದಾನವನು ಈಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಸಿರ | ಭಾನುತೇಜೋಲದರಿಯುಜ್ವಲ |
 ವಾನಿಸಿತು ಖಳನಿದಿರು ಸೂಸುತ || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೦ || ತೆರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಭೀಕರಾಕೃತಿ | ನೆರದು ಸೂಸುವ ಕಿಡಿಗಳುಳ್ಳವ | ಅರಳುಗಂಗಳ ನಾಸಿಕದ
 ಸ್ಮೃ | ಉರಿಯ ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರ ವದನದ || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೧ || ಕಿಡಿ
 ಯಿಡುವ ದಾಡೆಗಳ ರಘುಪತೆಯ | ಮಿಡುಕುವದನದ ದಂತವಂಕ್ತಿಯ |
 ತೊಡಕು ಕಿವಿಗಳ ಕುಣಿವ ಮುಷ್ಟಿ | ಕಡೆಯ ವೆರೆನೊಸಲಿನ ಸುಲಲಕದ ||
 || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೨ || ಶ್ರೋಣಹೇಮಾವಸನದುದಿಗೆ ಆ | ಜಾಸು ಅಷ್ಟಭುಜ
 ಗಳು ಕುಲಿತಸ | ಮಾನ ಬೆರಳುಗುರುಗಳ ರುಚಿರನ | ಖನ ಭಾಸ್ಕರಕಿರಣ
 ಲಹರಿಯು || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೩ || ಘೋರ ಕೋವಜ್ವಾಲೆ ಹೊಂಕೃತ |
 ಮೊದಿ ಖಳನನು ವಿಡಿದು ತೊಡೆಯ ಮೇ | ಲೇರಿಸುತ ಹೊಸ್ತಿಲಲಿ ಕುಳಿತು
 ಎ | ಕೂರಿಸುತ ವಿಡಿದುರವ ಬಗಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೪ || ಎರಡು
 ಕರದಿಂ ವಿಡಿಯುತುದರವ | ಎರಡು ಕರದಿಂ ಬಗಿದು ಕರುಳನು | ಎರಡು
 ಕರದಿಂ ಧರಿಸಿ ದನುಜನ | ಎರಡು ಕರದಿಂ ಸದೆದು ಬಸುಟನು || ನಾರಸಿಂ
 ಹ || ೨೫ || ಕರುಳನಾಲೆಯ ಸೆಳದು ಕೂರಳಿಗೆ | ಧರಿಸಿ ತಿಳಿರಕುತವನು
 ಮೊಗನೊಗ | ದುರವಣಿವ ರೋಷಾಗ್ನಿ ತೃಜಗ | ಭರಿತವಾಗಲು ಸುರರು
 ನೆರದರು || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೬ || ಶಿರಿಯನಿವರಲಿ ನಿಲಿಸಿ ವಿಡಿಭವ | ರಿರದೆ
 ಸ್ತುತಿಸಿದರಾಗ ಜಯಜಯ | ನರಮೃಗೇಂದ್ರ ಸ್ವರೂಪ ನರಹರಿ | ಕರುಣ
 ನಿಧಿಯೈ ಕಾವುದೆಂದರು || ನಾರಸಿಂಹ || ೨೭ || ದುರುಳ ದನುಜನ ಮರ್ದಿ
 ಸಿದೆ ಹಿತ | ಕರವದಾಯಿತು ದೇವ ನಿನ್ನೀ | ಉರಿವ ರೋಷಜ್ವಾಲೆಯಲಿ

ಜಗ | ಉರಿವೃತ್ತಿ ಸಲಹೆಂದ ಮೃಗೀನು || ನಾರಸಿಂಹ | ೨೮ || ಎಂದು
 ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ದೇವನ | ಪೊಂದಿರಲು ನರಹರಿಯ ಚರಣಕೆ | ವಂದಿ
 ಸುತ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ಭಕ್ತನ | ಚಂದವಿಂ ಮನ್ನಿಸುತಲೆಂದನು || ನಾರಸಿಂಹ ||
 || ೨೯ || ಇತ್ತ ಬಾರೆನ್ನಯ ಮಗನೆ ಕೇಳಿ | ಭಕ್ತರನು ಬಾಧಿಸಲು ಸೈರಿಸೆ |
 ಸುತ್ತಮನೆ ನಿನಗೋಸುಗದಿ ದೈ | ತ್ಯೋತ್ತಮನ ಮರ್ಪಿಸಿದೆ ಸುಖವಿದು ||
 || ನಾರಸಿಂಹ || ೩೦ || ಎನಲು ದರಿಗೊಂದಿಸುತಲೆಂದ ನೀ | ನೆನಗವೆಂದಿದು
 ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಈ | ವನಜಭವ ಮುಖ್ಯರಿಗಭಯವನೀ | ಕ್ಷಣವಿ ವಾಲಿಪುದೆನು
 ತೆರಗಿದನು || ನಾರಸಿಂಹ | ೩೧ || ತರವರಿಸಿ ರೋಗವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ |
 ಕರದು ತೊಡೆಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಿಜ | ಶರಣಭಯವನಿತ್ತು ಪರಗಳ | ಕರು
 ಣಿಸುತ ಅಜಭವರ ನುಡಿಸಿದ || ನಾರಸಿಂಹ | ೩೨ || ಅಂಜವರಿ ಸುರವರರು
 ದಾನವ | ಭಂಜಗೋಸುಗ ಕೋಪಿಸಿದೆ ಭವ | ಭಂಜಕನು ಭಕ್ತರಿಗೆ
 ಎಸುತಲೆ | ಕಂಜಭವ ಮುಖ್ಯರನು ನಲವಿದ || ನಾರಸಿಂಹ || ೩೩ ||
 ಸುರವರಿಗಭಯವನು ಕೊಡುತಾ | ಧರಿಸಿ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನನ ಮನ್ನಿಸಿ |
 ಕರುಣಿ ಅಂತರ್ಧಾನಕ್ಕಿದಿದ | ಪರಮಪುರುಷನು ಪುಣ್ಯನಾಮನು || ನಾರ
 ಸಿಂಹ | ೩೪ || ಮಂಗಲಂ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದವರದಗೆ | ಮಂಗಲಂ ಶ್ರೀನಾರ
 ಸಿಂಹಗೆ | ಮಂಗಲಂ ಭಕ್ತರನು ಸಲಹುವ | ತುಂಗಭುಜಬಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನೃಪರಿಗೆ || ನಾರಸಿಂಹ || ೩೫ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವೆನಿವ ಮೂಲಿಕ |
 ಪುರದ ಶ್ರೀಗುರು ವೆಂಕಟೇಶನ | ಕರುಣನಿಧಿ ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹನ | ಮರೆಯ
 ದನುಡಿನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಸುಜನರು || ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ ಜಯ | ನಾರ
 ಸಿಂಹ ನಮೋನ್ನಮೋ || ೩೬ || ಶ್ರೀ ||

|| ೪೫ || ರಾಗ ಪ್ರಾದಾನನ ಸಾರಂಗ, ಸಕತಾಳ.

ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರಳಯೋದಕದಲಿ ಹಲವು ದಿನದ ಮಹಿ | ದೇಲಿಯ ಮೇಲೊರಗಿದ
 ಗೋವಿಂದಾ | ಜಲವಿಕೆ ನಾಭಕಮಲವಿಂದುದಿಸಿದ | ಜಲಜಾಸನಸಿತ
 ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೧ || ಸೃಷ್ಟಿರಚನೆ ಸುರಜ್ಯೋತ್ಸನೆಂದೆಂಬ
 ನಾಮ | ನಿಟ್ಟು ಸಲಹಿದನು ಗೋವಿಂದಾ || ಮೃಗವಿ ಜಗಗಳ ಸುಟ್ಟು
 ಕಳೆವ ಗುಣ | ಕೊಟ್ಟನು ರುದ್ರಗೆ ಗೋವಿಂದಾ || ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ || ೨ ||
 ಅಗಣಿತ ಅವತಾರಗಳಿಂ ಭಕ್ತರ | ನಗಲದೆ ಸಲಹಿದ ಗೋವಿಂದಾ || ಸುಗುಣ

ಗುಣಗಳಿಂ | ಜಗದಧಿಪತಿ ನಮ್ಮ ರುಗುಮಿಣಿಧವ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದಾ ||
 ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೩ || ಸತ್ಯವ್ರತಪಗೆ ನೈಮಿತ್ಯ ಪ್ರಳಯದಲಿ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ವಾದನು ಗೋವಿಂದಾ || ಮತ್ತೆ ತಮನ ಮಡುಡುತ ವೇದಗಳಜ | ಗಿತ್ತು
 ಸಲಹಿದನು ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೪ || ಬೃಂಗಾರಕರಿಂಗಂ
 ದಮೃತ ಉಣಿಸ | ಲೆಂದು ಕರುಣದಿಂ ಗೋವಿಂದಾ || ಮಂದರಗಿಂಧರ
 ನೆಂದೆನಿಸಿದನಾ | ನಂದದಿ ಕೂರುನು ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ ||
 || ೫ || ಯಾಗಮುಖದಿ ದವಿರ್ಭಾಗವ ಸುರರಿಂ | ಗಾರೋಗಣೈಗೈಸಲು
 ಗೋವಿಂದಾ || ಬೇಗದಿ ಕ್ರೋಧರೂಪಾಗಿ ಪಿರಗ್ಗನ | ನೀಗಿ ಧರೆಯ ತಂದ
 ಗೋವಿಂದಾ || ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ || ೬ || ಶಿಶು ವ್ರಹಲಲ್ಲಾದನ ಸಸಿನದಿ
 ಸಲ್ಲದಲಿಂ | ದಸಮ ಸ್ವಹರಿಯಾದೆ ಗೋವಿಂದಾ || ಮಿಸುನಿಕಶ್ಯಪುನ
 ಬಸುರ ಸೀಳಿ ಮ | ದಿಸಿ ವೆಸರೊಡೆದನು ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ
 ಹರಿ || ೭ || ಬಲಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕ್ಯಾದನುದಿನ | ಸಲಹಲೋಸುಗ
 ವಾಗಿ ಗೋವಿಂದಾ || ಚಲುವ ವಾಮನನಾಗಿ ಇಳಿಯ ಈರಡಿಗೈ | ದಳಿದ
 ತ್ರಿಪಕ್ರಮ ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೮ || ಭೂಮಿಯ ದ್ವಿಜರಿಗೆ
 ಪ್ರೇಮದಿ ಕೊಡಲು ನಿ | ಸ್ವೀಮ ಪರಶುಧರ ಗೋವಿಂದಾ || ತಾಮಸಕ್ಷತ್ರಿ
 ನಿರ್ನಾಮ ಗೈದ ಭೃಗು | ರಾಮಾವತಾರನು ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂ
 ದಾ ಹರಿ || ೯ || ಮಗೆಯೊಕ್ಕ ತರಂಗ ಮೆರೆವ ಲಂಕಾಪುರ | ಸ್ಥಿರವಾಗೀ
 ಯಲು ಗೋವಿಂದಾ || ಧುರದೊಳು ದಶಕಂಧರ ಘಟಕರ್ಣರ | ತಂದ ಶ್ರೀ
 ರಘುವರ ಗೋವಿಂದಾ || ಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ || ೧೦ || ದುರುಳ ಕಂಸ
 ಕೌರವನ ತಂದು ಪಾಂ | ಡವರ ಸಲಹಲೆಂದು ಗೋವಿಂದಾ || ಮೆರೆವ
 ದೇವಕಿಯಾ ತರಳನೆನಿಸಿ ಭೂ | ಭರನಿಳುಹಿದ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋ
 ವಿಂದ ಹರಿ || ೧೧ || ಶುದ್ಧದಿ ದಿವಿಜರ ಗೆದ್ದು ಬಯಸಲೆಂದು | ಬದ್ಧಪತಿವ್ರತೆ
 ಗೋವಿಂದಾ || ಮುದ್ದಿಸಿ ಸತಿಯರ ಮುದ್ದುರೂಪದಿ ಗೆದ್ದ | ಬುದ್ಧವತಾರನು
 ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೧೨ || ಕಲಿಮಲವೆಲ್ಲವ ತೊಳೆದು ಶ್ರುತಿ
 ಗಳನು | ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿಸಲೆಂದು ಗೋವಿಂದಾ || ಫಲದಿಂ ಮೈಂಭರ ಕುಲವ
 ಸಂದರಿಸಿದ | ಕಲಿಕೃತವತಾರನು ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೧೩ ||
 ದತ್ತವತಾರದಿ ದೈತ್ಯರ ಮರ್ದಿಸಿ | ಭಕ್ತರ ಸಲಹಿದ ಗೋವಿಂದಾ || ಭಕ್ತಿ
 ಮುಕ್ತಿಗಳನಿತ್ತು ಸಲವ ನಮ್ಮ | ಕರ್ತು ಗೋವಾಲ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದಾ ||

ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೧೪ || ಏಕೋ ದೇವ ನ ದ್ವಿತೀಯನೆಂಬ ಶ್ರುತಿ | ಲೋ
ಕದಿ ಮೆರಸಿದ ಗೋವಿಂದಾ || ಶ್ರೀಕರ ಮೂಲಿಕಪುರ ವೆಂಕಟ ಕರು |
ಣಾಕರ ಶ್ರೀಹರಿ ಗೋವಿಂದಾ || ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೪೬ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟಿ:- ಎಂದಿಗೆ ದೊರಕುವನು | ಶ್ರೀಗುರು] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಾತೊಂದೊಲಿಸಬಾರದೆ | ನಾರಾಯಣ | ಪ್ರೀತಿಯೆನ್ನಲಿ ತೋರದೆ ||
ಭೀತಿಮಾನಸನಾಗಿ ಭಯದಿ ಕಂಗೆಡುತ್ತಲಿ | ಕಾತುರದಿಂದಲಿ ಕರದು ಕೂಡಿ
ದಡೆನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ವಿಧವಿಧ ಕುಟಕವೂ | ಬಾಧಿಸಲೆನ | ಗೊದಗಿತು ಸಂ
ಕಟವೂ || ಅದುಭುತಮಾಯೆಗೆ ಬೆವರಿ ಬೆಂಡಾಗೀಗ | ಹೃದಯತಾಪದಿ
ನಿನ್ನ | ಕೊದಗಿ ಕೊಂದಳು ಎನ್ನ || ೧ || ದಾತರ್ಪಾಂಜ್ಞವೆಂದು | ಯಾಂಜ್ಞದ |
ನಾಥನಾಗಿಹೆನಿಂತೆಂದೂ || ಭೀತರಕ್ಷಕ ಭಕ್ತಭಯನಿವಾರಣ ಜಗ | ನ್ನಾಥನೆ
ಗತಿಯೆಂದು | ಸೋತು ಕರದಡೆನ್ನ || ೨ || ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥವನು ತೋರಿಸೋ |
ನೀ ಬಂದೆನ್ನ | ಅಕ್ಷಿಗೆ ಗೋಚರಿಸೋ || ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಗುರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ವೆಂಕಟ ನೀನೆ | ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಲಕ್ಷ ಕರದಡೆನ್ನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೪೭ || ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ [ಧಾಟಿ:- ಬಂದೆನ್ನ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ | ರಾಮ ನೀನೇ | ರಂಗ ನೀನೇ | ಕೃಷ್ಣ
ನೀನೇ || ಪಲ್ಲ || ಜಗದೊಳು ನೀನೇ | ಕಲಿ | ಯುಗದೊಳೂ ನೀನೇ |
ಶೇಷಾದ್ರಿವರ ಗಿರಿವಾಸ ನೀನೇ || ರಂಗ ನೀನೇ || ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು
ನೀನೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಜನಲ್ಲಿ ನೀನೇ | ದ್ವಿಜನಲ್ಲಿ ನೀನೇ | ಸುಜನಂಗೊಲಿವ
ಭುಜಗತಯನ ನೀನೇ || ರಂಗ ನೀನೇ || ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ
|| ೧ || ಅಂತರ್ಬಹೀರ್ದೇಶೋ ಭಯದಲ್ಲಿ ನೀನೇ | ಸಂತರು ಭಜಿಸುವ ಮುನಿ
ವಂದ್ಯ ನೀನೇ || ರಂಗ ನೀನೇ || ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು || ೨ || ವೃಕ್ಷದೊ
ಳಿರುವ | ಪಕ್ಷಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀನೇ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಮೋಕ್ಷಕೊಡುವವನು ನೀನೇ ||
ರಾಮಾ ನೀನೇ || ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ || ೩ || ವಿದ್ಯೆಹೇಳುವ ನೀನೆ |
ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸುವ ನೀನೇ | ಉದ್ಭಾರಮಾಡುವ ಸದ್ಗುರು ನೀನೇ || ರಾಮಾ
ನೀನೇ || ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು || ೪ || ಉಣಿಸುವೆ ದಣಿಸುವೆ | ಎಣಿಸುವೆ
ನೀನೇ | ಗುಣಪೂರ್ಣ ಗುಣರಹಿತಾನಂದನು ನೀನೇ || ರಂಗ ನೀನೇ ||
ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ || ೫ || ಒಡವೆ ವಸ್ತುವು ನೀನೇ | ಕಡಗಕಂಕಣ

ನೀನೇ । ಎನ್ನೊಡಲ ತುಂಬುವ ಮಹಾತ್ಮನು ನೀನೇ ॥ ರಾಮ ನೀನೇ ॥
 ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ ॥ ೬ ॥ ಪಂಕಜನಯನ । ಸರಮಪುರುಷ ನೀನೇ ।
 ಅಂಕಿತವುಳ್ಳ ವೆಂಕಟರಮಣ ನೀನೇ ॥ ರಾಮ ನೀನೇ ॥ ರಂಗ ನೀನೇ ॥
 ಈರೇಳು ಜಗದೊಳು ನೀನೇ ॥ ೭ ॥

॥ ೪೮ ॥ ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣಿ [ಧಾಟಿ:- ಏನನುಸುರುವೆನೂ । ಸದ್ಗುರು] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ । ಬಾಯೊಳು ಮುಳ್ಳು । ಮುರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
 ತೀರದೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಂದೆ ದೊರಕುವುದೆ ಇಹಪರ ಸುಖಗಳು । ಮರುಳು
 ಗಳಿರ ಕಾಯ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಸಾರಿದೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ ॥ ಅನು ॥ ತರಳ
 ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತಾನೂ । ತಾತಗೆ ಅಂಜಿ । ಮರುಗಿ ಕರೆಯಲಾತನೂ ॥ ಭರದಿ
 ಖಂಬದಿ ಬಂದು ದುರುಳನ ಶೀಳಲು । ಭರಿತ ಭಂಡಾರವ ಹರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೀ
 ದನೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ ॥ ೧ ॥ ತರಳ ವ್ರಾಯದ ಧ್ರುವನೂ ।
 ವನದಿ ಮುರ । ಹರನ ಧ್ಯಾನಿಸಲಾತನೂ ॥ ತ್ವಂತದಿಂದಲಿ ಆತನಿರುವ
 ಶಾವಿಗೆ ಬರಲು । ಭರಿತ ಸಂಪದವಿಯು ಹರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೀದನೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ
 ಎನಬಾರದೇ ॥ ೨ ॥ ಶೀರೆಯ ಶೆಳೆಯಲಂದೂ । ದ್ರೌಪದಿ ಭಯ । ವೇಂ
 ಸ್ತುತಿಸಲಂದೂ ॥ ನಾಂಮಣಿಗೆ ಅಕ್ಷಯದ ಶಾಲೆಯಾಗಲು । ವಾಂಜಾಂಬ
 ಕಗೆ ಮುಂಗಡವ ಕೊಟ್ಟೀದಳೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ ॥ ೩ ॥ ಕಡು
 ದಾಂದ್ರದೊಳಿರುವಾ । ಸುದಾಮಗೆ । ಕೊಡಲತಿ ಸಂಪದವಾ ॥ ಕಡಲೊಡೆ
 ಯನು ಆತನಲ್ಲಿ ಸಾಲವಗೊಂಡು । ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತ ಪತ್ರವ ಬರ
 ಕೊಟ್ಟನೇ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ ॥ ೪ ॥ ಬಂದ ದುರಿತವೆಲ್ಲವಾ ।
 ಭಂಗಿಸಿ ಪಾಂಡು । ನಂದನಿಗೆ ರಾಜ್ಯವಾ ॥ ಚಂದದಿಂದಲಿ ಕೊಟ್ಟು ನರ
 ನಶ್ಚ ಹೊದಿವಾಗ । ಇಂದಿರಾಪತಿಗೆ ಸಂಬಳವ ಕೊಟ್ಟೀದರೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ
 ಎನಬಾರದೆ ॥ ೫ ॥ ಬಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸ ತಾನೂ । ರುಕ್ಮಾಂಗದ । ಚಲುವ
 ನಕ್ಕೂರ ತಾನೂ ॥ ಕಲಿ ಹನುಮ ಭೀಷ್ಮಕ ಮೊದಲಾದ ಭಕತರ । ಒಲಿದು
 ಸಂಭವಿಸಿದ ಯಾತರ ಮಹಿಮೆಗೆ ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೆ ॥ ೬ ॥ ಹರಿ
 ಕೊಡಲಿಲ್ಲಿನುತಾ । ಮೂಢಾತ್ಮರು । ಬಂದೆ ದೂರುವರೆ ವೃಥಾ ॥ ಶರಣೆಂ
 ದು ನಾಮವ ಸ್ಮರಿಸಲು ಇಷ್ಟಾರ್ಥ । ಕರುಣಿಸದೀರ್ಪನೆ ಗುರು ವೆಂಕಟೇಶ
 ನು ॥ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ ॥ ೭ ॥

|| ಮಂಗಲಪದ ||

|| ೪೯ || ರಾಗ, ಪುನ್ನಾಗವರಾಳಿ [ಧಾಟಿ:- ಘೋರ ನಿಗಮವ ಗೆದ್ದು] ಏಕತಾಳ

ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ | ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹಗೆ | ಬಿಂದುಮಾಧವನಿಗೆ ಮಂ
ಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ಪಲ್ಲ || ತಮನ ಕೊಲ್ಲುತ ವೇದಾ | ಗಮವ
ತಂದಜಗಿತ್ತಾ | ವಿಮಲ ಶ್ರೀರೂಪವಿಧ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ ||
|| ೧ || ಬೃಂದಾರಕಂಗೆ ತಾ | ನಂದು ಸುಧೆಯನಿತ್ತಾ | ನಂದ ಕಚ್ಚವರೂಪ
ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೨ || ಅಸಮ ಹೇಮಾಕ್ಷನ | ದಶನ
ದಿಂಬಿವುತ | ರಸಯ ತಂದಿತ್ತು ಕ್ರೋಡ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟ
ರಮಣಗೆ || ೩ || ಶೀಳಿ ದೈತ್ಯನ ಕೊಂದ | ಬಾಲನಿಗೊಲಿದ ಕ | ರಾಳ ನೃಸಿಂಹ
ನಿಗೆ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೪ || ಪ್ರಕಟ ಬಲಿಯೊಳ್ಳೇಡಿ |
ದ್ಯುಕುತ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಪದ | ನಖದಿ ಗಂಗೆಯ ಪೆತ್ತವಗೆ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ
ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೫ || ವಿಗಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ | ಜಗದಿ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂದ |
ಭೃಗು ಭಾರ್ಗವರಾಮಾ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೬ || ಆ ದಶ
ವದನ ಮು | ಖ್ಯಾದಿ ದೈತ್ಯರ ಕೊಂದ | ಕೋದಂಡಧರ ರಾಮಾ ಮಂಗಲಂ ||
ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೭ || ಭೋಗಿಶಯನ ಮಹಾ | ಸಾಗರಾಲಯವಾಸ |
ಗೋಗೋಪಾಲಕಕೃಷ್ಣ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೮ || ನಿಪುಣ
ಮೋಹನಾಕಾರ | ಸುಫಲಪ್ರದಶರೀರ | ತ್ರಿಪುರಸಂಹರ ಬೌದ್ಧ ಮಂಗಲಂ ||
ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ || ೯ || ಸುಮನಸಾಸ್ವಯಧೀಶ | ಅಮಿತ ಮ್ಲೇಂಛ
ವಿನಾಶ | ವಿಮಲ ಶ್ರೀರೂಪ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ ||
|| ೧೦ || ವರ ಮೂಲಿಕಪುರೇಶ | ಪರಮ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ | ಕರುಣೆ ರಮಾ
ಪತೆ ಮಂಗಲಂ || ಹರಿ ವೆಂಕಟರಮಣಗೆ | ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹಗೆ | ಬಿಂದು
ಮಾಧವನಿಗೆ ಮಂಗಲಂ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀವೆಂಕಟಕವಿಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

**ಶ್ರೀ ವೆಂಕಣ್ಣ ಕವಿಗಳ ನೋಹದ ಶಿಷ್ಯರಾದ
ಕವಿನರ್ಯ ನಾಸುದೇವಪ್ರಭುಕೃತ ಪದಗಳು.**

|| ೫೦ || ರಾಗ, ತೋಡಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಾಮಿನೀ ಕರದು ತಾರೇ] ಏಕತಾಳ

ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ | ದಯದಿ ಗೋ ಗೋಪಾಲ ಹೊಂದಿದೆ ನಾ
ನಿನ್ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಶೀಲ ಸುಗುಣ ಸುವಿ ಶಾಲ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸುರ | ಜಾಲವಂದಿತ
ಕರುಣಾಲವಾಲ ಪ್ರಸನ್ನಾ | ಹೊಂದಿದೆ ಚರಣಾ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಧಿಕ ಪಯಸಂಚಾರಣಾ | ಭಾರವತುಲ | ಕುಂಧರಧರ ಭೂ
ಪೋಷಣಾ || ಮದಮುಖಾಸುರ ತನು ಹೃದಯವಿದಾರಣ | ಬುಧವಿಧ ನೃಪ
ತತಿಕದನಕರ್ಕಶ ಘನ || ವದನದಶಾರಿಯೆ ಯದುಮಂಶೋಧ್ಧವ | ವಿದಿತ
ದಿಗಂಬರಪ್ರದ ಮೈಂಭಾಸ್ವಯ | ಉದಧಿದವಾನಲ ಸದಮಲ ವಿಗ್ರಹ |
ಮಧುದ್ವೀಪ ಸದ್ಗುಣನಿಧಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೧ ||
ಎಸೆವ ಗೋಕುಲದಿ ಪುಟ್ಟೇ | ಪೂತನಿಸ್ತನ | ವಿಸಸೇವಿಸದೆಯ ಮೆಟ್ಟೇ || ಅಸು
ವನೀಗಿಸಿ ಭಂಡಿ | ಮುಸುಡಿಗೆದದು ಕೊಂದು | ಅಸಮ ವಾತಾಸುರನ
ನಸುವಾ ತೊಲಗಿಸುತ || ಎಸದಳ ಸಿಗಿದು ತುಂಡೆಸಗುತ ಬಕನನು | ವೃಷ
ಧೇನುಕಾದ್ಯರ ಬಸುರ ಬಗಿದು ಬಲು | ಶಿಶುತನದೋರಲು ಬಸಜಾಕ್ಷಿಯ
ರಲಿ | ಗುಸುಕಿ ಪಾಲ್ಟಿಣ್ಣೆಯ ಮೊಸರುಂಡಾಡಿದ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ ||
|| ೨ || ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಕೂಡುತ್ತಾ | ವೃಂದಾವನದಿ | ಕೊಳಲಾದಿ ಪಶು
ಕಾಯುತ್ತಾ || ತಲೆಗೆ ಹೀಲಿಯು ಸುತ್ತಿ ಮೆಲುವ ಕೂಳಿಯ ಬುತ್ತಿ | ಬಳಗ
ಗೋವಳರೆಂದು ವಲಿದವರ ರಕ್ಷಿಸೆ || ಬಳಿಕ ಕಾಳಿಂದಿಯ ತಳುಕಿ ಧುಮಕಿ
ಭಣಿಗಳದಿ ಕುಣಿದು ಮನಸಲಿಸಿ ಅಕ್ಕೂರಗೆ | ಜಲದೊಳು ವಿಶ್ವವ ಕಳೆದು
ತೋರಿಸಲು | ಗೆಲವಿಲಿ ಮಥುರೆಯ ವಳೆಯಕ್ಕೈದಿದ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿ
ಸೆನ್ನಾ || ೩ || ದಾರಿಯೋಳ್ ರಜಕನನ್ನು | ಕಂಠವ ನಖದಿ | ಚೀರೆ ಮುಂದೆ
ಚಿಪ್ಪಿಗನು || ಭೋರನೆರಡಂಗಿಯ ಚಾರುಚರಣಕ್ಕಿಟ್ಟು | ಆರಾಧಿಸಲು ದಯ
ದೋರಿ ಸಾರೂಪ್ಯವಿತ್ತು || ಸಾರಿ ಮುಂದಕೆ ಮಾಲೆಗಾರಗೊಲಿದು ಮುರು |
ಟೀರಿದ ಕುಬುಜೆಯದ್ಧಾರವ ಗೈವುತ | ಭಾರಿ ಧನುವ ಮುಂತೂರಿ ಗಜವ
ಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿ ಕರೆದೆ ಧೋರುಗಳದ ಹರಿ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೪ ||
ಮಾಣದೆ ಕಂಸನ ಕೊಂದು | ಆ ಪಟ್ಟ ಉಗ್ರ | ಸೇನಗೀವುತಲಂದೂ || ತ್ರಾಣಿ

ಮುರನರಕ ವಾನವ ಹಂಸಡಿಂಬಕ | ಜಾಣ ಜೈದ್ವಾದಿ ಖಳರ ಗೋಣವ ಮುಂ
 ದಿಟ್ಟು || ಕ್ಷೋಣಿಯ ಭಾರವು ಮಾಣಿಸಿ ನರನಿಗೆ | ಪ್ರಾಣಸಖಾಯವು
 ಕಾಣಿಸಿ ಸಾರಥಿ | ನೀನೆಯಾಗುತ್ತ ಕುರುಸೇನೆಯ ಸವರಿಸಿ | ವೀನರಿಗನು
 ವಿನ ಮಾನಿಪ ಸ್ವಾನಿ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೫ || ಧ್ರುವ ರುಕ್ಮಾಂಗದ
 ನಂಗದಾ | ಧರ್ಮಾಂಗದ ಭೂ | ವಿವಿಜ ಸುದಾಮ ಪ್ರದಲ್ಲದಾ || ವನನಜಾ
 ವಿೂಳಕ್ಕೂರವನಿಪ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ | ನವದಳಾಂಬರೀಷ ಜನನಾತ್ರಭವ ಶೇಷ ||
 ತವಕಿ ಬಲಿಯು ಉದ್ಧವ ದ್ರವದಜೆ ಮನ | ಕವಲಿಲ್ಲದೆ ಇತ್ತ ತನಡಾಶ್ರಿತ
 ರನು | ಜವವಿ ಸಲಹಿಕೊಂಡವ ನೀನಲ್ಲವೆ | ಭುವನದೊಡೆಯ ಅಜಭವಕಾ
 ಧಾರನೇ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೬ || ವರಕಲಿಯುಗದ ಜನ |
 ನುದ್ಧರಿಸಲು | ಕರೆದು ಮಾರುತ ಸುತನಾ || ತೆರಳು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಮಕರ
 ನಾಮ ಪುರಕವ | ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರು ಪಿಂತೆ ಬರುವೆ ತಾನೆಂದಾಪ್ಲಿಯ ||
 ಶಿರವಿ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿರುತ ಮಧ್ಯಗೃಹ | ವರಬುಧನರಿತಾ ನರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ |
 ಗುರು ಮಧ್ವಾರ್ಯರೆಂದರಿಸುತಾಶ್ರಮವ ಈ ಪರಿ ಯಸಗಿದೆ ಸತ್ಕರುಣಾಂ
 ಭೋನಿಧಿ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೭ || ಕಡಲಾ ದ್ವಾರಕೆಯಿಂದಲೀ |
 ಗೋಪೀಚಂದನದೊ | ಫೊಡಗೂಡಿ ಹರುಷದಲೀ || ಪಡಗನೇರುತ ಬಂದು
 ಉಡುಪಿ ರಜತಪೀಠ | ವಡರ ಊರಿಸಿದ ಕುಲದೊಡೆಯ ಮಧ್ವಾರ್ಯರು ||
 ಕಡು ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಡಡಿಗರಗುತ ಕೈ | ವಿಡಿದು ರತ್ನಾಸನಗೊಡುತ ಸ್ಥಾಪನೆ
 ಗೈ | ದೊಡನೆ ನಿನ್ನರ್ಚನೆಗಿಡುತ ನಡಸಲಿಷ್ಟ | ವಿಡುತಾಶ್ರಮಗಳ ವಡಿದ
 ಮಹಿಮನೆ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೮ || ಕಡೆಗಿಟ್ಟದೈತ್ತ ಮತ |
 ಮೋಹಕ ಶಾಸ್ತ್ರ | ಕೆಡಹಿ ಶ್ರೀಮಧ್ವಮತ || ಹಿಡಿಸಿ ಎಳೋ ಎಷ್ಟು
 ಒಡೆಯ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು | ಹೊಡಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಡಂಗುರ ಬಿಡದವ್ವಯಮಿ
 ಗಳಿಗೆ || ಕೊಡುತ ಕಮಂಡಲ ದಂಡಾಶ್ರಮ ಸಹಿ ತೊಡನೆ ಶ್ರೀಹರಿ ನಿನ್ನಡಿ
 ಗಳ ಪೂಜೆಯ | ನಡೆಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ ಸಡುರಸಾನ್ನದಿ ಬುಧ | ಪಡೆಗಳ
 ಸಾಸಿರ ಕಡೆಗೆಸಗುಣಿಸುವೆ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೯ || ವರ ಅಸ್ತ
 ಮಠಾಧಿಪರು | ಭೂಸುರರಿಗೆ | ಗುರುಗಳಾಗಿ ಮೆರೆವರೂ || ಎರಡು
 ವತ್ಸರಕ್ಕೋರ್ವ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸು | ತ್ತಿರುತ ರಥದಿ ಮಕರ ಮಹೋ
 ತ್ಸವಂಗಳ || ವಿರಚಿಸಿ ನಡೆಸುವ ಪರಿ ವೈಕುಂಠದ | ಶಿರ ಸಮ ವೈಭವ
 ಉರಗರಾಜನಿಂ | ಗರಿದು ಸುತಿಸುವಡೆ ಸುರನರಭುಜಗರ | ಪೊರವೆ ಎನ್ನೋ

ವರ್ತನ ಕರುಣದಿಂ ಪಾಲಿಸೋ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ || ೧೦ || ಪರಮ
ದ್ವಾರಕಿಯು ಇದು | ರಜತಪೀಠ | ಪುರದಿ ಸುಸ್ಥಿರದಿ ನಿಂದೂ || ಶರಣಜನ
ರಿಷ್ವಾರ್ಥ ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹುವ | ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಜಗದ್ಗುರು
ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ || ಕರದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿರಚಿಸಿಕೊಂಡಿಹ | ೧೦ ಗೋ
ವರ್ಧನಧರ ವಿಶ್ವಂಭರ | ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ವರದ ರಮಾಧವ | ನಿರತ
ಸಲಹೊ ಶುಭಕರನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ || ಶ್ರೀಲೋಲ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ | ದಯದಿ ಗೋ
ಗೋ | ಪಾಲ ಹೊಂದಿದೆ ನಾ ನಿನ್ನಾ || ೧೧ || ಶ್ರೀ ||

|| ೫೧ || ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸಂದಿಕ್ಕೆಯ್ಕು ಪ್ರಾಯವು] ತ್ರಿವೃಡತಾಳ

ವೆಂಕಟೇಶಾ | ಜಯ ನಮೋ | ವೆಂಕಟೇಶಾ || ಎಲ್ಲ || ವೆಂಕಟೇಶನೆ
ಎನಗೊದಗಿದೀ ಸಂಕಟವು ಪರಿಹರಿಸು ಬೇಗದಿ || ವೆಂಕಟೇಶ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಘೋರತರ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯ | ಪಾರಗಾಣೆನು ಮೊದಲೆ ಅದರೊಳು |
ಕ್ರೂರಮುಗಿ ದುರಿತದ ಲತೆಗಳು ಶ | ರೀರಕದು ವೇಷಿಸುತಲುರುಳ್ಳೆನು ||
ಭೂಂ ಮೂಗುಬ್ಬಸವ ಅದನಿ | ನ್ಯಾರಿಗೊರದಡೆ ಕೃಪಾಂಜಲಿ ಹೊಣೆ | ಗಾರ ನೀ
ನಲ್ಲವೆ ಸಲಹೊ ಎ | ನ್ನಾರ ಭಾರವು ನಿನ್ನದೈಸಲೆ || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೧ ||
ಮೊದಲು ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ನಾ ಮಾಡಿದ ಋಣವ ಸಾಧಿಸಲು ಜನನಿಯ |
ಉದರದಲಿ ಮೂಲಮೂತ್ರ ಮಾಡುವು | ರುಧಿರ ಕ್ರಿಮಿ ಕದಡೀಪುರದದರೊ
ಳು || ಮುದು ಕೃಕಾಲ್ಪುಬಿಸಿ ಹೊಲಿಸಿನೋಳು | ಹುದುಗಿ ತೈಶತ ದಿವಸ ಪಂ
ಯಂತರದಿ ನನುಭವಿಸಿದ ವೃಥೆಯ ಆ | ಹವನಗಳು ನಿನಗದುವೆ ಗೋಚರ
|| ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೨ || ಪೊಡನಿಯೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿದಾಕ್ಷಣ | ಬಿಡದೆ ಕ್ಷುಧೆ
ವೇರ್ಪುತಲಳಲ್ಲರೆ | ವಡಲ ಬೇನೆ ಈ ಮಗುವಿಗೆನ್ನು | ತ್ರಡಿಗಡಿಗೆ ಮೂ
ಗೊತ್ತಿ ಕೈಕಾಲ್ || ಪಿಡಿದು ಮದ್ದನೆ ಕುಡಿಸುವರು ಮೈಯಡಗಿರುವೆ ನುಶಿ
ಕಡಿಯೆ ಮರುಗಿದರ್ | ಕಿಡಿವಳ್ಳೆ ತ್ಯಾ ಮೊಲೆಯ ಬಾಳಿಗೆ ಆ | ಕಡು ಭವಣೆ
ನಿನಗರಿಕೆಯೈ || ಜಯ ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೩ || ತರಹರಿಸಿ ತರಳತ್ವವನು ಬರೆ |
ಮರುಳರಂದದಿ ದಿನಕಳಿದೆ ಸ್ಮರ | ವಿರಹ ಬಾಧಿಸೆ ಪ್ರಾಯದಿಂ ಮತಿ |
ಮರದು ನಿನ್ನನು ಸ್ಮರಿಸದಾದೆನು || ಪಿರಿದನದಂದೀಗ ಕ್ಲೇಶದಿ | ಕರಗು
ವೆನು ಮನದಿರವ ನೀನದ | ನಂಬೆ ಸಚರಾಚರಭರಿತ ಪಂ | ಹರಿಸುತೆನ್ನನ
ವರತ ಪಾಲಿಸೋ || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೪ || ಮರವೆ ನಿನ್ನನು ಸುಖದ ವೇಳ್ಳುದಿ |
ಸ್ಮರಿಸೆ ಆಪತ್ತಿನೋಳು ಜಡಮು || ಬರಡ ದುಷ್ಪಾಧಮನು ಅತಿಮದ |

ಭರಿತ ನಾನೆಲೊ ದೇವ ವಿಶ್ವಂ || ಭರನೆ ಎಣಿಸದಿರೆನ್ನ ಶತಸಾ | ವಿರ ಅನಂ
ತಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸುತ | ಕರುಣಿಸನ್ನಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಭಕ್ತರ | ಪೊರೆವ ಬಿಂದುಂ
ಟಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸು || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೫ || ಬಿಸಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಾ ಧ್ಯಾ | ನಿಸದ
ಮೊದಲಿನ ತಪ್ಪ ನೋಳ್ವರೆ | ಬಸುರೊಳಗೆ ಶಿಶು ಮದಡಿ ಮೈಯ್ಯನು |
ಮಸಗಿದೊಡೆ ತ್ಯಾ ಯಾರೊಡನೆ ಕೋಪಿಸುವೆಲೊ ಜಗದೀಶ ಮನ್ಮನಸಿನ
ದಪೇಕ್ಷೆಯ ನೀಗ ಕರುಣಿಸು | ಪಶುಪತೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಮರಾಳ ಸ್ತಸರವಾಲಕ
ನೀನಹುದೆಲೈ || ವೆಂಕಟೇಶಾ ಜಯ || ೬ || ಉಗುವೆನಾ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತವ
ಎಂದೆನುತ ಭಾವಿಸಲೆಂತು ಎನ್ನಯ | ತನುಮನವು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ವಿಸಯ
ಗ | ಏನಿತು ನಿನ್ನಾಧೀನವಲ್ಲವೆ || ಎನಗದೆಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರುಣಾ | ವನಧಿ
ವಾಲಿಸು ನೀ ಸಮರ್ಥನೆ | ಅಣುವೊದಲು ಚತುರಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಯುಂ | ತೆಣಿಸಿ
ಸೂತ್ರದಿ ಕುಣಿಸುವಾತನು || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೭ || ಜನಿತದಾರಿ ಮಧ್ಯಾಂತ
ಪರಿಯುಂ | ತೆಣಿಸಿದರೆ ಹುರುಳ್ಳಿ ಕಾಸನ | ಕೃಣುಗುರುಡ ಸುಳಿವಂತೆ ಈ
ಭವ | ವನು ಜಯಿಸಿ ಪಾವನನಡೆ ತವ || ಘನ ಪದಾಂಬುಜ ನೆನಸಿ ದೃಷ್ಟಿ
ಯುಂ | ತೆನಿತು ನೀ ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯ | ನೆಣಿಸುವದ ನಾ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು
ಹೇ | ವನಜನಾಭ ನಮೋ ನಮೋ ಜಯ || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೮ || ಒಲಿಯಲಿಲ್ಲವೆ
ದೇವ ನೀ ಮು | ನ್ನಿಲಿ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದಂಬರೀಪಜ | ಮಿಳ ರುಕ್ಮಾಂಗದ ಧ್ರುವ
ಗಜೇಂದ್ರಗೆ | ಬಲಿ ವಿಭೀಷಣಕ್ಕೊರರುದ್ಧವ || ಕಲಿ ವಿಜಯ ದೃವದಜೆ
ಸುದಾಮ ಸು | ಫಲ ಭಕತ ಸಂಚಯಕೆ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ ತವಗೆನ್ನಳಲು
ಗೋಚರ | ಸಲಿಸುವಡೆ ವಿವಿಲ್ಲ ನಿನಗದು || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೯ || ಶ್ರುತಿ
ಗಳನು ಅಜಗತ್ತೆ ಸುಧೆ ಸುರ | ಪತಿಗೆರದೆ ಭೂಮಿಯನುಳುಹಿ ಕೂ | ಗುತ
ಕರದ ಅರ್ಭಕನ ಸಲಹುತ | ಸತತ ಬಲಿದ್ವಾರವನು ಕ್ಯಾಪುತ || ಪಿತನನುಜ್ಞೆ
ಯ ಸಲಿಸಿ ಭಾಸ್ಕರ | ಸುತಗೊಲಿದು ಗೋಕುಲವ ರಕ್ಷಿಸಿ | ವ್ರತೆಯರಿಗೆ
ಕೈಗೊಟ್ಟು ಹಯವೇ | ರುತ ತ್ರಿಜಗ ವಾಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲವೆ || ವೆಂಕಟೇಶಾ ||
|| ೧೦ || ನೀನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ಸರ್ವಘ | ನೀನೆ ಸರ್ವಜಗತ್ ಪ್ರವರ್ತಕ |
ನೀನೆ ಸರ್ವಾಧಾರವಿಗ್ರಹ | ನೀನೆ ಸರ್ವಾಶ್ರಿತರಸುಗ್ರಹ || ನೀನೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರ
ದಯಾನಿಧಿ | ನೀನಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕ |
..... || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೧೧ || ಜಯ ನಮೋ ಜಗದೀಶ
ಜಗದಾ | ಶ್ರಯ ನಮೋ ಗೋವಿಂದ ಹರಿಕೀ | ತಯ ನಮೋ ಮತ್ಸರ್ವ

ಭಾಗ್ಯೋ | ದಯ ನಮೋ ಜಯಪ್ರದ ವಿವರ್ಧನ || ಪ್ರಿಯ ನಮೋ ಸದ್ಭಕ್ತ
ಲಾಘ ನಿ ಭಯ ನಮೋ.....

.....ನಮೋ ಸಮೋ ರಕ್ಷಿಸ್ಯ ಹರಿ || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೧೨ || ಸತ್ಯ
ರಜತಮ ಗುಣಕೆ ಎಕೋ | ಎಷ್ಟು ನೀನೇ ಧಿಟವೆನುತ ಕ್ರುತಿ | ಮೊತ್ತ
ಉಸುರುತಲಿದೆ ವರಾತ್ಪರ | ವಸ್ತು ನಿನ್ನನು ದೃಢನಿ ಸಾ ಭಯ || ಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಧ್ಯಾನಿವದೆ ನಾನೇನ್ | ಶಕ್ತನೇ ನೀ ದಯದಿ ಎನ್ನಿ | ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿದೀಕ್ಷಣ
ಸಲಿಸು ಪಟ | ಭಕ್ತಪುರ ವೆಂಕಟ ರಮಾಸತ || ವೆಂಕಟೇಶಾ || ೧೩ || ತ್ರೀಃ ||

|| ೫೨ || ರಾಗ, ಗೌಳವಂತು [ಧಾಟಿ:- ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯಾ] ಆದಿತಾಳ

ಕರುಣಿಸೋ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾಯಕಾ || ಶ್ರೀವೆಂಕಟನಾಯಕ || ಕರುಣಿ
ಸೋ || ವಲ್ಲ || ಕರುಣಿಸು ವೇದಾಗಮ ವೇದ್ಯಾ | ಶರಣಾಗತ ಜನಕನಾಶ್ರಿ
ತಸಾಧ್ಯಾ | ಸುರುಚಿರ ಪೀತಾಂಬರ ಶಂಖ ಸುದರ್ಶನ ಪದ್ಮಗದಾಧರ ಇಷ್ಟಾ
ರ್ಥವ ನೀ || ಕರುಣಿಸೋ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾಯಕಾ || ಅ. ಪ. || ಅತುಲಿತ ಮಹಿ
ಮಾರ್ಣವ ಸುಚಿಂತ್ರಾ | ಅತಿ ಸೌಂದರ ಸಲಿಲಜದಳ ನೇತ್ರಾ | ಶಿತಕಂಠಾದಿ
ವಿಬುಧನುತಿ ಪಾತ್ರಾ | ದಿತಿಜಾರಣ್ಯ ಪ್ರಭಂಜನ ಮಿತ್ರಾ || ಸತತಾನಂದ
ಮನೋಹರಾ | ಸದಯಾನಿಧಿವಿಗ್ರಹ | ಪತಿತಪಾವನ ಶ್ರೀವರಾ || ಶ್ವೇತಾಸನ
ವರ ಶಾಶ್ವತ ವೈಕುಂಠಪುರೇಶ್ವರಾ | ತೈಜಗದೋದ್ಧಾರಾ || ವ್ಯತಿತಾಯುತ
ನಾಥ ಕ್ಷಮ ಧಾಮಾ | ಚತುರಾಸ್ಯ ವಾಚೋಸ್ಪತಿ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಜರ
ಸಾರ್ವಭೌಮಾ | ದಾಂದ್ರ ಧ್ವಂಸಾಮಿತ ಪುಣ್ಯ ಸತ್ಪಲ ಸಂಪೂರಣ ಕಾಮಾ |
ಕಲುಶಾಘವಿರಾಮಾ || ಹಿತಕರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಸುಗುಣಾನ್ವಿತ ಎಕೋ
ವಿಷ್ಟ ಸ್ವತೇವಾ | ಸೂನ್ಯತಾಮೃತ ಭಾಶಿತ ಸಂಜೀವಾ | ದುಷ್ಕೃತವರ್ಜಿತ
ಮಹಾನುಭಾವಾ | ಪ್ರೀತಯ ಪ್ರೀತಿಮಾಶ್ರಿತಜನ ವಾಂಛಿತ | ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿತತಿ
ಸಂಸ್ತುತ ರತಿಪತಿ ಪಿತ || ಕರುಣಿಸೋ || ೧ || ಮಹರಕುಂಡಲ ಧೃತಕಾಸ್ತು
ಭಮಾಲಾ | ಯುಕ್ತ ಲಲಾಟ ತ್ರಿನಾಮ ವಿಶಾಲಾ | ಶಕಟ ಪ್ರಲಂಭಾಸುರ
ಭಯಕಾಲಾ | ಭಕತುಂಡ ವಿದಾರಣ ಗುಣಶೀಲಾ || ಪ್ರಕಟ ಗೋಕುಲೋ
ದ್ಧಾರಕಾ | ಸರ್ವರಾಚರ ಜೀವಾ ನಿಖಿಳ ವಿಶ್ವಾಂಡ ಪ್ರೇರಕಾ | ನಿಯತಾಶ್ರಿತ
ವರ ಸದ್ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮ ಸಂಸಾರಿಕಾ | ಅಮಯ ಪಂಹಾರಕ | ಸಕಲಂತ
ಯಾರ್ಮಿ ಶಾಶ್ವತ ಫಲದೀಕ್ಷಾ | ಅಕ್ಕೂರ ಮುಖ್ಯಾನಕ ದುಂದುಭಿ

ಯುಧವ ಯದು ಸಂಚಯರಕ್ಷಾ | ಗಂಗಾಸುತ ವಿದುರಾಬಕ ವಾಂಛಿತ
ಶೌರ್ಯಾಸ್ಥಿತ ಪಾಂಡವ ಸಕ್ಷಾ | ದುರ್ಯೋಧನ ಶಿಕ್ಷಾ | ರುಕುಮಾಂಗದ
ಬಲಿಯಕುಟಲ ಧ್ರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ ವಿಸುತ ಶ್ರೀಶಾ | ನಟಕ
ಧರ ಅಪರಿಮಿತ ಏಲಾಸಾ | ಭಾವಿಕ ಸಜ್ಜನ ಮಾನಸ ವಾಸಾ || ಏಕಸಿತ
ಕಮಲಾಂಬಕ ನಾರಾಯಣ | ಪ್ರಕೃತಿ ಏಕೈಕ ಗುಣ ಶಕುತ ಜಗನ್ನಯ ||
ಕರುಣಿಸೋ || ೨ || ಉತ್ತಮ ಪಯ ಸಂಚಾರಣಧೀಶಾ | ಗೋತ್ರಧರಾಃ
ಮೃತ ಮಥನ ಏಲಾಸಾ | ಸತ್ಯ ಕ್ಷುತಿಚೋರಾಸುರದ್ವೇಷಾ | ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ
ದ್ವಯಾಕೃತಿವೇಷಾ || ಸತ್ವಾಧಿಕ ತ್ರಿವಕ್ರಮಾ | ಬಲಿಸಂಚಿತ ಫಲವ್ರದ
ಯುಕ್ತಾರಣ್ಯ ಶೋಭಾಶ್ರಮಾ | ಪ್ಲವಗಾಪ್ಸಯ ಪಾಲಕ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಕಲ್ಪ
ದ್ರುಮಾ | ರಾಧಾಮಿತ ಪ್ರೇಮಾ | ರಿಕ್ತಾಂಗ ವ್ರಸಿದ್ಧ ಸುಚರವ್ರತಾ |
ಸದ್ವಿನಿತಾರೂಢ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾ | ಖಡ್ಗಾಯುಧಧರ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ | ವರ ಮಂಗಲ
ಪುರ ವಟಭತ್ರಾಧಿಪಾ | ಶುಭಕರ ಶ್ರೀವೆಂಕಟನಾಥಾ | ಅನಶ್ರಿತ ಮಮ ದಾತಾ |
ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಭವಜಲ | ಉತ್ತಾರಣ ನಾಮ ವಿಶಾಲಾ | ಶ್ರುತಿ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಸುಗೀತಾಗಮ ಲೋಲಾ | ತಾವತ್ರಯ ಹರ ಸದ್ಗುಣಶೀಲಾ ||
ಸುತ್ತಾಮ ವಿಸುತ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತ್ರ ಸುವಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ರಮಾಪತೇ ||
ಕರುಣಿಸೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೫೩ || ರಾಗ, ಆಸಾವೇರಿ [ಧಾಟಿ:- ಪಾಲಸ ಮಹಾದೇವಿ] ತ್ರಿವೃದಿತಾಳ

ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾ | ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ನಿ ಸ್ವೀಮ ಭಕ್ತಸುಪ್ರೇ
ಮಾ || ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಮೀತಾರ್ಥಪ್ರದಾತಾ ನಿರ್ಜರ ಸಾರ್ವ | ಭಾಮು
ಶಂಭು ಸನಾಥಾ | ಕೀರ್ತಿ ವಿಖ್ಯಾತಾ | ಸೋಮಾರ್ಕರುಚಿರಾಮಿತಾ ||
ವಿಭ್ರಾಜಿತ || ವೈಷ್ಣೋಮಕೇಶ ಸನಾಮ ಘನರಣ | ಭೀಮ ಮಖ ನಿರ್ಧೂಮ
ದಕ್ಷ ಏ | ರಾಮ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ನಿಗಮ | ಸ್ತೋಮನುತ ಸುತ್ತಾಮ
ಪೂಜಿತ || ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ || ೧ || ಸ್ಥೂಲಗಂಧರ್ವಿಭೀಕರಾಕ ಪಂಚವಕ್ತ
ವಿಶಾಲ ಶೋಭ ವಿಶೇಷಾ | ನಿತ್ಯಾನಂದ | ನೀಲಕಂಠ ಮಹೇಶಾ |
ಕಾಶಿಕ ಮಾನಿ | ಜಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧೀಶಾ || ರಜತಾದ್ರಿವಾಸಾ || ಕಾಲಕಾಲ
ತ್ರಿಶೂಲ ಖಡ್ಗಕಪಾಲ ಗೋನಸಮಾಲಧೃತ ಋಷಿ | ಗಾಲವಾರ್ಚಿತ ಶೈಲ
ಜಾಧವ | ಲೀಲ ತ್ರಿಜಗತ್ಪಾಲ ಗುಣನಿಧಿ || ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ || ೨ || ಪಟನಿನಾದ
ವಿಲೋಲ ನಟನಾನಂದ ಸುಶೀಲ ಘಟಿತ ರುದ್ರಾಕಾರಾ | ಅಘೋರ

ಸಂ । ಕಟ ಕ್ಲೇಶಾಘ ಕುಶಾರ । ಮಹೋಗ್ರ ಉತ್ಕಟ ನಿೂತಪಮಿತಹಾರಾ ॥
 ತ್ರಿಭುವನೋದ್ಧಾರಾ ॥ ಪಟುತರಾಜಿತ ನಿಟಲ ನಯನ ಸು । ಭಟ ಮಥನ
 ದ್ವಿಜ ಪಟಲವಿಕ್ರಮ । ಕುಟಲ ಶೂನ್ಯಪ್ರ ಕಟಕಲುಸ ಭಯಾಕಟಕಮಥನ
 ಧೂರ್ಜಟ ಜಠಾಧರ ॥ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ॥ ೩ ॥ ಭೃಂಗೀಶಪ್ರಿಯ ಸಾಧುಸಂಗ
 ಸುಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾಶ್ರಿತ ಪಾದಾ । ಭವದೂರ ಭಿ ಸ್ಥಾಂಗ ವಿಶ್ವವಿನೋದಾ
 ಪ್ರಮಥಾದಿ ಭೂ ತಂಗಣ ತನು ಪ್ರಸಾದಾ ॥ ವೇದಾಂತ ವೇದ್ಯಾ ॥ ತುಂಗ
 ಶಾರ್ಯ ಮತಂಗ ವಸನ ಕು । ರಂಗಧರ ಧೃತ ಮಂಗಲಾಬ್ಧಿ ಅ । ಭಂಗ
 ವೃಷಭ ತುರಂಗವಮಿತ ಕೃ । ಪಾಂಗ ದಿವ್ಯ ಸುಲಿಂಗ ಶಾಶ್ವತ ॥ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ
 ॥ ೪ ॥ ಸತತ ಗೋಕರ್ಣ ಪತ್ರಣವಾಸ ಮನ್ಮನೋಹಿತ ಮಹಾಬಲೇಶ
 ದೇವಾ । ಸಸೈಷ್ಣವ । ಮತಮುದ್ಧಾರ ಸಂಜೀವಾ । ಅಖಿಲೇಶಾ ಅಪ್ರತಿಮ
 ಮಹಾನುಭಾವಾ ॥ ದೇವಾದಿದೇವಾ ॥ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯಾಗಮ ತತಿವಿನುತ
 ಸುಲ । ಲಿತ ಕಥನ ಮತಿಯುತ ರಮಾಪತಿ । ಯತುಳ ಪ್ರಿಯ ನುಂಗತ
 ಕೃಪಾರ್ಣವ । ಪತಿತ ಜನವಾಂಛಿತ ಸದಾಶಿವ ॥ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾ ॥
 ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೫೪ ॥ ರಾಗ. ಕಾಚೋಧಿ [ಪಾಲಿಸೂ ಮಹಾದೇವಾ ।] ತ್ರಿವೃದಿತಾಳ

ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ । ಲೋಕ ಸಂಜೀವೀ । ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ಪರಮಗುಣನಿಧಿ ಮೂಲರೂಪಿಣಿ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯೆ ॥
 ॥ ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ ॥ ಅನು ॥ ಇಂದುಧರನ ಪ್ರೀತಿ । ಲೋಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆ ।
 ಸ್ಕಂದ ಗಣಪ ಮಾತೇ ॥ ಸುಂದರೀ । ನೈತ್ಯಾದಿ ಸಮರ ಧುರಂಧರೀ । ಕೌ
 ಸ್ತುಭ ಸುಕುಂಬುಕಂಧರೀ ॥ ವಂದಿತಾಂಘ್ರಿ ಪ್ರಕಾಶ ರವಿಶಶಿ । ಕುಂದರದನೆ
 ಮುಕುಂದ ಸೋದರಿ । ಇಂದ್ರ ಮುಖ್ಯಮರ ಕವಂಬ ಸುವಂದ್ಯೆ ನಿರತಾ
 ನಂದದಿಂದಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ ॥ ೧ ॥ ಶಂಕರ ಮನಮೋಹಿನೀ ।
 ಸಲೆ ಸರ್ಪವೇಣೀ । ಪಂಕಜದಳಲೋಚನೀ ॥ ಶಂಕರೀ । ಸುಜನಾದಿ ದುರಿತ
 ಭಯಂಕರೀ । ನವಕುಸುಮಮಾಲಾಲಂಕರೀ ॥ ಪಂಕಜಾಸನವಿನುತೆ ವಿಮಲೆ
 ಶಶಾಂಕವದನೆ ಸುಶೀಲೆ ವರದಾ । ಲಂಕೃತದಿ ತನ ಚರಣ ಭಜಕಾತಂಕ
 ವನು ಪರಿಹರಿಸೆ ಕರುಣದಿ ॥ ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾದೇವೀ ॥ ೨ ॥ ದುರುಳ ಮಹಿಷ
 ಮುಖ್ಯರೂ । ಬಾಧಿಸೆ ಸುರರು । ಮರೆಹೋಕ್ಕು ನುತಿಸಿದರೂ ॥ ಧರಿಸಿದೇ ।
 ಕೀರ್ತಿಯನು ದಿತಿಜರನೊರಸಿದೇ । ಸುಮನಸರ ಭಯವಪಹರಿಸಿದೇ ॥ ನಿರತ

ಧ್ಯಾನಿಪ ಶರಣರನು ಉ | ದ್ಧರಿಪ ಬರಿದನು ತಾಳೆ ತ್ರಿಜಗಗಿ | ಹರ ಮಹಾ
ಮಂಗೇಶ ಮೋಹನ | ದರಸಿ ಶಾಂತಾದುರ್ಗೇ ಶಾಂಭವಿ || ಪಾಲಿಸೆ ಮಹಾ
ದೇವೀ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೫೫ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟ:- ನೋಡು | ಮನದಿ ಕೊಂಡಾಡು] ಅದಿತಾಳ

ದೇವೀ ಸುಜನಸಂಜೀವಿ | ಪರಮ ಕೃಪಾವನಧಿಯು ನೀನೇ || ಪಾವ
ನಾಂಗಿ ಸುರಾವಳಿವನುತೆ | ಶ್ರೀಪರಹಿ ವೈಷ್ಣವಿ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ | ಕೇವಲ ತವ
ಪದ ಸೇವಕ ನಾ ಧಿಟ || ದೇವಿ || ವಲ್ಲ || ಶಾಂಭವೀ | ನಾರದಾಬಿ ಮುನಿ
ನಿಕುರುಂಬ ಪೋಷೆ ಜನನೀ | ದೇವೀ | ಕಂಬುಕಂಠ ಕಲ್ಯಾಣಿಯೆ ಶುಂಭ
ನಿಶುಂಭ ದೈತ್ಯಮಥನೀ || ಅಂಬಿಕೇ | ನಿಜಭಕ್ತಸಮೂಹ ಕುಟುಂಬಿಕೇ ||
ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಳ ನೆರೆ || ನಂಬಿ ಬಂದೆ ಎನ | ಗಿಂಬುದೋರೆ ದುರ್ಗಾಂಬಿಕೇ
ಸುಖವಾರಂಭದಿ ಪಾಲಿಸೆ || ದೇವಿ || ೧ || ಸೌಂದರೀ | ತ್ರಿಜಗನ್ಮಯೆ
ಸನಕಸನಂದನಾದಿ ವಿನುತೇ | ದೇವೀ | ಮಂದಯಾನೆ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮ
ಜನವಂದ್ಯೆ ಚಾರುಚರಿತೇ || ಚಂದಿರಾ | ನನೆ ಮುನಿಜನ ಮಾನಸಮಂದಿರಾ |
ವಾಸಿನಿ ಹೈಮಾವತಿ || ಕುಂದಣಾಂಗಿ ಪೂರ್ಣೇಂದುವದನೆ ಆ | ನಂದಭರಿತೆ
ಗುಣಸಿಂಧು ಮಹೇಶ್ವರಿ || ದೇವಿ || ೨ || ಅತಿಹಿತೇ | ಸೂನ್ಯತೆ ಸುಲಲಿತೆ
ಪ್ರತಿರಹಿತೆ ನಿನ್ನ ಪದವಾ | ಕಂಡೆನು | ಅತುಲಸೌಖ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಸುಫಲಪ್ರದ
ಸತತ ಪಾಲಿಸವ್ವಾ || ಮತಿಯುತೇ | ಸನುಮತ ಶಂಖ ಸುದರ್ಶನ ಧೃತ
ಯುತೇ || ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಶಕ್ತಿ ದೇವತೆ ನನೋ ನಮಃ ಶ್ರಿತಜನವಾಂಛಿತ | ಶ್ರುತಿ
ಸ್ಮೃತಿತತಿಸಂಸ್ತುತೆ ಸರ್ವಾತ್ಮಕಿ || ದೇವಿ || ೩ || ಕಾಮಿತಾಮಿತ | ಫಲ
ದಾಯಕಿ ಅಮಮಾನಿ ಅದಿಮಾಯೇ | ನಿನ್ನಯ | ನಾಮು ಬಿವೃ ಸಂಜೀವನ
ಮಣಿ ನಿಸ್ಸೀಮೆ ಎನ್ನ ತಾಯೇ || ಪ್ರೇಮದೀಪ ರಕ್ಷಿಸು ಅನಶ್ವತ ಸುಕ್ಷೇಮದೀ ||
ದಯದೋರೀಕ್ಷಣ || ಸುರಸಾರ್ವ ಭಾಮೆ ಗುಣಧಾಮ ತವಾಂಘ್ರಿಯ |
ತಾಮರಸಗಳಿಗೆ ನಾ ಮಣಿವೆನು ಧಿಟ || ದೇವೀ || ೪ || ಕಂಡೆನು | ಶೂಲಾ
ಗ್ರದಿ ಮಹಿಷನ ಮುಂಡಕೂರಿ ಸವರೀ | ದುದರಿಂ | ಮುಂಡಕೂರವೆನ್ನುವ
ನಗರದಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡು ನಿಂತೆ ಗೌರೀ || ಚಂಡಿಕೇ | ಶ್ರೀಪತಿಯ ಭಗಿನಿ
ಚಾಮುಂಡಿಕೇ || ಎನಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವ ಕೊಡು || ಖಂಡಲಾಬಿ ಸುರತಂಡವಿನುತೆ
ಅಖಿ | ಖಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕಿ || ದೇವಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೫೬ || ರಾಗ, ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ಸಾರಿವೆನೆಲೊ ನಿನ್ನ] ತ್ರಿವಿಧತಾಳ

ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವರ ದೇವ ನಿನ್ನಗಿದು | ಸಂಕಟ ಬಂದೊದಗಿದು
ದ್ವಾತಕೇ || ಮುಂಗೊಟ್ಟನೆಗಳು ಅಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೊರಗಿಪ್ಪ | ದುಂಗುಟ
ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಾಲಕನಾದಾ || ವೆಂಕಟರಮಣ || ಪಲ್ಲ || ಮೋದಭರಿತ
ಮಹದಾದಿಲೋಕಂಗಳ | ಭೇದಿ ಸುಮ್ಮಾನದಿ ಹಿರೋದಕಾ || ತೀದೂತೀ
ವಿಠಲ ಪ್ರಮೋದದಿ ವಟಪತ್ರ | ಆದರಿಸಿದ ಶಯನಾ ಕಮಲದಳನಯನಾ ||
ಆದಿಯೊಳಜನ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ಲೀಲೆ | ನೀನು | ಸಾಧಿಸಿ ತನುನ ಕುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ |
೪ | ವೇದಗಳಜಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ || ಮೇದಿನಿಗೆನುತಲಿ ಮಧುಕೈಟಭರ
ಸೀಳೆ | ಭೂದೇವಿಯನು ರಚಿಸಿ ಈರೇಳು ಲೋಕವ || ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಧರಿಸಿ
ಗಿರಿಯನು | ಆದಿ ವರಹನಾಗಿ ದೈತ್ಯನ | ಕಾಡ ಗೆಲಿಗು ವಿನೋದದಿಂದಲಿ |
ಮೇದಿನಿಯ ತಂದಿರುವ ಸಾಹಸಿ || ವೆಂಕಟರಮಣ || ೧ || ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪ
ನಣುಗನು ಕರೆಯಲು ನಿನ್ನ | ಕರುಣದಿ ಕಲ್ಲಕಂಭದೊಳುದಿಸೇ || ಶರಣಾ
ಗತವಾತ್ಸಲ್ಯವ ತೋರಿಸಲು ಸುರ | ನರೋರಗರು ಕಂಗಡಲದುಭುತವೋ ||
ದುರುಳ ದೈತ್ಯನುದರವ ಸೀಳಿ | ೨ | ಕರುಳಮಾಲೆಯ ಕಂಧರದಿ ತಾಳಿ |
ಅಜ | ಗರಳಕಂಧರ ಸುರರೈದರೆ ಕೇಳಿ || ಪ್ರಳಯವಂದಹುದೆನುತ್ತಿಳಿದು ಬ್ರಾ
ಹ್ಮದಲಾಗ | ತರಳಗಭಯವಿತ್ತಲ್ಲರನು ಸಂತ್ಯಸುತ || ಧರಣಿ ಈರದಿ ಮಾಡಿ
ನಲಿಯುತ | ಧರಣಿವಾಲರ ಸದದು ಮುರಿಯುತ | ಧರಣಿವಾಗ್ರಣಿ ಎನಿಸಿ
ನೀನೇ | ತರುಣಿ ಸಹಿತಾರಣ್ಯದೊಳಗಿಹ || ವೆಂಕಟರಮಣ || ೨ || ಗೊಲ್ಲ
ನಾತ್ಮಜನೆಂದೆನಿಸಿ ಗೋಕುಲದೊಳ | ಗುಲ್ಲಾಸದಲಿ ಬಾಲಚಾರಿತ್ರವಾ ||
ಪಲ್ಲವಿಸುತ ಗೋನಸಂಯರ ಮನೆಮನೆ | ಯಲ್ಲೀರ್ವ ಪಾಲ್ಟೆಣ್ಣೆವೊಸರನೆ
ತೆಗೆದುಂಡು || ಕಳ್ಳನೆನಿಸಿಕೊಂಬುದ್ವಾತಕೋ | ವೇಳ್ಯ | ವೇಳ್ಯಕ್ಕವರು ದೂರ
ಲಾತ್ರಕೋ | ೩ | ಹಳ್ಳಿಹೆಂಗಳ ಕೂಡಲ್ಪಾತಕೋ || ಬಲ್ಲಿದ ಪ್ರಪುರದ ಸತಿ
ಯರ ಗೆಲಿಮ ನೀ | ಮೆಲ್ಲನೆ ತುರಗವಾಹನನಾಗಿ ಮೆರದೆಯೋ || ಎಲ್ಲಿಗೆ
ಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯೆ ಭಕ್ತರು | ನಿಲ್ಲಿದಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತೈದುತ | ಎಲ್ಲ ಸಂಕಟಗಳ ಪರಿ
ಹರಿಸಿ ಸಲ್ಲಿತ ವರಗಳನು ಕೊಡುತ್ತಿಹ || ವೆಂಕಟರಮಣ || ೩ || ಅಂಬರೀ
ಷನು ದ್ವಾಪತಿಯನು ಸಾಧಿಸಲಾಗ | ಡಂಭ ದುರ್ವಾಸ ಶಾಪವ ಕೊಡ
ಲೂ || ಹಂಬಲಿಸುತ ಮುಂದೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ | ಬೆಂಬಿಡದಟ್ಟಿದ
ಮುನಿಯ ಚಕ್ರದೊಳಂದು || ಜಂಭಾಂಸುತ ರಣರಂಗಾಗ್ರ | ಗಣ್ಯ | ಗಂಬ

ರಕ್ಷಕನಣುಗನುರಗಾಸ್ತ್ರ | ಬರೆ | ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ತೇರಾ || ಕುಂ
ಭಿನೀಗೊತ್ತಿದ ಪಾದಾರವಿಂದವ | ನಂಬಿದ ಭಕತರಿಗಿಂಬುದೋರಿ ಕಾವಾ ||
ಅಂಬುಧೀಶಯನಂಬುಜಾಕ್ಷನೆ | ಅಂಬುಜೋದ್ಭವನಸುರಶಿಕ್ಷನೆ | ಎಂಬ
ಮಾನವರಿಗೆ ತಾನಹೆನೆಂಬ ಬಿರಿದನು ತೋರಿಸಲಯುವ || ವೆಂಕಟರಮಣ ||
|| ೪ || ವೈಕುಂಠಪತಿಯೆ ಶ್ರೀಪತಿಯೆಂದು ನಾ ಮುನ್ನಾ | ಬೆಂಕಟದಲಿ
ಮನದೊಳಗೊಮ್ಮೆ ನೆನೆದರೆ || ಕಂಕಟಕಮಟಾಡಿ ಜಲಚರ ಪಶುಪಕ್ಷಿ |
ಕಿಂಕಟ ಕಿಟಲೆಂಬ ಕೀಟಕ್ರಮಗಳೊಳು || ಧಿಂಕಿಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ ಬಳಲುಪೆನೆ |
ಇಂಥ | ಮಂಕಟ ಜಲುಮಡಿ ತೊಳಲುವೆನೆ | ಮದ | ಸಂಕಟದೊಳಗೆ ನಾಸಳ
ಲುಪೆನೆ || ನಿನ್ನ | ಸಂಕಟದೊಳಗಿಂದು ಮರ್ತ್ಯರೂಪದ ಬಂದು | ವೆಂಕಟ
ರಮಣನೆಂದಾನು ಸ್ಮರಿಸಲೆನ್ನ || ಸಂಕಟವನಿದ ನಿನ್ನದಲ್ಲೆ | ವೆಂಕಟಾ ಬಿ
ದಂಕ ಸರಹರಿ | ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಶ್ರೀತಿರುಮಲೇಶನೆ | ನೀಂ ಕಟಾಕ್ಷನನಿತ್ತು
ಸಲಹೊ || ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವರ ದೇವ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೫೭ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಛಾಟ:- ಅರು ಹಿತವರು ಜನಗ] ಧ್ವಾನಿತಂ

ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದೆ ಜಗದೀಶಾ | ಶ್ರೀಕಾಂತ ಗೋವಿಂದ
ರಾಜ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ || ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದೆ ಜಗದೀಶಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಚಲುವ ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವದೊಳನುಗಾಲ ತೆರೆಯು ಘುಳು | ಘುಳಿಸಿ ಭೋ
ಗುಡಿಪ ಘೋಷವನು ಕೇಳ್ತು || ಬಲು ಕರ್ಕಶತೆಗನುತಲಿ ಇದೇಕಾಂತ
ನಿಲೆಯವಿದೆ ಎಂದು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆಯಾ || ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ || ೧ ||
ಬೆರಸಿ ನರಕಾಸುರನ ತರುಣನು ರಣಾಗ್ರದೊಳು | ನರಗೆಸಿದ ವರಪದಾಡೆಗೆ
ಎದೆಯನೂ || ಭರದೊಳೊಡ್ಡುತಲಿ ಫಲುಗುಣನನುಳುಹಿಸಿ ನಿ | ಸ್ವರಕೆ
ನೋವೆಂದು ಈ ಪರಿಯೊಳ್ಳಲಗಿದೆಯಾ || ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ || ೨ || ಅನುಗಾಲ
ಬಲಿಯ ಬಾಗಿಲ ಕ್ಯಾದುಯವನ ಪಡಿ | ಯನು ಸಾಲದೆಸುತ ನೀ ಕನಲಿ
ಮಲಗಿದೆಯಾ || ಮನದಿ ಮೌನವೆ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಕೆಯದುಂ | ಬಳಿಯು
ಸಲೆ ಪಡಿಸಿಪೋದುದು ಎಂದೆಸುತಲೀ || ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ || ೩ || ಮುಪ್ಪಡರಿ
ದಬಲೆ ಕುಂಬುಜಿಯ ನೀ ಸೊಂಕಲು ಜಗದೊ | ಇಪ್ಪ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೈತಟ್ಟಿ
ನಗುತಾ || ಚಪ್ಪಳೆಯನಿಕ್ಕಲಾ ನಾಚಿಕೆಯದೋರಿ ನ | ಮೃಪ್ಪ ನೀನಿಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿಪ್ಪದಹುದಹುದೇ || ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ || ೪ || ಜಲದೊಳಾಡುತ ಗಿರಿಯ
ನೆಗಹಿ ಬೆನ್ನುಳುಕಿ ಭೂ | ಲಲನೆಯನು ಪೊತ್ತು ತಂದಾಲಸ್ಯವೋ || ಬಲು

ಭಟನ ಸೀಳಿ ಇಳೆಯೆಂದು ಪದನಖದಿ ನೀ । ರಿಳೆಯಲೋಸುಗವೆ ಬೆಳ
ಬೆಳದು ಮಲಗಿದೆಯಾ ॥ ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ॥ ೫ ॥ ಝಡಿಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ
ಘೋರಡವಿ ತಿರುಗುತ ದಣಿದು । ಕುಡಿದ ವಿಷಭ್ರಮಣಿ ಎಂದ ಭಾವವೋ॥
ಬಡದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವ್ರತವಗೆಡಿಸಿ ಮ್ಲೇಂಭರನು ಸದೆ । ಬಡಿಬಡಿದು ಬೇಸರದೊ
ಳೊರಗಿ ಮಲಗಿದೆಯಾ ॥ ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ॥ ೬ ॥ ಸುಗುಣನಿಧಿ ಭಕತರೇ
ನೆಂದಡಪರಾಧವನು । ಬಗೆಗೊಳದೆ ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದಾಡಿದೇ ॥ ಜಗದೀಶ
ಮಲಗಿ ಬಹು ಯುಗವ್ಯಾತು ಬೇಗೇಳು । ಅಗಲದಿರು ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೊ ರಮಾ
ರಮಣಾ ॥ ಯಾಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದೆ ಜಗದೀಶಾ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೫೮ ॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳಿ [ಧಾಟ:- ಸಾರಿದನೆಲೋ ನಿನಾ] ತ್ರಿವುಡತಾರ

ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ವೆಂಕಟೇಶ ಎನ್ನೊಡೆಯಾ । ಹರಿಯೇ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ
ತೋರಿಸಗೆ ನಿನ್ನಡಿಯಾ ॥ ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತಿರುಮಲೇಶನೆ ನಿನ್ನ
ಚರಣ ದರುಶನಕೆ ಈ । ಧರಣಿಯ ಜನರಿಗೆ ತರಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಾ ॥ ಕರುಣಿಸಿ
ಪರಶೆಯನೂ । ಶೇಷಾಪ್ರಿಗೆ । ಬರಸುವೆಯವರಾ ನೀನೂ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗೋ ।
ಚರಿವೆ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನೂ । ವೈಕುಂಠದ ॥ ಶಿರಿಯಿತ್ತು ಪೊರವುದಿಲ್ಲವೇ ನೀ
ಸರ್ವರನೂ ॥ ಹರ ಸುರಪ ಸರಸಿಜಭವಾದ್ಯರ । ನರ ಸಚರಾಚರ ಜೀವ
ರಾಶಿಯ । ಭರದಿ ರಕ್ಷಿಸ ದೇವ ಅವರೊಳು । ಬರಡನಾ ಪರದೇಶಿ
ಯೊಬ್ಬನ ॥ ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ॥ ೧ ॥ ಮೊದಲು ನಾನಂತ ಸಹಸ್ರಯೋನಿ
ಯೊಳು ನಾ । ನುಡಿಸಿ ತೋಲಿ ಬಳಲುತ ನವದೆನು ದೇವ ॥ ವಿಧದಿ ಈ
ನರಜನ್ಮದೀ । ಬಂದೆನು ಈಗ । ಇದರೊಳಾದರು ದಯದೀ । ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ
ಪದವ ತೋರಿಸೊ ಮುದದೀ ॥ ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನ ಸದಮಲಾನಂದ ಮೂರು
ತಿಯೇ ದಯಾಬ್ಧ ॥ ಇವರು ಎನಗಿಲ್ಲಿನುತಳಾಕದಿ । ಮದದಿ ನಡವುತ ಸಂ
ಗ್ರಹಿಸಿದೆನು । ಮಧುವ್ವಿಗನೆ ಎನ್ನವಗುಣ ನಿವಾರಿಸು । ತ್ವಧಿಕ ಶೇಷಾಜಲವ
ಕಾಣಿಸೋ ॥ ಕರುಣಿಸೆನ್ನನು ॥ ೨ ॥ ಸತತ ನಿನ್ನನು ನಾ ಧ್ಯಾನಿಸಲಿಲ್ಲ
ಒಮ್ಮೆಗೆ । ನುತಿಸಿದ ಫಲದಿ ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ವಾಪ ॥ ಹತವಾಗಿ ಪೋಪುದೆಂ
ದು । ನಿಶ್ಚಯ ಮಹಾ । ಶ್ರುತಿಯುಸುರುವುದು ಎಂದೂ । ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾ ।
ಪತಿಯ ನೀ ಸಲಯೊ ಇಂದೂ ॥ ನಾಲಿಗೆಯೊಳು । ನುತವೆ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ಪಾಲಿ
ಸೊ ದೇವ ಬಂದೂ ॥ ಪಥಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಕೊಡುತಿರು । ಪತಿಯ ನಿನ್ನಂಟಿಗಳ

ಕಾಣೆಸಿ | ವ್ಯಥೆಯ ಬಡಿಸು ರಮಾರಮಣನೆನ | ಗತಿ ಹಿತವ ವಾಲಿಸು
ದಯಾನಿಧೇ || ಕರುಣೆಸೆನ್ನನು ವೆಂಕಟೇಶ ಎನ್ನೊಡೆಯಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೫೯ || ರಾಗ, ಓಲು [ಧಾಟಿ:- | ಏಕತಾಳ

ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ರಾಮಾ | ಬಾರೋ ನೀ ಮೊಗದೋರೋ
ರಾಮಾ || ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ರಾಮಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಗಣಿತ ಮಹಿ
ಮಾ | ರಘುಕುಲೋದ್ಧಾಮಾ | ನಿಗಮಾಗಮ ಪೂಜಿತ ಶ್ರೀರಾಮಾ ||
ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ೧ || ಕುಜನ ಕುಠಾರೇ | ಸುಜನೋದ್ಧಾರೇ |
ಭಜಕನಿಕರ ದುರಿತಾರೇ ರಾಮಾ || ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ || ೨ || ಪಂಕಜ
ನಯನ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣಾ | ಸಂಕಟಹರ ಶ್ರೀ ರಮಾವತಿ ಚರಣಾ ||
ಬಾರೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ರಾಮಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೬೦ || ರಾಗ, ಕಾಂಜೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ನಾರಸಿಂಹ ನಮೋ ನಮೋ] ತ್ರಿವೃದಿತಾಳ

ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ ನಮೋ | ಜಯ | ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ ನಮೋ ||
ಜಯ ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ ನಮೋ | ಜಯ | ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ ನಮೋ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀಶ ವೈಕುಂಠಾದಿ ವಾಸ ಪ | ರೇಶ ಜಗದಾಧಾರ ರತ್ನವ | ಭೂಷ
ಲಂಕೃತ ದಿವ್ಯನಾಮ ಶ್ರೀ | ವಾಸುದೇವ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾ
ಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧ || ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಮುಖ್ಯಮರ
ಸುತ | ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾಧರನೆ ಮಹಾ | ಶಂಕರಪ್ರಿಯ ಮೂಲನಾಮ
ಶ್ರೀ | ಸಂಕರುಷಣ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ
ನಾರಾಯಣ || ೨ || ಉದ್ಭವಕ್ರೂರಾದಿ ಶರಣ ಸ | ಮುದ್ರ ಯಾದವ
ಕುಲ ತಿಲಕ ಸ | ಮೃದ್ಧಿ ಧೇನು ಸುಮೂಲ ನಾಮ ಶ್ರೀ | ಸಂಕರು
ಷಣ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ
|| ೩ || ಸನಕ ಭೃಗು ಶುಕ ಶೌನಕಾದ್ವರು | ಅನಿಮಿಷರು ಋಷಿಜನ ಸಮೂ
ಹವು | ನೆನದು ಸರ್ವಪ ಮೂಲನಾಮ ಶ್ರೀ | ಅನಿರುದ್ಧಾಯ ನಮೋ
ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೪ || ಪ್ರಳಯೋ
ದಕ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಹ ವಟ | ದೆಲೆಯ ರಚಿಸಿ ಮೇಲೊರಗಿ ನಾಭೇ | ವಳಿ
ಯದಿಂದಜನನು ಪಡದ ಮಹ | ಜಲುವ ದೇವ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ
ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೫ || ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ಕಾರ
ಣದಿ ಪರ | ಮೇಷ್ಟಿ ಭವರಂ ಸೃಜಿಸಿ ನಡಸುವ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಏಕೋ ದೇವ

ನೆನಿಸಿದು ಕೃಷ್ಣನಡಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾ
ಯಣ || ೬ || ಶ್ರುತಿ ತತಿಯ ಕಡ್ಡೋಡಿ ಜಲದೊಳ | ಗತಿ ಜವದಿ ಪೊಕ್ಕಿ
ರುವ ತಮನನು | ಮುಳಿಸಿ ವೇದಜಗಿತ್ತೆ ಮತ್ಸ್ಯಾ | ಕೃತಿಯ ದೇವ ನಮೋ
ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೭ || ಮುಳಿಸಿ
ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವನು ಸುಧೆಸುರ | ತತಿಗೆರೆಯಲೋಸುಗದಿ ಮಂದರ | ಜತನದಿಂ
ಪೊತ್ತಿರುವ ಕೂರ್ಮಾ | ಕೃತಿಯ ರೂಪ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ
ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೮ || ಮೂಢತನದಿಂದವನಿಯನು ಕೊಂ |
ಡೋಡಿದವನಸುವನು ಏಭಾಡಿಸಿ | ಪಾಡೆಯಲಿ ರೂಢಿಯನು ಸಲಹಿದ |
ಕ್ರೋಡರೂಪ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾ
ಯಣ || ೯ || ದುರುಳನುದರದ ಕರುಳ ಕೊರಳೊಳು | ಧರಿಸಿ ತರಳನ
ಕರದಭಯ ಕರ | ತಳದಿ ತೋರಿದ ಕರುಣನಿಧಿ ಶ್ರೀ | ನರ ಮೃಗಾಯ
ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೦ ||
ಭೂಮಿ ಎರಡೆಜ್ಜೆಯೊಳಳದು ನಿ | ಸ್ನೇಮ ಬಲಿಯನು ವಿತಳ ಕಳುಹಿ ಸು |
ತ್ರಾಮನನು ಸಲಹಿದ ದಯಾಬ್ಧಿ ಶ್ರೀ | ವಾಮನಾಯ ನಮೋ ನಮೋ ||
ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೧ || ಪಡೆದವನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ
ಮಾತೆಯ | ಕಡಿದು ಬೇರುಳುಹಿಸುತ ಕ್ಷತ್ರಿಯ | ಫಡೆ ಬಡಿದು ಬೀಸಿ
ದನು ಧೇನುವ | ಕೊಡಲಿ ರಾಮ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ
ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೨ || ತ್ರಿಶಿರ ಖರದೂತಣ ದಶಮುಖಾ | ದೃಸುರ
ನಾಶ ಸುರಾಘವಂದಿತ | ಶ್ರೀಶ ಕೋದಂಡಧರ ಕೋಸಲ | ಧೀಶ ರಾಮ
ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೩ ||
ಸಂದಗೋಪ ಯತೋದೆ ಗೋಪೀ | ವ್ರಂದವಾಲಕ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ |
ಸಾಂದ್ರ ಗೋಕುಲವಾಸ ಶ್ರೀ ಗೋ | ವಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ ನಮೋ ||
|| ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೪ || ತ್ರಿದಶರನು
ಣಾದಿಪ ನಿರಂತರ | ಮದದಿ ತ್ರಿಪುರದೊಳಿರುವ ದುರುಳರ | ಸುದತಿ
ಯರಿಗೊಲಿದಿದ ದಿಗಂಬರ | ಚದುರ ಬಾಹ್ಲ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ
ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೫ || ತೇಜಯನು ನಡಸುತ
ವಿನೋದದಿ | ತೇಜಸುವ ಖಡ್ಗವನು ಝಳಪಿಸಿ | ಮೂಜಗದ ಮ್ಲೇಂಞರ
ತಂದ ಮಹಾ | ರಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ನಮೋ ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ

ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೬ || ಕಿಂಕರ ಜನೋದ್ಧಾರ ಈ ವಳಿ ಲಂಕೆಯೊಳು
ರತ್ನಾಸನದಿ ಮಹಿ ಲಂಕರದೊಳೊಪ್ಪುವ ರಮಾಸತಿ | ವೆಂಕಟೇಶ ನಮೋ
ನಮೋ || ಹರಿ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೭ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೬೧ || ರಾಗ. ಬೃಂದಾವನ ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ಗೋವಿಂದಾ ಹರಿ] ಏಕತಾಳ

ನರಸಿಂಹಂ ಭಜ ನರಸಿಂಹಂ ಭಜ | ನರಸಿಂಹಂ ಭಜ ನರಸಿಂ
ಹಂ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಮಾಧವ | ಲೇಖಾರ್ಚಿತ ಝನ ನರ
ಸಿಂಹ || ಲೋಕಪ್ರೇರಕ ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಕರು | ಣಾಕರ ಕಶ್ಯಪ ನರ
ಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧ || ಮಧುಸೂದನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ವಾಮನ |
ಸದಯ ಶ್ರೀಧರ ಮೃಗ ನರಸಿಂಹ || ನಿಧಿ ಹೃಷೀಕೇಶ ಶ್ರೀಪದಮನಾಭ
ಮಹಾ | ಕದನಭಯಂಕರ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೨ || ದಾಮೋದರ
ಸಂಕರುಷಣ ವಾಸು | ದೇವ ಗಂಗೆಯ ಪೆತ್ತ ನರಸಿಂಹ || ಕೋಮಲ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿರುದ್ಧ ಸುಗುಣೋ | ದ್ವಾಮ ಭಾರ್ಗವಯುಷಿ ನರಸಿಂಹ ||
|| ನರಸಿಂಹಂ || ೩ || ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅಘೋಕ್ಷಜ ದಶಕಂ | ಧರ ಹತ
ರಾಘವ ನರಸಿಂಹ || ವರದಾಚ್ಯುತ ಪರಮಾತ್ಮ ಜನಾರ್ದನ | ಕರುಣೆ
ಉಪೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೪ || ಶ್ರೀಕರ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣಾಯ
ನಮೋ ವರ | ಗೋಕುಲಪಾಲ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ || ಭೀಕರ ತ್ರಿಪುರ ಸೀಮಂ
ತನಿ ಸಂಜಯ | ದಾ ಕಡುವ್ರತಜಿತ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೫ || ವಿನಿ
ತಾರೂಢ ಕಲಿಕೆಯಮಿತಾಮಿತ | ಸನಕನಕವಿಸುತ ನರಸಿಂಹ || ಅನು
ಪಮ ಸಚರಾಚರಭಿತ್ತಾಶ್ರಿತ | ಜನರಕ್ಷಾಮಣಿ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ ||
|| ೬ || ಪನ್ನಗರಾಜಗಸಾಧ್ಯ ದಯಾನಿಧಿ | ನಿನ್ನ ಪೊಗಳುವೆನು ನರಸಿಂಹ ||
ಎನ್ನಳವಳ್ಳ ನೀ ಮುನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತರ | ಮನ್ನಿಸಿ ಕ್ಯಾದೆ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ || ನರ
ಸಿಂಹಂ || ೭ || ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೆ ಪರಿಪರಿಯಾತನೆ | ವರ ಪಿತನೀಯಲು
ನರಸಿಂಹ || ಹರಿಯೆ ಬೇಗ ಬಾ ಬಾ ಎನುತಲೆ ಬೃ | ದೆರದು ಕೂಗು
ತಿರೆ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೮ || ನಿಲ ಕಣ್ಣೆರೆ ಸುರಕಟಕ ಬೆದರೆ
ಆಜ | ಘಟ ಪೊಡವಂದದಿ ನರಸಿಂಹ || ಛಿಟಿಛಿಟಿಛಿಟ ಉತ್ಕಟ ಶ್ತಂಭದೊ
ಳಾ | ಭಟೆ ತಬ್ಬೆಸಗಿದ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೯ || ಶತಕೋಟಿ
ಶಿಖಿಲು ಹೊಡವಂದದಿ ಅ | ದ್ಭುತ ಘರ್ಜನೆಯಲಿ ನರಸಿಂಹ || ಅತಿಬಲ

ವಜ್ರಸ್ತಂಭ ಹೊಡೆದು ಪೊರ | ಡುತ ಮೈದೋರಿದೆ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೦ || ಝಡಿಮ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಕಟಯನು | ಹಿಡಿದೆಳದೊೞಿದ ನರಸಿಂಹ || ಬಿಡದೆ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಹೊಸ್ತಿಲೊಳು | ತೊಡೆವಡೆಗಾಕಿದ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೧ || ತೆರೆದ ಬಾಯ ಕಣ್ಣುರುಹಿ ನಖಾಗ್ರದಿ | ಕೊರದುದರ ಬಗದೆ ನರಸಿಂಹ || ಕರುಳನು ಕೊರಳೊಳು ಧರಿಸಿ ಶೋಣಿತ ಸುರಿ | ಸುರಿದು ಚಲ್ಲ್ಯಾಡಿದೆ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೨ || ತೆರೆದ ನಯನದುರಿಯಲಿ ಆ ದೈತ್ಯನ | ಹರಣವನುಳುಹಿದ ನರಸಿಂಹ || ಸುರ ರೊಳು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಪುಣ್ಯಕೆ | ಸುಸಾಟ ಯಾರೈ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೩ || ಅಂಜದಿರೆನುತಪ್ಪುತಲಾ ಬಾಲಗೆ ಕರ | ಕಂಜವು ದೋರಿದ ನರಸಿಂಹ || ರಂಜಿತ ಸಿರಿಸಾವ್ರಾಜ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯದ | ಪುಂಜವದನಿ ಇತ್ತ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೪ || ಶರಣರ ವಾಂಛಿತ ಬಿಂದು ನಿನಗೆ ಸರಿ | ಸರಿ ಕರುಣಾಂಬುಧಿ ನರಸಿಂಹ || ವರ ಮೂಲಿಕಪುರವಾಸ ರಮಾಪತಿ | ಇರಿಸೆಮ್ಮೊಳು ಕೃಪೆ ನರಸಿಂಹ || ನರಸಿಂಹಂ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೬೨ || ರಾಗ, ಬ್ರಂದಾನನಸಾರಂಗ [ಛಾಟ- ನರಸಿಂಹಂ ಭಜ] ಏಕತಾಳ

ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಜಯ | ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀವರ ಸುಜನರ ಕಾವ ದಯಾಪರ | ದೇವ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮ ಜೀವಂಗಿಪ್ಪನ | ನೀವುತ ರಕ್ಷಿಸ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧ || ಮಿಡುಕದೆ ನಿಗಮಗಳಡಗಿಸಿದವನನು | ಬಡಿದು ಕೆಡಹಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಬಡದೆ ವೇದಜನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಮಿನಾ ಗುತ | ಕಡಲೊಳಗಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೨ || ಸಿಂಧು ಮಳಿಸಿ ಮಹಾಮಂದರ ಮುಳುಗಿರ | ಲಂದು ಬೆನ್ನಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಚಂದದಿ ಸುಧೆ ಸುರವೃಂದಕೆ ಉಣಿಸಿದ | ನಂದ ಕಚ್ಚಪರೂಪ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೩ || ರಸೆಯ ಕದ್ದೊಡಿದ ಅಸುರನ ಬಸುರನು | ದಶನದಿ ಸೀಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಶಶಿಧರ ಸುತಿಸಲು ವಸುಮತಿಯನ್ನಳು | ಹಿಸಿದ ಕ್ರೋಡಾಕ್ರಾಂತಿ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೪ || ಮೃಡನಡುಗಲು ಭೋಗುಡಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ | ಅಡಿ ಮಗುಚುವಂದದಿ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಝಡಿಮ ಘರ್ಜಿಸಿ ಖಳನೊಡಲ ಸೀಳಿ ರಕುತ | ಕುಡಿದು ಬಾಲನ ಕೃಪದ

ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೫ || ಮತಿಯುತ ಬಲಿ ಸುರವತಿಯ ಗದ್ದುಗೆ
 ಬಯ | ಸುತಲಿರೆ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕ್ಷಿತಿಯನಳದು ತತ್ಕೃತುವ
 ಕೆಡಿಸುತವನ | ವಿತಳಕ್ಕಿಳುಹಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೬ ||
 ಪಡದ ಮಾತೆಯ ಶಿರ ಹೊಡೆದು ಮತ್ತವಳನು | ಬಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 ಹರೇ || ಝಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪಡೆ ಬಡಿದು ಸಂಹರಿಸಿದ | ಕೊಡಲಿಭಾರ್ಗವ
 ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೭ || ಜಲಧಿ ಬಂಧಿಸಿ ದಶಗಳನ ಬಳಗ
 ಸಹ | ಕಣನೊಳು ತರಿದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ತಳುವ ತ್ರಿಕುಟಾಚಲವನು
 ಶರಣನಿ | ಗೊಲಿದು ವಾಲಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೮ ||
 ನಿಲ್ಲದೆ ಗೊಲ್ಲರ ಪಳೆಯೊಳಾಡುತ | ಕಲ್ಲಿಯ ಕೂಳುಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ||
 ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬದ ನೆವದಲಿ ಮಾವ ಕಂಸನ | ಬಲ್ಲಬಡಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ
 ಹರೇ || ೯ || ಶಶಿಮುಖಿಯರ ತನ್ನೊಶಗೈಯ್ಯಲು ಉಟ್ಟ | ವಸನಬಟ್ಟೊಡಿದ
 ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕುಶಲದಿ ತ್ರಿಪುರದ ನಿಶಿಚರರನು ಕೊಂ | ಡಸುವ ತೊಲಗಿ
 ಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೦ || ದಟ್ಟಚಲ್ಲಣ ಬಿಗಿದುಟ್ಟು ವಗಡಿ
 ಯಳನಟ್ಟು ತೇಜಿಯಡರ್ಪ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಈಟಿ ಕಠಾಂಗಳೊಟ್ಟು ಖಡ್ಗದಿ
 ತಲೆ | ಕುಟ್ಟಿ ಮೈಂಭರ ಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೧ || ಇಳಿ
 ಯ ಭಾರವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಭಕತರಘ | ಕಳದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ||
 ತಳುವದೆನ್ನನು ಕ್ಯಾದುಳಿಸೊ ನಿನ್ನ ವದ | ನಳಿನಕ್ಕರಗುವೆನು ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ||
 ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೨ || ಅತಿವಾತಕಿ ನಾನೆಸುತ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ | ಗತಿಯ ಕಾಣೆನು
 ಬೇರೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಶತಸಾವಿರ ಅಪರಾಧ ಎನ್ನಯ ಕ್ಷಮಿ | ಸುತ ರಕ್ಷಿಸೊ
 ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೩ || ಮಡುವನೊಳಗೆ ಕರಿ ಮಿಡುಕಿ
 ಬಾಯಾರಿ ಕೂ | ಗಿಡಲೊಡಗುತ ಬಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಝಡಿದು ನಕ್ರನ
 ಸೀಳಿ ಪಿಡಿದು ಆ ಗಜನನು | ಬಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ಮುನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ
 ಹರೇ || ೧೪ || ಅಂಬುಜಸಖ ಕುವರನು ರಣದೊಳಗೆ ನಿನ್ | ಗಂಬ ಪೂಡಿರೆ
 ನೋಡಿ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕುಂಭಿನಿಯೊತ್ತಿ ನರನ ಕ್ಯಾದವ ನೀ ದ | ಯಾಂ
 ಬುಧಿಯಲ್ಲವೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೫ || ಬಡದೆ ಎನ್ನನು
 ಕರ ಪಿಡಿದು ರಕ್ಷಿಸು ಭವ | ಕಡಲನು ದಾಟಿಸೊ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಧಡವ
 ಕಾಣೆನು ಎನ್ನೊಡೆಯ ನೀನೆಂದು ನಿ | ನ್ನಡಿಗರಗುವೆ ಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ||
 ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೬ || ಪತಿಗಳಿವರು ವರಸತಿಯ ಮುಂಶರಗ ದು | ಮೃತಿ

ಪಿಡಿದೆಳೆಯಲು ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ರತಿಪತಿಪಿತ ನೀ ಗತಿ ಎಂದಬಲೆ ಕೂ|| ಗುತ
ಕರೆಯಲು ಕ್ಯಾದೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೭ || ಕಡು ತರಳನು
ಘೋರಡವಿಯೊಳ್ತಪದಿ ನಿ | ಸ್ವಡಿಗಳ ಪಿಡಿಯಲು ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಬಡದೆ
ಧ್ರುವಗೆ ಪದ ಕೊಡತ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಎ | ನನ್ನಿಡೆಯ ನೀನಲ್ಲವೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ||
|| ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೮ || ಕಡುಬಡತನ ಬಂದಡರಿ ಸುದಾಮ ನಿ | ಸ್ವಡಿಯ
ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಪಿಡಿಯವಲನುಣುತ ತಡೆಯದೆ ಸಂಪದ |
ಕೊಡುತ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೧೯ || ಮುನ್ನ ನಿನ್ನೆನದ
ವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ನೀ | ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆಯ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಬನ್ನಬಿಟ್ಟಿನು ಬಲು
ಇನ್ನಾದರೆನ್ನನು | ಮನ್ನಿಸಿ ಸಲಹೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ೨೦ ||
ವರ ವಳಲಂಕಾಪುರದಿ ನಿರಂತರ | ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತಿಹ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಶರಣಾ
ಗತರನು ಪೊರೆವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟ | ಕರುಣಿ ರನಾಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ || ಕೃಷ್ಣ
ಹರೇ || ೨೧ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೭೩ || ರಾಗ, ಕಾಂಬೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ಕೃಷ್ಣ ಹರೇ ಜಯ] ತ್ರಿವೃಡಿತಾಳ

ರಾಮ ಹರೇ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ ಜಯ | ರಾಮ ಹರೇ ರಘು
ರಾಮ ಹರೇ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀರಘುವಂಶೋದ್ಧಾರ ಭಕತ ಸಂ | ಸಾರಿಕ ಸದ್ಗುಣ
ರಾಮ ಹರೇ || ಚಾರು ಕೌಸಲ್ಯಕುಮಾರಕನೆನಿಸಿದ | ಭೂರಿ ನಾಟಕಧಾರೀ
ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧ || ಅತಿಬಲ ತಾಟಕಿಮಥನ ಸುಬಾಹುಕ |
ಹತ ಪ್ರಶಿರಾಂತಕ ರಾಮ ಹರೇ || ಹಿತಕೌಶಿಕ ಸತ್ಕೃತುಪೂರಣ ಶಾ | ಶ್ವತ
ಮೂರುತಿ ರಘುರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೨ || ಭಾಷುರೆ ಮನುಕುಲ
ದೀಪ ಅಹಲ್ಯಾ | ರಾಪವಿಮೋಚನ ರಾಮ ಹರೇ || ಆ ಪರಮೇಶನ ಚಾಪವ
ನೆಗಹಿದ | ಭೂಪ ಕೃಪಾನಿಧಿ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೩ || ಕ್ಷಿತಿಜೆ
ಗೊಲಿದು ಬರೆ ಪಥವಲಿ ಭಾರ್ಗವ | ವ್ರತಿಯ ಗೆಲಿದ ರಘುರಾಮ ಹರೇ ||
ವಿತನಾಜ್ಞೆಗೆ ಅಮೃತದಾರಣ್ಯಕೆ | ಸತಿ ಸಹಿತೈದಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ
ಹರೇ || ೪ || ದೋಷಿ ಶೂರ್ಪನಖಿ ನಾಟಕಹರ ಖರ | ದೂಷಣಾಂ ರಘು
ರಾಮ ಹರೇ || ವೇಶ ಪೊಂಮೃಗವಿನಾಶ ಜಟಾಯುವಿ | ಗಾ ಸುಫಲಪ್ರದ
ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೫ || ಮೂಢ ಕಬಂಧನ ಗೂಡಿಸಿ ಸುರದಿ |
ಬೇಡತಿಗೊಲಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ಹರೇ || ನೋಡಿ ವಾತಜನ ಕೈಗೂಡಿ ಸುಗ್ರೀವನ |
ಜೋಡಿನವನ ಗೆದ್ದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೬ || ಬೆಟ್ಟಗಳನು ತಂ

ದೊಟ್ಟ ಶರಧಿಯೊಳು | ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸೇತುವ ರಾಮ ಹರೇ || ಧಿಟ್ಟ ಪ್ಲವಗಬಲ
ವಟ್ಟಿಸಿ ಲಂಕಾ | ಪಟ್ಟಣ ಹೊಗಿಸಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೭ ||
ದೇವಾಂತಕ ನಗಹರ ಜೀವಾಂತಕ | ರಾವಣ ಮುಖ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಹರೇ ||
ದೇವ ವಿಭೀಷಣಗಾ ವೈಭವನಿತ್ತ | ಆ ಏಬುಧಾರ್ಚಿತ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ
ಹರೇ || ೮ || ಅನಲಸ ಮುಖದಿಂ ಜನಕತನುಜೆಯಿಂ | ವಿನಯದಿಂ ಬರಿಸಿದ
ರಾಮ ಹರೇ || ಇನಸೋಮಾಸ್ವಯನನು ಕೈವಲ್ಯಾ | ಸನಕೇರಿದ ರಘುರಾಮ
ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೯ || ವಾಸರತತಿ ರವಿಸೂನು ಶರಣ ವವ | ಮಾನಿ
ಸಮೇತ ಶ್ರೀರಾಮ ಹರೇ || ಜಾನಕಿಯನುಜರ ತಾನೆ ಕೈನಿಡಿದು ವಿವಾಹ
ಕೃಡಂದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧೦ || ಪ್ರೇಮದಿ ಬರುತ್ತಿರಲಾ
ಮಾರ್ಗದಿ ಋಷಿ | ಸ್ತೋಮವ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಮ ಹರೇ || ಆ ಮಹಾ ನಂದೀ
ಗ್ರಾಮದಿ ಭರತನ | ತಾ ಮುದ್ದಾದಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧೧ ||
ಮೆರೆವ ಆಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳು ಸಂದು ಸ | ತ್ಕರಿಸಿ ಮಾತೆಯರಿಗೆ ರಾಮ
ಹರೇ || ಗುರುವಿಗೆರಗಿ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರಕ ಸಂ | ದರುಷಣವಿತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮ
ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧೨ || ರಾಜಪ ಕೀಶ ಮಹಾಜನಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸು | ಭೋಜನ
ವೆಸಗಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಜಮಾನ್ಯ ರಾಜಾಸನಕ್ಕೇರಿದ | ರಾಜ ಶ್ರೀಕರ
ರಘುರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧೩ || ಮಾನಸಿ ಭಕತಗೆ ತಾನೆ ಶ್ರೀ
ರಂಗ ವಿ | ಮಾನವ ಪಾಲಿಸಿ ರಾಮ ಹರೇ || ವಾಸರರನು ಪರಮಾನಂದದಿ
ಗೀ | ವಾರ್ಣರ ಮೂಡಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ ಹರೇ || ೧೪ || ಲೋಕದಿ
ವರ ವಳಲಂಕಾಪುರದೊಳು | ಖ್ಯಾತದಿ ನೆಲಿಸಿದ ರಾಮ ಹರೇ || ಶ್ರೀಕರ
ಮಾಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕೃ | ಸಾಕರ ಜಯ ಜಯ ರಾಮ ಹರೇ || ರಾಮ
ಹರೇ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೬೪ || ರಾಗ, ಸುರುಟಿ [ಧಾಟಿ:-] ಚೌತಾಂ

ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರಿ | ಕೇಶವ ಚಕ್ರಧಾರಿ || ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ
|| ಪಲ್ಲ || ಸುಂದರ ಸುಮನಸ | ಬ್ರಂದ ಮಾನಿ ಮಾನಸ | ನಂದ ಗೋ
ವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಿ || ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಹಂಸವಾಹನಸತ್ತಿತ್ಯ | ಹಂಸ
ಮಥನ ನಿತ್ಯಾ | ಹಂಸದಿಬಕಚಾಣೂರವೈ || ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ || ೨ || ವಾತ
ವತ್ಸಪ್ರಲಂಬ | ಖ್ಯಾತ ಬಕಧೇನುಕ | ಪೂತನಿ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ || ಶ್ರೀಹರಿ
ಕೃಷ್ಣ || ೩ || ಕಂಠುಪಿತ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮದ | ಸಂತ

ಸುದರ್ಶನಧಾರೀ || ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ || ೪ || ಸಾರಸಭವಸಿತ | ಶ್ರೀರಮಾಧವ
ಪಾರ್ಥ | ಸಾರಥಿ ದುರಿತ ಉತ್ತಾರೀ || ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರೀ || ೫ || ಶ್ರೀ

|| ೬ || ರಾಗ, ಅಸಾವೇರಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣಸೂ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾಯಕಾ] ನಿಕತಾಳ

ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯಾ | ಶ್ರೀರಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯ | ನುತಿಸ
ಲೆನ್ನಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯಾ || ಪಲ್ಲ || ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವಲ್ಲ ರಾಘವನಾ | ರತಿಪತಿ
ಪಿತನಾನತ ವಾಂಛಿತನಾ | ಸಿತಕಂಠಾದಿ ಸುರಾಘಾರ್ಚಿತನಾ | ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ
ತಃ ರಘುಪತಿಯ ಚಾರಿತ್ರವಾ || ನುತಿಸ || ಅ.ಪ. || ಪರಮ ದಶರಥಾತ್ಮಜ
ನೆಂದೆನಿಸೀ | ವರ ಗಾಧಿಜ ಮನದರ್ಥಿಯ ಸಲಿಸೀ | ದುರುಳ ಸುಬಾಹು ತಾ
ಟಕಿಯ ಸಂಹರಿಸೀ | ಚರಣರಜದೊಳಹಲ್ಲಿಯನುದ್ಧರಿಸೀ || ಹರನ ಬಿಲ್ಲೆತ್ತಿ
ಝಾಡಿಸೀ | ಭೂಜಾತೆಯ ಸ | ತ್ಕರಿಸೀ ಭಾರ್ಗವನ ಸೋಲಿಸೀ | ತಾ ಸಿತ
ನಾಣ್ಣಿಗೆ ಸಂ | ಚರಿಸುತಾರಣ್ಯವ ಶೋಧಿಸೀ | ದೈತ್ಯರನೊರಿಸೀ || ಭರದಿ
ಮೃಗವ ತಂದು ಮುಂದೆ ಬರುತಾ | ಸೀತಾಸುದ್ದಿಯ | ನೊರೆದ ಜಟಾಯು
ವಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುತಾ | ಪವಮಾನಗಿತ್ತು | ದರುಶನ ಭಾಸ್ಕರಜ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಳುತಾ | ವಾಲಿಯ ಕೊಲುತಾ | ಮೆರೆವ ಪ್ಲವಗಬಲವೆರಸಿ
ಕಲ್ಲೊಟ್ಟುತಾ || ಶರನಿಧಿಯನುರೆ ಬಂಧಿಸಿ ನಡೆದೂ | ದಶ | ಗೊರಳನ ವಂಶ
ವೆಲ್ಲವ ಬಡಿದೂ | ಆ | ಪುರಕಿಡುತಲಿ ಶರಣನಿಗೊಲಿದೂ || ಭರಿತ ವಿಮಾನ
ಕೃಡಂ ಸತಿ ಸಹಿತ್ಯತರುತ ಅಯೋಧ್ಯವಿನ್ಸರವೇರ್ಡ್ ವಿಭವವ || ನುತಿಸ || ೧ ||
ಮನುಜರ ಕಲಿಯುಗದಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲು | ಅನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆ ಸಮೇತ
ದೊಳು | ಮನುಗೆ ಮೂರುತಿಯಾಕೃತಿಯ ಧರಿಸಲು | ವನಜಭವನು
ಅರ್ಚಿಸಿ ಪೂರ್ವದೊಳು || ಸನಕಸನಂದನಾದ್ಯರು | ದೈನ್ಯದಿ ಪ್ರತಿಮೆಯನು
ಬೇಡಿಕೊಳಲು ವಂದ್ಯರು | ಲೋಕೇಶ ಕೊಡಲು | ಮಣಿದು ಪೂಜಿಸು
ತಿರ್ದರೂ || ಕೆಲವು ಯುಗಾಂತರವನು ಪೋಗೆ ಬಾದರಾಯಣರಿಗಂದೂ |
ತ್ಯವಿಗ್ರಹವನು | ವಿನಯದಿಂದಿತ್ತರು ತಾವೈತಂದೂ | ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ |
ಅನಿಲ ಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರೈತಂದೂ || ಅವಂದಿಲಿ ನಿಂದೂ || ಸನುಮತ
ದಿಂ ಕೇಳಲು ಪಾಲಿಸಿ | ಗುಣವನಧಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಡುತಿರಲಾಗಾ | ಆ | ಕ್ಷಣ
ದಲಿ ಮರಳಿ ಪುರಕೆ ಬರುತಾ | ನ | ಮ್ಮನುಪಮ ಗುರುಗಳ ಕರದಾಗಾ |
ಘನ ಋಷಿಕೇಶತೀರ್ಥಾರ್ಯರ ಮುಖದೊಳು | ಘಣಿಶಾಯಿಯನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ

ದರ್ಶಿಯಾ || ನುತಿಸ || ೨ || ಚಾರುಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಗೈಯ್ಯುವ ನೊದಲೂ |
 ಆ ಋಷಿಕೇಶತೀರ್ಥಾರ್ಯರು ಬರಲು | ಆರಾಧಿವ ವಿಗ್ರಹವಿದದರೊಳು |
 ಭೂರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು ತಗ್ಗಿನೊಳು || ಓರಂತೆಲ್ಲರು ನೋಡಿರೋ | ತಾಂಡವ
 ಕೃಷ್ಣ | ಕಾರಣಿಕನ ಪಾಡಿರೋ || ಭೃಗುಋಷಿ ಪೂಜಿಸುವ ಉ | ದಾರ
 ವ್ಯಾಸರ ಕೊಂಡಾಡಿರೋ || ನಿತ್ಯದಿ ಸ್ತುತನಾಡಿರೋ || ಭೋರನೆ ವಾಡಿ
 ರಾಜರಿಗಿತ್ತಾ | ಹಯವದನ ಪ್ರಥುಮೆ | ಸಾರಸೌಭಾಗ್ಯವಿದುವೆನುತ್ತಾ | ಆ
 ನಂದತೀರ್ಥಾಚಾ | ಯರ ಮೂರುತಿಯನಿತ್ತಾ | ರೀವಿಯ ನೋಡಿತ್ತಾ ||
 ನೀರಜಭವ ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಮುಖ್ಯಾಸುರ | ವಾರ ಪೊಗಳಲಸದಳ ವಿಭವೂ |
 ರಘು | ವೀರಸ್ಥಿರದಿ ನಿಂತಾಗಮವೂ | ಇಕೋ | ದೋರುತ್ತಲಿದೆ ಬಹು ಸಂ
 ಭ್ರಮವೂ || ಮಾರಜನಕ ದುರಿತಾರಿ ವೈಷ್ಣವಕುಲೋ | ದ್ಧಾರಭಕತಸಂ
 ಸಾರಿಕನಾಟಕ || ನುತಿಸ || ೩ || ಬಲಭಾಗದಿ ನಿಂದಿಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾ | ಲಲ
 ನೆ ಭೂಜಾತೆ ವಾಮದೊಳಿಹ ಹದನಾ | ತಳಿದು ನೋಡಿರೋ ಮಧ್ಯದಿ ರಘು
 ವರನಾ | ಉಳಿದ ಪ್ರಥುಮೆ ತಗ್ಗಿನೊಳಿಹ ಹದನಾ || ಬಲು ಸೌಂದರ್ಯವ
 ತೋರ್ಪುದೂ | ಕೆತ್ತಿಗೆ ಮಕುಟ | ತಲೆಗೆರಕವಾಗೀರ್ಪುದೂ | ಕರ್ನಕುಂಡಲ
 ವಲುಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದೂ || ಕಂಠಕ್ಕೊಪ್ಪುವಾ | ಚಲುವ ಪದಕಮಣಿ ಕೇ
 ಯೂರಾ | ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನದಿ | ಪೊಳೆವ ಚಾಮಿಕರದಮಿತಹಾರಾ | ಕಂಠಿಯು
 ಎಳೆ | ತುಳಸಿಮಾಲೆ ಮಾತಿಕಹಾರಾ | ಕರದ ಶೃಂಗಾರಾ || ಬಳೆ ಸರಪಣಿ
 ಬೆರಳುಂಗುರ ಸರಿಯೂ | ಧಳಧಳಿಸುವ ಕಟ ವಡ್ಡಾಣಾ | ನೇ | ವಳ ಸರಪಣಿ
 ಪೇಳಲದೇ ನಾ | ಫಲ | ಫಲಿಸುವ ಪದಗಂಜಿವಿಧಾನಾ || ಉಲಿವಂಬಿಡುವ
 ನೂಪುರ ಪಾಡುಗ ನಿ | ಬ್ಬಳೆಯ ಮೋಹಿಪ ಕೋಸಲದರಸನ ವಿಧ || ನುತಿಸ ||
 || ೪ || ಭೂರಿ ದೈತ್ಯರ ವಧಿಸಲು ಗರ್ವದೊಳು | ಕ್ರೂರ ಕೋದಂಡನು
 ವಾಮಹಸ್ತದೊಳು | ಕೂರಲಗನು ಬಲಕರಾಗ್ರದೊಳು | ಧಾರಣಗೈದು
 ನಿಂತಿಹ ರೀವಿಯೊಳು || ದೋರುತ್ತಲಿದೆ ಆನಂದವೂ | ಹಿಂದೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ |
 ಚಾರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಚಂದವೂ | ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ | ಶ್ರೀರಮಾಧವನೈಶ್ವರ್ಯವೂ |
 ಮೆರೆವ ಪಶ್ಚಿಮ | ಪಾರಾವಾರ ತಟಕ್ಕೊಪ್ಪಿದ ವಿಧದೀ | ಶೋಭಿಪಳಲ | ಭಾರ
 ವೆಂದೆನಿಪ ಪಟ್ಟಣದೀ | ಶ್ರೀಋಷಿಕೇಶ ತೀರ್ಥ | ಯರ ಪಾರಂಪರೆಯ
 ಕರಪುಟದೀ || ರತ್ನವಿಸ್ವರದಿ | ರಾರಾಜಿಸಿ ನೆಲಸುತ ಬುಧವಂಶೋ | ದ್ಧಾರವ
 ಗೈಯ್ಯುವ ಯತಿಕುಲಲಲಾಮಾ : ಸುವಿ | ಚಾರ ವಮಿತ ಸದ್ಗುಣಧಾಮಾ |

ಕರು । ಕಾರಸಭರಿತ ಸುಜನಪ್ರೇಮಾ ॥ ಶ್ರೀರಘುವರಭೂಷಣ ತೀರ್ಥಾ
ರ್ಯರು ನಿರ । ತಾರಾಧಿಸುವ ಉದಾರ ಶ್ರೀರಾಮನ ॥ ನುತಿಸಲೆನ್ನಳವೆ
ಕೀರ್ತಿಯಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೬೬ ॥ ರಾಗ, ಮಧ್ಯಮಾಸತಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದ] ತ್ರಿವುಡತಾಳ
ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿಸೆನ್ನ । ಕೀರ್ತಿಸಂಪನ್ನಾ । ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರುಣನಿಧಿ ಕಮಲಾಕ್ಷಾ ಭಾಸ್ಕರ । ಕಿರಣ ಭಾಸುರ ಚರಣ
ಯುಗ್ಮದ । ಶರಣರಘದುಸ್ತರಣ ಭವಭಯ । ಹರಣ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಂಕಟೇಶನೆ ॥
॥ ಕರುಣದಿ ॥ ಅನು ॥ ಧನ್ಯನಾಗೆನು ಪರಿಯೇ । ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗಿಳನ್ನು ಕಂಡೆ
ಪೇ ಧೋರೆಯೇ । ನೀನಲ್ಲದೆ । ಅನ್ಯದೈವನನಯೆ ॥ ಭಾಗ್ಯದ ಶಿರಿಯೇ ॥
ಚಿಂತಯನೆ ಸಚರಾಚರದ ಜೈತನ್ಯಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಮರತೆನೆಂ । ದೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸ
ದಿರಲು ಮತ್ತಾರೆನ್ನ ಕ್ಯಾವವರನ್ನ ಕಾಣೆನು ॥ ಕರುಣದಿ ॥ ೧ ॥ ತರಳ ಪ್ರಹ
ಲ್ಲಾದನಿಗೆ । ಪಿತನು ಬಾಧಿಸೆ । ಮರುಗಿ ಕೂಗಲಾ ಧ್ವನಿಗೆ । ಶೀಘ್ರದಿ
ಬಂದು । ದ್ವರಿಸಿದೆ ಬಾಲಕಗೇ ॥ ವಾರಣೇಂದ್ರಗೇ ॥ ತ್ವಂತದಿಂದೈತಂದು ಸಲ
ಹಿದೆ । ಪೊರದೆ ಧ್ರುವಗೆ ಅಜಾಮಿಳಗೆ ತವ । ಚರಣದಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಕ್ಯಾದಾ
ತೆರದ ಕ್ರವಿಯಲಿ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು ॥ ಕರುಣದಿ ॥ ೨ ॥ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ।
ನಿದುರನು ನಿನ । ಗರ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಮನ್ನಿಸೇ । ಕ್ಷೀರವನು ತಂ । ದಿತ್ತು
ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೇ ॥ ಚರಣಕರ್ಪಿಸೇ ॥ ಮತ್ತೆ ಸ್ತುತಿಸಲು ಕುಡಿದೆ
ಲೋಕಕೆ ವಿಚಿತ್ರವನು ತೋರಿಸಿ ಸುಡಾಮ ತಂ । ದಿತ್ತ ವ್ರಥುಕ ತಂಡುಲವ
ಸೇವಿಸು । ತಿತ್ತಿ ಪ್ರತಿದ್ವಾರಕಿಯ ಭಾಗ್ಯವ ॥ ಕರುಣದಿ ॥ ೩ ॥ ಕರದಿ
ತ್ತಜಗೆ ಶ್ರುತಿಯಾ । ತಮಾಸುರನ । ಕಾದಿಕೊಂದಿತ್ತ ಧಾತ್ರಿಯಾ । ದೈತ್ಯನ
ಕಾಯಾ । ಕಿಂದು ತಂದೆ ನೀ ಕ್ಷಿತಿಯಾ ॥ ಕೀರ್ತಿ ಮೆರಸಿದೆಯಾ ॥ ಆ
ಕುರುಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ತೂಗಿ ಭೂತಳ । ಕೈರಗಿಸಿದೆ ವರ ಕೈಯ್ಯ ಕೊಡಲಿಯ ।
ತೋರದೆ ಶರಧಿಯ ಕೌಸ್ತುಭಧೃತ । ತೋರದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಲ್ಯಾಣಮೂರುತಿ ॥
॥ ಕರುಣದಿ ॥ ೪ ॥ ಧಾರುಣಿಗಧಿಕವಾದ । ರಾಜಿಸುವ ಕು । ಮಾರಧಾರೆಯ
ತಟದಾ । ನೇತ್ರಾವತಿ । ತೀರ ಪಶ್ಚಿಮ ಪಾರ್ಶ್ವದಾ ॥ ವಟಪುರದಿ ಮೆರೆದಾ ॥
ವೀರ ವೆಂಕಟರಮಣ ವಿಶ್ವಾ । ಧಾರ ತವ ಚರಣಾರವಿಂದವ । ಸೇರಿದೆನು
ದಯದೋರಿ ರಕ್ಷಿಸು । ಮಾರಜನಕನೆ ಶ್ರೀರಮಾಧವ ॥ ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿ
ಸೆನ್ನ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

|| ೬೭ ||

ರಾಗ [ದಾಟ:-

] ತಾಳ

ಸಮಯವಿದಲ್ಲಾ ರನ್ನಾ | ತಾಳೋ ಮೋಹನ್ನಾ | ಸಮಯವಿದಲ್ಲಾ
ರನ್ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಸಮಯವಿದಲ್ಲ ವೃಥಾ | ಭ್ರಮಿಸಬೇಡೆಲೋ ಕಾಂತ |
ಸುಮಶರಸುರುಬೆಗೆ | ಕ್ರಮದ ತೋರ್ಪೆ ನಾ ಬಗೆ || ಸಮಯ || ಅ. ಸ. ||
ಸುಳಿದಾಡಬೇಡವಯ್ಯಾ | ಸ್ಮರಿಸಿನ್ನರೆ | ಘಳಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲಯ್ಯಾ ||
ಕಾಡಹರು ಬಂಧು | ಬಳಗನೆನ್ನಯ ಕೇಳೆಯಾ | ತಾಳು ವಮ್ಮಯ್ಯಾ |
ತಳುವ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನುಳವ ಕಾಮತಂತ್ರದ | ಗಲಬಲಿಸುತಾ ಕಳವಲಿವು
ತೊಲಿವುದು | ಕೆಲಸವಿದಲ್ಲಿದು ಚಲುವ ನೀ ನಡಿನಡೀ || ೧ || ನಡುವಗಲಿನೋ
ಳೇನಿದು | ಬೇದಿಯೊಳಂಥಾ | ದುಡುಕು ಮಾಳ್ವುದು ಸಲ್ಲದು || ಅನುರ್ದಪ್ಪಿ
ಕುಚವ | ವಿಡವದುಚಿತವಲ್ಲಿದು | ಆಗದಾಗದು | ಕಡೆಗೆ ಯನ್ನವರು ಕೇಳು |
ಬಡರು ಬಲ್ ಜೋಕೆ ನಿನ್ನ || ಬಿಡು ಬಡಿವಾರ ನಡೆಯದು ತಡಿತಡಿ | ಗಡ
ಬಡಿಸನಿರು ನೀ ನುಡಿಯ ನಿಧಾನಿಸು || ಸಮಯ || ೨ || ಸುಗುಣ ಶ್ರೀ
ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಾ | ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯ | ನಿಗಮಪೂಜಿತ ಶ್ರೀಧರಾ || ಮಾನಾಭಿ
ಮಾನ | ಮಿಗೆ ನಿನ್ನದೈ ಕೃಪಾಕರ | ಕಾಯೊ ದಾತಾರಾ | ನಗೆಗೇಡಾಗ
ದಂದದೀ | ಬಗೆದೋರಿ ಕೂಡೆನ್ನ ಕೈ | ಮುಗಿರೆ ರಮಾಪತಿ | ಆಗಲದಾ ಬಗೆ
ಯಲೀ | ಸೂಗಯಿಸು ಮೂಲಿಕೆ ನಗರಾಧಿನ ಇದು || ಸಮಯ || ೩ || ಶ್ರೀ

ಮೂಲ್ಯ ರಘೋತ್ತಮ ಪದಗಳು.

|| ೬೮ || ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ [ದಾಟ:- ನೋಡರೋ | ಶ್ರೀನಿವಾಸ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಾವಕೀ | ನೋಡವನ್ಯಾರೇ | ಭಾವಕೀ || ಭಾವ ನೋಡ್ಯಾವಾತನಿವ
ನೂ | ಸರ್ವದೇವವರೇಣ್ಯನಂತಹನು | ಆಹಾ | ಶೀವಿರಾವಣ್ಯವ ಭಾವಿಸಿ
ಪೊಗಳಲು | ಸಾವಿರಗ್ರೀವನುಳ್ಳಾ ನಾಗಸಾಧ್ಯವು || ಭಾವಕೀ || ಪಲ್ಲ ||
ಸರಸಿಜಾಸನೆ ಈ ರಾಸ್ಯದಲಿ | ಬಂದು | ಸ್ವರವಾಗಿ ನಿಂತ ಪ್ರೇಮದಲೀ |
ಜೈತ್ರ | ವರ ಚತುರ್ಥಿಯ ಇರುಳಿನಲೀ | ದೀಕ್ಷೆ | ವಿರಚಿಸಿ ಯಜ್ಞಶಾಲೆ
ಯಲಿ || ಆಹಾ || ಮೆರೆವ ಭೂಸುರರ ಸತ್ಕರಪ ವೇದದ ಘೋಷ | ಭರಣಿ
ಗೈಸುವ ವಿದಾಶ್ವರಿಯವೇನಿದ ವೇಳೆ || ಭಾವಕೀ || ೧ ||

ತರಳೆ ನೀ ಕೇಳು ಪ್ರವೀಣೆ | ಈತ | ನುರಗಾದ್ರಿವಾಸನು ಕಾಣೆ ||
ಪರಶುರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿರುವ ಸುಜನರನು | ಧ್ವಂಸಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವ

ಬ್ರಹ್ಮರಥವ || ವಿರಚಿಸುತ್ತೇರುವ ಪರಸಾರಂಭಕೆ | ಮೆರೆವ ಸುಮಂಗಲಕರ
ಮುಖದೀಕ್ಷೆಯ || ವಿರಚಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಂಕುರವ ಸಮರ್ಪಿಸು | ವರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ
ತತಿಭಂತ ವಿಘೋಷ || ತರಳೆ ನೀ || ೨ ||

ಚದುರೆ ಪಂಚಮಿಯುದಯದಲೀ | ತನ್ನ | ಸದನ ದ್ವಾರದ ಇದಿ
ರಿನಲೀ | ಸಂಭ | ವದಗಿ ನಿಂದಿಸಿ ಲೀಲೆಯಲೀ | ಸರ್ವ | ಬುಧರ
ಮಧ್ಯದಿ ಆ ರಾತ್ರೆಯಲೀ || ಆಹಾ || ಮುದದಿ ಹಕ್ಕಿಯನೇರಿ ವಿಧದಿ ಮತ್ತೆರ
ಡನೆ | ಯಥಿಕ ತೇರಡರುವ ಹದನವೇನಿದ ಪೇಳೇ | ಭಾವಕೀ || ೩ ||

ಮುಗುದೆ ಕೇಳಿ ಧ್ವಜಕೆ ಸ್ತಂಭವನೂ | ಮಾಡಿ | ನಿಗುಂಸುವ
ದುಂಬೀ ಧ್ವಜಯನೂ || ಬಗೆಗೆ ಹೂಡುತ್ತಾಗ್ತದೀ ಖಗವಾಸುಗಂೀರ್ವರ |
ಮಿಗೆ ಮೇಲಡರಿಸುತ್ತಾ ಸುಗುಣ ಸ್ವಾರಿ ಯೋಚಿಸಿ || ನಿಗಮಸಮೂಹವು
ಪೊಗಳಲು ಗರುಡನ | ಪೆಗಲೇರಿಸಿ ರುಗರುಗಿಸುವದಾಭರ || ಇಗಳ
ಪ್ರಕಾಶದಿ ಜಗದುದ್ಧಾರನು | ಮುಗುಳೆ ರಥದಿ ಬಹ ಸೊಗಸಿದ ನೋಡೇ ||
|| ತರಳೆ ನೀ || ೪ ||

ಬಾಲೆ ಓಹೋ ಈತನ್ಯಾರೇ | ಅಮ್ಮ | ಶೂಲಿಯಂತಹ ಹೊಂತ
ಕಾರೇ | ಗುಣ | ಶೀಲನು ಸ್ಥೂಲಶರೀರೇ | ನೋಡೆ | ಮೇಲು ಪೀತಾಂಬರ
ಧಾರೆ || ಆಹಾ || ಕೋಲುಬೆತ್ತವು ತ್ರಿಶೂಲ ಕೃಷ್ಣಾಜನ | ಸೀಳು ಚರ್ಮವು
ಪಿಡಿದೋಲಗಿಸುವನ್ಯಾಕೇ || ಭಾವಕೀ || ೫ ||

ಕಂಡೆಯಾ ನಿಪುಣನಾಕ್ರಿಯಾ | ಇವನ | ಮಂಡೆಯೊಳಿಹ ಭಾಗೀ
ರಥಿಯಾ || ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಕರ್ನಕುಂಡಲಗಳ ಜೋಡು | ಕುಂಡಲಿ
ತ್ರಿಶೂಲವುದ್ದಂಡ ಡಮರುಗವು || ಗುಂಡುಡಿಗೆಯು ಮೇಲೆ ಹಿಂಡುಗೆಜ್ಜೆ
ಯು ಸರ | ಗೊಂಡೆ ಸುವರ್ನದ ತಂಡದಿ ಮೆರೆವ ಪ್ರ || ಚಂಡ ಜಠಾಧರ
ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಆ | ಖಂಡಿತ ಭೈರವ ಪಂಡಿತನಿವನೂ || ತರಳೆ ನೀ || ೬ ||

ಮತ್ತೊಂದಿಹುದು ಈ ಪುರುಷನ | ಸುತ್ತ | ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ಭೂತ
ಗಡಣಾ | ಇರ್ವ | ರೊತ್ತಿಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕಿವನಾ | ಕುಣಿ | ವುತ್ತಲಿಹರು
ನೋಡೀ ಹದನಾ || ಆಹಾ || ಬತ್ತರಿಸೆನಗೆ ಚರಿತ್ರ ಸುಪಾತ್ರಪ | ವಿತ್ರನ ಚಿತ್ರ
ವಿಚಿತ್ರವೇನಿದ ಪೇಳೇ || ಭಾವಕೀ || ೭ ||

ಬಿಡದೆ ಸಜ್ಜನರ ಬಾಧಿಸುತಾ | ಮಹಾ | ದಡಿಗಡಟ್ಟುಗ ಭೂತಪ್ರೇತಾ ||
ವಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಮಿಡುಕ್ಕಾಡುವ ವಿಶಾಡ | ಗಡಗ ರೋಂಪಿಸಲು
ಮೃಗದರೇ ಪೀಡಿಸುತರೆ || ಕಡು ರೌರ್ಯನು ಭೋರ್ಗುಡಿಸುತ ತೀರ್ಥವ |
ಝಡಿದು ಖಳರ ಸೆರೆವಿಡಿದಾ ಬ್ರಹ್ಮರ ವಶ || ಕೊಡುತಾ ವೇಳ್ಳದಿ ಕೊಡುವ
ಬಲಿಗೆ ಖುಷಿ | ವಡುತಾ ಮೃಡನೊಳು ಸಿಡಿದಾಡುವವು || ತರಳೆ ನೀ || ೮ ||

ಧನ್ಯನಿನನು ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ | ಭಲೆ | ಮಾನ್ಯನನನು ತ್ರಿದಶರಲಿ | ಸುಪ್ತ |
ಸನ್ನ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ | ಕೃ | ಯನು | ವಡದ ನಿಶ್ಚಯವಲಿ || ಆಹಾ ||
ಕನ್ನೆ ಸಮ್ಭೂಗಣರನ್ನ ಕೇಳೆಲೆ ಈತ ಮುನ್ನನಲ್ಲಿದನ ಸಂಪನ್ನೆ ಪೇಳೆನಗೆ
ಕೇಳೆ || ಭಾವಕೇ || ೯ ||

ಪುರವು ಈತಗೆ ಗಂಗಾತೀರ | ರಾಮೇ | ಪೈರಕೆ ಮತ್ತೈದ ಈ ಭೀರ ||
ಭರದಿ ಸೇತುಸ್ಥಾನವ ಎರಚಿಸಿ ಹೇಮಾದ್ರಿಗೆ | ತರಳೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
ದರುಶನವು ಮಾಡಿರೆ || ಕರದು ಶರಣನೆಂದರಿತು ಮಂತ್ರತ್ವವ | ಧರಿಸಿ
ಪಲಶಜನ ಬರಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಯನು || ತರಿಸೆನುತಲಿ ಪರಿಯಹಲು ಬಂದಿಲ್ಲಿರುವ
ಶ್ರೀಭೈರವ ಧೂರೆ ನಯನನಭಿ | ತರಳೆ ನೀ || ೧೦ ||

ಅರಿತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವಾ | ಇಂಥಾ | ಸರಸದುತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮ
ವಾ | ನೋಡಿ | ಭರದಿ ದಾಟಿದೆ ಭವಾರ್ಥನವ | ಇನ್ನು | ಮರೆಯದೀತನ
ದಿವ್ಯವದವ || ಆಹಾ || ಸ್ಮರಿಸಿರೂ ಮೂಲಿಕೆಪುರದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇ | ಪೈರ
ಸರಸಿಂಹ ಶ್ರೀಕರ ರಮಾಧವನ ಕೇಳೆ | ಭಾವಕೇ || ೧೧ || ಶ್ರೀ ||

|| ೬೯ ||

ರಾಗ, | ಪಾಟಿ:-

| ತಾಳ

ರಮಣೆ ಇಂದಿನಲಿ ನೋಡಮನು ಜೋಡಿಗೂದೇನುಮಿತ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
ನಾಯಕನಾ || ಶ್ರಮಿಸದೆ ವೆಗಲೋಳು | ಸಂಭ್ರಮದಿ ಪೊತ್ತು ಸ್ವಾರಿಗೆ
ಗಮಿಸುವ ಕಪಿ ಈತನ್ನಾರೆ || ೧ ||

ಕಪಿಯನ್ನದಿರೆಲೆ ನಿಪುಣ ಈ ಹನುಮನು | ಸುಫಲನು ನಿನ್ನಾಣೆ |
ತಪನಕಲೇಶನು ಕೃಪೆಯೊಳವನ ಮೊದ | ಲುಪಚರಿಸಿದ ಕಾಣೆ || ಕಪಟವಿ
ದಲ್ಲಿದು ನೃಪತಿಗೆರೆಗೆ ಜಲ | ಧಿವನನುಲ್ಲಂಘಿಸಿದಾ | ಚಪಲನು ಲಂಕೆಯ
ನುಪವನವಲಿ ಖಳ | ರವರಿಮಿತ ಸಂಹರಿಸಿದಾ || ೨ ||

ಎಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಗಿವ ಬಂಟ | ಬಲ್ಲಿದ ಪ್ಲವಗರಾಜೇಂದ್ರ ||
ಯಿಲ್ಲ ತ್ವಜಗದೊಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಣೆಯು ಕೇಳೆ ಸು | ಧೃಲ್ಲ ಧೀರನೆಂದು ತೋರು
ತಿದೇ || ೩ ||

ಕುಂದೇನಿವಗೆ ಪರಾಕ್ರಮದೋಳ್ ಸಖಿ | ಇಂದ್ರಾಯು ರಣದೀ |
ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತದಿ ಬಂಧಿಸಿ ಮರ್ಕಟ | ವೃಂದವೆಲ್ಲವು ಭರದೀ || ಕೊಂದಿಡ
ಲಾಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರದ್ರೋಣಾದ್ರಿಯು | ತಂದು ಸಂಜೀವನದೀ | ಸಂಧಿಸಿ ಸೈನ್ಯದ
ಸಿಂಧುಯುಬ್ಬಿಸಿದ ಕ | ನೀಂದ್ರನಿವನು ಧಿಟದೀ || ೪ ||

ಗಿರಿಯ ಪೆಗಲಿನೊಳು ಧರಿಸಿ ತಂದನೆ ಜೀವ | ತೂರೆದನೆಲ್ಲರನುಳುಹಿ
ದನೇ || ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಇವ ತನ್ನ ಧೂರಿಯ ಚಿತ್ತವ ಸಾಧಿ | ಸಿರುವ ತಾ ಭಲೆ
ಶೂರನಹುದು || ೫ ||

ನಾಂ ಕೇಳೆ ಮಹಿಜಾತೋರನ ರಣದಲಿ | ಮಾರುತಿ ರಾಘವಗೇ |
ತೇರಾಗುತ ಪೆಗಲೇರಿಸಿ ಖಳನ ವಿ | ಕಾರವೆಸಗಿದ ಮಿಗೆ || ಕ್ರೂರ ದೇವಾಂ
ತಕ ಶೂರ ನರಾಂತಕ | ರಾಮವದೊಳಗವರ || ವೀರಭದ್ರನ ಕರವಾಳ ಸೆಳ
ಸಿರ | ಹಾರಿಸಿದ ಸುಭಟರಾ || ೬ ||

ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಕೇಳೆ ಶ್ರೀರಂಗಧಾಮನ ರಣ | ರಂಗದೀ ಪೊರುವ
ದುಚಿತವೂ || ಸಂಗ್ರಾಮವಲ್ಲಿದು ಹಿಂಗದೀಗಲು ಪೊತ್ತಾ | ಯಿಂಗಿತವೇನೆ
ಪೇಳವ್ವಾ || ೭ ||

ಪ್ರಥಮದಿ ಸೀತಾಸತಿಯ ಸೇವೆಗೆ ತಾ | ರಥವಾಗಿಹ ಪರಿಯಾ |
ಕ್ಷಿತ್ರಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕೆ ಶಕಟವನೇ | ರುತ ಮಂಡಿಸಿ ಹರಿಯಾ || ಜತನದಿ
ಪೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತಲತಸಂಭ್ರಮ | ಹಿತವೆಮಗದು ತೋರೀ | ಅತಿಸೌಭಾಗ್ಯ
ವು ಪ್ರತಿದಿನ ಪಾಲಿಸ | ಸತಿ ಕೇಳೆ ದಯದೋರೀ || ೮ ||

ಯುವಃ ನೋಡೆಲೆ ಶ್ರೀ ಕೇಶವನು ಯೇನಿದು ತನ್ನ | ಭವನ
ಸುತ್ತಲು ಬಹನ್ಯಾಕೇ || ನಿವಹ ನೃತ್ಯವಾದ್ಯನೂದುವ ಶಂಖಧ್ವನಿಯು
ಕೇಳೆ | ವಿವರಿಸೆನಗೆ ಈ ವಿನೋದಾ || ೯ ||

ಬಾಲೆ ನೋಡೆಲೊ ಈಕೊ ಸಾಲು ಸಾಲಿನಲೀ | ಹಿಲಾಲು ದೀವಿಟಕೆ
ಗಳು | ಮೇಲು ನಿಸಾಣೆ ಚಡಾಳವ ಚಮರ ವಿ | ಶಾಲ ಛತ್ರ ಟಕ್ಕೆಯೊಳೂ ||
ಲೀಲೆಯಲಿ ರಜತ ಕೋಲು ಬೆತ್ತವು ಪಿಡಿ | ದೋಲಗಿಸುವ ಸುಜನಾ | ಜಾಲ
ರಕ್ಷಿಸಲು ಶ್ರೀಲೋಲ ನೆವವಿ ಬಹ | ಶೀಲನುತ್ಪವಕೆ ಘನಾ || ೧೦ ||

ಮರವೆನೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳ್ ಸರಸಿಜಾನನೆ ಇಹ । ಪರಕೆ ಸಾಧನವ ತೋರಿ
ಸಿದೇ ॥ ಮೆರವ ಸೃಷ್ಟಿಯಾನಂದ ಸರಮ ಮೂಲಿಕೆಯೋಳ್ ಶ್ರೀ ।
ಕರ ರಮಾಧವನ ನಾ ಕಂಡೇ ॥ ೧೧ ॥ ತ್ರೀಃ ॥

॥ ೭೦ ॥ ರಾಗ [ಧಾಟಿ:-] ತಾಳ

ಜಂದಿರವದನೆ ಕೇಳಿಂದು ಸಪ್ತಮಿಯೊಳಾ । ನಂದದುತ್ಸಹವಿದೇನೇ ॥
ಮಂದರಧರನ ಪೊತ್ತವನೀತಸುರಗನ್ಯಾ । ರಂದು ಪೇಳೆನಗೆ ಜಾಣೇ ॥ ೧ ॥

ಲಾಲಿಸು ಪ್ರೇಮದಿ ಬಾಳೆ ನೀ ಮುದದಿ । ಶ್ರೀಲಲಾಮನ ಭಾಗ್ಯ
ಪೇಳ್ವ ಸಂತಸದಿ ॥ ಬೇಲ ಸುಗುಣ ಸುವಶಾಲ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ । ಶಾಲಯದಲಿ
ಒಡ್ಡೊಲಗಗೊಟ್ಟಹ । ಮೂಲ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ವ್ಯಾಳನಿವನು ಈ । ಭೂ
ಲೋಕದೊಳಾಲಿಲೆಯ ತೋರುವ ॥ ೨ ॥

ಕಮಲದಳಾಕ್ಷಿ ನೋಡಮನು ಭುಜಂಗನಿ । ಗಮಿತ ಪೆಡೆಗಳದೇನೇ ॥
ವಿಮಲನ ಶಿರದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದ ಈ । ಕ್ರಮವ ಪೇಳೆನಗೆ ಜಾಣೇ ॥ ೩ ॥

ಇಂದಿದು ಪೊಸತಲ್ಲ ಮಥುರಪಟ್ಟಣದಿ । ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯವತಂಸ
ಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ಕಂದನೆನುತ ಶ್ರುತಿವಂದ್ಯನ ಯೆತ್ತುತ । ಅಂದು ಗೋಕುಲ
ಕಿಡಲಂದು ಶೌರಿಯು ಬರೆ ॥ ಮುಂದೆ ತನ್ನೊಡಲನು ಬಂದಿವ ಹಾಸಿ
ಮೇ । ಲಿಂದು ನೆಗಹಿ ಪೆಡೆಯಂದೇ ನೆಗಹಿದಾ ॥ ೪ ॥

ನಾರಿ ಕೇಳಿವ ಹೊಂತಕಾರಿ ಸರಿಸ್ತವ । ಧೀರನೆಯಹುದಹುದೂ ॥
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನ ಪೊತ್ತ ಭಾರವ್ಯಾಕಿರದು ನಿ । ಚಾರಿಸಿ ಪೇಳೆಯಿದು ॥ ೫ ॥

ವಾಸುಕಿಯೆನಿಸೀ ಹಾಸಿಕೆಯಾದ ಹರಿಗೇ । ಬೇಸರಿತದೆ ಮುಂದೆ
ನೇಣಾದ ಗಿರಿಗೇ ॥ ಸಾಸಿರಪೆಡೆಯು ವಿಲಾಸದಿ ಪಸರಿಸು । ತಾ ಸರಸದಿ
ಕ್ಷಿತಿ ತೋವದಿ ಪೊರೆವಾ ॥ ಶೇಷಪ್ರಬಲ ಅತಿ ವೇಷಧರನು ಮಹ । ಶೇಷ
ನಿವನು ಜಗದೀಶನ ಶರಣಾ ॥ ೬ ॥

ಭಾವೆ ಲೇಸಿದು ವಾಸುದೇವಗೆ ಹಾನಿನ ಸಹ । ವಾಸವಾಯಿತಲ್ಲೇ ॥
ಶೀವಿ ಮತ್ತೊಂದ ಕೇಳುವೆನು ಹತ್ತವತಾರ । ಕೋವಿದಗಹುದು ಬಾಲೇ ॥

ದಿಟ್ಟಿ ಕೇಳಹುದು ಕೊಂದನು ಮುನ್ನ ತಮನಾ । ಬೆಟ್ಟವ ನೆಗಹಿ
ಭೂಮಿಯ ತಂದು ಖಳನಾ ॥ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗಿದು ಅರಿಯಿಟ್ಟು ನೃಪರ ತಲೆ ।
ಕುಟ್ಟ ಅಬ್ಬಗೆ ಕಲ್ಲೊಟ್ಟ ಗೋಕುಲದಲಿ ॥ ಪುಟ್ಟ ನಾಚಿಕೆಯನು ಬಟ್ಟು
ಬತ್ತಲೆ ಹಯ । ಥಟ್ಟುವಡಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನಿವ ॥ ೭ ॥

ಎನು ಚೋದಿಗವು ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಮುನ್ನ । ತಾನೇ ಶೇಷಾದ್ರಿಯಲೀ ॥
ಜಾಣನಲ್ಲಿರ್ದು ಇಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ನಿ । ದಾನ ಪೇಳ್ ಪ್ರೇಮದಲೀ ॥

ಶರಣವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿಂದುಳ್ಳ ಹರಿಯೂ । ಸುರನರೋರಗರ್ಗಿ
ಸಾಭಾಗ್ಯದ ಸಿರಿಯೂ ॥ ವರ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನು ಕರಿರಾಜನು ಧ್ರುವ । ತರಳೆ
ದ್ರೌಪದಿ ಸಹ ಕರೆಯಲು ಬಂದಿಹ ॥ ತೆರನಂತೆಮ್ಮನು ಪೊರೆಯಲು ಬಂದಿ ।
ಲ್ಲಿರುವ ಸುರ್ವೇದ ಗಿರಿಯಾಧಿಪನಿವಾ ॥ ೧೦ ॥

ಭಲರೆ ರಾಬಾಸು ಯೇ ಲಲನೆ ಮೂಲಿಕೆಯೊಳು । ಚಲುವ ರಮಾ
ಧವನಾ ॥ ವಲಿದು ತೋರಿಸಿದೆ ಸತ್ಕುಲದೊಳುತ್ತಮೆ ಕೇಳು । ತಿಳಿದೆ
ನಿನ್ನಯ ಸುಜ್ಞಾನಾ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೭೧ ॥ ರಾಗ. [ಧಾಟಿ:-

] ತಾಳ

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ಇವನ ನಿಜವನರಿಯದಲ್ಲೆ ಬಾಲೇ ॥ ಹರಿಯಾ ಸಿರಿಯಾ
ಶ್ವರಿಯಾ ಪರಿಯಾನರುಹಿಸೆ ಆ ಲೀಲೇ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ ॥ ೧ ॥

ಮೊದಲು ವೇದಚೋರನ ಕೊಂದಾ । ಮತ್ತೆ । ಸುಧೆಯು ನಿರ್ಜರರುಣ
ಲೆಂದಾ । ಭೂಮಿ । ಯೊದಗೀ ಕಂಕುಳೊಳಿಟ್ಟು ತಂದಾ ॥ ಖಳನ ॥
ಸದದು ಗಂಗೆಯ ತನ್ನ । ಪದದುಂಗುಟದಿ ಪೆತ್ತಾ ॥ ಈತನೇ । ನೋಡವ್ವ
ಭಾಗ್ಯನಿಧೀ ॥ ಈತನೇ ॥ ೨ ॥

ಯೇಸು ಇವನ ಚರಿತೆ ಕೇಳ್ವದಾಂ ಯೆನಗೇನ್ ಬಾಲೇ । ಅಸುವೇಶ
ಶ್ರೀಶಗೇನ್ ಸು । ಭಾಷೆ ಪೇಳಾ ಲೀಲೇ ॥ ೩ ॥

ಮೆರೆವ ಭಾರ್ಗವನಾಗಿ ಬಂದಾ । ಲಂಕಾ । ಪುರವು ಭಕ್ತನಿಗಿತ್ತಾ
ನಂದಾ । ಗೇಹ । ಶರಥಿ ಮಧ್ಯಮ ಮಾಡಿ ನಿಂದಾ ॥ ಮುದ್ದು ॥ ಸುರಿವ
ಮೋಹಕನಾಗಿ । ತುರಗಸ್ವಾರಿ ಗೈದಾತಾ ॥ ಈತನೇ ॥ ೪ ॥

ಮತ್ತೇನಗೈದ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಬಾಲೇ । ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ
ಚಾರಿತ್ರ ಬಿತ್ತರಿಸಾ ಲೀಲೇ ॥ ೫ ॥

ಎದುರನ ಗೃಹದಿ ಪಾಲುಂಡಾ । ರುಕ್ಮಾಂ । ಗದನಾತ್ಮಜನ ಅಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡಾ । ಕೂಡಿ । ಮುದುಕಿ ಕುಬುಜಿಯ ಸ್ನೇಹ ಕಂಡಾ ॥ ಧ್ರುವಗೆ ॥
ಪದಪ ಪಾಲಿಸುತ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತಾ ॥ ಈತನೇ ॥ ೬ ॥

ಹಲವು ಜನರ ಸಲಹೆ ಕೆಲರ ಕೊಲುವ ಬಗೆಯೇನೆ ಬಾಲೇ || ಅಳಸಿ
ಬೆಳಸಿ ಸುಳಿಸುವ ಈ ವಳವ ಪೇಳಾ ಲೀಲೇ || ೭ ||

ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಿಗಾಧಾರಿ | ದುಸ್ವ | ರಾದವರ ವ್ರಾತಕುಠಾರಿ | ನಿತ್ಯ |
ಮೋದಭರಿತ ಸುವಿಚಾರಿ | ಅಮಿತ | ವೇದವಂದಿತನು ಅನಾದಿಮೂರುತಿ ||
ದೇವಾ || ಈತನೇ || ೮ ||

ಹರಿಯು ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಅರಿಯದಲ್ಲ ಬಾಲೇ | ಭರದೊಡ್ಡು
ಸ್ವಾರಿಗೀತ ಕೆರಳ್ಳನೆಲ್ಲಿ ಪೇಳೇ || ಸರಸಿ || ೯ ||

ಸ್ವಾರಿಯಸ್ವಮಿಯೊಳುಂಟವ್ವಾ | ಕೇರಿ | ಕೇರಿಗೈತಹ ವಾಸುದೇವಾ |
ಭಕ್ತೋ | ದ್ಧಾರ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಾವಾ | ಬಗೆ | ಗಾರ ಆರತಿಯ ಶೃಂಗಾರ
ನೋಡುತ ಬಂದಾ || ಈತನೇ || ೧೦ ||

ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮವು ಈ ಮೂಲಿಕೆಯೋಳಿ ಹಿತದ ಕಂಡೆ ಬಾಲೇ ||
ಅತುಲಿತ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರೀತನಾಪತಿಯು ಗೈದಾ ಲೀಲೇ || ಸರಸಿ || ೧೧ ||

|| ೭೨ || ರಾಗ, [ಧಾಟಿ:- | ತಾಳ

ಅಮಮ ಇದೇನೇ ಇಂದಿನ ಲೀಲೇ | ನೋಡೆ | ಎಮಲ ಶ್ರೀ ರಂಗ
ನಾಟವು ಬಾಲೇ || ಅಮಮ || ಪಲ್ಲ || ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ ನಿರ್ಜರರಿಂದೂ |
ತಮ್ಮ | ತಮ್ಮ ವಿಮಾನಕಡರಿ ನಿಂದೂ || ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎಂದೂ |
ನಭದೋ | ಕೊಮ್ಮಿಲಿ ಘೋಷಗೈವಂಶ್ಯಕಿಂದೂ || ೧ ||

ಕಮಲದಳಾಕ್ಷಿ ನೋಡೆಲೆ ನೀರೆ | ಇಂದು | ಸವಯುತ್ಸವದ ಈ
ಬಗೆ ಬೇರೆ | ಕಮಲ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ವೀರಸಾಗರಶಯನ ಎನೋದಡಿ | ಭಾರಿ |
ತೇರನೇರಿದನೆಂಬುಲ್ಲಾಸದಿ || ಭೂವಿಬು | ಧರು ನೀಕ್ಷಿಸಿ ತೋಸದಿ | ಆ ಉ |
ದ್ಧಾರನ ಗುಣ ಸುತಿವರು ಘೋಸದಿ || ಕಮಲ || ೨ ||

ಅಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಾಯಕನಿವನು | ಭೂತ | ನಿಕರಕೆ ಲಿಯ
ಡಲ್ಲ ತ ಕೂಳನು || ಸಕಲಂತರ್ಯಾಮಿ ಮತ್ತೆ ರಥವನು | ನೇರ್ದಪ್ರಕಟವಿ
ದೇನೆ ಪೇಳೆನಗದನು || ಅಮಮ || ೩ ||

ವಡಿಗ ಭೂತಾದಿವ್ರಾತಕೆ ದಯದಿ ತೃಪ್ತಿ | ಪಡಿಸಲು ಬಲಿಯ ಡಲ್ಲ ತ
ಮುದದಿ || ಬಡದೆ ಉದ್ಧಾರಗೈಯ್ಯುತ ತೋಸದಿ | ತೇರಾನಡರಿ ಬಾಹನು ನೀ
ನೋಡೆಲೆ ಕೆಳದಿ || ಕಮಲ || ೪ ||

ಸೋಮಾರ್ಕಜೋತಿ ನೋಡೆ | ಜನ | ಸ್ತೋಮಜೈನುಂಡೆ ಬರಿಸು
ಮಿಗಿಲು || ಚಾಮರ ಭತ್ತ ಸಮ್ಮೇಳದೊಳು | ಗುಣ | ಧಾಮನ ಸ್ವಾರಿಯೇ
ನಿದು ಪೇಳು | ಅಮಮ || ೫ ||

ಪಟಹ ಡಿಂಡಿಮಡಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಮಾರಿ | ಈ ತಂ | ಬಟಭೇರಿ ಮುಖ್ಯವಾದ್ಯ
ದಶಾರಿ || ಸಟಿಯಲ್ಲ ಇದಕೋ ರಥವನೇರಿ | ನಮ್ಮ | ಕಟಕ ರಕ್ಷಿಸಲು
ಬಾಹವವಾರಿ | ಕಮಲ || ೬ ||

ಬಡದೆ ಇನ್ನೊಂದ ಕೇಳುವೆ ಕಾಣೆ | ತೇರ | ಧಡೆಗೊದಗಿದ ಮೇಲೆ
ನಿದು ಜಾಣೆ || ಬೆಡಿ ಕಂಭಧ್ವನಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಯೇನೆ | ಇಂಥಾ | ಬೆಡಗ
ಪೇಳೆನಗೆ ಭಲೆ ಶಾಣೆ | ಅಮಮ || ೭ ||

ಜನರು ಯಲ್ಪಾದಡಂಜಿದ ಭಯವ | ತಮ್ಮ | ತಸುವಿಗೆ ಸೋಂಕಿರಲದ
ನೆಲ್ಲವಾ || ಮನದೀ ಯೋಮ್ಮೆನಿಸಿ ಬೆಚ್ಚೋಡಿಸುವ | ಕಂಭ | ಧ್ವನಿಯೆಸಗು
ವುದಿದು ಹರಿಯಾಟವಾ | ಕಮಲ || ೮ ||

ಮರಳಿ ಯೇರಿದ ಇದ್ಯಾವ ವಿಮಾನ | ಚಕ್ರ | ತಿರುಗುತಲಿದೆ ನೋ
ಡದರ ತ್ರಾಣ || ಬರುವ ಘರ್ಜನೆಯು ಕೇಳು ನಿದಾನ | ವಿಶ್ವಂ | ಭರನ
ಲೀಲೆಯಿದು ಪೇಳು ವಿಧಾನಾ || ಅಮಮ || ೯ ||

ಸಿಂಧುರಗಮನೆ ಸುರತಲೋಲೆ | ಇದು | ಚಂದ್ರಮಂಡಲವು ಕೇಳೆಲೆ
ಬಾಲೆ || ಇಂದ್ರಾದಿ ಸುರರೋಲೈಸುವ ಲೀಲೆ | ಗಾಗಿ | ಇಂದು ಇದೇಂ
ಬರುವನಲ್ಲೇ || ಕಮಲ || ೧೦ ||

ಚಲುವ ಪಲ್ಲಂಕಿ ಯೇರಿದ ಕಾಣೇ | ಯಡ | ಬಲದೀ ಸ್ತ್ರೀಯರ್ವ
ರ್ಯಾರೆಲೆ ಜಾಣೇ || ಬಳಕ ತೊಟ್ಟಲೊಳು ಮಂಡಿಸಿ ತಾನೇ | ವೇದ | ಗಲಭೆ
ಯೊಳ್ಳುಜೆಗೊಂಬ ಯದೇನೇ || ಅಮಮ || ೧೧ ||

ಆದಿಪಕ್ಷಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ | ತೋರ್ವ | ಳೇದ್ವಯ ರೂಪಿಲಿ
ಮೆರವಿಹಳೇ || ವೇದವೇದ್ಯನ ಕೊಡುತ ವಿನೋದದೀ | ಈ ಪ | ರೀ ದಿವ್ಯ
ವಸವಂತ ಮಂಟಪದೀ || ಕಮಲ || ೧೨ ||

ಪರಮ ಪಾವನೆಯೆ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳೇ | ದೇವ | ಮೆರೆವ ಮಂಟಪದಿಂದ
ಪೊರಡುತಲೇ || ಯರಕವಾಗಿ ರಮೆಯ ಗೊಡುತಲೇ | ಸುತ್ತು | ಬರು
ತೊಳಪೊಕ್ಕು ಮಂಡಿಸಿದ ಬಾಲೇ || ಅಮಮ || ೧೩ ||

ರತಿಪತಿವಿತನು ಇದೇ ಪರಿಯೂ । ನಮ್ಮ । ಹಿತಕಾಗಿ ಮಾಳ್ವ
ವಯಸಕೊಮ್ಮೆಯೂ ॥ ಸತತ ಸಜ್ಜನರ ರಕ್ಷಿಪ ಜವದೀ । ಕೇಳ । ಚ್ಯುತ
ನಮ್ಮದೊಂಸುವ ಕರುಣನಿಧೀ ॥ ಕಮಲ ॥ ೧೪ ॥

ಅಹಹ ಅನಂದದೋಂದೆ ಯಿನಗೇ । ತಾಯೇ । ಬಹು ಜನ್ಮ ಮರೆಯ
ಬಹುದೆ ನಿನಗೇ ॥ ಮಹಿಯೊಳಧಿಕ ಈ ಮೂಲಿಕೆಯೊಳಗೇ । ನಿನ್ನ ।
ಸಹಾಯದಿ ಕಂಡೆ ಶ್ರೀರಮಾಧವಗೇ ॥ ಅಮಮ ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಕವಿ ವಾಸುದೇವಪ್ರಭುಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ॥

ಕವಿ ಶೇಷಪ್ರಭುಕೃತ ಪದಗಳು.

॥ ೭೩ ॥ ರಾಗ, ಜುಜೋಲಿ [ಧಾಟಿ:- ಬಾರೋ ಶ್ರೀಹರಿ ಭಕ್ತಿ] ಚೌತಾಳ

ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ಸಜ್ಜನಸುಲ್ಲಭ । ದಾಂದ್ರಜೈದನ ಪಾಪವಿಮೋ
ಚನ ॥ ನಾರದನುತ ಭಾಗೀರಥಿಪಿತ ಮಹಾ । ಘೋರ ದುರಿತ
ಉತ್ತಾರಣ ಹರಿಯೆ ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ದೈತ್ಯ
ವಿಭಂಜನ । ಸತ್ಯಾತ್ಮ ಪಾವನ ಸದ್ಭಕ್ತಜೀವನ ॥ ಸತ್ಪರಜೋತಮ
ಕರ್ತು ಪರಾತ್ಪರ । ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಮಃ ನಮೋಸ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರ ॥ ಶ್ರೀ
ರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ೧ ॥ ಸಿಂಧುಸಂಚಾರಣ ಮಂದರಧಾರಣ । ಇಂದಿರಾ
ನಾಯಕ ಸುಂದರ ಆನಕ ॥ ದುಂದುಭಿನಂದನ ಚಂದ್ರಚೂಡ ಅಮ ।
ರೇಂದ್ರ ದ್ರುಹಿಣನುತ ದ್ವಂದ್ವಪದಾಬ್ಜ ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ೨ ॥ ಚಿಂತಿ
ತಾರ್ಥಪ್ರದ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪದಾ । ನಂತ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯ ಅನಂದ
ಕೀರ್ತಿಯ ॥ ನಾಂತೆನ್ನಯ ಹೃದಯಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಿ । ರಂತರ ವ್ಯಾಪಿಸೂ
ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ೩ ॥ ಪದ್ಮಪತ್ರೇಕ್ಷಣ ಪಾಂಡವ ರಕ್ಷಣ ।
ಪದ್ಮನಿಭೇಕ್ಷಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪಾವನ ॥ ಪದ್ಮಾಲಯ ಪಿತ ಪದ್ಮವಿರಾಜಿತ ।
ಪದ್ಮಜಪಿತ ಪದ್ಮಾಪತೀರಮಣ ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ೪ ॥ ತಂಖಚಕ್ರಾಸ್ಥಿತ
ಶಾರ್ಙ್ಗಧನ್ವ ಧೃತ । ಪಂಕಜಲೋಚನ ಪಾಪವಿಮೋಚನ ॥ ಪಂಕಜಭವಪಿತ
ರಮಾಪತೀವಳ ಲಂಕಾಧೀಶ್ವರ ನೆಂಕಟರಮಣಾ ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭ ॥ ೫ ॥

|| ೮೪ || ರಾಗ, ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ ಕೊಡೊ] ಚೌತಾಳ

ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ ವಿಶ್ವಪತೇ | ಪಾಲಯ ಮಾಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಾ ||
 ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ || ಪಲ್ಲ || ಜಲಚರ ಮಂದಧಚಲಾಚಲಾಧೃತ | ಕಲಾ
 ಪೂರ್ಣ ನರಸಿಂಹಾ || ಭಲಿಗರ್ವವಿದಾರಣ ಘನಶ್ಯಾಮ | ಲಲಿತ ಸದ್ಗುಣ
 ಭಾರ್ಗವ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ || ೧ || ಕೌಸಲ್ಯೋದರ ಕುಮುದಸುಧಾಕರ |
 ಕಂಸಾಂತಕ ಕಮಲೇಶಾ || ಹಂಸಯಾನಪಿತ ತ್ರಿಪುರವಧೂವ್ರತ | ಧ್ವಂಸಿ
 ತುರಂಗಮವಾಹನಾ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ || ೨ || ವಿಶ್ವಮಯ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ
 ಜಯ ಜಯ | ವಿಶ್ವಂಭರ ಮಹಾಕಾಯಾ || ವಿಶ್ವವ್ರಜ ವಿಶ್ವಾಂಡಪ್ರೇರಣ |
 ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಮಯಧಾರಣಾ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ || ೩ || ಕಾಳಿಯಮಸ್ತಕ
 ರಂಜಿತ ಪದಕ | ಮಲಾಯ ಕರುಣಾಸಾಗರಾ || ನೀಲಗಾತ್ರ ನಿರ್ಮಲ ಶ್ರೀ
 ತುಳಸೀ | ಮಾಲಾಬಂಧುತ ಕೌಸ್ತುಭಾ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಪತೇ || ೪ ||
 ಭಾಸುರಾಂಘ್ರಿಯುಗ್ಮ ವಳಲಂಕಾ | ಕೋಶಧೀಶ ಶ್ರೀಶ್ಚೈಶವಾ ||
 ವಾಸ್ತುಧೇವ ಕೇಶವ ಶಿವ ಪ | ದ್ವಾಸನಪಿತ ಶ್ರೀರಮಾಧವಾ || ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ
 ಪತೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮೫ || ರಾಗ, ಅರಭಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಲಯೇ ವಿಷ್ಣು ಕ ಪ್ಪ] ಏಕತಾಳ

ವಂದೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ | ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಂ || ಪಲ್ಲ || ವೃಂದಾವನ
 ಸಂಚಾರಣ ಶ್ರೀಮದಾ | ನಂದತೀರ್ಥವಂದಿತ ಸದದ್ಭಂದ್ಯಂ || ವಂದೇ ||
 || ಅನು || ದಕ್ಷಂ | ಧರಣೀಧರ ಶತಪತ್ರಾಕ್ಷಂ | ಭೀಕರ ದೈತ್ಯಾನ್ವಯ
 ಶಿಕ್ಷಂ | ಅಣುರೇಣುಚರಾಚರರಕ್ಷಂ || ಪಕ್ಷೀಂದ್ರಗಮನಂ || ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮ
 ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಕ್ಷ ಸಾ | ಕ್ಷಾತ್ಕರ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಪರೇಕ್ಷಂ || ವಂದೇ || ೧ ||
 ನಿತ್ಯಂ | ನಿರಮಯ ನಿಗಮಾಗಮಸ್ತುತ್ಯಂ | ಮುನಿಜನ ಹೃತ್ಕಮಲಾದಿತ್ಯಂ |
 ಮುರಲೀ ಮೃದುವಾದನಕೃತ್ಯಂ || ನಂದಯಶೋಡಾ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ
 ನಿರಂಜನ | ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ ಸಾತ್ವಿಕಗುಣಭರಿತಂ || ವಂದೇ || ೨ || ತರಣಂ |
 ಬಹು ಜನ್ಮಾಂತರ ದುಸ್ತರಣಂ | ಕರುಣಾಕರ ದೀನೋದ್ಧರಣಂ | ಪೂತ
 ನಾಡ್ಯಸುರ ಸಂಹರಣಂ || ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನಾಭರಣಂ || ದೇವಕಿತರುಣಂ ಭಾಸ್ಕರ
 ಕಿರಣಂ | ಭವಭಯಹರಣಂ ಪಾವನಚರಣಂ || ವಂದೇ || ೩ || ಧೀರಂ |
 ಜಾನಕಿಮುಖಚಂದ್ರಚಕೋರಂ | ಜನಿಮೃತಿಭಯಶೋಕವಿಧೂರಂ | ಭವ
 ಭಂಜನ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಂ || ಚಿತ್ತಶೂರಂ || ರಾತ್ರಿಂಚರಗಣ ಮದವಾರಣ

ಕಂಠೀರವ ಕೌರವ । ವಾರವಿದಾರ ಮುರಾರಿಮುದಾರಂ ॥ ವಂದೇ ॥ ೪ ॥
ಶಾಂತಂ । ಸದ್ಗುಣರಂಜಿತ ನಿಶ್ಚಿಂತಂ । ವಿಶ್ವಂಭರ ಶ್ರೀಮದನಂತಂ ।
ಗಂಗಾಜನಕ ರಮಾಕಾಂತಂ ॥ ನಿಜ ಕಾಂತ್ಯಾಭಾಂತಂ ॥ ಘೋರ ದುರಿತ
ಧ್ವಂಶ ಪತಂಗಾಂತಶಾಯಿ । ವೇದಾಂತವೇದ್ಯ ನಿಶ್ವಂತರವ್ಯಾಪ್ತಂ ॥
ವಂದೇ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೭೬ ॥ ರಾಗ ಬೇಗಡೆ [ಧಾಟಿ:-ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀಹರಿ] ಏಕತಾಳ.

ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಕೃಷ್ಣ ಜಯ । ನಮೋ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರ
ವಂದ್ಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿರಂಜನ ಕೃಪಾಕರಂ ಜನಾರ್ದನ । ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರ
ಮಾನಂದಾ ॥ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಪತಂಗಭಾಸುರ ಮತಂಗ
ರಕ್ಷಕ । ರಥಾಂಗವಾಣಿ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದಾ ॥ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೧ ॥ ಅನಂತ
ಗುಣ ಪಾವನಾನಂತಜಗಜೀ । ವನಾ ತ್ರಿದಶನುತ ಪದದ್ವಂದವ್ಯಾ ॥ ನಮೋ
ನಮೋ ॥ ೨ ॥ ಲತಾಂತರರಥ್ಯತಪಿತಂ ತ್ವ ಶ್ರೀರಮಾ । ಪತಿಂ ತ್ರಿಗುಣ
ಪೂರ್ಣಾನಂದಾ ॥ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೭೭ ॥ ರಾಗ, ಪೀಠಾ [ಧಾಟಿ:- ನಂಬು ನಂಬು ನಾರಾಯಣನಾ] ಏಕತಾಳ

ನಂಬು ನಂಬು ಸೀತಾರಾಮನಾ । ಸತ್ಯದೃಢದಿ । ನಂಬಿದರೆ ಕಾಯ
ಲಾರನೇ ॥ ಕುಂಭಿನಿಯೊಳ್ಸಾಧುಭಕ್ತರ । ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರು । ಣ್ಯಾಂಬುಧಿ
ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮನಾ ॥ ನಂಬು ॥ ೧ ॥ ಎಂಜಲ ಎಂದೆನಿಸಿ ನೋಡದೇ ।
ಶಬರೀಗೊಲಿದು । ಭುಂಜಿಸಿದಂಜಕೆಯ ಮಾಡದೇ ॥ ಕಂಜನಾಭ ಶ್ರೀ
ರಘುರಾಮನಾ । ನಾಮದ ವಜ್ರ । ಪಂಜರವಿರೆ ಭಯವಿದೇನ್ ಘನಾ ॥
॥ ನಂಬು ॥ ೨ ॥ ಮಂಗಲಪ್ರದ ಶ್ರೀರಾಮನು । ಕರುಣದಿ ಸುಗ್ರೀ ।
ವಂಗಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತನು ॥ ಅಂಗದನ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವೇ । ರಾಮನ ಚರ ।
ಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ॥ ನಂಬು ॥ ೩ ॥ ಜನಕನಂದನೆಯ ಕುರುಹನು ।
ತಂದಾ ಹನುಮಗೆ । ವನಜಭವನ ಪದವನಿತ್ತನು ॥ ಚಿಸುಮಯಾನಂದ
ಶ್ರೀರಾಮನು । ವಿಭೀಷಣಗೆ । ಘನವಾದ ಸಂಪದವನಿತ್ತನು ॥ ನಂಬು ॥ ೪ ॥
ಎಂಫಾ ಕರುಣೆಯೊ ರಾಮನು । ಸ್ಮರಪಿತ ಶ್ರೀರಮಾ । ಕಾಂತ ಸುರ
ಸಾರ್ವಭೌಮನು ॥ ಯಂತಾದರು ನಮ್ಮ ಕೃಪಾವನು । ನಾವ್ ಬಯಸಿದ ।
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಗಳನೀವನೂ ॥ ನಂಬು ನಂಬು ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

|| ೭೮ || ರಾಗ, ಬೀಲು [ಧಾಟಿ:- ಶ್ರೀರಾಧಾವಲ್ಲಭಾ ಸಜ್ಜನಸುಲ್ಲಭಾ] ಅದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ರಘೂತ್ತಮ ರಾಘವಾ | ಶ್ರೀರಘೂತ್ತಮ ರಾಘವಾ || ಪಲ್ಲ ||
ನಿಗಮಾರ್ಚಿತ ಪದ | ಯುಗ ಭೃಗುದ್ರಗುಹರ | ಅಗಣಿತಘ ಭುಜಗ ಖಗ
ಮೃಗಧರನುತ | ಶ್ರೀರಘೂತ್ತಮ || ಪಲ್ಲ || ವಾಂಜರ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರ | ೧೦ |
ಧಾರಣ ವರಹ ಶರೀರ || ವೀರ ಸೃಸಿಂಹಮುದಾರ ಧರಣಿಸುರ | ವಾರ
ವಾನಿಧಿ ವಾಂಜಾರಿ || ಶ್ರೀರಘೂತ್ತಮ || ೧ || ಯತಿಕುಲ ನಳಿನ ದಿನೇಶ |
ರಘು | ಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರೇಶಾ || ತ್ರಿತಯ ಪುರವಧು ವ್ರತಭಂಗ ಸೂನೃತ |
ಜಿತಮ್ಲೇಂಭಾಸ್ವಯ ಶ್ರುತಿತತನುತ || ಶ್ರೀರಘೂತ್ತಮ || ೨ || ಕೋಸಲ
ನಗರನಿವಾಸಾ | ಖರ | ದೂನಣಾರಿ ಸರ್ವೇಶಾ || ವಾಸವನುತ ಕಮಲಾಸನ
ಪಿತ ಶ್ರೀರ | ಮೇಶ, ವಿಭೀಷಣಪೋಷಣಧೀಶಾ || ಶ್ರೀರಘೂತ್ತಮ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ೭೯ || ರಾಗ ಬ್ರಂವಾವನಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣದಿ ಪಾಲಿಸನ್ನ] ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ನುತಿಸಲಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯಾ | ಭುವನೇಂದ್ರರರ್ಥಿಯ | ನುತಿಸಲಳವೆ
ಕೀರ್ತಿಯಾ || ನುತಿಸಲಳವೇ ಯತಿಕುಲಾರ್ಣವ | ಪ್ರತಿಸುಧಾಕರರಂಘ್ರ
ಕಮಲವ | ಶ್ರಿತಜನ ಮನೋರಥವ ಸಲಿಸುವ | ಸತತ ಶ್ರೀಗುರುಸಾರ್ವ
ಭಾವುರ || ನುತಿಸ || ಪಲ್ಲ || ಸರಸಿರುಹಭವಾಂಡದೀ | ಭೂಲೋಕದ |
ಶರಧಿ ಎಳರ ಮಧ್ಯದೀ || ಶಾಲ್ಮಲಿ ಕುಶಪು | ಸ್ವರಶಾಖಾಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷದೀ ||
ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಿ || ಕುರುಹಿರಣ್ಯಕರಮೃ ಇಳಾವ್ರತ | ಹರಿವರುಷಭದ್ರಾಶ್ವ
ವರ ಕಿಂ | ಪುರುಷಕೇತು ಮಾಲಾದಿಯದರೊಳು | ಮೆರೆವ ಭರತಖಂಡದಲಿ
ವರ ಭಾ || ಸುರ ಹಿವಗಾಚಲದಗ್ರ ತೆಂಕಣ | ಸುರನದೀತೀರದಲಿ ಕಾಶೀ |
ಪುರ ಮಠಾಧೀಶ್ವರರ ಪಾರಂ | ಪರೆಯ ಶ್ರೀಭುವನೇಂದ್ರರಂಘ್ರಿಯ ||
|| ನುತಿಸ || ೧ || ಸುಮತೀಂದ್ರ ಶ್ರೀತೀರ್ಥರ | ಕೋಮಲಕರ | ಕರಯುಗ್ಮ
ಸಂಜಾತರಾ || ಸುಜನಹೃತ್ಕಮಲ | ದ್ವ್ಯಮಣೀ ಕೀರ್ತಿವಿಖ್ಯಾತರಾ || ದೀನ
ನಾಥರಾ || ವಿಮಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಕ್ರಮವಂತ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಬಹು |
ಕ್ಷಮೆಗುಣಾನ್ವಿತ ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಪಾವನ | ರಮಿತ ಯತಿಕುಲತಿಲಕ ಸಜ್ಜನ ||
ನಮಿತ ಭವಭಯತಿವಿರಭಾಸ್ಕರ | ಯಮನಿಯಮ ಯೋಗಂಗಳನು
ತಿಳ | ದಮಲ ಗುಣಚಾರಿತ್ರ ಕಲ್ಪ | ದ್ರುಮ ದಯಾಪರರಂಘ್ರ ಕಮಲವ ||
|| ನುತಿಸ || ೨ || ಝಡಿವ ದುಂದುಭಿಭೇರಿಯ | ಶ್ರುತಿಮಹಿಯ | ಹೊಡೆವ

ಡಂಕ ನಗಾರಿಯು || ಹೊನ್ನಂದಣ | ನಡರುತ್ತೈತಹ ಸ್ವಾರಿಯಾ || ಕೇಂಕೇರಿ
ಯಾ || ಕಡುಕ್ರಪೆಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುತ ಬರೆ ಜನ | ರಡಿಗಿರಗಲತಿ ದೃಢ
ದಭಯಕರ | ಜಡಜವೆತ್ತಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಕಿರ | ಕಿಡುತ ತೃಪ್ತಿಯವಡಸಿ
ಸಲಹುವ || ಕಡುದಯಾಪರರಂಘ್ರಕಮಲಕೆ | ವಿಡಿದೆಸೆವ ಸಿತಫತ್ರ
ಚಾಮರ | ಘಡನ ಶಂಖಧ್ವಾನ ಸಂಭ್ರಮ | ದೊಡನೆ ಬಹ ಯತಿವರ್ಯ
ರಂಘ್ರಿಯ || ಸುತಿಸ || ೩ || ಕೋಮಲಮುಖಕಾಂತಿಯ | ಅರುಣಾಧರೋ!
ದ್ಧಾಮ ರದನಪಂಕ್ತಿಯ || ನಿಲದೊಳೊಪ್ಪುವ | ನಾಮ ಮಧ್ಯದೊ
ಳೊತ್ತಿಹ || ತಿಲಕದ ಛಾಯಾ || ತಾಮರಸದಳನಯನ ನಾಶಿಕ | ರಾಮಣೀ
ಯಕ ಮೆರೆವ ದ್ವಾದಶ | ನಾಮ ಶ್ರೀಮುದ್ರೆಗಳ ಧಂಸಿದ | ವೈಷ್ಣವತಾರಾ
ಸ್ತೋಮಮಧ್ಯದಿ || ಸೋಮನಂದದಿ ಭೂಮಿಸುರರೊಳ | ಗಾಮನೋಹರ
ರಾದ ಯತಿಕುಲ | ಭಾಮ ಸಜ್ಜನಕಾಮಧೇನು ಸು | ಪ್ರೇಮ ಸದ್ಗುಣೋ
ದ್ಧಾಮರಂಘ್ರಿಯ || ಸುತಿಸ || ೪ || ಮೆರಿವಾದಿತ್ಯಮಂಡಲದ | ಕಾಂತಿಯು
ಬೆಳ | ಗಿರುವ ಕಮಂಡಲದ || ಪ್ರಭೆಯು ರತ್ನ | ಸ್ಫುರಿತ ಕೋಮಲ
ದಂಡದ || ರಾಜಿಸುವ ಗಳದ || ಭರಿಕಂಠಿಯನುಟ್ಟಿರುವ ಕಾವಾಂ | ಬರದ
ವಿಪ್ರರ ನೆರದ ರತ್ನಾ | ಕರದ ಚಂದ್ರನ ತೆರದ ಅಮೃತವ | ಸುಂದ ಕರುಣಾ
ಕರದ ದೃಷ್ಟಿಯ || ತೆರದಮಿತ ಭಾಸುರದ ಮೂರ್ತಿಯ | ಚರಣಮಹಿಮೆಯ
ನಂತರಿಗೆ ಭವಾಂ | ತರದ ಕಿಲ್ಬಿಸ ತಂದು ಕೀರ್ತಿಯ | ದೊರೆದು ಪೃಥಿವಿಲಿ
ಮೆರೆದ ಮಹಿಮರ || ಸುತಿಸ || ೫ || ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆಣೆಯ | ಗಾಣೆನು
ಸತ್ಯ | ಶೀಲ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಣಿಯಾ || ಯತಿಕುಲರತ್ನ | ಮಾಲ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ||
ಭಾಗ್ಯದ ಕಣಿಯ || ಶ್ರೀಲಲಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನು ಹೃದ | ಯಾಲಯದಿ
ಸ್ಥಾಪನೆಯಗೈದು ವಿ | ಶಾಲಮನದಿಂದವಳ ಸುಜನರ | ವಾಲಿಸುತ ಬಹು
ಜನ್ಮದುರಿತ || ವ್ಯಾಳಗರುಡ ದುರ್ವಾದಿಗಳ ಹೃ | ತ್ಯಾಲ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮ
ತಾಂಬುಜ | ಬಾಲ ಭಾಸ್ಕರ ಮಧ್ವಮುನಿಯ ವಿ | ಶಾಲ ದ್ವಯಚರಣಾಬ್ಜ
ಭೃಂಗರ || ಸುತಿಸ || ೬ || ಕಾಶಿನಗರನಿವಾಸರ | ಮಾಧವೇಂದ್ರ ಯ | ತೀಶ
ಕುಲ ರಾಣೀಂದ್ರರ || ಕರಕಮಲಸಂಜಾ | ತ ಸೂರ್ಯೇಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯರಾ ||
ವಿಬುಧೇಂದ್ರತೀರ್ಥರ || ಆ ಸುಗುಣನಿಧಿಯಾದ ವಿಮಲ ಯ | ತೀಶ ಸುಮ
ತೀಂದ್ರಾದಿ ಗುರುಗಳ | ಭಾಸುರಂಘ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ನಾ | ನೇಸು
ಧನ್ಯ ಕೃತಾರ್ಥನೋ ಕಮ || ಲಾಸನನ ಪಿತ ರಮೇಶ ಮಿತ್ರ ಪರಾಶರಾತ್ಮಜ

ವ್ಯಾಸ ನಡಹರಿ । ದಾತರಥಿಯನು ಪೂಜಿಸುವ ಕರು । ನಾತರಥ ಭುವ
ನೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥರ ॥ ನುತಿಸಲಳವೆ ॥ ೭ ॥ ತ್ರೀಃ ॥

॥ ೮೦ ॥ ೮೩೫. ಕಾಂಚೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ಯಾವ ಕುಲವು । ಸ್ವಾಮಿ] ಏಕತಾಳ

ಚಂದವೇನೋ । ಗೋವಿಂದ ನೀನು ॥ ಇಂದು ಎನ್ನ ಮರತೆಯಾ ।
ನಂದವಾಯಿತೇನೋ ॥ ಚಂದವೇನೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೂಢನೆಂದು ಎನ್ನ ।
ದೂಡದಂದು ಮಿಕ್ಕು । ನಾಡುದೈವಂಗಳ ಕೂಡೆ । ಬೇಡಿದೇನೇ ಕೃಷ್ಣ
ದಯದೇ ॥ ನೋಡಿ ಸಲಹದಿರಲು ನಿನ್ನ । ದೂರಲ್ಯಾಕೋ । ನಿನ್ನ ಸೇರ
ಲ್ಯಾಕೋ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಚಂದವೇನೋ ॥ ೧ ॥ ಪಡೆದ ಮಾತೆಯು ಮಗುವ ।
ಬಡದೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಮಾಡಿ । ಕೊಡಲು ಮೊಲೆಯನ್ನುಂಟು । ಝುಡಿಡು
ತಾಯ ತೊಡೆಯ ತುಳಿಯೆ ॥ ಕಡುನಿನ್ನುರದ ಮನದಿ ಮಾತೆ । ಮುನಿವ
ಳೇನೋ । ಕ್ರೋಧ ನೆನೆವಳೇನೋ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಚಂದವೇನೋ ॥ ೨ ॥ ಹರಿ
ಕೃಪಾಕರ ಕೃಷ್ಣ । ಕರುಣಸಾಗರ ನಿನ್ನ । ಶರಣರ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ । ಕರುಣದಿ
ರಕ್ಷಿಸಲು ನಿನ್ನ ॥ ಚರಣದ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮೊದಲೆ । ಮರತೆನಲ್ಲಾ । ಮಿಕ್ಕ
ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲಾ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಚಂದವೇನೋ ॥ ೩ ॥ ವೃಥಾವಾಗಿದೆ ಜನ್ಮ ।
ಸಾರ್ಥಕಾಗದೆ ಸರ್ವ । ತೀರ್ಥಾತ್ಮಕನೆ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ । ಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜಿಸಿ
ನಾ ಕೃ ॥ ತಾರ್ಥನಾಗದೆ ವಿಸಯಕ್ಕೆಳಸಿ । ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲೋ । ನೀ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿ
ಯಲ್ಲೋ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಚಂದವೇನೋ ॥ ೪ ॥ ನಿಗಮವಂದ್ಯನೇ ಕೃಷ್ಣ ।
ಸುಗುಣವೃಂದನೇ ಎನ್ನ । ಅಗಣಿತ ಜನ್ಮಾಂತರದ । ಅಘವ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಕಾಯೋ ॥ ಮುಗುಳಂಬನ ಜನಕ ಶ್ರೀರಮಾ ಲೋಲ ನೀನೂ । ನಿನ್ನ ಬಾಲ
ನಾನೂ ॥ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಚಂದವೇನೋ । ಗೋವಿಂದ ನೀನೂ ॥ ೫ ॥ ತ್ರೀಃ ॥

॥ ೮೧ ॥ ೮೩೬. ಶ್ಯಾಮಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟಿ:- ದಯಮಾಡಿ ಸಡಸೇ! ತಾರದೇ] ಚೌತಾಳ

ವಾಣಿ ವರದೇ । ವರಪದ್ಮವಾಣೀ । ವಾಣಿ ವರದೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವರ
ಪದ್ಮವಾಣೀ । ಶೃಂಗರ ನಾಗವೇಣೀ । ನಿರತಕಲ್ಯಾಣ ಸುರುಚಿರ ಕೀರ
ವಾಣೀ ॥ ವಾಣಿ ವರದೇ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಶರದೊಂದುವದನೇ । ವರ ಕುಂದ
ರದನೆ । ಸುರಮುನಿ ಸನಕಸನಂದನ ಹೃತ್ಪದನೇ ॥ ವಾಣಿ ವರದೇ ॥ ೧ ॥
ಕಲಹಂಸಯಾನೇ । ಕೋಕಿಲಗಾನೇ । ಚಲಿಸದೆನ್ನ ಚಿಹ್ನೆಯೆಳೆಲಿಸಿರು
ನೀನೇ ॥ ವಾಣಿ ವರದೇ ॥ ೨ ॥ ಕರುಣವನೇರಸೀ । ವರ್ಷವ ಸುರಿಸಿ । ದುರಿತ

ಥಗೆಯಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ದಯವೆರಸಿ || ವಾಣಿ ವರದೇ || ೩ || ಚಿತ್ರಕೃದ್ಯುತಿ
ಯು | ಚಂದ್ರನಾಕೃತಿಯು | ಚಿತ್ರತಾಟಂಕ ಸುರತ್ನ ಮೂಗುತಿಯಾ || ಪಾಣಿ
ವರದೇ || ೪ || ಅಗರು ಶ್ರೀಗಂಧಾ | ಯಕ್ಷಕರ್ದಮದ | ಮೃಗಮದ
ಕುಂಕುಮ ತಲಕದಾನಂದ || ಪಾಣಿ ವರದೇ || ೫ || ಅಂಗಜಪಿತ ರಮಾ |
ಕಾಂತನ ಸೊಸೆಯೇ | ಶೃಂಗೇರಿ ಪುರವಾಸೆ ಬ್ರಹ್ಮನರಸಿಯೇ || ಪಾಣಿ
ವರದೇ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮೨ || ರಾಗ, ಸುರುತಿ [ಧಾಟಿ:- ಹ್ಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಾ] ಆದಿಕಾಳ

ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ | ಸದ್ಗುಣ | ಶೀಲ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೇ || ಶ್ರೀ
ಲಲಾಮ ಶೇಷಾಚಲಧೀಶ ಶ್ರೀ | ಲೋಲ ಬಾಲಭಾಸ್ಕರಸಂಕಾಶನೇ || ಪಾ
ಲಿಸು || ಪಲ್ಲ || ಕಂಡವರಿಂಗರಗೀ | ದೈನ್ಯವ | ಗೊಂಡೆ ಖಿನ್ನನಾಗೀ ||
ಭಂಡನಾಗಿ ಬಳಲಿಸಿ ಬಹು ಕಾಯವ | ದಂಡಿಸಿದೆನು ರಕ್ಷಿಸೋ ಶ್ರೀಹರ
ಯೇ || ಪಾಲಿಸು || ೧ || ಯಾರಿಗೆ ದೂರುವೆನು | ಭಕ್ತೋ | ದ್ವಾರನಲ್ಲವೆ
ನೀನು || ಘೋರ ದುರಿತ ಗಾಂಧ್ರದ ವೃಥೆಯು ಇ | ನ್ಯಾಂಗೊರವೆ ಅದ
ನಾರು ಕ್ಯಾವರೈ || ಪಾಲಿಸು || ೨ || ಏಸಪರಾಧವನು | ಗೃಹೆ ನಾ | ನೇನು
ಪಾಪಾತುಮನೋ || ಈಸಪರಾಧವನೆಣಿಸದೆ ಎನ್ನಯ | ಕ್ಲೇಶವ ಪಂದರಿ
ಸೋ ದಯಾನಿಧೇ || ಪಾಲಿಸು || ೩ || ಕರುಣಾಸಾಗರನೇ | ತ್ರಿಜಗ | ದ್ವಂತ
ಕೃಪಾಕರನೇ || ಪರಮಾತ್ಮ ದಯಾಪರ ಪುರುಷೋತ್ತಮ | ಪರಂಜ್ಯೋತಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪನೆ || ಪಾಲಿಸು || ೪ || ರಂಗನಾಥನೆನ್ನಾ | ಕಾಯೊ ವಿ |
ಹಂಗರಾಜಗಮನಾ || ಗಂಗಾಜನಕ ರಮಾಧವ ಕರುಣಾ | ಪಾಂಗ
ರಂಗ ಮಂಗಲಾಂಗ ರಕ್ಷಿಸು || ಪಾಲಿಸು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮೩ || ರಾಗ, ನವರೋಜು [ಧಾಟಿ:- ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯನ್ನ ತೊಟ್ಟು] ಅಷ್ಟಕಾಳ

|| ಜೋಗುಳಪದ ||

ಸ್ವರ್ಣಕೆತ್ತಿಗೆಯಾದ ಜಲುವ ತೊಟ್ಟಲಿಗೇ | ರನ್ನರತ್ನದ ಸರಪಣಿಗಳ
ಬದಿದೂ || ಚಿನ್ನದ ಶೋಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುತಲೆ ಯಶೋದೆ | ಚಿಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣನಿಟ್ಟು
ತೂಗಿ ಪಾಡಿದಳು || ಜೋ ಜೋ || ೧ || ಬಾಲ ಭಾಸ್ಕರಕೋಟಿ ತೇಜನೆ
ಜೋ ಜೋ | ಶೀಲ ಸದ್ಗುಣ ಸುರಭೋಜನೆ ಜೋ ಜೋ || ಬಾಲಕಾಗಣಿ
ಯೆ ವಿಶ್ವಂಧರ ಜೋ ಜೋ ಎಂದು | ಬಾಲೆ ಯಶೋದೆಯು ತೂಗಿ ಪಾಡಿ

ದಳೂ || ಜೋ ಜೋ || ೨ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದನೆ ಜೋ ಜೋ |
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮುಕುಂದನೆ ಜೋ ಜೋ || ವತ್ಸಕಾಸ್ತುಭಧರ ಕೇತವ
 ಜೋ ಜೋ | ಮತ್ಸಕೇತಕೋಟರೂಪನೆ ಜೋ ಜೋ || ಜೋ ಜೋ || ೩ ||
 ನಿಶಿಚರಾಂತಕ ನಿತ್ಯಾನಂದನೆ ಜೋ ಜೋ | ಪಶುಪತಿ ಶಕ್ರಾದಿನಾದ್ಯನೆ
 ಜೋ ಜೋ || ಬಸಜಾಕ್ಷ ಮೂರ್ತಿ ವಿಶ್ವಂಭರ ಜೋ ಜೋ | ವಸುದೇ
 ವಾತ್ಮಜನೆಂದು ತೂಗಿ ಪಾಡಿದಳು || ಜೋ ಜೋ || ೪ || ಸಿಂಧುತಯನ
 ಚತುರ್ವೇದಸಂರಕ್ಷಾ | ಮಂದರಧಾರಿ ಹಿರಣ್ಯಕ ಶಿಕ್ಷಾ || ಸೌಂದರತೇಜ
 ನೃಸಿಂಹಪರೇಕ್ಷಾ | ಕುಂದರದನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಕಮಲಾಕ್ಷಾ || ಜೋ ಜೋ ||
 || ೫ || ಪುಷ್ಪಕುಲನಿಧಿ ಪರಿಪೂರಣ ಚಂದ್ರಾ | ದಶಕಾಂಠ ಮಥನ ರಾಘವ
 ಯಾದವೇಂದ್ರಾ || ಪಶುಪತಿಪತಿ ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಉಪೇಂದ್ರಾ | ಎಸೆವಶ್ಯವೇಂದ
 ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ || ಜೋ ಜೋ || ೬ || ರತಿಪತಿಪಿತ ಶ್ರೀರಮಾಧವ ಜೋ
 ಜೋ | ಅತುಲಿತಮಹಿಮ ಶ್ರೀಭೂಧವ ಜೋ ಜೋ || ಧೃತಶಂಖ ಚಕ್ರ
 ಗದಾಬ್ಜನೆ ಜೋಜೋ | ಪ್ರತಿರಹಿತ ದೇವಕಿಸುತ ಕೃಷ್ಣ ಜೋ ಜೋ ||
 || ಜೋ ಜೋ || ೭ || ಶ್ರೀ ||

|| ೮ || ರಾಗ, ಅನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಅನ್ನಾ ನೀ ಪಾತಕ] ಏಕತಾಳ

ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಯನ್ನ ಮರತೆರುವರೆ ಇದು ಸರಿಯೇ | ಪಾಲಿಸು ನೀ
 ಧೊರೆಯೇ || ತರಳತನದಿ ನಾ ಮರತೆನೆಂದು ನೀ | ಜರದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ
 ಪೊರವಂಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ || ಸಲ್ಲ || ಒಡೆಯ ನೀನಾಗಿ ಸಲಹುದೀಗ |
 ನಿನ್ನಯ ಪದ | ಜಡಜಕಿರಗುವೆ ನಾ ಬೇಗ || ಕಡುದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಕಡಲೊಳು
 ಮುಳುಗಿದೆ | ತಡಿಯ ಕಾಪಿಸೊ ಜಗದೊಡೆಯ ದಯೆ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ ||
 || ೧ || ತರಳ ಧ್ರುವರಾಜನಿಗೊಲಿದೆ | ಅಂಬರೇಶನ | ಭರವ ಚಕ್ರದಿಂದಲಿ
 ಕ್ಯಾದೇ || ತರಳೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದುರುಳ ಬಾಧಿಸುತೀರ | ಭರವೊಳಕ್ಕೆಯ
 ವಿತ್ತದ್ಧಂಸಲಿಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ || ೨ || ಕೃಷ್ಣಬಟ್ಟೆ ಭವದೊಳಾನು | ಎನ
 ಮನದ | ಭೀಷ್ಮ ಪಾಲಿಸೊ ದೇವ ನೀನು || ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ದಯದೃಷ್ಟಿ
 ಯಿಂದಲಿ ಮನ | ಸಿಟ್ಟು ಸಲಹೊ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಜನಕ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ || ೩ ||
 ತಂದೆ ನೀನಲ್ಲವೆ ಜಗದೀಶಾ | ಪಾಲಿಸು ನಿನ್ನ | ಕಂದನಲ್ಲವೆ ಸರ್ವೇಶಾ ||
 ಹಿಂದುಮುಂದ ನಾನೊಂದನೆಯೆ ದಯ | ದಿಂದ ಕಾಯೊ ಮುಚುಕುಂದ
 ವರದ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ || ೪ || ಮಂಗಳಪುರವಾಸಾ | ಶ್ರೀಶ ಶ್ರೀವೇಕ

ಟೀಶಾ | ಅಂಗಜನಕ ಶ್ರೀರಮೇಶಾ || ಮಂಗಲಾಂಗ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ಸೇವಕರ
ಸು | ಸಂಗವ ಪಾಲಿಸು ಗಂಗಾಜನಕ ಶ್ರೀ || ಹರಿಯೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮೫ || ರಾಗ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ [ಧಾಟಿ:- ಲೋಕಭರಿತನೋ | ಕೃಷ್ಣಾ] ರೂಪಕತಾಳ
ಮಂಗಲಾರತಿಯ ಪಾಡಿರೋ | ಮಾನುನೀಯರು || ಪಲ್ಲ || ಗಂಗಾಜನಕ
ರಂಗ ಕರುಣಾ | ಪಾಂಗ ಮೋಹನಾಂಗನೆಸುತ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮತ್ಸ್ಯ
ಕೂರ್ಮನಾದಗೇ | ವರದ ನಾರಸಿಂಹಗೇ | ಸ್ವಚ್ಛ ವಾಮನಾಕೃತಿಗೇ |
ಸಜ್ಜಿತ ಪರಶುರಾಮಗೇ || ಮಂಗಲಾ || ೧ || ಕಾಮಜನಕ ರಾಮಗೇ || ಸು |
ತ್ರಾಮನರದ ಕೃಷ್ಣಗೇ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೃಪಾ ಬೌದ್ಧ : ಸ್ವಾಮಿ ಕಲ್ಪಿ
ರೂಪಗೇ || ಮಂಗಲಾ || ೨ || ಮೂಲ ಏತಲರೂಪಗೇ | ಶ್ರೀಲೋಲ
ವೆಂಕಟೇಶಗೇ | ಕಾಲಭಯವಿನಾಶ ಸರಸರಿ | ಶೀಲ ಬಿಂದುಮಾಧವಗೇ ||
|| ಮಂಗಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ೮೬ || ರಾಗ, ಆರಾಧಿ [ಧಾಟಿ:- ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸಾರಿದಸರಿಗೆ] ಏಕತಾಳ

ಶ್ರೀಮನೋಹರ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ | ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ಕೋಮಲಾಂಘ್ರಿ
ಸರೋಜಯುಗ್ಮಗೆ | ಶುಭಮಂಗಲಂ || ಪಲ್ಲ || ನಿತ್ಯನಿರ್ಗುಣ ನಿರ್ಮಲಾ
ತ್ಮಕ | ಸತ್ಯನಿಧಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಗೆ ವರ | ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ |
ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ || ೧ || ಆದಿಮಾಯಾತೀತ ನಿರುಪಮ |
ನಾಥಮೂರುತಿಯಂತ್ಯರಹಿತಗೆ | ವೇದವೇದ್ಯಗೆ ಇಷ್ಟಪೂರ್ಣಗೆ | ಶುಭ
ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ || ೨ || ಕಂಜಸಖ ಶತಕೋಟಿತೇಜಗೆ |
ಮಂಜುಳಾಂಗಗೆ ಮದನಪಿತಗೆ ನಿ | ರಂಜನಾತ್ಮಕ ನಿತ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ || ಶುಭ
ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ || ೩ || ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಬ್ಜ ಶ್ರೀವ | ತ್ಸಾಂಕಿತ
ಶ್ರೀರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಶ | ಶಾಂಕವದನಗೆ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಗೆ || ಶುಭಮಂಗಲಂ ||
|| ಶ್ರೀಮನೋಹರ || ೪ || ವಾರಿಜಾಸನವಂದ್ಯನಿಗೆ ಭಾ | ಗೀರಥೀಪಿತ ಶ್ರೀ
ರಮೇಶಗೆ | ಚಾರು ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ | ಜಯ ಮಂಗಲಂ ||
ಶ್ರೀಮನೋಹರ ನಾರಾಯಣಗೆ | ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಕವಿ ತೇಷಪ್ರಭುಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಕವಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಪದಗಳು.

|| ೮೭ || ರಾಗ, ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ಕೊಡೂ ಕೊಡೂ ಕೊಡೂ] ಜಾತಾಳ

ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ | ಶ್ರೀಧರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಂ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಹೇಮಾಂಬರಧರ ಸುಂದರಮೂರುತೆ | ನೀಲಮೇಘ ನಿಭಶೋಭಂ ||
 ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರಂ | ಧ್ಯಾಯೆ ದಯಾಬ್ಧೀ ಸಂತತಂ || ಹರಿ
 ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೧ || ಸನಕಸನಂದನ ಪೂಜಿತಮೃದುಪದ | ವನಜಯುಗ್ಮ
 ಭವದೂರಂ || ಅನಘ ವಿಚಿಂತ್ಯಂ ಮಂದರಧಾರಿಂ | ಕೃತುಭುಜ ವಂಶೋ
 ದ್ಧಾರಕಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೨ || ಅಪ್ರಿಪುತ್ರನಿಭ ಸ್ನಿಗ್ಧವಕ್ತ್ರ ಶತಪತ್ರ
 ನೇತ್ರ ಋಷಿಸ್ತೋತ್ರಂ || ಸುತ್ರಾಮೃಚಿತ ಧಾತ್ರ ಉದ್ಧಾರಕ | ಸೂಕರ
 ರೂಪಾನಂದಿತಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೩ || ಅಂತ್ಯರೂಪಿತ ವೇದಾಂತ
 ವೇದ್ಯ ಮದಾನಂತ ಶಾಂತ ಭಗವಂತಂ || ಸಂತರಕ್ಷ ಸರ್ವಂತರ್ಯಾತ್ಮಕ |
 ವೀರ ನೃಸಿಂಹ ಪಾಲಯ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೪ || ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
 ಧರ ಅದಿತೀನಂದನ | ನಿರ್ಮಯ ಪ್ರಕೃತಿಪರೇಶಂ || ಧರ್ಮಶಾಸನಾ
 ಭಾರ್ಗವ ಗುಣನಿಧೆ | ಬುಧಜನಪಾಲನ ಕೋಮಲಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ||
 || ೫ || ಸತ್ಯದೃಢವ್ರತ ದಶರಥನಂದನ | ಧೂರ್ತ ದಶಾಸ್ತ್ರವಿದಾರಿತಂ ||
 ಕೀರ್ತಿವಾಂಧೇ ಜನಿತಮಾತಿಕೇ | ಸೀತಾವಲ್ಲಭ ಶ್ರೀಧರಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋ
 ತ್ತಮ || ೬ || ಮುರಲೀನಾದಿತ ಗೋವರ್ಧನಧರ | ಗರುಡಧ್ವಜ ಹಸಿ
 ತಾಂಗಂ || ವರತರ ಸುಖದಂ ಪಾಂಚಜನ್ಯಧರ | ವಾರ್ಧಸಾರಥೇ ಶ್ಯಾಮಲಂ ||
 || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೭ || ಬುದ್ಧಾಕೃತಿಧರ ಭವ್ಯಸವ್ಯಯುತ | ಭದ್ರ
 ನಿಶ್ಚಕಳಖಿಲೇಶಂ || ಶೂದ್ರ ಮ್ಲೇಂಭಕುಲನಾಶನ ಪಾವನ | ಕಲ್ಯಾಣರೂ
 ಪಕಂ ಕೇಶವಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೮ || ಭಾಸುರ ವರ ವಲಂಕಾಧಿಪ
 ವಿ | ಶ್ವೇಶ ಶ್ರೀವೆಂಕಟನಾಥಂ || ಈಶ ಶ್ರೀಗುರು ನರಸಿಂಹದೇವ ಋಷಿ |
 ಕೇಶವ ಮೂರುತ ಪಾಪಿ ಮಾಂ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ || ೯ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮೮ || ರಾಗ, ಆರಬಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಲಯೇ ಶ್ರೀವಿಘ್ನ ಕೃಷ್ಣ] ಅದಿತಾಳ

ಪ್ರಣತೇ ಶ್ರೀವಿಘ್ನ ವೈಷ್ಣವವಿಭು ವಿಘ್ನ | ಪ್ರಣತೇ || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರಣವ
 ರೂಪ ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞ | ಸದ್ವಿನುತ ಪದಾಬ್ಜಯುಗಂ ವನಮಾಲಂ || ಪ್ರಣ

ತೇ || ಅನುಪ್ಪ || ಭದ್ರಂ | ಭೂಭೂಧರ ಪುಣ್ಯಸಮುದ್ರಂ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ಧೇಕ್ಷ ಅಘಭಿದ್ರಂ | ಭಯಭೀಕೃತ ದಾನವರಾದ್ರಂ || ಕಾತ್ರೇಯಶಯನಂ ||
 ಚಿದ್ರೂಪಾತ್ಮಸುಧೇಯಾಪ್ತ ಸಾರ್ಥಮ | ರದ್ರಕ್ಷಾದ್ರಧರಂ ಸಖರುದ್ರಂ ||
 ಪ್ರಣತೇ || ೧ || ಶುದ್ಧಂ | ಶಾಂತಾಕರ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧಂ | ಸದ್ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ
 ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂ | ಶಶಿವರ್ಣ ವದಾಶ್ರಿತಸಾಧ್ಯಂ || ಭವರೋಗವೈದ್ಯಂ || ನೃದ್ಧಿ
 ರೂಪ ನಿರವದ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಕಾರಾಘೃ ಸ್ರವ್ಯವೇದ್ಯಂ ಅನಿರುದ್ಧಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೨ ||
 ಹಂಸಂ | ಹೃಷೀಕೇಶ ಕೈಟಭಹೃಂಸಂ | ಹರಿ ಕೃಷ್ಣರೂಪ ಜಿತಕಂಸಂ |
 ಕೃಮಾಂಬರ ರುಚಿರಸುತಂಸಂ || ಪರತತ್ತ್ವ ಸಂಸಂ || ಹಂಸರೂಢ ಸಂಸಾರ
 ಸಸರ್ಜಿತ | ಸಂಸ್ತುತ ಸುರಮುನಿ ಮಾನಸಹಂಸಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೩ ||
 ಕರ್ತೃಂ | ಕಮಲಾಂಬಕ ದೇವಕಿಪುತ್ರಂ | ಕೌಸ್ತುಭಲಂಕೃತ ಸುಚರಿತ್ರಂ |
 ನಿರ್ಮಲ ಶಾಮಲನಿಭಗಾತ್ರಂ || ಕಮನೀಯಸ್ತೋತ್ರಂ || ಧಾತ್ರಭತ್ತು ಶುಭ
 ವಕ್ತೃರ್ಥಪದ | ಚಿತ್ರಸೂತ್ರಧಾರಕ ಸುಸನಿತ್ರಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೪ ||
 ವರ್ಯಂ | ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಮುಖಾಂಬುಜಸೂರ್ಯಂ | ಮೃತಜನ್ಮಕ್ಷೇತಹರ
 ಶೂರ್ಯಂ | ನೈಕುಂಠವಾಸ ಸ್ಥಿರಧೈರ್ಯಂ || ಭೂತಾತ್ಮಶೂರ್ಯಂ ||
 ಅರ್ಯವಾದಿ ಗ್ರಹಪರ್ಯಯ ಚರ್ಯಕ | ಕಾರ್ಯಪ್ರದ ಮಹವೀರ್ಯ
 ಮುದಾರ್ಯಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೫ || ಶೀಲಂ | ಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿ ನಗಧರಲೀಲಂ |
 ಕಿಟಕನಕಕಶ್ಯಪ ಹೃತ್ಕೂಲಂ | ವಟು ಪರಶುಧರಂ ಗುಣಜಾಲಂ | ದಶ
 ಕಂಠ ಕಾಲಂ || ಲೀಲಂ ಗೋಸಿಕಲೋಲಂ ಬುದ್ಧಖಳಾಳಿ ಮ್ಲೇಂಭಖಂಡನ
 ಭೂಪಾಲಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೬ || ವೀರಂ | ಜಿಹ್ರಾಣಮರ್ಕಜ್ಞವಿಪೂರಂ | ವರ
 ಭೀಕರ ಮುಖದಯಸಾರಂ | ಭುತ ಅಸ್ವದಂಷ್ಟ ಸುಕರೋರಂ || ಸ್ತಂಭ
 ವಿದಾರಂ || ಪಾರಮಹಿಮ ಪ್ರಹಲ್ಲದರಕ್ಷ ಗುರು | ನಾರಸಿಂಹ ವಳಲಂಕ
 ಪುರೇಶಂ || ಪ್ರಣತೇ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೮ || ರಾಗ, ಶಾಮಕಲ್ಯಾಣ | ಧಾಟಿ:- ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಶ್ರೀ! ಏಕತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ಹೇ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ವಾಸಿನಿ | ಏಸ್ಲಾಪ್ರಿಯೇ ಪ್ಷೀರ
 ಸಿಂಧುಸುತೆ || ಪಲ್ಲ || ಜಯ ಜಗನ್ನಾತೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಯ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿರ್ಮಯ
 ದಯೆ ಸುತ್ರೇಯೇ ಶೇಷ ಸಿರೀ || ಪಯಜಾತೆ ನಾಮ ಸನಾಮ ಮನೋರಮೆ |
 ನಯ ಸತ್ಯಸಾಕಾರೆ ರತ್ನಗರ್ಭೆ || ಜಯ || ೧ || ಅರ್ಘ್ಯೆಂದುಪಾಲೆ ಏಶಾಲೆ

ಅಲಂಕರೆ । ಭದ್ರ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಚ್ಛೇದನಿಯೇ ॥ ಕರ್ತವ್ಯಮಜಾಸನ ಜನನೀ
 ಸಂತತ ಸುಖ । ವರ್ಧಿನಿ ಸ್ವರ್ಧಾಮರಾಜನುತೇ ॥ ಜಯ ॥ ೨ ॥ ಸಂತತ
 ಸ್ನೇಹಿಣಿ ಸಂತಪ್ತಸನ್ನಿ ಮಹಾಂತ ಅನಂತ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಯೇ ॥ ಕಂತು
 ಮಾತೆ ಕಂಜನೇತ್ರ ಕುತೂಹಲೇ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಾತೆ ಭಕ್ತನಾಥೆ ॥ ಜಯ ॥
 ॥ ೩ ॥ ಅಕ್ಷಯಾತ್ಮಕಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲಕ್ಷ್ಮೀಲಕ್ಷ್ಮಂಧೇಕ್ಷೆ ಸದ್ಭಾವಿಕ
 ರಕ್ಷಕರೇ ॥ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥೂಲ ವಿಶ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಕ್ಷಿ । ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭಾಷಾಯಣೀ
 ಪ್ರಿಯೇ ಮೋಕ್ಷದಾತೇ ॥ ಜಯ ॥ ೪ ॥ ಅಂಬಿಕೆ ವರದೇ ಮುಖಾಂಬಿಕೇ
 ಸುಖ್ಯಾತ । ಕುಂಭ ಕುಂಭಕುಚ ಕಂಬುಕಂಠೇ ॥ ಅಂಬೆ ಅಂಬೆ ಕಲರಂಬೆ
 ಸ್ವರ್ಣಪಿ । ತಾಂಬರರಂಭಣಲಂಕರಿತೇ ॥ ಜಯ ॥ ೫ ॥ ಇಂದಿರದಿಂದಿರ
 ಮಂದಿರ ಮಂದಾರಿ । ಚಂದ್ರಾಸ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕ ಚಾರುಹಸ್ತೇ ॥ ಸುಂದರಿ
 ಸುಂದರಿ ಶಾಂತಸುಸುಂದರಿ । ಪೂರ್ಣಾನಂದ ನಂದ ನಂದನಿಧೇ ॥ ಜಯ ॥
 ॥ ೬ ॥ ಸಾರಸಧ್ವಜ ವಜ್ರಲಾಂಛನ ಪದಯುಗೇ । ಸಾರಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿ
 ರೂಪೇ ॥ ಕ್ರೂರ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪವೈರಿ ಮದ್ಗುರು । ನಾರಸಿಂಹ ವಕ್ಷಸ್ಥಲ
 ನಿವಾಸೇ ॥ ಜಯ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೯೦ ॥ ರಾಗ, ಶ್ಯಾಮಲಕ್ಕಾಣಿ [ಧಾಟಿ:- ಪಾತಿ ಮಂ ಶ್ರೀವೇಣು] ರೂಪಕತಾಳ
 ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರಾ । ಶ್ರೀಲೋಲ ಬಡದೆ । ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀವೆಂಕ
 ಟೇಶ್ವರಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ನೀಲವರ್ಣ ದೀನಪೋಷ । ಶೀಲ
 ಮತಿ ವಿಶಾಲ ಕಾಲಕಾಲ ಬಾಲಲೀಲ ರಂಗಾ ॥ ಪಾಲಿಸೈ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥
 ವೆಂಟಣಿಸಿದ ಜಲಧಿಯೊಳಗೆ । ತುಂಟ ಕಟಕಿ ತಮನು ಘನನಿ । ಗಂಟ
 ಮೂಲ ಶ್ರುತಿಗಳೊಯ್ಯೆ । ಟೆಂಟಣಿಸುತ ಕೋಪದಿಂದ ॥ ಕಂಟಕಿಯನು
 ತರಿಯಲೋಸುಗಾ । ಮತ್ಸ್ಯಾಕೃತಿಯನು । ಉಂಟಣಿಸುತ ಅಸುರವಾಶಿ
 ಗಾ । ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಮಧಿಸ ॥ ಲೆಂಟು ದಿಗ್‌ದಿಪಾದಿ ಸುರರಿಗಿಂಟದಮೃತಕ್ಕಾಗಿ
 ಶ್ರೀವೈ । ಕುಂಠನಾಥನೆನಿಸಿ ಗಿರಿಯ ಪಂಠಿ ತಾಳ್ ಕಂಕಮುಟನೆ ॥ ಪಾಲಿಸೈ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಗರ್ವದಿಂದ ಖಳನು ವಿಮಲ । ಉರ್ವಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡು ನಡೆಯೆ ।
 ಸರ್ವಜನ ಸುಪರ್ವನೇಕ । ಸಾರ್ವಭೌಮನೆಂದು ನುತಿಸೆ ॥ ನಿರ್ವಹಿಸಲು
 ಸುರರು ದೂರನು । ತಾನಭಯವಿತ್ತು । ಪೂರ್ವಯಂಗ ವರಹರೂಪನೂ ॥
 ಕೈಕೊಂಡು ದುರುಳನ ॥ ಶೀರ್ವರಿದು ಕಂಭದಿಂದ ದೂರ್ವ ಪಿಡಿಯನುಗುಳಿ
 ವಂದಿ । ತರ್ವರಿಯನ ಕ್ಯಾದ ದುರಿತ ಪರ್ವತೌಘ ವಜ್ರ ನೃಹರಿ ॥

|| ಪಾಲಿಸ್ಯೆ || ೨ || ಶಕ್ರವದವಿಯ ಬಯಸಿ ದೈತ್ಯ | ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಗೃಹ
ಯಜ್ಞನ | ತಿಕ್ರಮಿಸಲು ವಿಪ್ರವಟುವಿ | ನಾಕ್ರಮದಲಿ ದಾನ ಬೇಡಿ || ಶುಕ್ರ
ನಯನ ಹರಣಗೊಳ್ಳುತಾ | ವಿರಾಟಧರ || ೩ || ವಿಕ್ರಮಾಖ್ಯ ರೂಪ ತಾಳು
ತಾ || ಧರಿತ್ರಿಯಳೆದು || ವಿಕ್ರಮವಿ ಬಲಿಕವಾಟ ಚಕ್ರಿಯೆನಿಸಿ ಕ್ಷೆತ್ರಿ
ಕುಲವ | ವಕ್ರತನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಚಕ್ರನಿಭ ಕುಠಾರ ತಾಳ್ || ಪಾಲಿಸ್ಯೆ ||
|| ೩ || ಹಿಂದೆ ಖಳರ ವ್ರಂದವನ್ನು | ನಂದು ತರಿಯಲಾಗಿ ಅಜನ | ನಂದನ
ಸುತನೆಂದೆನಿಸಿ | ಇಂದಿರಾಕ್ಷಿ ನೆವು ದಶನು || ಕಂಧರಾಯ ಮಂದದೈತ್ಯರ ||
ಹವಾಗ್ರದಿಂದ | ಕೊಂದು ಸಲಹಿ ವಂದ್ಯ ಭಕ್ತರಾ || ಒಳಿಕ ಬಿಡದೆ || ನಂದ
ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ನಂದ ಕಂದನಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಪಾರ್ಥ | ನಿಂದ ದುಸ್ತ ಕಾರವ
ರನು ಕೊಂದಿಸಿದ ಮುಕುಂದ ಕೃಷ್ಣ || ಪಾಲಿಸ್ಯೆ || ೪ || ಮತ್ತರಾಗಿ
ಗೈವ ತ್ರಿಪುರ | ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರ ವ್ರತವ | ಮತ್ತ ಲೆತ್ಯದಿಂದ ಕೆಡಿಸಿ | ಮತ್ತೆ
ತೇಜಿ ಎರಿಸುತ್ತ || ಮತ್ತಿಸಿರ್ಪ ಮೈಂಭವರ್ಗವಾ | ಸಂದರಿಸಿ ಭಕ್ತ |
ಮೊತ್ತ ನಿತ್ಯ ಸಲಹಿ ಮಾಧವಾ || ಆನಂದದಿಂದ || ಭತ್ತ ವಟದವ್ಯರವಿ
ಸುತನ ಭೃತ್ಯರುತ್ತಮರನ್ನು ಕೃಪಾ | ಕರ್ತು ಗುರು ನೃಸಿಂಹ ನಮೋ
ನಮೋಸ್ತು ವೀರ ವೆಂಕಟೇಶ || ಪಾಲಿಸ್ಯೆ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರಾ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೯೧ || ರಾಗ, ಜುಂಜೋಟಿ [ಧಾಟಿ:- ದೇ ಮುಖದಿನ್ಯ ನುತಿ | ಸರಸ್ವತಿ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತಾವತೇ | ಶ್ರೀರಘುವತೇ | ಶ್ರೀರಾಮ || ಪಲ್ಲ || ಶಾರ
ದೆಂದು ನಿಭ ಚಾರುಮುಖಂಬುಜ | ಸಾರಸಾಂಬಕ ರಾಜತೇ || ಶ್ರೀರಘು
ವತೇ || ೧ || ಭೂಮಿಪಾಲ ಸಾರ್ವಭೌಮ ದುರ್ವಾದಳ | ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ
ಮೂರುತೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ || ೨ || ಕೌಸಲ್ಯ ಜಲರಾಜ್ಞಿ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮ
ನಿತ್ಯ | ಹಂಸವಾಹನಪೂಜತೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ || ೩ || ಕೋದಂಡವಾಣಿ
ಆಜಾನುಬಾಹು | ವೇದವೇದ್ಯ ಸತ್ಯಸಾನ್ನಿಧೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ || ೪ || ನವ
ರತ್ನ ಮಕರಕುಂಡಲ ಮಕುಟಾಂಕಿತ | ನವಸೀತಾಂಬರ ಧಾರಂತೇ || ಶ್ರೀ
ರಘುವತೇ || ೫ || ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಸದಾಸುಗ್ರಹಿ ಕಸಿವರ್ಯ | ಸುಗ್ರೀವಾದ್ಯಭಿ
ವಂದತೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ || ೬ || ವಾಸುದೇವಾದಿ ಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ |
ವಾಸವಾರ್ಜಿತ ಶ್ರೀವತೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ || ೭ || ಪವನ ಸರ್ವಜ್ಞತೀರ್ಥಾ
ರ್ಯರೊಂದಿತ ಪಾದ | ಭುವನೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥಾರ್ಜಿತೇ || ಶ್ರೀರಘುವತೇ ||

॥ ೮ ॥ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥ ಪ್ರಶಸ್ಥ ಮದ್ಗುರು ನಾರ । ಸಿಂಹ ಕೃಪಾಂಭೋ
ನಿಧೇ ॥ ಶ್ರೀರಘುಪತೇ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೯೨ ॥ ರಾಗ ಸಾರಂಗ [ಧಾಟಿ:- ಸಾಕು ಸಾಕು ಮನುಜಸೇವೆಯು] ರೂಪಕತಾಳ

ಅಭಯ ಬೇಡೊ ಸುಮನಸುಂದರ । ಶ್ರೀಹರಿಯ ಪ್ರಿಯ । ಅಭಯ
ಬೇಡೊ ಸುಮನಸುಂದರ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಭಯ ಬೇಡೊ ಪ್ರಿಯ ರಮಾ । ವಿಭು
ಜಗನ್ನಿವಾಸನೊಡನೆ । ಉಭಯಸುಖವನೀನ ಚೆಲ್ವ । ಅಬುಜನೇತ್ರ ಸೊಬಗ
ನೆಂದು ॥ ಅಭಯ ॥ ಅನುವಳ್ಳ ॥ ಘೋರಭವದ ಪಾಶ ಮುನ್ನ । ಲೋರಣಿ
ಸಿದೆ ಕೊರಳೊಳು । ಚಾರು ನವಸುಭಕ್ತಿ ಮುಖು । ಸ್ತಾರವಿಂವ ಮಾರ
ಪಿತನ ॥ ಅಭಯ ॥ ೧ ॥ ನೊಂದು ವಾರಣೇಂದ್ರ ತನ್ನ । ದಂದುಗದಲಿ
ಸುತಿಸಲು । ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮುಕುಂದ । ಸಿಂಧುಶಾಯಿ ಎಂದು ಹರಿಯು ॥
॥ ಅಭಯ ॥ ೨ ॥ ವಿಗಡ ದೈತ್ಯ ತರಳನನ್ನು । ಅಗಣಿತದಲಿ ಬಾಧಿಸೇ ।
ಮಗುವು ಕರೆಯೆ ಬಂದು ಕ್ಯಾದ । ನಿಗಮಸುತ ಪರಾಕು ಎನುತ ॥ ಅಭಯ ॥
॥ ೩ ॥ ಕಿಂಕರಾಘ ಸುಪ್ರಸನ್ನ । ಸಂಕಟಾಘ ಧ್ವಂಸನ । ವೆಂಕಟೇಶ ವರದ
ವಳ । ಲಂಕೆಯಧಿಪ ಗುರು ನೃಹರಿಯು ॥ ಅಭಯ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೯೩ ॥ ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ [ಧಾಟಿ:- ನಿರವಧಿ ಸುಖದಾ| ಹರ ಮಹಾದೇವ] ಚೌತಾಳ

ಹರವಿಧಿವರದ ಶ್ರೀ । ಹರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಥಿರಸುಖಭರಿತಂ ।
ಶೋಭನಚರಿತಂ । ಗರುಡವರೂಢಂ । ಗೋಮಿನಿನಾಥಂ ॥ ಹರ ॥ ಅನು. ॥
ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೇಶಂ । ಎನುತಸುಪೋಷಂ । ಕೃಷ್ಣವತಾರಂ । ಕೀರ್ತಿಸಾರಂ ॥
ಜಿಷ್ಣುವಾಲಚಾ । ವೀಕರಚೇಲಂ । ಉಷ್ಣಕಿರಣ ಮಿತ । ಭಾಸ ಸುಶೀಲಂ ॥ ಹರ
॥ ೧ ॥ ವಿಭು ವಾಸುದೇವಂ । ಕಾಸ್ತುಭಗ್ರೀವಂ । ಇಭಪತಿ ಯಭಯಂ ।
ನಭವನತುಭಯಂ ॥ ಶುಭ ವಿಭವಾಸ್ಪದ । ಅಬುಜದಳೇಕ್ಷಂ ॥ ಹರ ॥ ೨ ॥
ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಬೋಧಂ । ಪಾರ್ಥವ್ರಮೋದಂ । ಪರಜಿತಕಾಲಂ । ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ
ಪಾಲಂ ॥ ವರ ಮೂಲಿಕ ವಳಲಂಕವಿರಾಜಂ । ಗುರು ನರಸಿಂಹ ಮದ್ರಾ
ಜಾಧಿರಾಜಂ ॥ ಹರವಿಧಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೯೪ ॥ ರಾಗ, ಬೇಗಡೆ [ಧಾಟಿ:- ಭಾವಿಸುವೆ ಸಂಜೀವಿ ನಿನ್ನನು] ಏಕತಾಳ

ತೋರಿಸೈ ದಯಸಾರಸಂಪನ್ನಾ । ಶ್ರೀನಾರಸಿಂಹ । ಭೂರಿಭಾಗ್ಯ
ಮುದಾರ ಗುಣಪೂರ್ಣ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚಾರುಚರಿತ ವಿಶಾರವಾಂಕ ಸು । ಸ್ತೋರ

ವಿಕ್ರಮ ಮೇರು ಮಂದರ | ಧಾರ ದೈತ್ಯಪ್ರಹಾರ ಚಕ್ರವ | ಧಾರ ದೀನೋ
 ದ್ಧಾರ ಎನ್ನೊಳು || ತೋರಿಸೈ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾಗಶಯನ ಸತಾಗ್ರಜಾಗ್ರಜ
 ನಾಗಂಪುಗಮನಾ | ದುಃಖಿತ | ನಾಗವರದ ಸುನಾಗಜಾಂಬಕ ನಾಗಧರ
 ಸುನುನಾ | ಸಾರ್ಚಿತ | ಭೋಗಭಾಗ್ಯನಿಯೋಗ ದಯ ಸುರನಾಗನಘ
 ಶಮನಾ | ವಿಕ್ರಮ || ನಾಗಮತಿಯುತ ನಾಗನಾಗ ನು | ತಾಗಮಾಗಮ
 ನಾಗಮುಖಿ ಸಂ | ಭೋಗ ಸಂಪದರಾಗರಂಜಿತ | ನೈಗಮೇನ ಸರಾಗ ನರ
 ಹರಿ || ತೋರಿಸೈ || ೧ || ಹಂಸಗಮನೋತ್ತಂಸಪೂಜಿತ ಹಂಸಚಿದ್ರೂಪಾ
 ಭ್ರಾಜಿತ | ಹಂಸಕೋಟ ಸುಧಾಂಶು ವಹ್ನಿಪ್ರಶಂಸ ಸುಕಲಾಪಾ | ನುತ ಪರ
 ಹಂಸ ವರ ಸಿತಹಂಸವಾಹನ ಹಂಸಕುಂಭೂಪಾ | ಪಾಲಿತ || ಹಂಸವಿದ್ಯಾ
 ಹಂಸವಿಸ್ಪರ | ಹಂಸಲೋಚನ ಹಂಸಹಂಸಕ | ದಾಂಶು ದೈತ್ಯಧ್ವಂಸ
 ಮಾತುಳ | ಕೌಸಭಂಜನ ಹಂಸ ವೇಂಕಟ || ತೋರಿಸೈ || ೨ || ಮಂದಹಾಸ
 ಮುಕುಂದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣಾ | ಭವ ಭಯ | ಬಂಧಗುಣ ನಿರ್ಬಂಧ
 ಕುಲಹರ ನಂದಧರ ವರ್ಣಾ | ಅಜ್ಞಾ | ನಾಂಧನಾಶನ ಮಂದರಿಪು ನಮಿತಾಂ
 ಧರಿಪು ಪೂರ್ಣಾ | ಸನ್ಮುತ || ಸುಂದರಂ ಬಲಿಬಂಧನಾನತ | ಪ್ರಾದಪಾಲಕ
 ವಂದಿತಾಮರ | ಕುಂದರದನ ರಾಕೇಂದುವದನಾ | ನಂದ ಸಂಯುತ ಬಿಂದು
 ಮಾಧವ || ತೋರಿಸೈ || ೩ || ದೇವದೇವನ ಭಾವ ಕೀರ್ತಿಪ್ರಭಾವ ಜಗ
 ದೀಶಾ | ಶೋಭಿತಭಾವಜಾಂತಕ ಭಾವರಾಜಿತ ಶ್ರೀವಧೂಕೋಶಾ ಪ್ರಜ್ವಲ
 ಪಾವನಾಂಗ ಕೃಪಾವಲಂಬ ಸ್ವಭಾವ ವಿಶ್ವೇಶಾ | ಜಯ ಜಯ | ರಾಜಣಾಂ
 ತಕ ಶುಭಾವಲೋಕನ | ಸಾವಧಾನ ವಿಭಾವಸುಜ್ವಲ | ದೈವದುಷ್ಕಿಂಯ
 ದಾವ ಭಜಕರ | ಕಾವ ಭೋರೆ ಶ್ರೀದೇವ ವಿಠಲ || ತೋರಿಸೈ || ೪ || ಗೋಪ
 ನಂದನ ಗೋಪವಾಹನ ಗೋಪನುತ ಚರಣ | ಸಾಹಸ | ಗೋಪಧ್ಯಾನಿತ
 ಗೋಪದಯ ಸುರಗೋಪ ಸತ್ಕರುಣಾ | ಮನ್ಮಥ | ತಾಪಹರ ನಿರ್ಲೇಪ
 ನೀರದ ರೂಪಕಾನರಣಾ | ವಿಕಸಿತ || ಗೋಪನೇತ್ರ ಸುಗೋಪ ಕಾಂತಿ
 ಪ್ರ | ಲಾಪ ಭಂಜಿತ ಪಾಪಸೇವಿತ | ಗೋಪಕ್ಷಮಿತ ಕೃತಾಪರಾಧ ಪರಾತ್ಪ
 ರಾತ್ಮರ ಶ್ರೀವತೇ ಹಂ || ತೋರಿಸೈ || ೫ || ಭೀಮ ರಣನಿಸ್ಸೀಮ ಶ್ರೀಶಿರ
 ವಿರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮಾ | ಗರ್ವಿತ | ಕಾಮ ಕಾರ್ಯೋದ್ಧಾಮ ಕರನಿರ್ನಾಮ
 ಸತ್ವೇಮಾ | ರಾಜಿತ | ಭೂಮಿಜಾನನ ಸೋಮ ಕರಕಂಜಾ ಮನೋರಾಮಾ
 ತಾರಕ | ನಾಮ ಭಾರ್ಗವರಾಮ ದರ್ಪೋ ದ್ಧಾಮ ಕುಲವಿಶ್ರಾಮ ವಿರಚಿತ |

ಸಾಮಗಾಂನ ಲಲಾಮ ಕಾಂಚನದಾಮ ಧಾರಣ ಶ್ರೀಮಹಿಪತೇ || ತೋರಿ
 ಸೈ || ೬ || ಬಂದೆ ಬಲು ನಿರ್ಬಂಧ ಭವಭಯದಿಂದ ಬಹಳಾಗಿ | ತಾವು |
 ನೊಂದು ಕುಂದುತ ಬೆಂದೆ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ನೀನಾಗಿ | ಕೈವಿಡಿದಿಂದು ನೀ
 ಮುಚುಕುಂದಗೊಲಿರುನಂದ ಲೇಸಾಗಿ | ತೋರಿಸಿ || ಚಂದವಲಿ ದಯ
 ದಿಂದನಾನತ | ಬಂಧು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಹೃದಯದಿ ನಿಂದು ಪದ್ರಿಪು ವಂದಗೆಡಿಸಿ
 ಮ | ಗಾಂಧಮಿಹಿರ ಮುಕುಂದ ರಕ್ಷಿಸೊ || ತೋರಿಸೈ || ೭ || ಪಾತಕಿಯು
 ಖೀ ಎತಕೆನಗಿನ್ನೀತನೆಂದೆಂಬ | ಮನಸಿನ | ರೀತಿಯೋ ದ್ವಿಜಕೇತನುತ
 ಪುರುಹೂತನಿಕ್ಕುಂಬಾ | ಅಜಮುಳ | ನೇತರವನು ಪುನೀತನೇ ರಘುಜಾತ
 ನೀ ಗೊಂಬಾ | ಹಟನಿ || ನ್ನೇತ ಕೈಬಿಡುವಾತನ್ನಬ್ಬರ | ಜಾತದವನಾ ಮಾತಿ
 ಶಯ ಸಂ | ಭೂತಭೂತಿಯನಾತು ನಾ ನಿಷ್ಪಾತಕಿಯು ಸುಪುನೀತನಹೆನ್ನೆ ||
 || ತೋರಿಸೈ || ೮ || ದಕ್ಷದರ್ಪಮತಾಕ್ಷ ಮಿತ್ರದಳಾಕ್ಷ ಶ್ರೀರಂಗಾ | ಹಾ
 ಟಕ | ಕಕ್ಷನಘಕುಲ ಕಕ್ಷಕಾನಳಧೃಕ್ಷ ನೀಲಾಂಗಾ | ನಿರ್ಜರ | ಪಕ್ಷ ವರ
 ನಿಲಿಲಾಕ್ಷಪು ಸಂರಕ್ಷ ಭವಭಂಗಾ || ಕ್ರೂರಿತ || ತಕ್ಷಕಾಂತಕ ಲಕ್ಷ
 ದುರ್ಧರ | ಸೀಕ್ಷಿತಾಮಲ ಯಕ್ಷಹಾರ ಮು | ಮುಕ್ತು ಹೃದ್ಗಮ ವೋಕ್ಷ
 ದಾಯಕ | ನೀಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷವಿಂದಲಿ || ತೋರಿಸೈ || ೯ || ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ
 ವನ್ನು ನಿತ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಹೃತ್ಕಮುದ | ವಿರಿಸುತ | ಬಿನ್ನನಾಗುತ ಭಿನ್ನ
 ಗತಿಯೊಳು ಮುನ್ನ ಧೃವವರದಾ | ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನ್ನ ವಾಂಛಿತವನ್ನು ಪಾಲಿಪು
 ಏನ್ನು ನಿರ್ಭೇದಾ | ಮೇನೆನ || ಲೆನ್ನ ಹೃದಯೋತ್ಪನ್ನ ಭೀಷ್ವನ | ನಿನ್ನು ಕೇಳಾ
 ನೆನುವದೇನಾ ಸಂ | ಪೂರ್ಣರಸವಾದೋನ್ನತದ ನಿ | ತ್ಯಾರ್ನವವ ಸಂಪನ್ನ
 ಪಾಲಿಸೊ || ತೋರಿಸೈ || ೧೦ || ಮೂಲಪುರುಷ ವಿಶಾಲಮಹಿಮ ಸುಶೀಲ
 ಸುರರಾಜಾ | ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲ ಮಾನುಸಲೀಲ ನಂದನೃಪಾಲ ವರ
 ತನುಜಾ | ಸುರಮುನಿ | ಜಾಲ ಗೋಪೀಬಾಲ ಸುಂದರ ನೀಲಕರ ನೈಜಾ |
 ಸದ್ಗುಣ || ಶೀಲ ಶಂಕರಸಾಧರ ವನ | ಮಾಲ ದುಃಖಿತ ಬಾಲವರದ ದ |
 ಯಾಲ ಪಾಲಕ ಕಾಲಕಾಲ ಕ | ರಾಲ ನರಹರಿ ಮೂಲಿಕಾಧಿಪ || ತೋರಿ
 ಸೈ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೯೫ || ರಾಗ, ಸಾರಾಪ್ಪ [ಛಾಟ:- ಶರಣು ಶಂಕರ ಭೂಷಣಾದ್ರಿಗೆ] ತ್ರಿವೃಡಿತಾಳ
 ಹ್ಯಾಗೆ ಪೋಗಲಿ ಯದುಪನಲ್ಲಿಗೆ | ಯೇನು ಕೊಡಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಗೆ ||
 ನಾಗಶಯನನು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಪ | ರಿಕ್ತಹಸ್ತದಿ ಹೀಗೆ ನಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯೇನು | ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆ ಜಾಣೆಯೇ || ಜಾಣ
ಕೃಷ್ಣಗೆ ಯೇನು ಕೊಟ್ಟರು | ಪ್ರಾಣನಾಥ ಸಂತುಷ್ಟನೆ || ೧ || ದೇವ
ದಾಸವರಾಧ ಗುರು ಮೊದಲಾದವರು ಇವರಲ್ಲಿಗೆ || ದಾವನಾದರು ಏನು
ಇಲ್ಲದೆ : ಪೋಗುವನೆ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ || ೨ || ಬಾಲ್ಯಸಖನಿರುವಲ್ಲಿ ಪೋಗಲು |
ಚಲ್ವಪುರುಷನ ಕಾಣಲು || ಯೆಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯೇನು ತಂದಿರಿ | ಯೆಲ್ಲಿ ಕೊಡು
ಯಿಂತೆಂಬನು || ೩ || ಪಟ್ಟದರಸಿಯರೆದ್ದು ಬಂದು | ಧಿಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಗೋ
ಪಾಲಗೆ || ಇಷ್ಟು ಅಸ್ವಂತನೆ ಮಹಿಮೆಯು | ಅಸ್ವಭಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನಗೆ || ೪ ||
ನಾರಸಿಂಹನ ದರುಶನವನೂ | ಯಾರು ಮಾಡಿದರವರಿಗೆ || ಸಾರತರ ಸಾಖ್ಯ
ಸುಖಗಳು | ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವ ನಮ್ಮಗೆ || ಹ್ಯಾಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೯೬ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟಿ:- ಸಾಕು ಸಾಕು ಮನುಜ] ರೂಪಕತಾಳ

ಮಂಗಳಾಂಗ ಮನ್ನಿಸು ತಪ್ಪನು | ರಂಗನಾಥ | ರಕ್ಷಿಸೈಯ್ಯ ತಂದೆ
ಯನ್ನನು || ಪಲ್ಲ || ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದ ಮಡದಿ ಯಾತಕೆ | ರಂಗನಾಥ |
ಸುಮತಿಯಿಲ್ಲದ ಸುತನು ಯಾತಕೆ || ಕುಮತಿಯುತರ ಸಂಗವೇಕೆ | ಸಮತೆ
ಯಿಲ್ಲದ ಒಂಧುವೇಕೆ | ಅಮಿತ ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲ ರಮಿತನಾಗದ ಮನುಜ
ನೇಕ || ೧ || ಕಣ್ಣಯಿಲ್ಲದ ರೂಪು ಯಾತಕೆ | ರಂಗನಾಥ | ಹೊನ್ನು
ಇಲ್ಲದ ಬಾಳು ಯಾತಕೆ || ಮುನ್ನ ಮೂಗು ಇಲ್ಲದ ಮೊಗವು | ಮಣ್ಣು
ತಂದು ಹೋದರೇನು | ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ | ಸಣ್ಣ ಮನುಜ ಸತ್ತ
ರೇನು || ೨ || ದಾನವಿಲ್ಲದ ಧನವಿದ್ಯಾತಕೆ | ರಂಗನಾಥ | ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ
ವಿದ್ಯೆಯಾತಕೆ || ಆಣೆಯಿಲ್ಲದ ಅರಸು ತಾಸು | ಅಡವಿವಾಲು ಅದರೇನು |
ದೀನಬಂಧು ನಿನ್ನ ನಂಬದ | ಮಾನಹೀನ ಮನುಜನೇಕೇ || ೩ || ಮಕ್ಕ
ಳಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಯಾತಕೆ | ರಂಗನಾಥ | ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲದ ಊಟ ಯಾತಕೆ |
ಸೊಕ್ಕಿ ನಡೆವ ಬಂಟನ್ಯಾಕೆ | ಮಿಕ್ಕು ಮೀರ್ವ ಶಿಷ್ಯನೇಕೆ | ರಕ್ಕಸಾಂ
ನಿನ್ನ ಸೇರದ | ಸೊಕ್ಕು ನರಜನ್ಮವೇಕೆ || ೪ || ಸಾಕು ಸಾಕು ದೀನನಾದೆನು |
ರಂಗನಾಥ | ಸಾಕು ಸಾಕೈ ಬೇಗ ಯನ್ನನು || ಕಾಕು ಮಾಡಿಯೆ ವೈಕುಂ
ಠ | ನಗರದೊಡೆಯ ನಾರಸಿಂಹ | ಯೇಕಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿರುವೆ | ನ್ಯಾಕೆ
ಕೈಯ್ಯ ಬಡುವೆ ಧೋರೆಯೇ || ಮಂಗಳಾಂಗ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೯೭ ||

ರಾಗ, ಘಂಟಾರನ ಅಥವಾ ಆರಬಿ, ಏಕತಾಳ.

ಶ್ರೀಮನೋಲ್ಲಭ ನಾರಾಯಣಗೇ | ಶುಭಮಂಗಲಂ || ಭೂಮಿಕಾಂ
ತಗೇ ನಿತ್ಯಾನಂದಗೇ | ಜಯಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ || ಪಲ್ಲ ||
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕೋಮಲಾತ್ಮಗೆ | ಸತ್ಯವಿಭು ಸರ್ವೋತ್ತಮಗೆ | ಘನ
ಸತ್ಯಸಂಧಗೆ ಶ್ರೀಮುಕುಂದಗೇ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ ||
|| ೧ || ಕಂಜಬಾಂಧವನಂತ ಭಾಸಗೆ | ಕಂಜನಾಭಗೆ ಕಾಯಜಪಿತಗೆ ||
ಪ್ರಭಂಜನ ಪ್ರಿಯ ಸತ್ಯಕೀರ್ತಿಗೆ || ಶುಭಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ ||
|| ೨ || ವೇದಸಿದ್ಧ ಅನಂತಶಾಯಿ | ಅನಾದಿಪುರುಷಗೆ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಗೆ ||
ಬೋಧಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಿಗೆ || ಶುಭ ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ ||
|| ೩ || ಸಂಕಜೋದ್ಭವ ವಂದ್ಯಚರಣಗೆ | ಶಂಖಚಕ್ರ ಗದಾಬ್ಜಧಾರಿಗೆ ||
ಶಂಕರಪ್ರಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ ||
|| ೪ || ನಾರದಾಬಿ ಮುನೀಂದ್ರನುತ | ಶೋಭಾಕರಗೆ ಗುರು ನಾರಸಿಂಹಗೆ ||
ವೀರ ವರ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದಚರಿತಗೆ || ಶುಭ ಮಂಗಲಂ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ ||
|| ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೯೮ ||

ರಾಗ [ಧಾಟಿ: -

| ತಾಳ

ಜಯ ಮಂಗಲಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಲಂ || ಪಲ್ಲ || ಗೋಕುಲದಲಿ
ಪೊಂಗಲಿಸುತಾ | ಗೋಪಿಯರುರ ಕೂಡೆ ಸಲಿದಾಡುತಾ || ಮಕುಟವ
ತುಳಿದು ಕಾಳಿಂಗನ ಮರ್ದಿನಿ | ಭಕ್ತರ ಕೃಪಾ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ ||
|| ಜಯ || ೧ || ಅಂಬುಜವಾಣಿ ಬಿಂಬಾಧರಗೆ | ಅಂಬುಜಲೋಚನೇ ಪಾರ್ವ
ತಿಗೆ || ಅಂಬುಜಭವ ಪುರವಾಸನ ರಮಣಿಗೆ | ಅಂಬುಜಗಂಧಿ ಮುಕಾಂ
ಬಿಕೆಗೆ || ಜಯ || ೨ || ಶೇಷಗಿರಿಶಗೆ ಸುಲಲಿತಗೆ | ಶೇಷಶಯನ ಸರ್ವೇ
ಶ್ವರಗೆ || ಭಾಸುರ ವರ ವಳಲಂಕಾಭೀಶಗೆ | ಈಶ ಪ್ರೀತಗುರು ನರಸಿಂಹ
ನಿಗೆ || ಜಯ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ಕವಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

|| ಶ್ರೀಮದ್ವೈರಾವಣಮಸ್ತು ||

ತಲಚೇರಿ ವಾಸುದೇವ ಶ್ಯಾನುಭಾಗಕೃತ ಪದಗಳು.

॥ ೯೯ ॥ ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ [ಧಾಟು:- ಶ್ರೀವಲಂಕೇಶಾಯ ನಮೋ| ಏಕತಾಳ

* ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರ ದಯಾವನಧಿ | ಸುಜನಾಂ ಕಲಾನಿಧಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಕೌಶೀಮಠ ವರಂವರೆಯೊಳು ಪ್ರಕಾಶ |

ಶೀಸಿದ ಸುಮತೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥ ಯತಿ ನಿಯಮ ॥

ಮುಸೀಲ ಕರಂಜುಜಭವ ನಿರತಜ |

ತಲಚಿರವ್ಯಾಸ ರಾಮ ಚರಣಾರ್ಚಕ ॥ ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರ ॥ ೧ ॥

ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತ ಏನಯಸುಖವನು ತನು |

ಪಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸ್ವೋರ್ಧಯಿಂ ಮೂರ್ಖರ ॥

ತಿಕ್ಕುತುಡ್ಧರಿಸಲಾಜ್ಞಾನಾರವಿ ಹುತ |

ಭುಕ್ಕುನಿಸಿದ ಪ್ವಜಕಮುಖ ಏವಾಕರ ॥ ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರ ॥ ೨ ॥

ವಂದ್ಯ ನಿಪುಣಕೋಮಲ ರೂಪದ ವದ |

ನೇಂದುಮಂಜಿತ ನೈಭವದಿ ಸುರೇಂದ್ರ ॥

ದ್ರಂ ಏವನೋಳು ಮೆರೆವಿರುವೋಲ ಪ್ವಜರೋಳ |

ಗುಂ ಬಿಗ್ಗೊಡದಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಬೆಳೆಸಿದ ॥ ಶ್ರೀ ಭುವನೇಂದ್ರ ॥ ೩ ॥

ರತವರಕ್ತಿ ಕೀಲಕಾಬ್ಬದೊಳಗ ಸ |

ವೇತಿಯಾಶ್ರಮ ಕೊಂದುತಾಲವಕ್ಕೆಯ ॥

ನತರಾಜನ ಸತ್ಕಾರದೊಳಾತನ |

ಮತದಿಂ ಕೆಲಕಾಲಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ॥ ಶ್ರೀ ಭುವನ ॥ ೪ ॥ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

* ಈ ಮೇಲಿನ ಪದದ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮನ ಅದ್ಭುತಕರವನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿ
"ಶ್ರೀಕೌಶೀಮಠಾಧಿಪತಿ ಭುವನೇಂದ್ರಗುರವೇನಮು" ಎಂತ ಅಗುತ್ತದೆ.

ಭೇದದೊಳಹ ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಚಿತ್ತದ | ಕ್ರೋಧನಿವಾರಿಸಿ ವಿನಯ ಬೆಳಸು
ತವರ || ಮೇದಿನಿಯನು ತೊರೆದ ವಾರ್ತೆಯಿಂದ ದುಃ | ಖೋದಧಿಯೊಳು
ಮುಳುಗಿದ ಯಮಿರತ್ನವೆ || ೫ || ರೌದ್ರಿಯೊಳಲ್ಲಿಂದ ಮಂಜುಳಾಪುರ |
ಭದ್ರ ಸೃಸಿಂಹನ ಕಾಣಲ್ಪಲ್ಲಿಯ || ಕ್ಷುದ್ರ ವಿವಾದ ನಿವಾರಿಸಿ ಸ್ವಜನ
ಸ | ಮುದ್ರದೊಡನೆ ಮೂಲಿಕೆಗಾಗಮಿಸಿದ || ೬ || ನಂತರ ಶಿಷ್ಯಸಮಾಜದ
ಸೇವೆಯ | ನುಂ ತಳೆದಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದರಿಸ ನಗರ || ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಿರಿದಿನ ವಾದ
ಗೆಲಿದು ಶ್ರೀ | ಮಂತ ರಾಜರಿಂ ಮಾನ್ಯವ ಪಡೆದ || ೭ || ಗೌಡಸಾರಸ್ವತ
ವ್ವಿಃ ಚರಿತವ | ಪ್ರೌಢರರುಹುತ್ತಲ್ಪಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ || ಪಾಡಿನಿಂದ ದೇವಾ
ಲಯ ಮಠಗಳ | ನೌಡೆತ್ತದಂತೆ ಗೈದ ಮಹಾತ್ಮರ || ೮ || ಕಾರಕಳದಿ
ದಾರಿಯಗೋಸುಗ ವ್ಯವ | ಹಾರ ನಡೆಯಲದ ಜೈಸುತ ಮಂಜುಳ ||
ಊರಲಿ ಧಾತುವಿನೊಳು ವರದೇಂದ್ರರಿ | ಗಾರಾಧ್ಯ ಚತುರ್ಥಾಶ್ರಮವಿತ್ತಿಹ
|| ೯ || ಮಂಗಳೂರಲಿ ಮಣೀಲಕಾರರ ಪ್ರ | ಸಂಗವೇಳೆ ಗೋಕರ್ಣ ಕಾಶಿ
ಕಲ || ಹಂಗಳೊಳು ಜಾತ್ಯಾಧಿಕಾರವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ | ಗಂಗಾಸ್ನಾನಕೆ ಬಿಜಯಂ
ಗೈದಿದ || ೧೦ || ಕಾಶಿಯೊಳಿಹ ಕವಳೆಯ ಮಠವನ್ಯರ | ಪಾಶದೊಳಿದ್ದುದ
ಬಿಡಿಸುತ ಯಾತ್ರೆಯ || ತೋಪದಿ ಪೂರೈಸುತ ಸನ್ಮಾನದ | ಲೇಸಿನಿಂದ
ವಸುಪುರಕ್ಕೈದೊದಗಿದ || ೧೧ || ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಸಿತ ಪಾಡ್ಯ ವ್ಯಯದಲಿ |
ವರ್ಗದ ದುರ್ದಶೆ ಈಕ್ಷಿಸಲಾರದೆ || ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರೈ ಸಕಲರು ಗೋಳಿಡೆ |
ಸ್ವರ್ಗವಾಸಮಂ ತಳೆದ ಸುಗುಣಮಣಿ || ೧೨ || ಹರಿಯೆ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾ
ಗುಣ ಭಾಗ್ಯದ | ಶಿರಿಯನ್ನೊಡೆ ವಿಯೋಗದೋಖ ಮಹ || ಶರಧಿಯೊಳಿದ್ದು
ಕಂಗಾಣದೆಮ್ಮನು | ಧರಿಸೈ ವರದೇಂದ್ರರಿಂದ ಕರುಣದಿ || ೧೩ || ಸತ್ಯ
ಕ್ಷಮಾಗುಣ ನಿಯತನೀತಿಯಾ | ಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಏರ್ಪಾಟವು ||
ಜಾತ್ಯಭ್ಯುದಯದ ಚಿಂತನೆ ಕೀರ್ತಿಯು | ನಿತ್ಯ ಬೆಳಗಲಿ ಪ್ರಕೃತ ಗುರು
ಗಳೊಳವು || ೧೪ || ವಾಸುದೇವಶಾಣ್ಣವಿ ಮೂಲಿಕೆಯ ನಿ | ವಾಸಿಯು
ಸಕಲರನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ರಚಿ || ಸೀ ಸತ್ಕೃತಿ ಸಭೆಯೊಳು ಮೊಳಲಂಕಾ |
ಧೀಶ ನೃಹರಿ ಶ್ರೀರಮೇಶಗರ್ವಿಸಿದ || ೧೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೦೦ || ರಂಗ, ಖನಾಚ [ಛಾಟ:-

] ಅಪ್ಪತಾಳ

ಹಿಂಗದೆ ಮನದಣಿಯೇ | ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ || ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ ||
ರಾಮನ ಪೂಜಿಸೋ || ಹಿಂಗದೆ ಮನದಣಿಯೇ | ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ || ಪಲ್ಲ ||

ಹಿಂಗುವದು ಭವಾ | ಮಂಗಲವೀವಾ | ಕಂಗೊಳಿಪುದು ಪದವಾ | ಭಂಗ
 ಗಳೋಡಿಸುವಾ || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ || ೧ || ಭಕ್ತಿಗೆ ನಂಟು | ಮುಕ್ತಿಗೆ
 ಗಂಟು | ಶಕ್ತಿಯನೀಂಟು | ಯುಕ್ತಿಯೊಳೇನುಂಟು || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ ||
 || ೨ || ಬಾಳುವೆ ವೀರಿ | ಕೂಳಿಗೆ ಮಾರಿ | ನಾಳೆಗೆ ದಾರಿ | ಕೇಳೆಲೊ ಚಿತ್ತ
 ದೋರಿ || ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ || ೩ || ಕಾಲವ ನೀ ನೋಡೇ | ಪಾಲನೆಯ
 ನೀ ಬೇಡೇ | ಶಾಲಿಸಖನ ಪಾಡೆ | ನಾಲಿಗೆಗೇನ್ನೇಡೇ || ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ
 || ೪ || ದುಷ್ಟರ ಸೇರಬೇಡ | ಶಿಷ್ಟರ ದೂರಬೇಡ | ನಿಷ್ಟರವಾಡಬೇಡ |
 ಕಷ್ಟವು ಹರಿ ನೋಡಾ || ರಂಗನಾ ಭಜಿಸೋ || ೫ || ಕಾಯವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ||
 ಮಾಯೆಯು ಬಿಡದಲ್ಲ | ಆಯವು ಬೇರಿಲ್ಲ | ಕಾನನು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಲ್ಲಾ |
 ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ || ೬ || ಆಶೆಯ ನೀ ಬಿಡು | ದೋಷವನೀಡಾಡು | ಕೇಶವನ
 ಕೊಂಡಾಡು | ತೋಪದೋಳ್ಕುಳುಗಾಡು || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ || ೭ ||
 ಯೋಚನೆ ಹೋಗದೆ | ನಾಚಿಕೆಯಾಗದೆ | ಯಾಚಿಸಬಾರದೆ | ಮೋಚನೆ
 ದೋರದಿಹುದೇ || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ || ೮ || ವೃಥಾದ ಕಾಲ ಕಳುವೆ |
 ಅರ್ಥದ ಮೋಹಕ್ಕಳುವೆ | ಕೀರ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಫಲವೇ | ಕೀರ್ತನಯೊಳೇನು
 ಭಲವೆ || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ || ೯ || ಭಾಸುರಸಂಕಾಶ | ವಾಸುದೇವ
 ರಮೇಶ | ದಾಸರ ಹೃದ್ವಾಸ | ಪೋಷಿಪ ಜಗದೀಶಾ || ರಂಗನ ಭಜಿಸೋ ||
 || ೧೦ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೦೧ || ರಾಗ, ಕಾಂಜೋಧಿ] ಏಕಾದಶೀಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ. [ತ್ರಿವಿಧತಾಳ

ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ನಮೋ | ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ನಮೋ |
 ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ನಮೋ | ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣಂ || ಪಚ್ಚ || ಶ್ರೀ
 ನೃಸಿಂಹನ ನಾಮ ಮನುಜರ | ಘೋರ ದುರಿತವ ದಹಿಸಿ ಸುಕೃತದ |
 ದಾರಿಯೊಳು ನಡಸುತ್ತ ಮೋಕ್ಷ | ದ್ವಾರವನು ಹೊಗಿಸುವದು ಧಿಟವಿದು ||
 ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳತಿಪಾತಕರಃ ಜಹುತರ | ನೃತ
 ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯನು ಗೈದು ಸ | ದ್ಗತಿಯ ಸಾಧಿಸಿ ಜನ್ಮಮೃತಿಯುಪ | ಹತಿ
 ಭವಾಬ್ಧಿಯನುತರಿಸುವರೂ || ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨ || ದೃಷ್ಟಿಸುವ
 ಫಲಗಳಲಿ ಫಲವಹ | ಶ್ರೇಷ್ಠವಾವುದೆನುತ್ತ ಜನಪ ಯು | ಧೀಸ್ಥರನು ಬೆಸ
 ಗೊಳಲು ಕರುಣದಿ | ಷ್ಣಸಖನಾದರದೊಳೆಂದನು || ನರಹರಿ ನಾರಾ

ಯಣ || ೩ || ಈಸು ವ್ರತದಿ ಪವಿತ್ರವಹ ಹರಿ | ವಾಸರೆಂಬೇಕಾದಶಿಯ
 ವ್ರತ | ವೇ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವು ಮಹಾ | ದೋಷಹರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯು ||
 ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪ || ಎಂದೆನಲು ಕೈಮುಗಿದೆರಗಿ ಸುರ | ವಂದ್ಯ
 ನೆನಗದಂಗಳಮವನೊಲ | ವಿಂದಲರುಹನೆ ದಯದಿ ಕುಂತಿ | ನಂದನಗೆ
 ತಕ್ಕೈಸಿ ಸುಡಿದನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೫ || ಹಿಂದೆ ಖಳ ಮೃಧು
 ಮಾನ್ಯನೆನಿಸುವ | ಮಂದಮತಿಯುದುಭವಿಸಿ ಯೋನಿಜ | ರಿಂದ ಮಡಿಯದ
 ವರಗಳನು ಆರ | ವಿಂದಸಂಭವನಿಂದ ಪಡೆದನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ||
 || ೬ || ಕುಟ್ಟಿ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸುರರನ | ಬೈಟ್ಟುತಮರಾವತಿಯನ್ನಾಳೆ
 ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ಭಯದಲಿ ನಿರ್ಜರರು ಪರ | ಮೇಷ್ಟ್ರಿಯೊಳು ದೂರಿದರೆಡರು
 ಗಳ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೭ || ಪೀರದೆನ್ನಿದೆನುತ ಏಳಿಭವ | ವಾರಿ
 ಜಾಕ್ಷರ ನೆನೆಯಲವರು ಮೈ | ದೋರಿ ನೆರದೊಗ್ಗಾಗಿ ಸರ್ವರು | ಸಾರಿ
 ದರು ಗಿರಿತಪ್ಪಲಂಗಳ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೮ || ಹಗೆ ಗೆಲುವದೆಂದೆ
 ನುತ ನಿಟ್ಟುಸು | ರುಗಳು ಬಿಡಲದರಣುಗಳೆಂ ರುಗ | ರುಗಿಸ ಕನ್ಯಾ
 ಕೃತಿಯು ಮೂಡಿತು | ಮಿಗೆ ಏಕಾದಶಿ ಎಂಬ ಸೆಸರಲಿ || ಸರಹರಿ ನಾರಾ
 ಯಣ || ೯ || ಬಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಬಗೆಗಳ | ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವರು ಕಳುಹ
 ಸತಿ ಪೊರ | ಮಟ್ಟು ಭೂರದಲಿ ಮಳಿಸ ದೈತ್ಯನ | ಕೊಟ್ಟರಲಿ ದರುಪದಿ
 ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೦ || ಈ ಸುಖವನಿವಳಿತ್ತ ಕಾರಣ |
 ಮಾಸವರ್ಧಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜಾಗರೋ | ವಾಸವಿಂಬೀಕೆಯ ವ್ರತವ ಶಶಿ | ಸೇಸ
 ರುಳ್ಳನಕಾಚರಿಸುವೆವು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೧ || ಧರೆಯೊಳೇ ವ್ರತ
 ಎಸಗದಿರುತ್ತಹ | ಸರರು ಸರಕಕೆ ಬೀಳಲೆಂದಾ | ಗರುಡವಾಹನನಾಜ್ಞೆಯಾ
 ಗಲು | ಉರಗವೇಣಿಯದೃಶ್ಯವಾದಳು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೨ ||
 ಮತ್ತನೇಕಾಬ್ಬಗಳ ನಂತರ | ಪೃಥ್ವಿವತಿ ರುಕ್ಮಾಂಗದನು ಜನಿ | ಸುತ್ತ
 ಸುರಮುನಿಯಿಂದ ವ್ರತವ ಸು | ಎತ್ತರದಿ ತಿಳಿದಾಚರಿಸಿದನು || ಸರಹರಿ
 ನಾರಾಯಣ || ೧೩ || ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರದಿ ವಾಸಿಸಿದ ಚತು | ವರ್ಣ ಜನ ಶಿಶು
 ಪಶು ಸಮೇತದಿ | ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಡಸಿ ವ್ರತವನು | ಮುನ್ನತದ ಪುಣ್ಯಗಳ
 ಲಭಿಸಿದ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೪ || ಇಂತೆಸಗೆ ಮಾನುಷರು ಕಲ್ಪಿಸ |
 ವಂ ತೋರೆಮ ವೈಕುಂಠ ಸಾರೆ ಕೃ | ತಾಂತಪುರ ಬಿದಾಗಲಾ ಯಮು |
 ಚಂತಿಸಲು ಪೊರೆ ಇಟ್ಟದೃಹಿಗಗೆ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೫ || ಬ್ರಹ್ಮ

ಮೋಹಿನಿ ಎಂಬ ತರುಣಿಯು | ನಿರ್ಮಿಸುತ ರುಕ್ಮಾಂಗದನ ವ್ರತ | ವಂ
ಮರಸಿ ಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಲು | ಸಮೃತ್ತಿಸುತೃತಂದಳಿಳೆಯೊಳು || ಸರ
ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೬ || ಮಂದರಾವ್ರಿಯೊಳ್ಳುಂದರದ ಸ | ನೃಂದಿರವ
ವಿರಚಿಸುತ ವೀಣಾ | ಚಂದಗಾನವನೆಸಗೆ ದೂತರು | ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದ
ರವನಿಪಾಲಗೆ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೭ || ಬಾಲ ಧರ್ಮಾಂಗದನ
ಬರಿಸೆ ನೀ | ಪಾಲಿಸಿನ್ನೀ ವ್ರತನ ಜಡದೆ ಆ | ಲೋಲಲೋಚನೆಯಿರವ
ನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಲೀಲೆಯಿಂ ಬಹನೆಂದು ಪೂರಣನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ||
|| ೧೮ || ಕಂಡವಳೆ ಲಾವಣ್ಯ ಮೂರ್ಛಿಸಿ | ಬಿಡುಗಡಲಾ ಗಜಗಮನೆ
ಕರ | ಪುಂಡರೀಕದೊಳೆತ್ತ ನಿಲಿಸುತ | ಮಂಡಲಾಧಪನೊಡನುಸುರ್ದಳು ||
|| ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೧೯ || ಸಪ್ಪಳಲ್ಲ ಮಿಂಚಿ ಸಲಿಸಲು | ತಪ್ಪಿದರೆ
ತವ ಸುತನ ಪಿರವೆನ | ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದಭಯವಿತ್ತರೆ | ಒಪ್ಪಿ ನಿನ್ನಯ
ರಮಣಿಯಾಪೆನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೦ || ಆಗ ಭಾಷೆಯನಿತ್ತು
ಲಗ್ನವ | ಸಾಗಿಸುತ ಸತಿ ಸಹಿತಲೈತಂ | ದಾಗಲಂತಃಪುರವ ಬಹು ವಿನ |
ಭೋಗವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳೆರ್ದ ನೃಪತಿಯು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೧ ||
ಒಂದು ವಿನ ಕಾರ್ತಿಕ ವಿಕಾಶವೇ | ಎಂದು ಸಾರಿಸೆ ಕೇಳಿದಾ ವ್ರತ | ವಂ
ಧರಪೆನೆನೆ ಲಲನೆ ಕೇಳಿದ | ರಂದು ಏಸ್ಮೃತಿಯಾಂತು ಬಿದ್ದನು || ಸರಹರಿ
ನಾರಾಯಣ || ೨೨ || ಪಿರಿಯರಸಿ ಸಂಧ್ಯಾವಳಿಯು ಸತಿ | ಇರವ ಮಗ
ಗರುಹಲೈ ವ್ರತವನು | ಕರಿಸಲೆನ್ನಯ ತಲೆಯ ಕಡಿಯೆಂ | ದೆರಗೆ ಸುರ
ರೈತಂದು ತಡೆದರು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೩ || ಮೋಹಿನಿಯ ಬೀ
ಳ್ಳೊಡುತ ಭೂಪನ | ಸಾಪಸಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ಶಕ್ರನು | ಪಾವನ ವಿಮಾನದಲಿ
ಕುಳಿಸುತ | ದೇವಲೋಕಕ್ಕೊಮ್ಮದನಾತನ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೪ ||
ಪುತ್ರ ಪರಿಜನ ಸಹಿತಲವನಿಗೆ | ಉತ್ತಮವ್ರತವಿಂದ ಮೋಕ್ಷವ | ನಿತ್ತು
ಪಾಲಿಸಿದೊಡೆಯನದ ಪುರು | ನೋತ್ತಮನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸಿರೋ || ಸರ
ಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೫ || ಬಳಿಕ ಸರ್ಮದ ನದಿಯ ತೀರವ | ನೆಲಸಿರುವ
ಗಾಲವ ಋಷಿಗ ನಿ | ಮೂಲ ಗುಣಾಂಬುಧಿ ಭದ್ರಸೀಲನೆಂ | ಬಲಗು ಮತಿ
ಜನಿಸಿದ ಕುಮಾರನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೨೬ || ಅರ್ಥಿಯೆಂ ಬಾಲ್ಯ
ದೊಳು ಗಂಗಾ | ತೀರ್ಥಸ್ನಾನವ ಗೈಯ್ಯುತಚ್ಚುತ | ಮೂರ್ತಿಯಂ
ಪೂಜಿಸುತಲೀ ವ್ರತ | ವರ್ತಿಸಲು ವಿತ ಕೇಳುವವನೊಳು || ಸರಹರಿ ನಾರಾ

ಯಣ ॥ ೨೭ ॥ ಹೇ ತರಳ ನೀ ರೀತಿ ಗೈವಡೆ । ಹೇತುವಾವುದೆನುತ್ತ ಕೇಳ
 ಲು । ತಾತ ಮದ್ವಾಕಾ ಜನ್ಮವಿವರವ । ನಾ ತಿಳಿದು ರಚಿಸುವೆನಿದನು
 ಕೇಳು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೨೮ ॥ ಇಂದುಕುಲದಲಿ ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿ
 ಯೆಂ । ಬೊಂದರಸು ಆ ಪೂರ್ವದಲಿ ಮದ । ದಿಂದನೇಕದ ವ್ರತವ
 ಮಾಡಲು । ಕುಂದಿತಾ ಫಲದಿಂದ ರಾಜ್ಯವು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥
 ॥ ೨೯ ॥ ಇಂತಿರಲು ಮೃಗವ್ಯಸನದಲಿ ಮನ । ವಾಂತು ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತ
 ಪೋಗೆ ಪ । ಥಾಂತರದಿ ತಾನೊಬ್ಬ ಹಸುತ್ರಪೆ । ಯೆಂ ತೊರೆದು ಸುರ
 ನದಿಯ ಸಾರ್ವನು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೦ ॥ ಮಿಂದು ಜಲವನು
 ಕುಡಿದು ತಿನಲೇ । ನೊಂದು ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಳಲಿ ತೀರದಿ । ನೊಂದು ಮಲಗಿರೆ
 ಜಾಗರದಿ ದ್ವಿಜ । ಸಂದಣಿಯ ಕೀರ್ತನೆಯ ಕಂಡೆನು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾ
 ಯಣ ॥ ೩೧ ॥ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಎನ್ನ ವಾಪ ನಿ । ವೃತ್ತಿಸಿತು ಹರಿದನದ
 ವ್ರತದೊ । ಳೆನುತ್ತರುಹಿ ಉತ್ತಮ ವಿವಾನದಿ । ಹತ್ತಿ ಸಾಲೋಕಕ್ಕೆ ಗಮಿ
 ಸಿದೆ ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೨ ॥ ನೆಲಸಿ ಬಹು ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಮನ ।
 ವೇಳಸಿ ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಬಂದು ಭೋಗವ । ಘಳಿವ ಕರ್ಮವನಳವಡಿಸಲೀ । ಇಳಿ
 ಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೩ ॥ ಅದರಿನ್ನೆಲೆ
 ವಜ್ರನಕ ವೈಷ್ಣವ । ಸದಮಲ ವ್ರತ ಪೂಜೆಗೈಯ್ಯುತ । ವದುಳದಿಂ ಪರತ್ರ
 ಸಾಧನ । ಮೊದಗಿಸಲು ನಾ ಮಾಳ್ವೆ ಛಿಟವಿದು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥
 ॥ ೩೪ ॥ ಚಂದ್ರಹಾಸ ಮಹೀಶ ಕವ್ವದಿ । ಬೆಂದು ಬಳಿಕೀ ವ್ರತವೆಸಗಲಾ ।
 ನಂದರಾಜೈಶ್ವರ್ಯ ಸೌಖ್ಯಗ । ಳಂದಳದು ಸಾಯುಜ್ಯ ಪಡೆದನು ॥ ನರಹರಿ
 ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೫ ॥ ಎಂದೊರೆದನೀ ಕಥೆಯ ಮುರರಿಪು । ಚಂದದಿಂ
 ಧರ್ಮಜಗೆ ಪೇಳ್ದದ । ರಂದವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದ ಶ್ರವ । ಣಂದೆರೆದು ಲಾಲಿ
 ಪುದು ಸುಜನರು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೬ ॥ ವಿದ್ವಿವಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧ
 ದಶಮಿಯೊ । ಳಿದ್ದು ಏಕಾಂತದಲಿ ರಾತ್ರಿಯೊ । ಳಿದ್ದು ತೈಯಾಮದಲಿ
 ನಿರ । ವದ್ಯನನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿರುವದು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೭ ॥
 ಮರುದಿನ ಪ್ರಭಾತದೊಳು ಸ್ನಾನವ । ಕೆರಿಸಿ ತೀರ್ಥವ ಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿ
 ಯೊ । ಳ್ಳಿರತನದಿ ದೇವಾಲಯದಿ ಜಾ । ಗರದಿ ಭಜಿಸುತ ಕಳದು ನಿಶಿ
 ಯನು ॥ ನರಹರಿ ನಾರಾಯಣ ॥ ೩೮ ॥ ಮಿಂದು ಇನನುದಯದಿ ಕ್ಷೀರಾ
 ಬ್ಧಿಯ । ಚಂದದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಪ್ರಸಾದದೊ । ಳೊಂದು ಭೋಜನದಿಂದ ನುಸಿ

ಮು | ಕುಂದಗುತ್ತಾಸವನು ವಿರಚಿಸು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೩೯ ||
 ನೇಮದಿಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲೈದನೆ | ಯಾಮದೊಳು ನಿದ್ರೆಯನು ಗೈವೀ |
 ಯಾಮ ಸದಿನಾಲ್ಕರ ವ್ರತದ ಮಹಿ | ಮಾವಳಿಯು ಸಾಯುಜ್ಯವೀವುದು ||
 ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪೦ || ಅನ್ನವಾನ ಸುಗಂಧ ತಾಂಬುಲ | ಕನ್ನಡಿ
 ಯಲಂಕಾರ ಮೈಥುನ | ರನ್ನದುಪಭೋಗಗಳ ವ್ರತದೊಳು | ಮನ್ನಿಸುವ
 ನಿಗೆ ಸರಕ ತಪ್ಪದು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪೧ || ಶ್ರೇಯಗುತ್ತಮಗತಿ
 ಸುಕೃತ ಪರ | ಮಾಯುಪ್ರಾಪ್ತಿಗುಪಾಯವೆನೆ ಕೌಂ | ತೇಯನೀ ವ್ರತ
 ವಾಚರಿಸಿ ಜಗತ್ತೇ ವಲಯದಿ ಪವಿತ್ರನಾದನು || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪೨ ||
 ಅವನೀ ಮಹಿಮೆಯನು ಕೇಳುವ | ಸಾವಧಾನದಿ ವ್ರತವಗೈವನ | ಕಾವ
 ವಳಲಂಕೇತನೆನುತಲೆ | ಭಾವಿಸುತ್ತ ಸ್ಮರಿಸಿರೊ ನಿರಂತರ || ಸರಹರಿ ನಾರಾ
 ಯಣ || ೪೩ || ನಿಗಮಚೋರನ ಮಡುಹಿ ಬೆನ್ನಿಲಿ | ನಗವನಾಂತವನಿ
 ಯನು ದಾಡೆಯೊ | ಳ್ಳೆಗಹಿ ಸರಮೃಗನಾಗಿ ಧರೆಯಳೆ | ದಘಹರಗೆ ಜಯ
 ಜಯತು ಮಂಗಲ || ಸರಹರಿ ನಾರಾಯಣ || ೪೪ || ಝಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
 ರನು ದಶಾಸನ | ಕೆಡಹಿ ಕಂಸನ ಬಡಿದು ತ್ರಿಪುರದ | ಮಡದಿಯರ ವ್ರತ
 ಗೆಡಿಸಿ ತುರಗವ | ನಡಂದಗೆ ಜಯಜಯತು ಮಂಗಲ || ೪೫ || ಪ್ರಾಸು
 ಗಣಮಾತ್ರಾರ್ಥವಿಸಮಗ | ಳೀಸು ತಿದ್ದುತ್ತ ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು | ದಾಸನನು
 ವಾಂಛಿತವನಿತ್ತು ಶ್ರೀ | ವಾಸುದೇವ ರಮೇಶ ಕರುಣದಿ || ಸರಹರಿ ನಾರಾ
 ಯಣ || ೪೬ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೨ || ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ [ಧಾಟಿ:- ಶ್ರೀಭುವನೇಂದ್ರ ದಯಾನಂದ] ಏಕತಾಳ

ಶ್ರೀ ವೊಳಲಂಕೇಶಾಯ ನಮಃ | ದುರಿತಾಘನಿವಾರಕ | ಶ್ರೀ || ಪಲ್ಲ ||
 ಭಟ್ಟಕಳದಿ ಪೊರಟಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಹ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗೌಡಸಾರಸ್ವತವ್ವಜಂಗ || ಭೀಷ್ಮ
 ಪಾಲಿಸಲ್ ಗುರುಗಳೇಯಲು ಪ್ರ | ತಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿರುವ ವಿಠಲಮೂರುತಿ ||
 || ಶ್ರೀವೊಳ || ೧ || ಕಾಶಿಮಠಾಧಿಪ ವಿಜಯೇಂದ್ರರ ಸಹ | ವಾಸದಿ ಕ್ರೋಧ
 ನಗರದಿಂದೀನರ || ಪೋಷಿಪ ತವಕದಿ ಗಮಿಸೀ ಪುರದೊಳು | ವಾಸಿಸಿಹ
 ಸರಮೃಗೇಶ ದಯಾರ್ಣವ || ಶ್ರೀವೊಳ || ೨ || ಕಾರಕಳದಿ ತೊಡಗಲವಾಂ
 ತರ ಜನ | ವಾರ ಸಹಿತ ಬಿಜಯಂಗೈದಿಲಿಯ || ಊರವರನು ಪೊರೆಯಲು
 ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹ | ವೀರ ವೇಂಕಟಸವಾರಸುಖಪ್ರದ || ಶ್ರೀವೊಳ || ೩ || ವಾರ
 ಕಾಸಿ ಸಂಯಮಿಗಳಿಗಂಗಾ | ತೀರದಿ ಸ್ನಾನಸಮಯ ಮೈದೋರುತ ||

ಕಾರುಣ್ಯದೊಳಿಲ್ಲಿಯರ್ಪಿಸುತ್ತಿಹ | ಭೂರಿ ವಿಭವಪಡೆವ ಬಿಂಧುನಾಥನ ||
 || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೪ || ಭಾಗೀರಥಿಯಿಂ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯೆಡೆ | ಗ್ಲೋಗಿಹ ಕಾಲ
 ಭೈರವಂಗೀ ಸ್ಥಳ || ದಾಗಮ ವೃದ್ಧಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಕೊಳ್ಳುವನು | ದ್ವೈಗವಿತ್ತು
 ಸೇವೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೫ || ದ್ವಾರದಿ ಜಯವಿಜಯರುಗಳಾ
 ಗ್ನೀಯದಿ | ಮಾರುತಸುತ ನೈಋತ್ಯದಿ ವಿಘ್ನನಿ || ವಾರಕ ವಾಯವ್ಯದಿ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ನಾ | ಗಾರೀಶಾನ್ಯದಿ ಓಲೈಸುತ್ತಿಹ || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೬ || ಭತ್ತ
 ರಕ್ಕ ಚಾಮರಧ್ವಜ ತೋರಣ | ವೇತ್ರವೃಜನವಿಚಿತ್ರಯಾನಗಳ್ || ಮಿತ್ರ
 ಜ್ಯೋತಿ ದೀವಟಕೆ ಖಚಿನಿ ಬರು | ಸಿತ್ಯಾದಿಗಳಂ ನಿತ್ಯದಿ ವಿಹರಿಸ || ಶ್ರೀ
 ವೋಳ || ೭ || ವಾದ್ಯಭೇರಿ ಕಹಳೆ ನಗಾರಿಯು ಶಂ | ಖಧ್ವನಿ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ
 ಸಾಮಗಾನವು || ಗದ್ಯವೇಣುವೀಣಾನರ್ತನದಿಂ | ಪದ್ಯಗೀತ ಶ್ರುತಿಗಳನಾ
 ಕರ್ಣಪ || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೮ || ರಾಮನವಮಿ ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮರಥೋತ್ಸವ | ನೇಮದಿ
 ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಪೌರ್ಣಮಿಯೊಳು || ಭೂಮಿಗಧಿಕ ನೃಹರಿಯ ವರ್ಧಂತಿಯ |
 ನೇಮದಿ ಬಹು ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಕೊಳ್ಳುವ || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೯ || ದುಸ್ವರ
 ಕಾರ್ಯಕೆ ಕೈಗೊಟ್ಟವೊಲೊಡ | ಬಟ್ಟಂತೋರುತ ಪೋತ್ತಾಹಿಸಿ ಕಡೆ ||
 ಗೊಟ್ಟು ದೋಷಬಾಧಕದಿಂ ಗರ್ವನ | ಕುಟ್ಟ ಕಳೆವ ಶಿಷ್ಯರಿಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ||
 || ಶ್ರೀ ವೋಳ || ೧೦ || ಜಂಬುದ್ವೀಪದ ಭರತಖಂಡವೆಂ | ದೆಂಬೀ ಭಾರತ
 ವರ್ಷದಿ ಪ್ರವಹಿಸ || ಶಾಂಭವಿತಟ ಮೂಲಿಕೆಯೊಳು ಶರಣರ | ಬೆಂಬಡದಿಹ
 ವಾಸುದೇವ ಮಾಧನ || ಶ್ರೀ ವೋಳಲಂಕೇರಾಯ ನಮಃ || ೧೧ || (ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೩ || ರಾಗ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಚೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸರಸೀರುಪಾಂಬಕಿ ನಿನ್ನ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕರುಣಿಸೆಮ್ಮನು ನರಹರಿಯೆ | ತನ | ಶರಣರ ಪೊರೆಯಲು ಮರೆ
 ವುದು ಸರಿಯೆ || ಪಲ್ಲ || ವರ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣಗಳೊದರುವ | ಸರಿ
 ಮಾಜಿಸುವುದಚ್ಚರಿ ಜಗವರಿಯೆ || ಕರುಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪರಮಸ್ತುರುಷನೆ
 ಸಜ್ಜನರು | ನಿನ್ನ | ಚರಣವ ಭಜಿಸುತ್ತಾಪದೆಯ ನೀಗುವರು || ಪರತರ
 ಸುಖ ಪಡೆಯುವರು | ನೀ | ನೋರತನ್ಯ ದೈವ ಜಗದೊಳಿಲ್ಲಿನ್ನುವರು ||
 ಪರಿಕಿಸಲೀಗವರರಿಕೆಯಾಲಿಸಲು ಬೇ | ಸರವಾಂತಿರುವದು ಧರನೆಯೆಂ
 ದೆಂಬರು || ಕರುಣೆ || ೧ || ನತರ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಸಿದೆಯೊ | ದೋಷ | ತತಿಯ
 ಸಂತತ ನಿವಾರಿಸಿ ಶ್ರಮಿಸಿದೆಯೊ || ಪತತಪಾಲನವ ತೋರದೆಯೊ | ಕಾಲ |

ಗತಿಸಿ ಶೌರ್ಯಕೆ ಶಿಥಿಲತೆ ಎಣಿಸಿದೆಯೊ || ನುತಿವರ ಕಾಯದಹಿತರಿಗೊಲಿವ
ಕಾಲೋ | ಚತವೊ ಸತುವುಡುಗಿಹುದೆಂದು ಬಗೆದೆಯೊ || ಕರುಣೆ || ೨ ||
ಸಮುದಂತೆಸಗಿಸಬಹುದೇ | ಜಗ | ದಮಿತಾವನಾದಾಸ್ವದಮಾಗವಿ
ಹುದೇ || ಅಮಮ ಕಾವಟ್ಟುಕೊಪ್ಪುವುದೇ | ಭಕ್ತ | ಸಮುದಾಯದ ನಂಬಿ
ಕೆಯು ನಿಲಬಹುದೇ || ಸಮತೆಯ ತೊರವುತಕ್ರಮಕಳಸುವರೆ ಹೇ |
ಕಮಲಾಂಬಕನೆ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆರೆಯುವುದೇ || ಕರುಣೆ || ೩ || ಲೋಕ
ನಡತೆಗಳ ನೋಡಿ | ಮಾಡ | ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕುಪೇಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ ||
ಕಾಕುಗೊಳಿಸುವುದೇ ರೂಢಿ | ಸಾಕು | ಸಾಕು ಮಾಡಯ್ಯ ತಡೆಯದು
ನಿನ್ನ ಮೋಡಿ || ವ್ಯಾಕುಲವೆಲ್ಲ ಹೋಗಾಡಿಸಿ ಸುಖವೀಯೊ | ಶ್ರೀಕಾಂತನೆ
ಪಾಲಿಸಮ್ಮ ಕೈನೀಡಿ || ಕರುಣೆ || ೪ || ಅಲ್ಪಜನರ ಪರಿಯಲ್ಲ | ಫಣಿ | ತಲ್ಪನೆ
ದಯದಿ ಪಾಲಿಪುದೆಮ್ಮ ಸೊಲ್ಲ || ಕಲ್ಪಾಂತವು ಬಂದುವಿಲ್ಲಾ | ಇನ್ನು |
ಬಲ್ಪಿಂದ ಸಲಹೊ ನಂಬಿರುವರಿಗಲ್ಲಾ || ನೋಳ್ವುದೇನೈ ವಾಸುದೇವ
ರಮೇಶ ನಿ | ಸ್ನೋಳ್ವಾರ್ಥಿಪೆ ವ್ಯವಧಾನವು ಸಲ್ಲಾ || ಕರುಣೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೪ || ರಾಗ, ಕುರುಂಜಿ [ಧಾಟಿ:- ಭಜನೆಯ ಮಾಡಬಾರದಿ ತ್ರೀಹರಿ] ಅದಿತಾಳ

ವರ್ಣಿಸಲೆನ್ನಳವೆ | ಸಂಪೂರ್ಣನ | ವರ್ಣಿಸಲೆನ್ನಳವೆ || ಪಲ್ಲ ||
ವರ್ಣಿಸಲಳವೆ ಕ್ಷೀ | ರಾರ್ಣವದೊಳು ವಟ | ವರ್ಣಶಾಯಿ ನೀಲ | ವರ್ಣನ
ಚರಿತವ || ವರ್ಣಿಸ || ೧ || ಕಲ್ಮಷಚಿತ್ತವ | ನೊಲೈಯಿಂ ತಿದ್ದುವ |
ಬಲ್ಪಿಯ ತಾಲ್ಪಿಹ | ನಾಲ್ಕೊಗನಯ್ಯನ || ವರ್ಣಿಸ || ೨ || ವಾಸುದೇವ
ಲ | ಕ್ಷೀಶನೆ ಅನುವಿನ | ಕ್ಷೇಶ ಬಡಿಸಿ ಮನ | ದಾಕೆ ಸಲಿಸು ಹರಿ ||
|| ವರ್ಣಿಸ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೫ || ರಾಗ, ಕಾಂಭೋಧಿ [ಧಾಟಿ:- ದೂರದಿರು ಹರಿಸು|ನಂರಾ] ತ್ರಿಪುಟತಾಳ

ತಾಳಲೆಂತ್ಯೆ ಹರಿಯೆ | ಭವಬಾಧೆ || ರಮಾಕಾಂತ ಅನಂತ ಗುಣವಂತ
ರಕ್ಷಿಸು || ತಾಳಲೆಂತ್ಯೆ ಹರಿಯೆ | ಭವಬಾಧೆ || ಪಲ್ಲ || ವರ ಘೋರದುರಿತ
ಪಾರಾವಾರಾ | ದಯಸಾರಾ ಉದಾರಾ ಎನ್ನ ಪಾರಗಾಣಿಸು || ತಾಳಲೆಂತ್ಯೆ ||
|| ೧ || ಕಾವರಾರ್ಯ ನೀನುಳದಿಹವರರಿ | ಕೃಪೆದೋರೈ ನೀ ಬಾರೈ ನಿನ್ನೋ
ಳ್ ಸೇರೈ ಮನ || ತಾಳಲೆಂತ್ಯೆ || ೨ || ವಾಸುದೇವ ರಮೇಶ ದೀನಬಂಧು |
ಜಗಜ್ಜೀವ ಕೇಶವ ಎನ್ನ ಠಾವ ಪಾಲಿಸು || ತಾಳಲೆಂತ್ಯೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

॥ ೧೦೬ ॥ ರಾಗ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ [ಧಾಟಿ:- ಕಂಠಮೂಗಿನ ಪಕ್ಷಿ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಪ್ಪ ಶುಭಾಶುಭ | ತಪ್ಪದಾದರೆ ನಿನ್ನಿಂ | ದಪ್ಪದೇನಪ್ಪ ಹರಿ || ಬಂ
ದಾಪತ್ತನೀಗುತ್ತಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲು ಗೋ | ವಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೇವುಡು || ೧ ||
ಮುದ್ದಿನ ವರ ಲಿಪಿ | ತದ್ವಿ ಕ್ಯಾದುದರಿಂದ | ಹೊದ್ದಿ ನಾನಿದ್ದೇ ನಿನ್ನಾ ||
ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ ಜಗ | ದಯ್ಯ ದಮ್ಮಯ್ಯ ವಾಲಿ | ಸಯ್ಯ ನೀ ಸೈಯಿನಿಸಿ ||
॥ ೨ || ಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲ ವೀರ | ಬಾರದೆಂಬರಿವಿಂ | ದೂರ ನೀ ತಪ್ಪಿಸುವೆ ||
ವಾಸುದೇವ ರಮೇಶ | ದೋಷ ಕ್ಷಮಿಸಿ ತವ | ದಾಸನ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ || ೩ ||

॥ ೧೦೭ ॥ ರಾಗ, ಪೂರ್ವಿ [ಧಾಟಿ:- ಯಾದವೇಂದ್ರ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ] ರೂಪಕತಾಳ

ಇಂಥಾ ಸುಖವಾಂತುವಂತೆ | ಸಂತತ ಪಾಲಿಸು ಹರಿ || ಚಿಂತೆಯ
ತೊರೆದು ರಮಾ | ಕಾಂತನಡಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ || ಪಲ್ಲ || ಮುಂಚಿನಿಹ
ಸಂಚಿತದಿ | ಹೊಂಚಿದ ಪ್ರಸಂಚದೊಳು || ಪಂಚಬಾಣನೈಯ್ಯನನು |
ವಂಚಿಸದೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವ || ೧ || ಯುಕ್ತವಡ ವಿಸಯ ವಿ | ರಕ್ತಿಯಿಂದ
ಹೃದಯದಿ || ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನ ಪದ | ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುವ || ೨ ||
ಪಾವನದ ರಾವನೀವ | ಭಾವಜಜನಕ ವಾಸು || ದೇವ ರಮಾಧವನಡಿ |
ದಾವರೆಗೆ ನಮಿಸುವ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

॥ ೧೦೮ ॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ [ಧಾಟಿ:- ಜಯ ಜಯ ಜಗತ್ಪಾಣಿ] ರೂಪಕತಾಳ

ಸಾಕು ಸಾಕು ನರಹರಿಯೆ ನಿ | ರಾಕರಿಸದೆ ನಮ್ಮನೆ | ಯಾಕುದಾ
ಶಿಸುವೆ ಕರುಣದಿ | ನೀ ಕಾಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ || ಪಲ್ಲ || ಸದ್ಯದಿ ಪಾಪಾಂ
ಬುಧಿಯೊಳು | ಬಿದ್ದವೈಯಜ್ಞಾನು || ತ್ವದ್ಭಾನದ ಮುದ್ದಿಲಿ ತಡಿ | ಹೊದ್ದಿ
ದೆವು ಸುಮ್ಮಾನದಿ || ೧ || ಅಲ್ಪಮತಿಯೊಳಿಹ ಶಕ್ತಿನ | ಕಲ್ಪನೆ ತಡೆಗೈ
ವುದು || ಬಲ್ಪಿಂದ ನಿವಾಂಸಿ ಫಣಿ | ತಲ್ಪನೆ ಕೈಗ್ಯಾವುದು || ೨ || ಸಮಯ
ದಂತೆ ನಡಸುವ ತವ | ಕ್ರಮವಿದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವು || ಮಮತೆಯಿಂ ನತರ
ಪೊರವುದ | ರಮೆಯರಸನ ಕಾರ್ಯವೈ || ೩ || ದಾತನೀರ್ದು ಭಜಕರ
ಮನ | ಕಾತಂಶುದು ನೀತಿಯೋ || ಹೇ ತಾರ್ಖ್ಯಾಫಜ ನಮ್ಮನು | ಚೇತರ
ಶುದಂತಿಯೆ || ೪ || ಲಕ್ಷದೋಷವ ಕ್ಷಮಿಸುತು | ವೇಕ್ಷಿಸದೇ ಸಾಮದಿ ||
ರಕ್ಷಿಸೈ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವ | ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸ ಪ್ರೇಮದಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೯ || ರಾಗ, ರೇಗುಪ್ಪು [ಧಾಟಿ:- ಚಿಕ್ಕನನೇ ಇವನು | ನಮ್ಮ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಂದರಧರನ ನೋಡಿ | ಯಶೋದೆಯ | ಕಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಂಡಾಡಿ || ಹಿಂದೆ ದೇವಕಿರುಗ್ಮಿಣಿಯರರ್ಥಿಗೋಸುಗ | ಚಂದದಿಂದ ಬಾಲರಂದವ ತಾಳ್ದಿಹ || ಮಂದರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಡಗನೇರುತಲಿ ಬಂದಾ | ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ | ದುಡುಪಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಾ || ವಡಭಾಂಡದೊಳು ಬಲಗಿಡಿಸಿ ರಜತಪೀಠೆ | ಯಡರಿ ಮೆರೆವುತಿಪ್ಪ ಕಡಗೋಲ ವಿದಿದಿಹ || ಮಂದರ || ೧ || ಆನಂದತೀರ್ಥರಿಂದ | ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ | ತಾ ನೆಲಸಿಹ ಗೋವಿಂದಾ || ಪ್ರಾಣದೇವನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನುಸಾರ ಜನ | ಶ್ರೇಣಿಯ ಸುಖವ ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ || ಮಂದರ || ೨ || ಅಸ್ವಮಠಾಧಿಪರಾ | ಅರ್ಚನೆಗೆ ಸಂ | ತುಸ್ಸನಾಗುತಲವರಾ || ದೃಷ್ಟಿಪಾವನಮಾಗಿ ಕಷ್ಟಬಡಿಸುವಂಥಾ | ಸೃಷ್ಟಿಗೋಡೆಯ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಜನಕನಾದ || ಮಂದರ || ೩ || ನಿತ್ಯನಿಗಮಸಾರದಿ | ಕೈಕೊಳುವನೊಂ | ಭತ್ತು ಪೂಜೆಯ ಪ್ರೇಮದಿ || ಅತ್ಯಾತುರದಿ ಪದಮುತ್ತುವ ಸುಜನರ | ಮೊತ್ತದಿಷ್ಟಾರ್ಥವನಿತ್ತು ತಾ ಪೊರೆಯುವ || ಮಂದರ || ೪ || ರವಿಯು ಮಕರ ಸಾರುವಾ | ದಿನದೊಳು ಮಾಧವನು ರಥವನೇರುವಾ || ವಿವಿಧ ವೈಭವ ಜನನಿವಹದೊಡನೆ ಭೇರಿ | ರವ ವಾದ್ಯಘೋಷದಿ ಭವನ ಸುತ್ತಲು ಬಾಹ || ಮಂದರ || ೫ || ನೆರೆ ದ್ವಯವತ್ಸರದಿ | ಪೂಜಕರನ್ನು | ಪರಿಯಾಯದಾ ಕ್ರಮದಿ || ಇರಿಸಲ್ಕಿಸುವ ಬಹುತರದ ಮಹೋತ್ಸವ | ನೆರವೇರಿಸುವ ಜಗದ್ಭೂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ || ಮಂದರ || ೬ || ಸಾಸಿರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ | ನೆರವ ದ್ವಿಜ | ರಾಶಿ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಲೀ || ತೋಪಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಪೋಷಣೆಯನು ಗೈವ | ವಾಸುದೇವ ಕ್ಲೇಶನಾಶಮುಂದಿರೇಶ || ಮಂದರ || ೭ ||

|| ೧೧೦ || ರಾಗ, [ಧಾಟಿ:- ತ್ರೀಮೋಹನ್ನಾ ! ರಕ್ಷೀಸನ್ನಾ] ತಾಳ

ಶ್ರೀಶಾ ಸರ್ವೇಶಾ ನಮಿಪೆ ಜಗದೀಶಾ || ಪಲ್ಲ || ಸತತ ನಿನ್ನಯ ಪದ | ನುತಿಸುವ ಶರಣಗೀ | ನೃಥೆಯನೀಯುವದೊಳಿತ್ತಲ್ಲೆಲ್ಲ || ೧ || ಯೇಸು ಜನ್ಮದಿ ಭಾಗ್ಯ | ದಾಸೆ ಗೈವವಂಗ | ಲೇಸ ಪಾಲಿಪ ದೇವ ಸೈ ಸೈ ಸೈ ಸೈ || ೨ || ಶರಣಸಪರಾಧವ | ಮರೆಯೊ ಶ್ರೀರಮಾಧವ | ಕರುಣದಿಂದಭಯವ ತಾ ತಾ ತಾ ತಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧೧ || ರಾಗ [ಧಾಟಿ:- ಭಜ ಭಜ ಭನ ಜಲಧಿ ಮೂರ್ಖ] ತಾಳ

ಮಂಗಲಂ ರಥಾಂಗವಾಣಿ ರಾರ್ಜಧರನಿಗೆ | ಜಯ ಮಂಗಲಂ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಶಿವಕರ ಶಿವಪ್ರಿಯ ಶಿವಧರ ಶಿವಜಾಕ್ಷನಿಗೆ | ಸದಾಶಿವದಾಯಕ
 ಶಿವಭಂಜನ ಶಿವರಕ್ಷನಿಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೧ || ಇಂದಿರೇಶ ಸುಂದ
 ರಾಸ್ಯ ನಂದಕಂದಗೆ | ಸದಾನಂದ ಸಿಂಧುಬಂಧನ ಭವಬಂಧಮೋಕ್ಷಗೆ ||
 ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೨ || ಶ್ರುತಿತತಿಸುತ ರತಿಪತಿಪಿತನತಿಮಿತಿಯುತಗೆ |
 ನತಾಶ್ರಿತ ರತಕೃತುಸುತ ಹಿತಕ್ಷಿತಿಧೃತ ಸುಚರಿತಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ ||
 || ೩ || ತುಂಗಬಲ ವಿಹಂಗರೂಢ ಸಂಗರಹಿತಗೆ | ವರ ಭುಜಂಗಶಯನ
 ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದಂಗಜಪಿತಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೪ || ಪ್ರಾಸುವಿವಮ
 ಗಳ ಕ್ಷಮಿಸುವ ಭಾಸುರಾಂಘ್ರಿಗೆ | ಹೃದ್ವಾಸ ವಾಸುದೇವ ಶ್ರೀರಮೇಶ
 ನೃಹರಿಗೆ || ಜಯ ಮಂಗಲಂ || ೫ || ತ್ರೀ ||

ಬಂಗ್ಗೆ ನಾರಾಯಣಕಾಮತ್ ಕೃತ ಪದಗಳು.

|| ೧೧೨ || ರಾಗ, ಮುಖಾರಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಲಿಯುಗದ ಮಹಿಮೆಯು] ಝಂಪಿತಾಳ
 ಕಂಡುದನು ಪೇಳ್ವೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕನೆ | ಕೊಂಡೆಯವಿದಲ್ಲ
 ಗ್ರಹಕುಂಡಲನ ಶೋಧಿಸುತ || ಪಲ್ಲ || ಜಲಜಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ನಾಮಕೆ ಶ್ರವಣ
 ತಾರೆ ಕೋ | ಮಲ ಮಕರಲಗ್ನ ರಾಶಿಯು ಮಕರವು || ಸಲೆ ಲಗ್ನದಲ್ಲೀರ್ಪ
 ಜಲತಾರಕೇಂದುದಲೆ | ಯಲಿ ನಿನಗೆ ಜಲದೊಳಾವಾಸವಾಯಿತು ಹರಿಯೇ ||
 || ೧ || ಮನುಮಥನ ತಾತ ಕೇಳಿಸಸುತನು ನಾಲ್ಕನೆಯ | ಮನೆಯೊಳಿರು
 ವನು ಲಗ್ನಕಥಿಸೆನಿಸಿ || ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಲಿಕ್ಕಾ ಶನಿದೆಸೆಯೊಳಾ ಕುಧರ |
 ವನು ಪೂತ್ತು ದಣಿದೆ ನೀ ವನಧಿಯೊಳು ಹರಿಯೇ || ೨ || ಮಂಗಳನೆ ಸುಖ
 ಕಥಿಪ ಮಂಗಳನು ಸಿಂಗರಬಿ | ಸಿಂಗರಾಶಿಯೊಳು ತಾ ಕಂಗೊಳಿಸುತಾ ||
 ತುಂಗವಿಕ್ರಮನವನೆ ಸಂಘಟಿಸಿದನು ವನದಿ | ಹಿಂಗದಲೆ ಬೇರು ಮೆಲುವಂಗ
 ವನು ಹರಿಯೇ || ೩ || ವಾರಿಜಾಸನಪಿತನೆ ಕ್ಕೂ ರಕ್ಷೇತ್ರದಿ ರಾಹು | ಸಾರ್ವರ್ಪ
 ರಾಶಿ ವೃಶ್ಚಿಕವೆಣಿಸಲು || ಕಾರುಣಿಕನವನ ದೆಸೆಯಾರಂಭದಲಿ ನಿನಗೆ |
 ಘೋರರೂಪವ ತಾಳಲ್ಪಾತು ನರಹರಿಯೇ || ೪ || ಮಂದರೋದ್ಧರ ಕೇಳು

ಜಂದಿರನ ರಾಶಿಗಾ | ನಂದದಧಿಪತಿ ಸೂರ್ಯನಂದನನು ತಾ || ನಿಂದು
ಮೇಷದೊಳತ್ತಿಕಂದನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು | ಬಂದುದೈ ಭಿಕ್ಷೆಯದಿಂದ ನಿನಗೆಲೆ
ಹರಿಯೇ || ೫ || ಅಂಬುಜಾನನ ಕೇಳು ಒಂಭತ್ತರಧಿಪ ಶಶಿ | ಸಂಭವನು
ಸಾಪದಿಂ ತುಂಬೀರ್ಪನೂ || ಸಂಭವಿಸಲವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ನೀ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯ ಕೆ
ದಂಬ ಮರ್ಘಿಸಿ ಧರ್ಮಮಂ ಬಿಟ್ಟಿ ಹರಿಯೇ || ೬ || ಸಿರಿಯರಸ ಕೇಳಿನ್ನು
ದುರಿತಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿ | ಗುರುವೇಳನೆಯ ಮನೆಯೊಳಿರುವನದರಿಂ || ಸಿರಿಯ
ರುಪದೇಶದಿಂದಿರದೆ ಭಾರ್ಯೆಯನಗಲಿ | ಜಂಸಿದೆಯರಣ್ಯದೊಳಗಿರುತ
ನೀ ಹರಿಯೇ || ೭ || ಘೋರ ಸಾಪವಿನಾಶ ನಾರಿರಾಶಿಯ ನವಮು |
ಕಾ ರವಿಯು ಸಾರಿ ನಿಂದೀರ್ಪನದರಿಂ || ಚೋರ ವ್ಯಾಪಾರ ಪರನಾಂಯರ
ಕೂಡೆ ವ್ಯಭಿ | ಚಾರ ನಿನಗಾಯಿತು ರಮಾರಮಣ ಹರಿಯೇ || ೮ || ಜಾತ
ಮೃತಿರಹಿತ ತನ ಜಾತಕದಿ ತೋರುತ್ತಿಹ | ಕೇತು ಕೈವಲ್ಯ ತಾರಕನಾಥ
ನೂ | ಪೂತಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನವಾದನದರಿಂದಲಿಂ | ಭೂತಲದಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ
ನೂತನ ಮತವ ಹರಿಯೇ || ೯ || ಪಾರವರ್ಜಿತ ಕವಿಯು ಸಾರೀರ್ಪ
ದಶಮದೊಳ | ಗಾರವನಿಗಣೆಯುಂಟು ಭೀರನಿನಿಸಿ || ಭೂರಿ ಮ್ಲೇಂಭರನು
ಸಂಹಾರಗೈಯ್ಯುತ ತೇಜಿ | ಯೇರಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ನಾರಾಯಣ ಹರಿ
ಯೇ || ೧೦ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧ || ರಾಗ [ಧಾಟಿ:- ಪೇಳಲದೇಂ ಲೀಲೆಯ] ತಾಳ

ನರಹರಿಯಾ ನೋಡಿರೈ || ಪಲ್ಲ || ಸರಸಿಜನಾಭನ | ನಿರುಕಿಸಲೀಕ್ಷಣ
ಮನದಣಿಯಾ ನೋಡಿರೈ || ಮನವೊರೆಯಾ ಬೇಡಿರೈ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತರಳ
ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಮೊರೆಯನು ಕೇಳಿ | ಭರದಿಂ ನರಮೃಗ ರೂಪವ ತಾಳಿ ||
ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನನು ಸೀಳಿದ | ಪರಿಯಾ ನೋಡಿರೈ || ೧ || ಭವಪಿತ
ಭವನುತ ಭವತಾಪರಹಿತ | ಭವನಾಮಾಂಕಿತ ಭವಭವವಂದಿತ || ನವ
ಮನ್ಮಥಶತ ಧೃತಮೃತನೊಳು | ಮಿತಶರಿಯಾ ಬೇಡಿರೈ || ೨ || ಸುರನರ
ಕಿನ್ನರನುತ ವಿಶ್ವಂಭರ | ಮಾರಹರನಂದಿತ ವಳಲಂಕಾಪುರ || ವರ ಶ್ರೀಕರ
ನಾರಾಯಣ ನರ | ಕೇಸರಿಯ ನೋಡಿರೈ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧ || ರಾಗ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸರಸೀರುಹಾಂಬಕಿ ಸಿನ್ನ |] ಅಪ್ಪತಾಳ

ಮೊರೆಯುವದೆಮ್ಮನು | ನರಹರಿ ನೀನು || ಸ್ಮರಿವೆವು ತವ ಪದ |
ಸರಸಿಜಗಳನು || ೧ || ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು | ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ತಾನು | ಕರೆಯು

ಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದೆ | ತ್ವರಿತದಿ ನೀನು || ೨ || ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕ | ಸುರವನು
ಸೀಳಿ | ಸುರರನ್ನು ಸಲಹಿದೇ | ಕರುಣವ ತಾಳಿ || ೩ || ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿ
ಶತಪತ್ರಕೆ ನೀನು | ಮಿತ್ರನಂತೆಸಗುವಿ ಮಿತ್ರತೆಯನ್ನು || ೪ || ಕಾರುಣ್ಯಾ
ಮೃತ ವಾರಿಧಿಮೂರ್ತಿ | ನಾರಾಯಣ ಅವತಾರ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧೫ || ರಾಗ [ಧಾಟ:-] ತಾಳ

ಪಾಲಿಸು ಕರುಣದಿ ಲಾಲಿಸಿ ನುಡಿಯಾ | ಮಾಲೋಲನೆ ನಂಬಿದೆ
ನಿನ್ನಡಿಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಅದಿಪುರುಷ ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ | ಮಾಧವ ಶ್ರೀ
ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಮಧು || ಸೂದನ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮ ವಾಮನ ಘನ | ಶ್ರೀಧರ
ಹೃಷಿಕೇಶನೆಯೆನಗನುದಿನ || ೧ || ಪದುಮನಾಭ ದಾಮೋದರ ದೇವಾ |
ಬುದನುತ ಸಂಕರ್ಷಣ ವಾಸುದೇವಾ || ಉದಧಿಶಯನ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಿರುದ್ಧ |
ಪದುಮಜಸಿತ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ತವ ಪದ || ೨ || ಧೀರಾಧೋಕ್ಷಜ ನಾರ
ಸಿಂಹ ಗಂ | ಭೀರಚ್ಯುತ ಸುಜನಾರ್ದನ ವರಶೃಂ || ಗಾರ ಉವೇಂದ್ರ ಹರೀ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ || ಪಾರಾವಾರ ವಿಹಾರ ನಾರಾಯಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧೬ || ರಾಗ [ಧಾಟ:-] ತಾಳ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಯನಾ | ವಾರಿಜದಳನಯನಾ || ಹರಕೇಯೂರಾಭರ
ಣಾ | ಶ್ರೀರಮಾನಾರಾಯಣಾ || ಪಲ್ಲ || ಸಗುಣಚರಿತಾ | ಜಗದ್ವರಿತಾ |
ಖಗಸಂಚರಿತಾ | ಅಘಸಂಹರಿತಾ || ೧ || ಬಾಲನಾ ತಪಸಿನಾ | ಜ್ಞಾಲಿಯು
ಅತಿಘನಾ || ಊಳಿಗವಿದ ನೀ | ನಾಲಿಸು ಸುಮನಾ || ೨ || ಭಂಗಿಸಲ್ಪೋ
ದೆವು | ಕಂಗೆಡುತ ಬಂದೆವು | ಹಿಂಗದ ವಸಂತ | ರಂಗದ ದೃಢವು || ೩ ||
ಆರೋಳು ನೂರ್ವೆವು | ಆರೋಳು ಸಾರ್ವೆವು | ತೋರು ಕರುಣ | ಸುರ
ವಾರಕೀದಿನಾ || ೪ || ಬಾಲನು ಬಾಳಿದಾ | ಉರೆ ರೂಪ ತಾಳಿದಾ | ದುರುಳ
ಹಿರಣ್ಯಕ | ಸುರವನು ಸೀಳಿದ || ೫ || ಬಲಿರಾಜನ ಬಾಗಿಲ | ನೆಲೆಗೈದು
ನೆಲಿಗಿಲ | ಭಲವಿ ಪಿಡಿದು ನೆಲ | ಕಳುಹಿ ದಶಗಳ || ೬ || ಸುರುಚಿರ ಪೀತಾಂ
ಬರ | ಧರ ವರದಿಗಂಬರ | ತುರಗವನೊಂದ | ವರ ಮೂಲಿಕೆ ವರ || ೭ ||

|| ೧೧೭ || ರಾಗ [ಧಾಟ:- ಶ್ರೀಶ ಪದ್ಮನಾಭ ಪ್ರಾಣೇಶ ಪಾಲಿಸು] ತಾಳ

ಶ್ರೀಶ ಸುರಾಧೀಶ ನರಮೃಗೇಶ ಪಾಹಿಮಾಂ || ಜಯ ಜಯ || ಪಲ್ಲ ||
ವೇದವೇದ್ಯನೇ | ನಿಖಿಲ ಭೇದಭೇದ್ಯನೇ | ಅದಿಮೂರ್ತಿ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿ ಮೋದ

ದಾತನೆ || ೧ || ಶಂಕರಪ್ರಿಯಾ | ನಿಶ್ಯಂಕಚಿನ್ಮಯಾ || ಪಂಕಜಾಕ್ಷ ಪಾಪ
ರಹಿತ | ಕಿಂಕರಾಭಯಾ || ೨ || ರಾಕ್ಷಸಾರಿಯೇ ನೀ | ಸಾಕ್ಷಕಾರಿಯೇ ||
ತಕ್ಷಕಾರಿವಾಹ ವಿಬುಧ | ಪಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಸೈ || ೩ || ಶಾಂತನಾಗೆಲೋ | ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತನೀಗೆಲೋ || ಶಾಂತ ಮುಪ್ಪುವದೆಂದು ಕ್ರೋಧಕ್ಕಿಂವ್ಯಾಕೆಲೋ ||
|| ೪ || ತಾಳಲಾರೆವೈ | ತಾಪ ಕೇಳಲಾರೆವೈ || ಮೂಲಿಕಾಂಗಲೋಲ ಜೀವ |
ಶೌರಿ ಪಾಲಿಸೈ || ೫ || ನಾರಾಯಣಾ | ಉಗ್ರಾರುನೀಕ್ಷಣಾ || ತೋರು
ಶಾಂತವನ್ನು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಗುಣಗಣಾ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೮ || ರಾಗ, ಭೇಷಾ | ಛಾಟ:- ಬುಧಶೃಂಗವನೇ | ತಾಳ

ದೀನೋದ್ಧಾರೇ | ನೃಹರೇ | ಬೀನೋದ್ಧಾರೇ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದರಧರ
ಪೂರ್ಣೇಂದುವದನ ಸುರವೃಂದವಂದ್ಯ ನರನಾಟಕಧಾರೇ || ೧ || ವೇದ
ವಿನುತ ಸನ್ನೋದದಾತ ಬಿಂ | ಬಾಧರ ವರ ದೈತ್ಯಾಸ್ವಯವೈರಿ || ೨ ||
ಘೋರ ಕಲುಷಸಂಹಾರಕ ವರ ಶ್ರೀ | ನಾರಾಯಣ ಸುವಿಚಾರ ವಿಚಾರೇ ||
|| ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೦೯ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ | ಛಾಟ:- ಸ್ವರಣೆ ಬಂದೇ ಸಾಲದೇ | ಗೋವಿಂದನ | ಅಷ್ಟತಾಳ

ದಕ್ಷಸುತಾತನಯಾ | ಶ್ರೀಗಣಾ | ಧೃಕ್ಷ ಸ್ವಪಕ್ಷನಯಾ || ಪಲ್ಲ ||
ರಕ್ಷರಕ್ಷವೈರಿ ಕ್ಷಯಾಕ್ಷಯಾ | ಇಕ್ಷುದಂಡ ತಿಲಭಕ್ಷಣಪ್ರಿಯ || ಅ. ಪ. ||
ಮೂಷಕವರಯಾನಾ | ಕರಧೃತ | ಪಾಶಾಂಕುಶ ನಾನಾ || ಕ್ಲೇಶವರ್ಜಿತ
ಗಿರೀಶಪ್ರಿಯಸುತ | ಶೇಷವಿಭೂಷಿತ ದೋಷವಿರಹಿತ || ೧ || ಸಿದ್ಧಿವಿನಾ
ಯಕನೆ | ವಿದ್ಯಾ | ಬುದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕನೆ || ಮುದ್ದು ಗಣೇಶನೆ ಸದ್ಯಕೆ
ಯನ್ನೊಡ | ನಿದ್ದು ಸಲಹೆಗೆ ಸುರಸಿದ್ಧಸೇವನೆ || ೨ || ಕುವಲಯ ಸನ್ನಿ
ತಾ | ವಂಶೋ | ಧ್ವನವ ಸುಚರಿತ್ರಾ | ಭುವನಾಧಿಪನುತ್ಪಾನಪಾದ
ತಮುಖ | ಧ್ರುವ ಚರಿತೆಯ ವಿವರಿಸೊಲಿಸಗೈ || ೩ || ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಜಾಲಾ |
ಪ್ರಿಯ ಶೃಂಗ | ಗಾರಗಾಸಲೋಲಾ || ಘೋರದೈತ್ಯ ಸಂಹಾರಕ ಕಾಲಾ |
ನಾರಾಯಣ ಅವತಾರ ಸುಖೀಲಾ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೧೦ || ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ | ಛಾಟ:- ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀಶಾಲಿಯೇ ಮುದದಿಂ | ಏಕತಾಳ

ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀಶಾಲಿಯೇ ಮುದದಿಂ | ಕಲಿಕಾಲರುದ್ರನೇ || ಪಲ್ಲ ||
ವಂದಿಸುವೆ ನಯ | ಯಿಂದುವರ ದಯ | ಸಿಂಧು ಎನ್ನಯ | ಬಂಧ ಬಿಡಿ

ಸೈಯ್ಯ ॥ ಅಂದುಪಾಲ ಮುದ ಚಂದ ನಿಂತ ಧರೀ ॥ ಅಪದ್ಬಂಧುವೇ ನೀ
ಬೇಗ । ಬಂದಿಗಲೆನ್ನನು ॥ ೧ ॥ ಪೋಮಕೇಶ ನಿನ್ನ । ನಾಮವನುಡನ ।
ನಾ ಮರೆಯೆ ಗುಣ । ಧಾಮ ಮುನಿಜನ ॥ ಸ್ತೋಮವಂದ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಪ್ರೇಮಿ
ಯೆ ರಿಪುಕುಲದೀ ॥ ಭೀಮಾ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಕಾಮಾರಿ ನಂಬಿದೇ ॥ ೨ ॥
ಕ್ಷೇಶಹರ ಜಗ । ದೀಶನುತುರಗ । ನಾಶ ಭೂಷಣ । ಕೇಶ ಪನ್ನಗ ॥ ಶೇಷ
ಶಾಯಿ ವೆಂಕಟೇಶ ವಿಠಲ ಪ್ರಿಯರೀ ॥ ದಾಸರ ಕಾಯ್ತು ಕೈ । ಲಾಸನಿವಾ
ಸನೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೨೧ ॥ ರಾಗ, ಕೇತಾರಗೌಳ[ಧಾಟಿ:- ಸಾಕು ಸಾಕು ನರಹರಿಯ] ರೂಪಕತಾಳ
ಕಾಯಬೇಕು ದೇವದೇವ । ತೋಯಜಾಕ್ಷ ಮಾಧವ ॥ ಪ್ರಿಯ
ನೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸುತ । ನ್ಯಾಯದಪರಾಧವ ॥ ೧ ॥ ವೇದಚೋರನನು ವಿ । ನೋದ
ದಿಂದಲಿ ಕೊಂದು ॥ ಮೇದಿನಿಯನ್ನು ಪೂತ್ತ । ಅಪಸೂಕರ ವರ ॥ ೨ ॥
ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ । ಮೊರೆ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ॥ ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕನ । ಕರುಳ
ಕೊರಳ ಹರಿ ॥ ೩ ॥ ಪೊಡವಿ ದಾನವ ಬೇಡಿ । ಕೊಡಲಿ ಕದನ ಮಾಡಿ ॥
ಜಡಧಿಯ ನಡಸಿದ । ಕಡು ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಹರಿ ॥ ೪ ॥ ಬಾಲಕಿಯರ ಮನ ।
ಶೀಲವಿನಾಶನ ॥ ಮೂಲ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ । ಕಲ್ಯಾಣರಾಯಣ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀ
॥ ೧೨೨ ॥ ರಾಗ, [ಧಾಟಿ:- ಮಂಗಲಂ ರಥಾಂಗಸಾಣಿ] ತಾಳ

ಜಗದಂಬೆ ಭಗವತೀ ಮಯೂರವಾಹಿನೀ । ತ್ರಿಜಗ ಪೊರೆ ವಿಮಲ
ಭಾಸೆ ವಿಶ್ವಮೋಹಿನೀ ॥ ೧ ॥ ವಾಣಿ ಸರ್ಪವೇಣಿ ಸುಕಲ್ಯಾಣಿ ಶಾರದೆ ।
ಗೀರ್ವಾಣಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಣಿ ವೀಣಾಪಾಣಿ ಸುವರದೆ ॥ ೨ ॥ ಇಂದುವದನೆ
ಕುಂದರದನೆ ಮಂದಗಾಮಿನಿ । ಆನಂದದಿಂದ ಬಂದು ಪೊರೆ ವಿರಿಂಚಿ
ಕಾಮಿನಿ ॥ ೩ ॥ ಚಂದ್ರಕಿರಣ ಕೋಟಿ ವಿಭ್ರಾಜ ರಾಜಿತೆ । ಭೂನುಂಡ
ಲಾದಿನಾಯಕೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪೂಜಿತೆ ॥ ೪ ॥ ಅಜ್ಞರೆಸಗುವಜ್ಞಾನದ ಕೃತಿ
ಯೆ ಲಾಲಿಸೆ । ಸುಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಪ್ರಾಜ್ಞರೆನಿಸಿ ಯೆಮ್ಮ ಪಾಲಿಸೆ ॥ ೫ ॥
ಘೋರ ಪಾಪ ಅಂಧಕಾರವವಿನಾಶಿನೀ । ಶ್ರೀರಮೇಶ ನಾರಾಯಣ ಸೊಸೆ
ವಿಲಾಸಿನೀ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೨೩ ॥ ರಾಗ, [ಧಾಟಿ:-] ತಾಳ

ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ ವಾಸುದೇವಾಯ । ನಮೋ ಭಗವತೇ
ವಾಸುದೇವಾಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವೇದೋದ್ಧರಾಯ ಭೂಧರಧರಾಯ । ಮೇಘನಿ

ಧೃತ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಕ್ಷ ಓಂ || ೧ || ವಟುರೂಪಾಯ ಪ್ರಕಟ ಕೋಪಾಯ |
ಪಟುವಿಕ್ರಮ ಮರ್ಕಟದಲಾಯ ಓಂ || ೨ || ನಗವರಧರಾಯ ದಿಗಂಬ
ರಾಯ | ದಿಕ್ಪಾಲಕ ತುರಗಾರೂಢಾಯ ಓಂ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೨೪ || ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ[ಧಾಟಿ:- ಹರಿ ಸನ್ನಿಲಮಯು ಆಗುವ] ಆದಿತಾಳ
ಶ್ರೀರಮಾವರ ಸುರಚಿರ ಕರುಣಾಕರ ಪರಿಪಾಲಯ ಮಾಂ || ಪಲ್ಲ ||
ನಾರದಾದಿ ಸುರ | ವಾರವಿಸುತ ಚರ | ಕಾರವಿಂದ ಮಹಿ | ನಾರಿ ಮನೋ
ಹರ || ಘೋರ ದೈತ್ಯಸಂ | ಹಾರಕ ಭಕತೋ | ದ್ಧಾರಕ ಅಘಸಂ | ಹಾರಕ
ಪರತರ || ೧ || ಘೋರದುರಿತ | ಪರಿಹಾರಕ ಶೌರೇ | ಪಾರಮಹಿಮ ಗಂ |
ಭೀರ ಸರಹರ || ಶರಣಾಗತರಂ | ಪೂರೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ | ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿರುವೆವು |
ನಿರುತವು ದೋರಯೇ || ೨ || ಶ್ರೀಃ ||

ಹರಿದಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ರಯ್ಯಕೃತ ಪದಗಳು.

|| ೧೨೫ || ರಾಗ, ಮೋಹನ [ಧಾಟಿ:- ತೋರೇ ಬೇಗನೆ ತೋಯಜನಯನೇ] ಆದಿತಾಳ

ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ | ವಂದೇ ಗಣನಾಥಂ || ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ
|| ಪಲ್ಲ || ಬುದ್ಧಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯದಂ | ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ವ್ಯಾಸಪದ
ನತಂ || ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾರತಾರ್ಥ ಪರಿಚರ್ಯ
ಕೋವಿದಂ | ಭಾನುಶತಾಭಂ | ಭಕ್ತಸುಖಭಂ || ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ ||
|| ೧ || ಶರ್ವಾಣೀಕರ ಭೂಷಣಂ ವರಂ | ದುರ್ವಾರದುರಿತ ದುರ್ಗಭಂಜನಂ
|| ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ || ೨ || ವಿಶ್ವಗುಣರೂಪ ವಿಶ್ವಾಸವರಂ | ವಿಶ್ವ
ವಂದಿತಂ ವೈಷ್ಣವಂ ವರಂ || ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾರಾಧ್ಯಂ || ೩ || ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ
ಪದಾಶ್ರಿತಂ | ಸುಕ್ಷೇಮಪ್ರದಂ | ಸುಜನಾಘ ಮುದಂ || ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಾ
ರಾಧ್ಯಂ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೨೬ || ರಾಗ, ಖಮಾಚ [ಧಾಟಿ:- ಸಾರಸಸುಮುಖ ಶರಮನಮಾ] ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ ಪವಿತ್ರ ನಮೋ | ಮನುಮಥಜಿತ ಸುತನಯ || ಶ್ರೀ
ಗಜವಕ್ತ್ರ || ಪಲ್ಲ || ಬಾಗುವೆ ಶಿರಶರಣಾಗು ಶರಣ್ಯ ಸುರಾಘಸನ್ನುತ
ಮಹಾಗುಣಸಾಗರ || ಶ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಿದ್ಧ ಸಮೂಹಾರಾಧ್ಯ

ಪದದ್ವಯ ಶೋಭಾ | ಸೂರ್ಯಾಭಾ | ಶುದ್ಧಾತ್ಮಫಣಿಪ ಬದ್ಧಕಟಿ ವಿಗತ
ಲೋಭಾ || ಹೃದ್ಯಜನದುರಿತ ಭಿದ್ಯವಿನಾಯಕ | ವಿದ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಬುದ್ಧಿ
ಪ್ರದಾಯಕ || ಶ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ || ೧ || ಏಕದಂತ ಚಾಮಿಕರ ಖಚಿತವಿಭೂಷಾ
ಗಣೇಶಾ | ಪಾಕಹಪ್ರಮುಖ ದಿನಾಕಸ ಪೂಜ್ಯವಿಲಾಸಾ || ಶೋಕರಹಿತ
ವಿರ್ವ್ಯಾಕುಲ ಮಾನಸ | ಲೇಖಕಾಗ್ರಣಿ ಪರಾಕೆನ್ನಬನ್ನಪ || ಶ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ ||
|| ೨ || ವರ ಮಂಗಲಪುರ ಶರಭ ಗಣೇಶ್ವರ ಧೀರಾ | ಉದಾರಾ | ಸುರು
ಚಿರ ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರ ವಿಷ್ಣುವಿದಾರಾ || ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಶರಣರ
ಗುರು ಗುಹಾಗ್ರಜ ಮನೋಹರ ಸುಚರಿತ || ಶ್ರೀಗಜವಕ್ತ್ರ || ೩ || ತ್ರೀ ||

|| ೧೩೩ || ಶ್ರೀರಾಗ, [ಧಾಟಿ:- ವನಜಾಸನ ವಿನುತಾನತ] ರೂಪಕತಾಳ

ನಲಿದಾಡಿದಳು ನಳಿನಾಂಬಕಿ | ನಲಿದೆಮ್ಮನು ಸುಲಹಲ್ಲೊಸುಗ ||
|| ನಲಿದಾಡಿದಳು || ಪಲ್ಲ || ಸುಲಲಿತ ವೀಣಾಪಾಣಿ | ಜಲಜೋದ್ಭವ
ರಮಣೀ | ಸುಗುಣೀ || ನಲಿದಾಡಿದಳು ನಳಿನಾಂಬಕಿ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಕೃತಿ
ಸುತ ಕೃಪಾಸ್ವಿತೇ | ಶ್ರುತಿಸಮ್ಮತ ಗೀತೆ || ಪ್ರತಿರಹಿತೇ ಸತಿಪೂಜಿತೆ |
ರತಿಯಾಮಿತ ಶೋಭಿತೆ | ಧೃತಿಸಂಭೃತ ಮತಿದಾಯಕಿ || ನಲಿದಾಡಿದಳು ||
|| ೧ || ಇಭೇಂದ್ರಗಮೆ | ಏಧುಮಂಡಲ | ನಿಭಮುಖ ಶಿಖಿಯಾನೆ || ಅಭಯ
ಪ್ರದೆ ಅಖಿಳೇಶ್ವರಿ | ಸುಭುಜೆ ಶುಭದೆ ವಿಭುದೆ | ಯಭವೆ ಸದ್‌ಏಭವಾಸ್ಪದ ||
|| ನಲಿದಾಡಿದಳು || ೨ || ಪರಾಂಬರಿಸು ಪದಾಶ್ರಿತನ | ಪ್ರಭಾಕರ ಶತಾಭೇ ||
ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಿ | ಶರಣೇ ರತುನಾಭರಣೇ | ಕರುಣಾರಸ ವರುಣಾ
ಲಯೇ || ನಲಿದಾಡಿದಳು || ೩ ||

|| ೧೩೪ || ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟಿ:- ಕರಿವರದಾ ಬೇಗ ಬಾ] ಅದಿತಾಳ

ದಯಮಾಡಿ ನಡಿಸೆ | ಶಾರದೇ | ದಯಮಾಡಿ ನಡಿಸೇ || ಪಲ್ಲ || ಹೃದ
ಯಾಂಗಣದಲಿ ಸದನನ ಮಾಡುತ | ವಿಧವಿಧ ನವರಸದುದಯಿಸುವದನಕ ||
|| ದಯಮಾಡೀ ನಡಿಸೆ || ೧ || ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ ಕೃಪಾಪಾಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ |
ಕುರಂಗನಯನೆ ಶ್ರೀರಂಗಭಕ್ತಿಯಾ || ದಯಮಾಡೀ || ೨ || ಭೂರಿ
ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರವ ವಾಲಿಸೆ | ಧೀರ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನ ಸೋಸೆ || ದಯ
ಮಾಡಿ ನಡಿಸೆ | ಶಾರದೆ || ೧ ||

|| ೧೨೯ || ರಾಗ, ಆನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟ:- || ಕೃತಿ ||] ಅದಿತಾಳ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿತೇ ನಾಮಿ | ಶರಣಾಗತರ್ಗೆ ನಿರ್ಭಯವ
ಪಾಲಿಸೊ ಪ್ರೇಮಿ || ಪಲ್ಲ || ಅಭ್ರವಾಹನಾದಿ ದೇವ | ಸಭ್ಯ ಸಂಭವಿತ ಜಗ |
ದಭ್ಯದಯಾ | ತೇಜೋಮಯಾ | ಕರ್ಬುರಾಂತಕ ನಿಶ್ಯೂಕ || ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾವ ಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯಶೂನ್ಯರು | ನಿನ್ನಯ ಪಾದ | ಸೇವೆಗಾಲಸ್ಯವ
ಮಾಳ್ವರು | ಕೇವಲ ದುರ್ಜನರು ಬಾರರು | ದೇವದೇವ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾವ
ಲಂಬಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ | ಕಾವನೇ ಮಹಾಸುಭಾವನೇ || ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿತೇ ||
|| ೧ || ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಿರುವ ತನಕ | ಶಿವಬ್ರಹ್ಮಣ | ರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳೊ
ಪಣ್ಣುತಿ | ವಂದನೀಯ ಪಾರ್ವತೀಯ | ನಂದನ ಸಳಿನಾಯತಾಕ್ಷ |
ಇಂದುಶೇಖರ ಕುಮಾರ ಸ್ತಂದನೇ | ನಿತ್ಯಾನಂದನೇ || ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ
ತೇ || ೨ || ಪಾವಂಜಾಖ್ಯ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ | ಪೊರೆಯೊ ಪರಮೇಶ | ಕೇವಲ
ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ | ಭಾವಜೋಪಮ ಲಾವಣ್ಯಾ | ಕೋವಿದಾಗ್ರಗಣ್ಯ |
ಮಹದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನ | ಸೇವಕಬುದ್ಧಿದಾಯಕಾ || ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿತೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೦ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟ:- ಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎನಬಾರದೇ] ಅಪ್ಪತಾಳ

ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ ಗುರುರಾಯಾ | ಶರಣು ಜಗ | ದಯ್ಯನೇ ಬಾಹು
ಲ್ಲೇಯಾ || ಪಲ್ಲ || ವಯ್ಯನೆ ಬಿನ್ನಪಗೈಯುವೆ ಕರುಣಾಳು | ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ
ಗುಣ | ಧುರ್ಯನೆ ಜಯ ಜಯ || ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವೃಥಾ
ಜನ್ಮವಾಯಿತು | ಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆ | ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು || ಉತ್ತ
ಮೋತ್ತಮ ಗುಣವ ಪಾಲಿಸು | ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ ಭಯನಿವಾರಣ | ಸತ್ಯ
ಮಾರ್ಗದಿ ನಡಸು ಶಂಕರ | ಪುತ್ರ ಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರ ಭರ್ತನೆ || ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ
|| ೧ || ತಾಮಸ ಗುಣಗಳನೂ | ಪರಿಹರಿಸು ನಿ | ಸ್ವೀಮಹಿಮನೆ ನೀನೂ ||
ಶ್ರೀಮನೋಹರ ನಿಷ್ಠೆ ಸಜ್ಜನ | ಸ್ತೋಮ ಸಂಘವನಿತ್ತು ದುರ್ಜನ | ಸೀಮೆ
ಯೊಳು ಪೊಕ್ಕಿಸಿದರೆನ್ನ ಸು | ಧಾಮಯೂಖಾಸ್ಯನೆ ಮಹೇಶನೆ || ಕೈಯ್ಯ
ಮುಗಿವೆ || ೨ || ಭೂಮಿಗಧಿಕವೆನಿಪಾ | ಪಾವಂಜಾಖ್ಯ | ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿ
ನಿಷ್ಣಾಪಾ || ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ ಯೋಗಿಲ | ಲಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನ
ಮ | ಹಾಮಹಿಮೆಗಳ ಪೊಗಳ ಹಿಗ್ಗುವ | ಕೋಮಲಾಂಗ ಸುಮಂಗಲಪ್ರದ ||
|| ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೧ || ರಾಗ, ಹಂಸಧ್ವನಿ [ನೋಟು, ಬ್ಯಾಂಡುಚಾಲು] ದಾದರತಾಳ

ವಲ್ಲಿದೇವಿಯ ವಲ್ಲಭನೇ | ಬಲ್ಲಿದ ಭಕ್ತಗೆ ಸುಲ್ಲಭನೇ || ಸಲ್ಲಲಿತ
ಪಾದ | ಪಲ್ಲವ ಭಜಸುವ | ರೆಲ್ಲರ ಮನಸಿನೊಳ್ಳುಸನೇ || ವಲ್ಲಿದೇವಿಯ || ೧ ||
ವೃಂದಾರಕ ಮುನಿ ವಂದಿತನೇ | ಕಂದರ್ಪಾಮಿತ ಸುಂದರನೇ || ಸ್ಕಂದನೆ
ಸಚ್ಚಿದಾ | ನಂದನೆ ಪಾರ್ವತಿ | ನಂದನ ಸದ್ಗುಣ ಮಂದರನೇ || ವಲ್ಲಿದೇವಿಯ
|| ೨ || ತಾರಕದೈತ್ಯ ಸಂಹಾರಕನೇ | ಸೇರಿದ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕನೇ || ಮಾರಾ
ರಿಯ ಸುಕುಮಾರನೆ ಧೀರನೆ | ಚಾರು ಮಯೂರ ತುರಂಗಮನೇ || ವಲ್ಲಿ
ದೇವಿಯ || ೩ || ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಪ್ರಿಯನೇ | ರಕ್ತಸರಿಂಗತಿ ದುಃಖ
ದನೇ || ಕುಕ್ಕುಟ ವಜ್ರಾಭಯ ರಕ್ತಹಸ್ತನೇ | ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪಾವಂಜಾಖ್ಯ
ಪುರನರನೇ || ವಲ್ಲಿದೇವಿಯ ವಲ್ಲಭನೇ | ಬಲ್ಲಿದ ಭಕ್ತಗೆ ಸುಲ್ಲಭನೇ
|| ೪ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೩೨ || ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಛಾಟ:- ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ | ರಂಗಯ್ಯ] ಅಪ್ಪತಾಳ

ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ | ಜಗನ್ನಯ | ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ವಿಡಿ
ಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ ನಿ | ಸ್ತುತಿದಾವರೆಯಲ್ಲ | ದೃಢವಾದ ಮನವ ಬೆಂ | ಬಿಡದೆನ
ಗೀಯಯ್ಯ || ವಿಡಿಯೆನ್ನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪಾಮರಮತಿಯಾ | ಪಾಪಾತ್ಮರಾ
ಸೀಮಾಧಿಪತಿಯಾ || ಕಾಮುಖ ಪರದಾರಾ | ಭ್ರಾಮಕತಾಮಸ | ಧಾಮನ
ಕವಟವಿರಾಮ ಕುಧೀಮನ || ವೈದ್ಯಮಕೇಶ ಭವತ್ಪದಾಶ್ರಿತ | ನಾಮಮ
ತ್ಪಾರದಲಿ ಪಾಲಿಸು | ಹೈಮವತಿಪತಿ ಕಾಮಹರ ಸು | ತ್ರಾಮವಂದಿತ
ಸೋಮರೇಖರ || ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ || ೧ || ದುಷ್ಟದುರ್ಜನನಾ | ದುರಾ
ಚಾರ | ಭೃಷ್ಟಜೀವನನಾ || ನುಟ್ಟಿದ ನೆಲ ಮುನಿ | ಯುವನ ಕೃತಘ್ನ ಕನಿಸ್ಸ
ಕಾಲುಸ್ಯದ | ಘಟ್ಟ ಚೇತನನೆನ್ನ || ಘಟ್ಟನೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟದಾಯ
ಕನಾಗಿ ಕರುಣಾ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡು ಸನ್ಮನ | ಎಷ್ಟರಕ್ಕ ಶಿವಾಸ್ತ
ಮೂರುತಿ || ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ || ೨ || ಸತ್ಯಬಾಹಿರನಾ | ಪ್ರಪಂಚ
ಪ್ರ | ವೃತ್ತಿಯೊಳಿಹನಾ || ಅತ್ಯಂತಪಾಪಿ ಕು | ಛಿತ್ತ ಮದಾಂಧ | ಸುಸ್ಥತ್ತ
ಮಾತಂಗ ವಿ | ರಕ್ತನಿಹೀನನ || ಎತ್ತಿ ಎನ್ನತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ | ಮತ್ತೆ ಕಾವ
ಸಮರ್ಥಂವ್ಯಾರೈ | ಸತ್ಯನಿಧಿ ಸುರಮೊತ್ತ ಪೂಜಿತ | ಮೃತ್ಯುಹರ ಶ್ರೀಕೃತ್ತಿ
ವಾಸನೆ || ವಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ || ೩ || ಎಣಿಸಲುಬ್ಯಾಡಾ | ಎನ್ನಪರಾಧ |
ಗಣಿತಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ || ಗುಣಗಣನಿಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಾರಾಯಣ ಸಖ | ದಣಿಯ

ಲೋಲೈ ದಯಾ ಮಾಡೆನಗೀಗಲೆ || ಘನೇಪ ಕುಂಡಲ ಪಾರ್ವತೀಪತಿ | ಪ್ರಣತ
ಜನ ಮಂದಾರ ನಿರ್ಮಲ | ಪ್ರಣವರೂಪನೆ ಮಾತಿಕಾಪುರ | ಮಣಿ ಮಹಾ
ಲಿಂಗೇಶ ಬೇಗನೇ || ಪಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೈಯ್ಯ || ೪ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೩೩ || ರಾಗ, ಸುರುಟಿ [ಧಾಟಿ:- ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀಹರಿಯೇ] ಆದಿತಾಳ

ಪಾಲಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯೆ | ಕರುಣ ಕ| ಟಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ ತಾಯೆ || ಪಲ್ಲ ||
ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ದೈತ್ಯಾಂಕಕಿ ವರ ನಿತಿ | ಲಾಕ್ಷ್ಮನ ರಾಣಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ಜನನೀ ||
ರಕ್ಷಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾಸವನುಖವಿಸುತೆ | ರವಿಸಂ| ಕಾಶೆ
ಸುಗುಣಯೂಥೇ || ಭಾಸುರ ಮಣಿಗಣಭೂಷ ತ್ರಿಲೋಕಾ | ಧೀಶ ಭಕ್ತ
ಜನಪೋಷ ಪರೇಶೇ || ಪಾಲಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯೆ || ೧ || ಗುಹಗಣಪರ
ಮಾತೆ | ದುರಿತಾ | ಪಹೆ ಮರ್ಜನಘಾತೆ || ಬಹು ಕಾಮುತಪ್ರದೆ ಭಜಕ
ಜನೋಚಿತೆ | ಮಹಿತ ಯೋಗಿದೃದ್ಭುತನಿವಾಸಿನಿಯೆ || ಪಾಲಿಸೆ ಮಹ
ಮ್ಮಾಯೆ || ೨ || ಶುಂಭಾಸುರಮಥನೀ | ಸುರನಿಕು| ರುಂಬಾರ್ಜಿತೆ ಸುಮ
ನೀ || ರಂಭಾದಿ ಸುರನಿತಂಬಿನಿ ಜನಕೆ | ದಂಬ ಸೇವಿತ ಪದಾಂಬುಜೆ
ಗಿರಿಜೇ || ಪಾಲಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯೆ || ೩ || ಅಷ್ಟಾಯುಧಪಾಣಿ | ಸದಾ
ಸಂ | ತುಷ್ಟ ಸರಸವಾಣೀ || ಸೃಷ್ಟಿಲಯೋದಯಕಾರಿಣಿ ರುಪ್ತನ | ಪಟ್ಟದ
ರಾಣಿ ಪರಾಕು ಕಲ್ಯಾಣೀ || ಪಾಲಿಸು ಮಹಮ್ಮಾಯೆ || ೪ || ನೇತ್ರಾ
ವತಿ ತಟದಾ | ಎಟಪುರ | ಕ್ಷೇತ್ರಮಂದಿರೆ ಶುಭದಾ || ಸುತ್ತಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾರಾಯಣಿ ಸ| ವೃತ್ತಭರಿತೆ ಲೋಕತ್ರಯನಾಯಕಿ || ಪಾಲಿಸು ಮಹ
ಮ್ಮಾಯೆ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೩೪ || ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣದಿ ಕಾಯೇ | ಮಹಾ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ | ಶ್ರೀ ಪಂಚದುರ್ಗ | ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ದಯಮಾಡೆ ಕೇವಲ ಭಯವಿಹ್ವಲನಲ್ಲಿ | ದಯಸಾಗರೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಸಂಪದವ ನೀ || ದಯಮಾಡೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವೇದಾಂತವೇದ್ಯೇ | ನಿಖಿಲ
ಜಗ | ದಾಖವಿನೋದೇ || ಭೂಧರಾತ್ಮಜಿ ಸರ್ವಾಧಾರೆ ಶಕ್ತಿ ಕೆ | ಲಾಧರೆ
ಮಧುರ ಬಿಂಬಾಧರೆ ನಿನ್ನಯ || ಪಾದವನು ಮರೆಹೊಕ್ಕ ಮನಸಿನ | ಭೇದ
ವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸರ್ವಪ | ರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮಿಸಮ್ಮ ಕೈಟಭ | ಸೂದನನ
ಸೋದರಿ ಮಹೇಶ್ವರಿ || ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ || ೧ || ಅಂಬುಜಚರಣೇ |
ಮಾಧುರೋರು | ರಂಭ ಸಮಾನೇ || ಗಂಭೀರೆ ಮೇರುನಿತಂಬೆ ಸಿಂಹ

ಮಧ್ಯೇ | ಲಂಬೋದರ ಪರಿರಂಭ ಕರಾಂಬುಜೆ || ಕುಂಭಿಕುಂಭಪಯೋಜಿ
 ಶೋಭಿಪ | ಕಂಬುಕಂಠೆ ಮುಖೇಂದು ಪದ್ಮದ | ಳಾಂಬಕಿಯೆ ಎನಗಿಂಬು
 ದೋರೆ ರೋ | ಲಂಬಕುಂತಳೆ ಶುಂಭಮದಿನಿ || ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ ||
 || ೨ || ಸಿಂಧೂರಗಮನೆ | ನಿಖಿಳಾಮರ | ವಂದಿತ ಚರಣೆ || ಸುಂದರಾಂಗಿ
 ಸುಮಗಂಧಿ ವಿಬುಧಮುನಿ | ವೃಂದಸೇವಿತೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಪ್ರಕಾಶಿನೀ ||
 ಅಂಧಕಾಸುರ ವೈರಿ ಹೃದಯಾ | ಸಂದ ಪಾರಾವಾರೆ ಪೂರ್ಣಮಿ | ಚಂದ್ರ
 ಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರೈ ಸುರತ ನ | ರೇಂದ್ರವರದೆ ಮೃಗೇಂದ್ರವಾಹಿನಿ || ದಯ
 ಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ || ೩ || ರಜತಾದ್ರಿವಾಸೇ | ಚಂಪಕನಾಸೆ | ಸುಜನೌಘಪೋಷೆ ||
 ನಿಜದಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಾಂಬುಜವನ್ನು ನಂಬಿದೆ | ತ್ರಿಜಗವಂದಿತೆ ಮಹಾ ಗಜ
 ಗೌರಿ ಶಂಕರಿ || ತ್ರಿಜಗಜನನಿ ಭವಾನಿ ಪಾರ್ವತಿ | ಭುಜಗಭೂಷಣ ರಾಣಿ
 ಕಲುಷ | ವ್ರಜವಿದಾರಿ ಮಾನೀಂದ್ರಮನ ನೀರಜದಿವಾಕರೆ ಮಾನಿತೋದ್ಧರೆ ||
 ದಯಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೇ || ೪ || ತಪ್ಪುಸದಸ್ರ | ವಿಧ್ವರು ಮನದೊ | ಳಿಪ್ಪುದಜಸ್ರಾ ||
 ಸರ್ಪಶಯನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಪ್ರೀತಿ | ಯಪ್ಪಂತೆ ದಯಗೈಯೈ ಜಗ
 ದಾದಿಮಾಯೆ || ಕಪ್ಪುಕಂಠನ ಪ್ರೀಯೆ ವರ ಕಂ | ದರ್ಪ ಧೀಕೃತರೂಪೆ
 ಸಾಧುಪ | ದಪ್ರಸಾದವ ಪಾಲಿಸೆನ್ನಲಿ | ಬಪ್ಪನಾಡಿನ ಭದ್ರದಾಯಕಿ || ದಯ
 ಮಾಡೆ ಬ್ಯಾಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೫ || ರಾಗ, ಮೋಹನ [ಧಾಟಿ:- ಗುರುಕೃಪಾ ಅಂಜನ ಪಾಯೊ] ಆದಿತಾಳ
 ಭಕತಸಂಸಾರಿ ಹರಿ ಶಕಟಸಂಹಾರಿ | ಸಕಲಂತರ್ಯಾತ್ಮಕ ವರ
 ಗಿರಿಧಾರಿ || ಪಲ್ಲ || ಅಂತರ್ಬಹಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತಾನಂತವತಾರಿ | ಸಂತಜನರ
 ಮನೋಭ್ರಾಂತಿನಿವಾರಿ || ಭಕತ ಸಂಸಾರಿ || ೧ || ನಿಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
 ಸುರನಿಕರ ಕೈವಾರಿ | ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಾಮಕ ಪ್ರಭು ಕಂಸಾರಿ || ಭಕತ
 ಸಂಸಾರಿ || ೨ || ಘನ ಕೃಪಾಸಾಗರ ಪ್ರಣತಾರ್ತಿಹಾರಿ | ಅನಘ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ನಾರಾಯಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ || ಭಕತ ಸಂಸಾರಿ || ೩ ||

|| ೧೩೬ || ರಾಗ, ಧನಾಸರಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುವದ್ಯಾಕೋ] ಆದಿತಾಳ
 ದಂಡಿಸದೆನ್ನನು ದಯದೋರೈ ಕರ | ದಂಡದಳಾಂಬಕನೇ || ಪಲ್ಲ || ಚಂ
 ಡೀಶವಿನುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪಾಲ ಮಾ | ತಾಂಡ ಮಂಡಲಗ ಶುಂಡಾಲವರದ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕ್ಷೇಮದಿ ಶ್ರೀಹರಿ ನಾಮವ ವರ್ಣಿಸಿ | ನೇಮಾನುಷ್ಠಾನದೊ
 ಳಿರಲೂ || ನಾ ಮಾಡಿದ ನಾನಾವಿಧ ಪಾಪದ | ತಾಮಸಗೊಳಿಸುವ ಕಾಮ

ಕ್ರೋಧಗಳಿಂ || ದಂಡಿಸ || ೧ || ಗೀರ್ವಾಣನುಡಿಯೊಳೀರ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು |
 ಸರ್ವಾರ್ಥವೆಂದು ನಾ ಪರಿಸಿರಲು || ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಗಳ ದೂರ್ವೆಂದೆನ್ನಯ |
 ನಿರ್ವಹವಿಲ್ಲಾ ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಿಂ || ದಂಡಿಸ || ೨ || ಶಿಷ್ಯಾಚಾರದೊಳಿಷ್ಟ
 ನಾಗಿ ಪರ | ಮೇಷ್ಟ್ರ ಜನಕ ಜಯ ಜಯವೆನಲು || ಭೃಷ್ಣಾಲೋಚನೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿ
 ಪಾಪದ | ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊದ್ದಿಪ ದುಸ್ಸಸಂಘದಿಂ || ದಂಡಿಸ || ೩ || ನಾರಾಯಣ
 ನರಹರಿ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಾ | ಪಾರವ ನಾ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು || ಆರೋಹಣ ಅವ
 ರೋಹಣನಾದ ವಿ | ಕಾರಗೊಳಿಸ ಶ್ಯಾರೀರಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ || ದಂಡಿಸ || ೪ ||
 ಆರ್ಕಾರಣ ರಿಪುಗಳಿಗೈ ಸರ್ವದೇ | ವರ್ಕಳ ಮಸ್ತಕಮಣಿ ನೀನೇ || ತರ್ಕಾ
 ಗಮ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ಅರ್ಕಾಮಿತಭಾಸ ಕಾರ್ಕಳ ಪುರವರ ||
 || ದಂಡಿಸ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೭ || ರಾಗ, ಧನಾಸರಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣಾಕರ ನೀನೆಂಬುದಕ್ಕೋ] ಏಕತಾಳ
 ಕರುಣಿಸಬಾರದೆ ಕಂಜನಾಭನೆ | ಕೈಯ್ಯ ನುಗಿವೆನಯ್ಯಾ || ವರ
 ಘಣಿಗಿರಿ ಸುಸ್ಥಿರಮಂದಿರ ಶ್ರೀ | ಗುರು ಜನಾರ್ದನ ಅಮರಾರ್ಚಿತ ಪದ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಅಪರಾಧಗಳಾಲೋಚಿಸುವರೆ ಸರಿ | ಸ್ವಪರಾಜನಿಗಳವೇ || ಕೃಪೆ
 ಯಿಂದಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸದಿದಡೆ | ಅಪಕೀರ್ತಿಯು ನಿನಗಲ್ಲವೆ ಶ್ರೀಹರಿ || ಕರು
 ಣಿಸ || ೧ || ಕನಕ ಪುರಂದರ ಮುಖ್ಯ ದಾಸರಂತೆ | ಗುಣವೆನುಗಿಂತಿಲ್ಲಾ ||
 ಜನರ ವಿಡಂಬಕೆ ದಾಸನಾದರೂ | ಘನ ಮಹಿಮಾರ್ಣವ ಕನಕಾಂಬರಧರ ||
 || ಕರುಣಿಸ || ೨ || ಲಕ್ಷ್ಮನಾತ್ಮಾತಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ರಕ್ಷಮಣಿ
 ನೀನೂ || ಪಕ್ಷಿಂಧ್ರನಾಹನ ಪಾಪವಿವೋಚನ | ತ್ರ್ಯಕ್ಷಮಿತ್ರನೆನ್ನಕ್ಷಿ ಗೋ
 ಚರನಾಗಿ || ಕರುಣಿಸಬಾರದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೮ || ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣಾಕರ ಧೀರ ಭವಾನಿಕಂಕರ] ಅಷ್ಟತಾಳ
 ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವ ಒಪ್ಪಿಗೊಳ್ಳಯ್ಯ ಶ್ರೀ | ಚಪ್ಪರ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾ ||
 ಸರ್ಪರಾಜ ಗಿರಿಯಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕಂ | ದರ್ಪಕತಾತನೇತಾ | ಸಜ್ಜನಸ್ಪ್ರೀತಾ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಮಾಧವ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯನಂದಪ | ರಾಧವ ಮಾಡಿದೇ
 ದಾಂಪ್ರದಾ || ಬಾಧೆಯಿಂದ ತವ ಪಾದದರುಶನದ | ಹಾದಿಯ ಕಾಣದಾದೇ |
 ನಾ ದ್ರೋಹಿಯಾದೇ || ತಪ್ಪು || ೧ || ತ್ರಾಣವಿರೂಪಾಗ ಕಾಣಕೆ ಹಾಕಿದೆ |
 ದೀನ ದಾಂಪ್ರದ ಹೊತ್ತಿನಲಿ || ಮೇಣದಿಂದಲಿ ತೆಗೆದು ತೆಗೆದು ಪಂಚ |

ಪ್ರಾಣಗಾಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿ. ಅಪರಾಧವಟ್ಟಿ || ತಪ್ಪು || ೨ || ಮಂದವಾರ ದಿನ
 ಕ್ಕೊಂದೂಟವನುಂಟು | ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದಿರುವಾಗ ನೇಮವಿಟ್ಟೀ || ಮಂದಭಾಗ್ಯ
 ಜ್ವರದಿಂದ ಪೀಡಿತನಾಗಿ | ಅಂದೆರಡೂಟವನೂ | ಮಾಡಿದೆ ನಾನೂ || ತಪ್ಪು ||
 || ೩ || ಶನಿವಾರಕ್ಕೊಂದಾಣೆ ಕಾಣಿಕೆ ಹಾಕುತ | ಮನುಗುವ ಡಬ್ಬಿಯ
 ಮಾಡಿದೆನು || ಎನಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದ | ಹಣವೆಲ್ಲ ಗುಣ
 ಸುಂಗಿತು | ಪಾದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು || ತಪ್ಪು || ೪ || ಭಂಡಾರದ್ರೋಹ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ಶೋಕಾಗ್ನಿಯು | ಮಂಡೆಯೊಳುರಿವುದು ಖಂಡಿತವೀ || ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ
 ಸತ್ಕರುಣಾಮೃತರಸ | ಕುಂಡದೊಳ್ಳೀಯಿಸಯ್ಯಾ | ವೆಂಕಟರಾಯಾ ||
 || ತಪ್ಪು || ೫ || ದೊಡ್ಡ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಗುಡ್ಡೆ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ | ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ತೆಗದೆ
 ನಾ ದಡ್ಡನಾಗೀ || ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ ಸ್ವರ್ಣ | ಗುಡ್ಡೆಯ
 ಮೇಲಿರುವಾ | ಮಹಾನುಭಾವಾ || ತಪ್ಪು || ೬ || ದೃಢಭಕ್ತಿಯನು ಕೊಟ್ಟು
 ಸಲಹಬೇಕಲ್ಲದೆ | ಕೆಡಕು ಮಾಡುವರೇನೋ ಜಡಜನಾಭಾ || ಕಡಲಶಯನ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ನ | ಮೊಡೆಯಶ್ರೀ ತಿರುಪತೀಶಾ | ರವಿಕೋಟಿಭಾಸಾ ||
 || ತಪ್ಪು || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೩೯ || ರಾಗ, ಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸಾಹಿ ಹರೇ ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರ] ರೂಪಕತಾಳ
 ಬಂದೆ ಭವತ್ಪದಯುಗಾರವಿಂದಕೇ | ಮಿಳಿಂದನಾಗೀ || ಪಲ್ಲ || ವಂದ
 ನೀಯರೆ | ಯತಿಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರರೇ | ಸುಕೃತೀಂದ್ರರೇ || ಅ.ಪ. || ಪರಮ
 ಪಾವನ ಭುವನೇಂದ್ರರ | ಕರಸಂಜಾತ ವರದೇಂದ್ರರ | ಕರಸರೋರುಹಭವರೇ
 ಮಹಾ | ಕರುಣಾಂತಕರಣಧೀರರೇ || ಬಂದೆ || ೧ || ಸುಮತೇಂದ್ರಾದ್ಯತಿ
 ಇಂದ್ರರ | ವಿಮಲ ಹೃದಯಕಮಲ ಭಾಸ್ಕರ | ಅಮಮ ನಿಮ್ಮ ಕಾಂಬ
 ಯೋಗ | ಅಮಿತ ಸುಕೃತ ಭೋಗವೂಗ || ಬಂದೆ || ೨ || ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾ
 ಚಾರ್ಯವರ್ಯ | ಸನ್ನುತ ಗುಣಧೈರ್ಯಧೂರ್ಯ | ಧನ್ಯನಾದೆನಿನ್ನು
 ನಾನು | ಸನ್ನಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡೆನು || ಬಂದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಶಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ |
 ವ್ಯಾಸ ರಘುಪತಿಯ ಚರಣೋ | ಪಾಸಕರೆ ಪಾವನರೆ | ಕಾಶಿಮಠಾಧೀಶ್ವ
 ರರೆ || ಬಂದೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೦ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣಿ [ಧಾಟಿ:- ಏನನುಸುರುವೆನು | ಸದ್ಗುರು] ಅಷ್ಟತಾಳ
 ಜನನೀ ರುದ್ರಾಣೀ | ರಕ್ಷಿಸು ಎನ್ನ | ಜಗದೀಶನ ರಾಣೀ || ವನಜ
 ಭವ ಸುರಮುನಿಕುಲಾರ್ಚಿತ | ಕನಕವರ್ಣ ಶರೀರೆ ಕಮಲಾ | ನನೆ ಕರುಣ

ಸಾಗರೆ ನಮಜ್ಜನ | ಮನಮುದಾಕರೆ ಮಾನಿತೋದ್ಧರೆ || ಪಲ್ಲ || ಅದಿ
ಕೃತಾಯುಗದೀ | ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೆ | ಯಾದೆ ಧರಾತಳದೀ || ಅದಿತೇಯರ ಬಾಧಿ
ಸುವ ದಿತಿ | ಜಾಧಮರ ಭೇದಿಸಿದೆ ಸಜ್ಜನ | ರಾದವರ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ತೃಜಗ |
ದಾದಿಮಾಯೆ ವಿನೋದಪೂರಿಣೆ || ಜನನೀ || ೧ || ಸಿಂಧೂರಸಮಯಾನೇ |
ಸಾರಸ ಗುಣ | ವೃಂದೆ ಕೋಕಿಲಗಾಣೇ || ಸುಂದರಾಂಗಿ ಮೃಗೇಂದ್ರ
ವಾಹಿನಿ | ಚಂದ್ರಚೂಡ ಮನೋಕ್ಷಿ ಸತತಾ | ನಂದ ಪೂರ್ಣ ಮುನೀಂದ್ರ
ನುತೆ ಸುಮ | ಗಂಧಿ ಗಂಭಿವಭವಾನೀ || ಜನನೀ || ೨ || ಲಂಬೋದರ
ಮಾತೆ | ಲಲಿತೆ ಜಗ | ದಂಬಿಕೆ ಗಿರಿಜಾತೇ || ಕಂಬುಕಂಠಿ ಕದಂಬಿನೀ
ನಿಕು | ರುಂಬಜಿತೆ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲೆ ತವ ಪಾ | ದಾಂಬುಜವ ನಾ ನಂಬಿದೆನು ಎನ |
ಗಿಂಬು ಪಾಲಿಸೆ ಶುಭಮುದಿನಿ || ಜನನೀ || ೩ || ಖಂಡವರಶು ಪ್ರೀತೇ |
ನಿಖಿಳ ಬ್ರ | ಹೃಂದೋದರಭರಿತೇ || ಚಂಡಮುಂಡ ವೇತಾಂಡಧರನೋ |
ದ್ವಂಡ ಸಿಂಹೆಯೆ ಖಂಡಲಾರ್ಚಿತೆ | ಪಾಂಡುತನುಜ ಕೋದಂಡವಿತರಣೆ |
ಚಂಡಿಕೇ ಕರದಂಡಲೋಚನಿ || ಜನನೀ || ೪ || ಘನ ವೇಣುಪುರವಾಸೆ |
ಸರ್ವಾರ್ಥದಾ | ಯಿನಿ ತೃಜಗದೀಶೇ || ಸನಕನುತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ
ಭಗಿನಿ ಶ್ರೀಮಹಿಷಮುದಿನಿ | ಮನುಮಥಾಮಿತರೂಪೆ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ
ನಿರಾಮಯ ಮಂಜುಭಾಷಿಣಿ || ಜನನೀ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೧ || ರಾಗ, ಮೂರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸಾಕು ಸಾಕು ನರಪರಿಯೆ] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಾರಮ್ಮ ಸರಸ್ವತಿ | ಬಾ ದ್ರುಹಿಣಯುವತಿ | ಬಾ ನಿರ್ಮಲಮತಿ |
ತೋರಿ ಭಾರತಿ || ಪಲ್ಲ || ಅಜನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ | ಭುಜಗ ಸದೃಶವೇಣಿ |
ಭಜಕರ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಕೀರವಾಣಿ || ಬಾರಮ್ಮ || ೧ || ವೇದಾಂತರಂ
ಗಿಣಿ | ನಾದಸ್ವರೂಪಿಣಿ | ಪ್ರಾದುರ್ಭವಳಾಗು | ಸಾಧ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ ||
|| ಬಾರಮ್ಮ || ೨ || ಅಕ್ಷಯ ಸುಖಭಾಷೆ | ಆಶ್ರಿತಜನಪೋಷೆ | ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾರಾಯಣನ ಸೊಸೆ | ಸುವಿಲಾಸೇ || ಬಾರಮ್ಮ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೨ || ರಾಗ, ಕಲ್ಯಾಣ [ಧಾಟಿ:- ಜನನೀ ರುದ್ರಾಣಿ | ರಕ್ಷಿಸು] ಅಷ್ಟತಾಳ

ಜಯತು ಜಯ ನೃಹರಿ | ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ನಿರ್ಜರ | ಜಯತು ಜಾತ ಕೈವಾರಿ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಜಯ ನಮೋ ಜಗದಾದಿ ಮಾಯಾ | ಶ್ರಯ ಚರಿತ್ರ ಪವಿತ್ರ ವಿಗತಾ |
ಮಯ ಸದಾನಂದೈಕನಿಧಿ ಚಿ | ನೃಯ ದಯಾರ್ಣವ ಭಯನಿವಾರಣ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುಕುಮಾರ ಪ್ರದಲ್ಲಾದನ | ಬಾಧಿಸೆ ಭಯಾ | ನಕರೂಪ

ತಾಳ್ಮಾಕ್ಷಣಾ || ಸಕಲ ಲೋಕಾಲೋಕ ಭೀಷಣ | ಪ್ರಕಟ ನಖ ಮುಖ
 ಕ್ರೋಧವೈಹಿನಿ | ಪ್ರಕರ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲ ಬದ್ಧ | ಭ್ರಕುಟ ಲಾಲತ ಭಕತ
 ವತ್ಸಲ || ಜಯತು || ೧ || ಪಾರಮೇಷ್ಟಿರುದ್ರರೇ | ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ವೃಂ | ದಾರಕ
 ರಿಹರುಮರೇ || ವೀರಭದ್ರ ಸುಭದ್ರ ನಂದಿಸ್ರ | ವೀರ ಭೈರವ ಭೃಂಗಿ ಮುಖ್ಯ
 ರು | ಶ್ರೀರಮಣ ಕುರುಕರುಣ ಪಾರಾ | ವಾರ ಸಮ ಗಂಭೀರನೆಂಬರು ||
 || ಜಯತು || ೨ || ಶಾಂತವಾಗದು ಕ್ರೋಧ | ಮಾಡಿದುದಾ | ನಂತ ಸಂ
 ಖ್ಯಾಪರಾಧ || ಎಂತು ನಿಷ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಚಿಂತಾ | ಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಪಿತಾಮಹಾ
 ದ್ಯರು | ಕಂತುಜನನಿಯ ಬೇಡಿಕೊಳ | ಲತ್ಯಂತ ಹರುಸವನಾಂತು ಬಂದಳು ||
 || ಜಯತು || ೩ || ಪಟ್ಟದರಸನ ರೂಪ | ಕಾಣುತ ಭಯ | ಪಟ್ಟಳಪೂರ್ವ
 ಕೋಪ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತಶಿಖಾಮಣಿಯ ಮುಂ | ದಿಟ್ಟಿರಗಿ ಸಂಸ್ತುತಿಸೆ ದನುಜ
 ಘ | ರಟ್ಟ ಹೃದಯನಿವಿಷ್ಟ ಕರುಣಾ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದ ||
 ಜಯತು || ೪ || ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ ಹೃ | ತ್ಯೂಲ ಅಖಿಲ
 ಕಾರಣ || ಕಾಲಕಾಲಾಂತಕ ತಮಾಲಸು | ನೀಲನಿಭ ನಿತ್ಯಾತ್ಮ ಸುರಮುನಿ |
 ಜಾಲಪಾಲ ವಿಶಾಲ ಗುಣನಿಧಿ | ಮೂಲಿಕಾಲಯ ಲೋಲ ನರಹರಿ ||
 ಜಯತು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೩ || ರಾಗ, ನಾಯಕಿ [ಧಾಟಿ:- ಕಾಂತೇ ಶ್ರೀಮಂತೇ] ಏಕತಾಳ

ರಕ್ಷಿಸು ಮನದಾ | ಪೇಕ್ಷೆಯ ಸಲಿಸುತ | ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಹರಿ | ರಾಕ್ಷಸ
 ವೈರೀ || ಪಲ್ಲ || ಅಕ್ಷನು ದುಸ್ಸೀಲ | ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರದಿ | ಕುಕ್ಷಿಂಭರನೆಂದು |
 ಪೇಕ್ಷೆಯ ಮಾಡದೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಉಭಯ ಶುಚಿತ್ವವು | ಉರ್ಜಿತವೆನೆ
 ಜಗ | ದ್ವಿಭು ವಿಶ್ವಂಭರ ವಿಬುಧಾರಾಧ್ಯ || ಶುಭಮತಿ ಸಂಸ್ಥಿತಿ | ಯಭಯವ
 ಪಾಲಿಸೊ | ತ್ರಿಭುವನ ಮೋಹನ ಪ್ರಭು ನೀನನುದಿನ || ರಕ್ಷಿಸು || ೧ ||
 ತಂದೆಯ ಮುನಿಸಿನ | ಕಂದನ ಸಲಹಿದ | ಸಿಂಧುಶಯನ ನಿತ್ಯಾನಂದ
 ಗುಣಾಬ್ಧೇ || ಹಿಂದಣ ಪಾಪವು | ಮುಂದೆಸಗದ ರೀತಿ | ಮಂದರಾದ್ರಿಧರ
 ಮಾಮನ ಮಮಕರ || ರಕ್ಷಿಸು || ೨ || ಪಾಪಾತ್ಮನುರಲಿ | ಭೂಪಾಲಕನು
 ನಾ | ಶ್ರೀಪತಿ ಕರುಣದಿ ಕಾಪಾಡುವದು || ಗೋಪೀರಂಜನ | ಗೋದ್ವಿಜ
 ರಕ್ಷಣ | ಕಾಪುರುಸರ ಭಯ ನೀ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯ || ರಕ್ಷಿಸು || ೩ || ಸರ್ವೇಂ
 ದ್ರಿಯ ಬಲ | ತುಷ್ಟಿಪುಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು | ಸರ್ವಂತರ್ಯದೊಳೀರ್ವನೆ ಸಲಹೋ ||
 ದುರ್ವಾರಾಮಿತ | ದುರ್ವಿಷಯದಿ ಬೇ | ಸರ್ವನು ವನ್ನಗಪರ್ವತವಾಸನೇ ||

|| ರಕ್ಷಿಸು || ೪ || ಶರಣಾಗತನಾಗಿ | ಶರಗೊಡ್ಡಿಬೇಡುವೆ | ನರ ಮೂಲಿಕ
ಪುರ ಧೋರೆ ನರಹರಿಯೇ || ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ಶ್ರೀಜಗದ್ಭರಿತ ಮು |
ತೈರಕ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಯನಿತ್ತು || ರಕ್ಷಿಸು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೪ || ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ [ಧಾಟಿ:- ಭಕ್ತಿಭಕ್ತಮೊಯವೇ] ರೂಪಕತಾಳ

ಪಾಹಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥೇ | ಪಕ್ಷಿರಾಷ್ಟ್ರರೂಢೇ | ಪಾಹಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ದೇಹಿದಾಸ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿಂ | ದೇವರಾಜವಿಸುತ ಮಾಂ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಮಂದರಧಾರೀ ಮುರಾರಿ | ಮುಕುಂದಾತ್ಮರೂಪ ಶಾರಿ | ಸಿಂಧುಶಯನ
ಶೇಷಾಚಲ | ಮಂದಿರವರ ಮಧುಮುದಾರಿ || ಸುಂದರ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ |
ನಿರ್ಗುಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿ | ನಂದನಂದನಾಚ್ಯುತ ಗೋವಿಂದಾನತ ಮನವಿಹಾರಿ ||
|| ಪಾಹಿ || ೧ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೫ || ರಾಗ, ಮೋಹನ [ಧಾಟಿ:- ಹರೇ ವೆಂಕಟಾ | ಶೈಲವಲ್ಲಭಾ] ಏಕತಾಳ

ಹರೇ ಶಂಕರಾ ಪಾರ್ವತೀವರಾ | ಪಾಲಿಸೊ ನೀ ಎನ್ನಾ || ಪಲ್ಲ ||
ದುರಿತರಾಶಿಗಳ ದೂರಮಾಡು ಗಿರಿವರ ಮಹಾನುಭಾವಾ | ಶಿವಾಶ್ವಿನ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ತ್ರಿದಶಾಲಯ ಪೂಜಿತ | ನಿಗಮಾಗಮ
ವಿಸುತಾ || ಅಗಜಾಲಿಂಗಿತ ಆಶೀವಶಧರ ಮೃಗಧರಾಂಕಜೂಡಾ | ಹೃದ್ಗೊ
ಡಾ || ಹರೇ || ೧ || ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹರಿಯಹುದೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು | ಸರ್ವ
ಕಾಲಕ್ಕೀಯೋ || ದುರ್ಮತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರಮಾಡೊ ಕರಿ | ಚರ್ಮಾಂಬರ
ಧಾರಾ | ಪ್ರವೀರಾ || ಹರೇ || ೨ || ಸಂಜೀವನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಮಣಿ |
ರಂಜಿತ ನಿರ್ಲೀಪಾ || ಮಂಜುಳ ಕದರೆಯ ಮಂಜುನಾಥ ಭವ | ಭಂಜನ
ಹರಿಸ್ತ್ರಿಯಾ | ಜಯಾಜಯ || ಹರೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೬ || ಶ್ರೀರಾಗ [ಧಾಟಿ:- ವನಜಾಸನ ವಿಸುತಾನತ] ರೂಪಕತಾಳ

ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಪಾರ್ವತಿ ಸತಿ | ಪರದೆ ಶ್ರೀ ವನದುರ್ಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
ತರುಣಾರುಣ ಶತಕೋಟಿ | ಕಿರಣಾನನೆ ಮಾಂ ಪಾಹಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಜಗ
ದ್ಭರಿತೆ ಜನಾರ್ದನೆ | ಜಗದೇಕಸುತ ಶರಣ್ಯೇ || ನಿಗಮಾಗಮ ಶಿರೋ
ರತುನೆ | ಮಿಗೆ ಕೈಯುಗವಂ ಮುಗಿವೆ | ಅಗಜೇ ಶ್ರೀಜಗದಂಬಿಕೆ || ಪರ ||
|| ೧ || ಸದಾನಂದೆ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿ | ಸದಾವಳೀನಿಸುತೇ || ತ್ರಿದಶಾಲಯ
ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ | ಸದಯೇ ಹೃದಯೇ ಮುದವಿಂ | ಪದ ನಂಬದೆ ಪದುವಾ

ಲಯೆ || ಪರ || ೨ || ವಿರಾಜಿಸುವ ವಿಶ್ವೋತ್ತಮೆ | ವರ ಚಿತ್ರ ಪುರೇಶ್ವರೀ ||
ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ಕರುಣಾಭರಣೆ ಶರಣೋದ್ಧರಣೆ | ಶ್ರೀಚರ
ಣಾಂಬುಜೆ || ಪರಮೇಶ್ವರಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೩ || ರಾಗ, ತೋಡಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರಾಣಸನ್ನ | ಹರಿಯರಮಣ] ರೂಪಕತಾಳ

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ | ನಿಂಬಿದೆ ಎಂದು | ಅಂಬುಜಾಯತಾಂಬಕ | ತ್ರ್ಯಂಬಕ
ಸನ್ನುತ || ಖಂಬದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿದವ | ಗಂಭೀರ ಗುಣಾಂಭೋನಿಧಿ | ದಿಂಬೋ
ದ್ಧರ ನರಮೃಗ ವರ || ಪಲ್ಲ || ಭಾನುಕೋಟೀ ಭಾಸ್ಕರ ಪವ | ಮಾನನಯ್ಯ
ಪ್ರಾಣಧ ಸುತ್ರಾಣ ಸುಗುಣ || ದೀನಜನ ಸಂತಾನಮಾನದ | ಆನಂದ
ಗುಣಾನಂತ ವಿತಾನಾಬ್ಧ ಶಯನ ಹರಿ || ನಂಬಿದೆ || ೧ || ಎಷ್ಟೊ ಪಾಪಿ
ಕನಿಷ್ಠನೆಂದು | ಬಿಟ್ಟರೇನೊ ಬಿರಿದು ಹಿರಿದು ಬರುವದು || ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ
ಅಪ್ಪಹರ್ತಾ | ಮುಷ್ಟಿಕಭಿದ ತುಷ್ಟಿಪ್ರದ ವಿಟ್ಟಲ ಕೈಗೊಟ್ಟುಳುಹೊ || ನಂಬಿದೆ ||
|| ೨ || ಚಿತ್ರಸಾಕ್ಷಿ ಚಿನುಮಯಾತ್ಮ | ಸತ್ಯರೂಪ ಸದಯೋದಯ ಸದು
ಪಾಶ್ರಯ || ದೈತ್ಯಭಂಜನ ಸತ್ಯರಂಜನ | ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಪವಿತ್ರ ಕಥಾ | ಸ್ತೋ
ತ್ರಾರ್ಹ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಿತ || ನಂಬಿದೆ || ೩ || ಮೂಲಿಕಾಪುರ ಮೌಳಿರತುನ |
ನೀಲೇಂದೀವರಶ್ಯಾಮಲ ಕಲಿಮಲಭೀನಣ || ಕಾಲಕಾಲ ವಿಶಾಲ ಭುಜಬಲ |
ಮೂಲೇಶ ಮುನೀಂದ್ರಾರ್ಚಿತ | ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ || ನಂಬಿದೆ || ೩ ||

|| ೧೪೪ || ರಾಗ, ನವರೋಜು [ಧಾಟಿ:-] ರೂಪಕತಾಳ

ನಮೋನಮಸ್ತೇ | ಉಮಾತನಯ ಕುಮಾರಾಗ್ರಜ | ನಮೋನಮಸ್ತೇ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಅಮೋಘ ಶಮ | ದಮಾದಿ ಗುಣ | ಸಮೂಹಗತ | ವಿಮೋಹ
ಸದಾ || ನಮೋ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾರತವಾ | ಮಹಾಭಾರತವಾ | ಬಾದ
ರಾಯಣನು ಪೇಳಿದಂತೆ ಬರೆದೆ | ಭಾರತವಾ || ಮಾರಜಭ್ರಮೆಯ ದೂರ
ಗೈದ ಸುವಿ | ಚಾರ ಧೀರ ಸುರ | ವಾರವಿನುತ ಪದ || ನಮೋ || ೧ || ವಂದಿ
ಸುವೇ | ನಾನೊಂದಿಸುವೇ | ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರ ಯೋಗೀಂದ್ರ ತವ ಚರಣಕ್ಕೆ |
ವಂದಿಸುವೇ || ವಂದಾರು ಮಂದಾರ ಚಂದನಚರ್ಚಿತ | ಚಂದ್ರಚೂಡ
ಮನೋ | ನಂದ ಮೂರುತಿಯೆ || ನಮೋ || ೨ || ಸುಕ್ಷೇಮದಾ | ಸುಜನ
ಸುಕ್ಷೇಮದಾ | ಪಕ್ಷ ಪಾವನ ಮುಮುಕ್ಷುಜನಪ್ರಿಯ | ಸುಕ್ಷೇಮದಾ ||
ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನೆ ಲಕ್ಷಿತಾತ್ಮನೆ ವಿ | ಪಕ್ಷ ರಕ್ಷೋಗಣ | ಶೀಕ್ಷ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಮತೆ || ನಮೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೪೯ || ರಾಗ, ನವರೋಜು [ಧಾಟಿ:- ಧನವ ಘನಸಬೇಕಿಂಥಾದಾ] ಏಕತಾಳ

ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತಪ್ರಾಣಾ | ಅಣು | ರೇಣು ಚರಾಚರ ಪೂರ್ಣಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಾಣೆನು ನಿನ್ನ ಸಮಾನ ಮಾನದ ಪು | ರಾಣಪುರುಷ ಸುತ್ತಾಣ ವರೇಣ್ಯಾ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಪಾಸಿಯು ನಾನೀ ಪಾಪಹ ಪಾವನ | ರೂಪು ದಯಾಪರ
ಗೋಪಾಲಾ || ಕಾಪಾಡೆನ್ನ ಸಮೀಪಕನಾಗಿ ದಯಾಪತಿ ಗೋಪತಿ ಶ್ರೀಪತಿ
ನೀ ಗತಿ || ಪ್ರಾಣಾಂ || ೧ || ಪಂಕಜನಾಭ ಶ್ರೀವೆಂಕಟರಮಣನೆ | ಕಿಂಕರ
ಹೃದ್ಮದಪ್ರೇರಕನೇ || ಶಂಕರಪ್ರಿಯ ವಳಲಂಕಾಧಿಪ ಗುರು | ಶಂಖಚಕ್ರ
ಗದಪದಾಬ್ಜಹಸ್ತನೇ || ಪ್ರಾಣಾಂ || ೨ || ಚಟುಲ ನೇತ್ರಾವತಿತಟ ನಿಕಟ
ಪ್ರಕಟ | ಭಟಪುರ ವರ ವೇಂಕಟಧಾಮಾ || ವಟುವಾಮನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾ
ಯಣ | ಪಟುವೀರ್ಯ ತಮೋಪಟಲ ನಿವಾರಣ || ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ || ೩ ||

|| ೧೫೦ || ರಾಗ, ಬೇಹಾಗ [ಧಾಟಿ:- ಧೂಲಿ ಜ್ಯಾತೀ ಉಪವರ] ಏಕತಾಳ

ಮನವೆ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನನು ಸ್ಮರಿಸದೆ | ಮಾಯಾಪಾಶಕೆ ಸಿಲುಕು
ವರೇ || ಪಲ್ಲ || ವನಜನಾಭನ ಪದ ವನರುಹಯುಗ್ಮವ | ಅನುದಿನ ನೆನೆಯದೆ
ಝಣುಗುವರೇ || ವನಿತಾಲಂಪಟನಾಗುತ ಸಂತತ | ಮನಸಿಜಯಂತ್ರಕೆ
ಮನಮರುಗುವರೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತುಂಡುಸೂಳೆಯರ ದುಂಡುಕುಚವ
ಪಿಡಿದು | ಗಂಡಸುತನವನು ಕೆಡಿಸುವರೇ || ದಂಡಧರನ ಬಾಧೆ | ಎಂಡಲಿ
ಯನು ಪಡ | ಕೊಂಡು ವೇದನೆಯನು ತಾಳುವರೇ || ಕಂಡುಕಂಡು ನೀ
ಗುಂಡಿಗೆ ಬೀಳ್ವರೆ | ಹೆಂಡಿರ ಸುಖರಸ ಉಂಡರು ಸಾಲದೆ || ಮನವೆ || ೧ ||
ಬಿಂಧುಸುಖಕೆ ನೀ ಮುಂದುವರಿಯುತಲಿ | ಮಂದ ಆಸಮದುಃಖ ತಾಳು
ವರೇ || ಬಂದುದೆನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯನುಭವಿಪೆ | ಎಂದಿಗೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯು
ಬಂದಪುದೋ ನಿಜ || ಮನವೆ || ೨ || ಇಷ್ಟಾದಿನದಿ ನೀ ಭೃಷ್ಟೆಯರಲಿ
ಮೋಹ | ಪಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯವನೆಲ್ಲ ತೋರೊ ನೀನೊ || ಕಷ್ಟ ಮಾನಧನ ನಷ್ಟವ
ಲ್ಲದೆ ಎಳ್ಳಿ | ನಿಷ್ಟ ಸುಖವನು ಕಾಣೆನಿನ್ನು || ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಮೋರಕುವದೈ
ಪರ | ಮೇಷ್ಠಿ ಪಿತನ ಮನಮುಟ್ಟ ನೀ ಭಜಿಸಲೊ || ಮನವೆ || ೩ || ವಿಷಯ
ಪಳಂಚಿತನಾಗುತ ಸಂತತ | ಪಂಚಭಕೀರನು ಆಗುವರೇ || ಮುಂಜೆ
ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಸಾಲದೆಂದೆನುತಲಿ | ಸಂಚಿತ ಪಾಪವ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವರೇ ||
ಜಂಜಲಾಕ್ಷಿಯರ ಜಪಲದ ಮಾತನು | ವಂಚನೆ ಎಂಬುದ ತಳಿಯದೆ ಇರು
ವರೇ || ಮನವೆ || ೪ || ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆನು ವಿ | ಕಾರ

ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಡು ಎಂದು || ಭೂರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕ್ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ನಾರಾಯಣ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು || ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರವ ಮಾಡುತ್ತ |
ಶ್ರೀರಮೇಶನ ಚರಣಾರವಿಂದವ ಸೇರೋ || ಮನವೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ೧೫೧ || ರಾಗ, ಬ್ರಂದಾಸನ [ಧಾಟಿ:- ನುತಿಸಲಳವೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಭುವ] ತ್ರಿವುಡತಾಳ

ಕಂಡೂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ | ಭುವನೇಂದ್ರರಂಘ್ರಿಯ | ಕಂಡೂ ಕೃತಾ
ರ್ಥನಾದೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಂಡೂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ ಭೂ | ಮಂಡಲವಿ ವೆಸ
ಗೊಂಡು ಮೆರೆದಿಹ | ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷ ಸತತಾ | ಖಂಡ ಸುಖ ನಾ
ತಾಂಡತೇಜರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾರಿರುಹಭವಾಂಡದ | ಭೂಮಧ್ಯ ವಿ |
ಸ್ತಾರ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ | ನವಖಂಡದೊಳ್ | ಸಾರ ಭರತಖಂಡದ || ಹಿಮ
ಗಿರಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವದ || ತೋರು ವಿಂಧ್ಯಾಚಲದ ಮಧ್ಯಭಾ | ಗೀರಧಿಯ
ಪಶ್ಚಿಮಭೂಭಾಗದ | ತೀರ ಕಾಶೀನುರ ಸಂಸ್ಥಾನ ವಿ | ಚಾರಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರ
ದರ ಪದ || ಕಂಡೂ || ೧ || ವರ ರಾಜೇಂದ್ರಯತೀಂದ್ರರ | ಕರಕಮಲ
ಸಂಜಾ | ತರು ಗುರು ಸೂರೇಂದ್ರರ | ಕರವದ್ಮಮೂರ್ಧ್ವದಿ | ಧರಿಸೀರ್ದ
ವಿಬುಧೇಂದ್ರರ || ಕರಕಮಲಜಾತರ || ಪರಮ ಸುಮತೇಂದ್ರರ ಸರೋ
ರುಹ | ಕರಸಂಜಾತ ಮಹಾನುಭಾವರ | ಕರುಣನಿಧಿ ಕಮನೀಯ ಸದ್ಗುಣ |
ಭರಿತ ಶ್ರೀಭುವನೇಂದ್ರರಂಘ್ರಿಯ || ಕಂಡೂ || ೨ || ಸುಂದರಮುಖಶೋಭೆ
ಯ | ಪೂರ್ಣಮಿ ಶುಭ | ಚಂದ್ರನನಿಭ ಕಾಂತಿಯ | ಶೋಭಿಸ ನವ |
ಕುಂದರದನ ಪಂಕ್ತಿಯ || ತಿಲಕದ ಭಾಯಾ || ಮಂದಹಾಸಾನಂದ
ಪುರಜನ | ವೃಂದಪೂಜಿತ ಪಾದಪದ್ಮ | ದ್ವಂದ ಸತತಾನಂದ ಸದ್ಗುಣ |
ಸಾಂದ್ರ ಶ್ರೀಭುವನೇಂದ್ರರಂಘ್ರಿಯ || ಕಂಡೂ || ೩ || ಶೃಂಗಾರರಸತೇಜರ |
ಯಮನಿಯಮಾದ್ಯ | ಪಾಂಗ ಯೋಗ ಸರ್ವಜ್ಞರ | ಪಾಪಾತ್ಮರ | ಕಂಗ
ಳಿಗಗೋಚರ || ಸತ್ಯಾವತಾರ || ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಸಂಗ ಸುಮನಸ | ರಂಗ
ಸಾಧ್ಯವೇದಾಂಗ ಕರುಣಾ | ಪಾಂಗ ವಿಭುದೊಳಿತ್ತುಂಗವಂಗಜ | ಭಂಗ
ಶ್ರೀಯತಿಪುಂಗವರ ಪದ || ಕಂಡೂ || ೪ || ಎಷ್ಟೆಂದು ನಾ ಪೇಳಲೀ |
ಸದ್ಗುರುವರ | ರಿಷ್ಠಕ್ಕೆ ತೋನ ತಾಳಲೀ | ದಾಂದ್ರದ | ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಪಹಂ
ಸಲಿ || ದಯವಿರಲಿ ಯನ್ನಲಿ || ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗೌಡಸಾರಸ್ವತಾಸಾ | ಸಷ್ಟಿ ಕೊಂಕಣ
ದೇಶ ವಿಪ್ರವಿ | ಶಿಷ್ಯವಡೆತನ ಪಟ್ಟವಾಳುವ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯತಿವರರಂಘ್ರ
ಕಮಲವ || ಕಂಡೂ || ೫ || ಆಶೆಯೊಂದುಂಟಿನಗೆ | ಕಾವ್ಯವವೋದ |

ಭ್ಯಾಸಗೈಯ್ಯುವದು ಮಿಗೆ । ಸನ್ನಿಧಾನವಿ । ಪೋಷಿಸಿ ಎನ್ನ ಹೀಗೆ ॥ ರಕ್ತಿ
ಸಲು ಕಡೆಗೆ ॥ ಯೇಸು ಧನ್ಯನು ನಾನು ಕರುಣಾ । ರಾಶಿ ಸಜ್ಜನಪೋಷಿ
ನಿಗಮವಿಲಾಸರಂಭಿಯ ಗಾಸದಾಸರ । ದಾಸನಾನು ದಯಾಶರಧಿಯರ ॥

॥ ಕಂಡೂ ॥ ೬ ॥ ಸತತ ಸದ್ಯತಿಧರ್ಮವಾ । ಪ್ರತಿಪಾಲಿತ । ಕ್ಷಿತಿಗತಿ ಪ್ರತಿ
ವಾಸವಾ । ನಂತೆಸವುತಾ । ಮಿತ ಭಾಗ್ಯಸಂಪದವಾ ॥ ವಿಖ್ಯಾತವಾ ॥ ರತಿ
ಪತಿಯ ಪಿತ ಕೃತುಪಾಲಿತ ಸು । ನೃತಭಾಷಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ । ಸತತ
ವೇದವ್ಯಾಸ ಶ್ರೀರಘು । ಪತಿ ಚರಣ ಪೂಜಿತರ ಪದವನು ॥ ಕಂಡೂ ॥ ೭ ॥
॥ ೧೫೨ ॥ ರಾಗ, ಕಾಂಟೋಳಿ [ಧಾಟಿ:- ಭಕ್ತಸುರ ತರುಲತೆ] ಝಂಪಿತಾಳ

ನಮೋ, ಯತಿಕುಲ ಶಿಖಾಮಣಿಯೆ ಸುಗುಣನಿಧಿಯೆ । ಮತಿಮತಾಂ
ವರ ಮಾನಿನೇ ॥ ನಮೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಭುವನೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಯತಿಪ್ರವರ ಕರಸಂ
ಜಾತ । ಸುವಿವೇಕಿ ವರದೇಂದ್ರ ಕರಸಂಭವಾಯ ॥ ಅವಿರಳಾನಂದ ವೈಷ್ಣವ
ನಿವಹಗೀರ್ವಾಣ ತರವೆ ಸುಕೃತೇಂದ್ರ ಸದ್ಗುರವೇ ನಮೋಸ್ತು ॥ ನಮೋ ॥
॥ ೧ ॥ ಕಾಶೀಮಠಾಧಿಪತಯೇಸುಸನ್ಯಾಸಿ । ನೇ ಸತ್ಯಗುಣ ಭೂಷಾಯತೇ ॥
ವ್ಯಾಸರಘುಪತಿಚರಣ ದಾಸವತ್ಸೂಜಕ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ಶಾಲಿನೇತುಭ್ಯಂ ॥
॥ ನಮೋ ॥ ೨ ॥ ಅಜಾನಬಾಹವೇ ಗೌಡಸಾರಸ್ವತ ಮ । ಹಾಜನ ಸಮಾಜ
ಮಂಡಲವಾಸಿನೇ ॥ ರಾಜೀವನಯನಾಯ ನಮಿತಜನನಿಕರ ಸುರ । ಭೂ
ಷಾಯ ಭೂರಿ ರವಿತೇಜಸ್ವಿನೇ ॥ ನಮೋ ॥ ೩ ॥ ತುಷ್ಪಾಯ ಭಾಗ
ವತನಿಷ್ಪಾಯ ದ್ವಿಜಕುಲವ । ರಿಷ್ಪಾಯ ಪಡ್ವರ್ಗ ಜಿಹ್ವವೇ ತುಭ್ಯಂ ॥ ದುಸ್ತ
ಜನದೂರಾಯ ಧೀರಾಯ ಭಕ್ತದ । ತ್ರೇಷ್ಪಾಯ ಮಹತೇ ಸಹಿಸ್ವವೇ ಮಹ
ತೇ ॥ ನಮೋ ॥ ೪ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾವ್ರತ ಧರ್ಮಾತ್ಮನೇ ವಿಹಿತ ।
ಕರ್ಮಣೇ ಸುಕೃತೇಂದ್ರ ಶರ್ಮಣೇತುಭ್ಯಂ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಪಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾ
ಯಣಾಂಘ್ರಧೃತಿ ಸು । ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣ ಕರುಣನೀರಧಯೇ ॥ ನಮೋ ॥
॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೫೩ ॥ ರಾಗ, ಹಂಸಧ್ವನಿ [ಧಾಟಿ:- ಮನವು ಬಾರದು ಸುಂದರಿ] ಆದಿತಾಳ

ಮನವು ನಿನ್ನಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿ । ಅನು-ದಿನ- ನಿನ್ನ ನೆನದು । ಮನವು
ನಿನ್ನಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದುಃಖಸುಖ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ । ಮುಖ್ಯ ಫಲ ಮುಂದ
ರಿಸೆ । ಮಿಕ್ಕುತ್ತ-ಸೊಕ್ಕಿ ಮೋ-ಹಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ॥ ಮನ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ ಗುಣ
ವರ್ನಿಸುತ । ನಿನ್ನವರ ಮನ್ನಿಸುತ । ನಿನ್ನ ಪಾ-ವನ್ನ ಲಾ-ವಣ್ಯ ಧ್ಯಾನಿಸೆ ॥

॥ ಮನ ॥ ೨ ॥ ಸಂತೋಷ ನಿರಂತರವು । ಸಂತಜನ ಸದವಾಸವು ॥ ಶಾಂತ
ತ್ವ-ವಾಂತು ಮ-ಹಾಂತ ಧೈರ್ಯದಿ ॥ ಮನ ॥ ೩ ॥ ಭಕ್ತಿ ಸುವಿರಕ್ತಿ
ಜ್ಞಾನ । ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ॥ ಚಿತ್ತದೊ-ಳಿತ್ತೆಲ್ಲ -ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ
॥ ಮನ ॥ ೪ ॥ ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾ । ರಾಯಣ ಪರಾಯಣನ ॥ ಧೈರ್ಯ
ದಂ-ತರ್ಯ ಗಂ-ಭೀರ್ಯ ಭಾವದಿ ॥ ಮನ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೫೪ ॥ ರಾಗ, ಮೋಹನ [ಧಾಟಿ:-ಚಿಕ್ಕನೇ ಇವನು] ತ್ರಿಶ್ವಟಿತಾಳ

ಎಂದಿಗೆ ದೊರಕುವನು । ಗೋವಿಂದನು । ಎಂದಿಗೆ ದೊರಕುವನು ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೆ ದೊರಕುವ । ಸುಂದರ ಪುರುಷನು । ವಂದು ಗಳಿಗೆ ಯುಗ ।
ಒಂದಾಗಿ ಕಳೆದನು ॥ ಎಂ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಸರಿ ರಾತ್ರಿ ವೇಳ್ಯದಲಿ । ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬಂದು । ಸರಸವನಾಡುತ್ತಲಿ ॥ ಪರಿ ಪರಿ ವಿಧದಲಿ ಸ್ಮರನ ಕಲೆಯ ಪೋರಿ ।
ವಿರಹ ಗೊಳಿಸಿ ನಾಳೆ ಬರುವೆನೆನ್ನುತ ಪೋದ ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಧಿಮ್ಮೆನು
ತಿದೆ ಮನಸು । ಸುರತಸುಖವ । ನಿರ್ಮಲತನು ಕನಸು ॥ ನಿರ್ಮಲಾಂಗನ
ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಿಷ ಸೈರಲಾರೆ । ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಜನ್ಮ ಸಫಲ ಕಾಣೇ ॥
॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಭಾರಿಭಾರಿಗೆ ಆತನ । ನೆನಸಿನಿಂದ । ಸೂರೆಗೊಂಬುದು
ಮನ್ಮನ ॥ ಕೇರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಬಾರದಿರನು ಮನೆಗೆ । ಸೂರೆಗೊಂಬೆನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾರಾಯಣನ ಮನ ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ವಂಕಜನಿಭ ಚರಣ । ಕೌಸ್ತುಭ
ರತ್ನಾ । ಲಂಕೃತ ಶುಭಗ್ರೀವನ ॥ ಶಂಕರಾರ್ಚಿತನು ವಿನಾಂಕಜನಕ ನಿಷ್ಕ ।
ಳಂಕ ಮಹಿಮನು ಶ್ರೀ ವಂಕಟರಮಣನು ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಅಂಗಜಕೋಟ
ರೂಪ । ಪರಮ ಸದಯಾ । ಪಾಂಗ ನಿರತ ನಿರ್ಲೇಪ ॥ ಮಂಗಲಚರಿತ
ಭುಜಂಗಶಯನ ನರ । ಸಿಂಗ ವರದ ಮಾತಂಗ ಶ್ರೀರಂಗನು ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥
॥ ೫ ॥ ಚಂದಿರ ಶತ ವದನ । ಶೋಭಿಪ ನವ । ಕುಂದ ಕುಟ್ಟಲ ರದನ ॥
ಸಿಂಧುಶಯನ ಮುಚುಕುಂದಾಪ್ತ ಸಜ್ಜಿದಾ । ನಂದ ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ
ನಂದನ ಕಂದ ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೬ ॥ ಅಕ್ಷರಾರ್ಚಿತ ದೇವನು । ಶರಣ ಜನ ।
ಪಕ್ಷ ಪರಾತ್ಪರನು ॥ ವಕ್ಷೀಂದ್ರತುರಗ ಪದ್ಮಾಕ್ಷ ತ್ರಿಲೋಕ ವಿ । ಲಕ್ಷಣ
ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ॥ ಎಂದಿಗೆ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ೧೫೫ ॥ ರಾಗ, [ಧಾಟಿ:- ಶಾರದಾಂಜ ಸುಂದರತರ] ರೂಪಕತಾಳ

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮ । ನಿಖಿಳಲೋಕ ಕ್ಷೇಮಧಾಮ । ಪಾಲಿ
ಸುವುದು ಹನುಮ ಪ್ರೇಮ । ಪಾವನಾತ್ಮ ಸೀತಾರಾಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸತ್ಯ

ಸಂಕಲ್ಪಸುಸಾರ | ಚಿತ್ತ ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮ ಶ್ರೀಧರ || ನಿತ್ಯಮುಕ್ತ ಪುಣ್ಯ
ನಾಮ | ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಪೂರ್ಣಕಾಮ || ೧ || ಕಮಲನಾಭ ರವಿಶತಾಭ |
ಸುಮನಸಾರ್ಜಿತಾಂಘ್ರೀಭ || ಅಮಿತ ವಿಕ್ರಮ ಸಮರಭೀಮ | ಶಮಲ
ಶಮನ ಸಾರ್ವಭೌಮ || ೨ || ಶಾರದೇಂದು ಸನ್ನಿಭಾನನ | ಮಾರುತಿ ಹೃದ
ಯೈಕಸದನ || ದೀರಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ | ಸೂರಿಜನೋದ್ಧರಣ ನಿಪುಣ || ೩ ||

|| ೧೫೬ || ರಾಗ, ಬೇಹಾಗ [ಧಾಟಿ:- ನಲಿದಾಟಿದಾ ನಳಿನಾಂಬಕಿ] ರೂಪಕತಾಳ

ಕರುಣಾಕರ ವರಮೇಶ್ವರ | ಗುರುತಮ ಕಲ್ಯಾಣಧಾಮ || ಪಲ್ಲ ||
ಸುರುಚಿರ ಸೀತಾಂಬರಧರ | ನರಕೇಸರಿ ಕರಿವರವರದ ನಮೋ ನಮ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಂದರಧರ ಮಧುಸೂದನ | ವೃಂದಾನನ ಸಂಪರಣ ||
ಜಂದ್ರಕೋಟಿ ಸದ್ರಾಸನ | ವಂದನೀಯ ನಂದಕುಮಾರ ವೃಜೇಶ್ವರ ||
|| ೧ || ಭುಜಗಶಯನ ಭೂತಭಾವನ | ಭಜಕಜನೋದ್ಧರಣ ನಿಪುಣ ||
ಕುಜನ ಜನಾರಣ್ಯ ದಹನ | ವೃಜನಾರ್ದನ ಬೃಜವರವಾಹನ ಮೋಹನ ||
|| ೨ || ಮಾತರೀಶ್ವಸಖ ಲೋಕೈಕ | ನಾಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ || ವೀತ
ಭಯವಿಧಾತ ರುಕ್ಮಿಣಿ | ಪ್ರೀತ ಪ್ರಗುಣಾತೀತನೆ ಫಲ್ಲಗೂತನೆ || ೩ ||
|| ೧೫೭ || ರಾಗ, ಅನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಸೀನೇ ಬಯಲಾ ನಿರ್ವಲ] ಅಪ್ಪತಾಳ

ಮಾತೆ ಸರಸ್ವತಿ ಮಂಜುಳ ಮೂರುತಿ | ಚೇತನಾತ್ಮಕಿ ಧಾರತಿ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀಪ್ತದು ಪೀತಾಂಬರಧರನ | ಸಾತಿಶಯದ ಭಕುತಿ || ಪಲ್ಲ ||
ಗುರುಹಿರಿಯರ ಕಂಡು ಬರುಸುತಿ ಸುಖಸವಿ | ಕರುಣಿಸನಗೆ ಸನ್ಮತಿ ||
ಪರಮಸಾವನ ವೈಷ್ಣವರ ಪಾದಾಂಜುಜ ಮಧು | ಕರದಂತಿರಲಿ ಮದ್ರತಿ ||
|| ೧ || ಶ್ರೀಶನ ಮೂರ್ತಿ ತಾರೇಶನಂದನಿ ಹೃದಯಾ | ಕಾಶದೊಳೂ
ಕಾಣುತಿ || ದೂಷಣ ಕಾಮಾಬಿ ಕ್ಲೇಶನ ಬದಿಸುತ | ಗೃಹಮ್ಮ ಹರಿಯ
ಸ್ತುತಿ || ೨ || ವೈಷ್ಣವ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಹುಟ್ಟು ದ್ವೇಷಿಗಳಾಗಿ | ಮುಟ್ಟಿತವರ ಸು
ತತಿ || ಭೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರವನು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಪೇಳ್ವರು ವರ | ಮೇಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಣ
ಸತಿ || ೩ || ಮನುಜರ ರೂಪದಿ ವನುಜರು ಭೂಮಿಯೊಳ್ | ಜನಿಸಿದ
ಜಲಜನೇತ್ರ || ಅನಘ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನ ದಾಸರಿಗೆಲ್ಲ | ಜನನೀಯೆ
ನೀನೆ ಗತಿ || ೪ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೫೮ || ರಾಗ, ಅನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಬಾ ವೆಂಕಟಶೈಲಾಧಿಪ] ಅದಿತಾಳ

. ಬಾ ಬಾ ಬಾ ಹರಿಯೆ | ಮೂರ್ತೀಕದ ಧೋರೆಯೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಕ | ಸರ್ವಾಧಾರ ಪ್ರವೀರ ಶೂರವರ || ೧ ||
 ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುಣಾರ್ಣವ | ಸತ್ಯನಿಯಾಮಕ ಸತ್ಯವಾದರೆ
 ತ್ವರೆ || ೨ || ರೂಪತ್ರಯ ಭವ ತಾಪಶಮನ ಸ | ದ್ವ್ಯಾಪಕ ಸ್ಥಾಪಕ ಶ್ರೀ
 ಪುರುಷೋತ್ತಮ || ೩ || ಭಜಕರ ಭಾಗ್ಯ ನಿಧಿಯು ನೀನೆಂಬುದು | ನಿಜ
 ವಾಗಿರೆ ಶ್ರೀ ರುಜಗಣೇಶ ಪತಿ || ೪ || ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ನಿರ್ಗುಣ |
 ಮೂಲೇಶ ಮುಕುಂದ ಮುನಿಂದ್ರ ವಂದಿತ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೫ || ರಾಗ, ಅನಂದಭೈರವಿ [ಧಾಟಿ:- ಕರುಣದಿ ಕಾಯೋ ಗೋಪಾಲಾ] ಅಷ್ಟತಾಳ
 ಸಂಬದೆ ನಿನ್ನ ಗಣೇಶಾ | ಜಗ | ದಂಬಿಕಾತನಯ ವಿಶ್ವಂಭರ ದಾಸಾ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಲಂಬೋದರ ವಿಘ್ನೇಶ | ಶರ | ಣೆಂಬುದು ಸುರನಿಕುರುಂಬ
 ಮಹೇಶಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತರುಣಾದಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ | ನಿನ್ನ | ಶರಣಾಗತನಾದೆ
 ಮೋಹನ್ನವೇಷ || ಸುರುಚಿರ ಮಣಿಗಣ ಭೂಷ | ಜಗ | ದ್ಗುರುವೆ ಗುಹಾ
 ಗ್ರಜ ಪೊರೆಯೊ ನಿರ್ದೋಶಾ || ೧ || ಸಂತಜನರ ಮನೋವಾಸ | ಮೋಹ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯಜ್ಞಾನಾಧ್ವಂತವಿನಾಶ || ಶಾಂತಹೃದಯ ಸುಗುಣೋಲ್ಲಾಸ |
 ಏಕ | ದಂತ ದಯಾಸಾಗರ ದೀನಪೋಷಾ || ೨ || ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣನೆ
 ವ್ಯಾಸ | ಗುರು | ಶಿಕ್ಷಿತ ಸುಜ್ಞಾನ ತೇಜೋವಿಲಾಸ || ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮೋಪ
 ದೇಶ | ನಿತ್ಯ | ರಕ್ಷಿಸು ದನುಜಾರಣ್ಯ ಹುತಾಶಾ || ೩ || ಶ್ರೀ ||

|| ೧೬ || ರಾಗ, ಘಂಟಾರವ [ಧಾಟಿ:- ಚರಿಸುವ ಜಲದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನಿಗೆ] ಆದಿತಾಳ
 ಶ್ರೀಗೌರೀಸುಕುಮಾರನಿಗೆ | ಯೋಗಿವರೇಣ್ಯ ಶುಭಾಕರಗೆ || ರಾಗ
 ಲೋಭರಹಿತಗೆ ರಜತೇಶಗೆ | ಭಾಗೀರಥಿಸುತ ಭವಹರಗೆ || ಮಂಗಲಂ || ೧ ||
 ಪಾಶಾಂಕುಶ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳೇ | ಪಾಶಧರಾರ್ಚಿತ ಪಾವನಗೆ || ವಾಸರ
 ಮಣಿ ಶತಭಾಸಗೆ ಈಶಗೆ | ಭಾಸುರ ಕನಕ ವಿಭೂಷಣಗೆ || ಮಂಗಲಂ ||
 || ೨ || ಶೀಲಸುಗುಣಗಣವಾರಿಧಿಗೆ | ನೀಲೇಂದೀವರ ಲೋಚನಗೆ || ಲೋಲ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ರೂಪಗೆ | ಶಾಲಿಪುರೇಶ ವಡಾನನಗೆ || ಮಂಗಲಂ || ೩ ||

|| ಹರಿದಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರ್ಣಪ್ರಯ್ಯಕೃತ ಪದಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ||

ಸ್ವಸ್ತಿ! ಶ್ರವಣಭ್ಯಃ ಪರಿಪಾಲಯಂತಾಂ | ನ್ಯಾಯೇನ ಮಾರ್ಗೇಣ ಮಹಿಂ ಮಹೀಶಾಃ ||
 ಗೋಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಭ್ಯಃ ಶಿವಮಸ್ತು ನಿತ್ಯಂ | ಶೋಕಾಸ್ತಮಸ್ತಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು || ೧ ||

|| ಪದ್ಯಸುಧಾದಾಯಿನಿ ಪ್ರಥಮಭಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರ, ಉಡುಪಿ.

— ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಪದಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು —

ಪದ್ಯರತ್ನಾಕರ ಭಾಗ 1	1—0—0
ಪದ್ಯರತ್ನಾಕರ ಭಾಗ 2	1—0—0
ಪದ್ಯರತ್ನಾಕರ ಭಾಗ 3	1—0—0
ಪದ್ಯರತ್ನಾಕರ 3 ಭಾಗಗಳೂ ಕೂಡಿರುವ ಮಜಭೂತ ಹಾಫ				
ಲೆದರ ಬೈಂಡ್ ಗಿಲ್ವೆಮಾಡಿದ ಪುಸ್ತಕ (ವಾಲ್ಯುಮ)				3—6—0
ಪದ್ಯಸುಧಾದಾಯಿನಿ (ಭಾಗ 1)...	0-12—0
ತ್ರಿಕಾಂ ಭಜನ ಮಾಲಿಕಾ	0—8—0
ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಭಾಗ 1, 2, 3 ಸಹಾ ಪ್ರತಿ 1ಕ್ಕೆ				0-10—0
ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆ 3 ಭಾಗಗಳೂ ಕೂಡಿರುವ				
ಉತ್ತಮ ಬೈಂಡ್ ಮಾಡಿದ ವಾಲ್ಯುಮ 1ಕ್ಕೆ	...			2—4—0
ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು	0—8—0
ವಾದಿರಾಜರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು	0—8—0
ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು...	0-10—0
ಪುಷ್ಪರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು	0—8—0
ಗೋಪಾಲದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು	0—8—0
ನಾನಾವಿಧ ಪದ್ಯರತ್ನಮಾಲಾ	0-12—0
ಹಂಕೀರ್ತನೆಗಳು	0—1—0
ಉದಯರಾಗಗಳು	0—4—0

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನಮೂನೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪುಸ್ತಕಗಳು
ವಗೈರೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಟಲಾಗಿಗೆ ಬರಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ವಿಳಾಸ:— ಮೆನೇಜರ, ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಾಯಂತ್ರ,

ಉಡುಪಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ.

